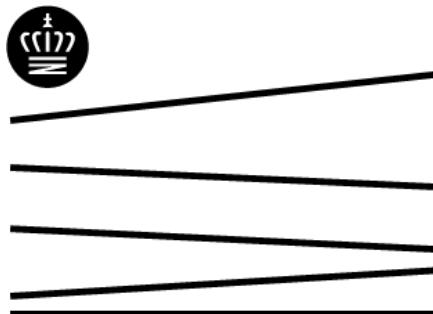

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

udsat paa dansk af Christiern Pedersen, og her
aftrykt efter den første Udgave, Malmø 1534.

Titel | Title:

Kong Olger Danskes Krønike

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kjøbenhavn : J. P. Qvist & Comp., 1855

Fysiske størrelse | Physical extent:

186 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.
Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

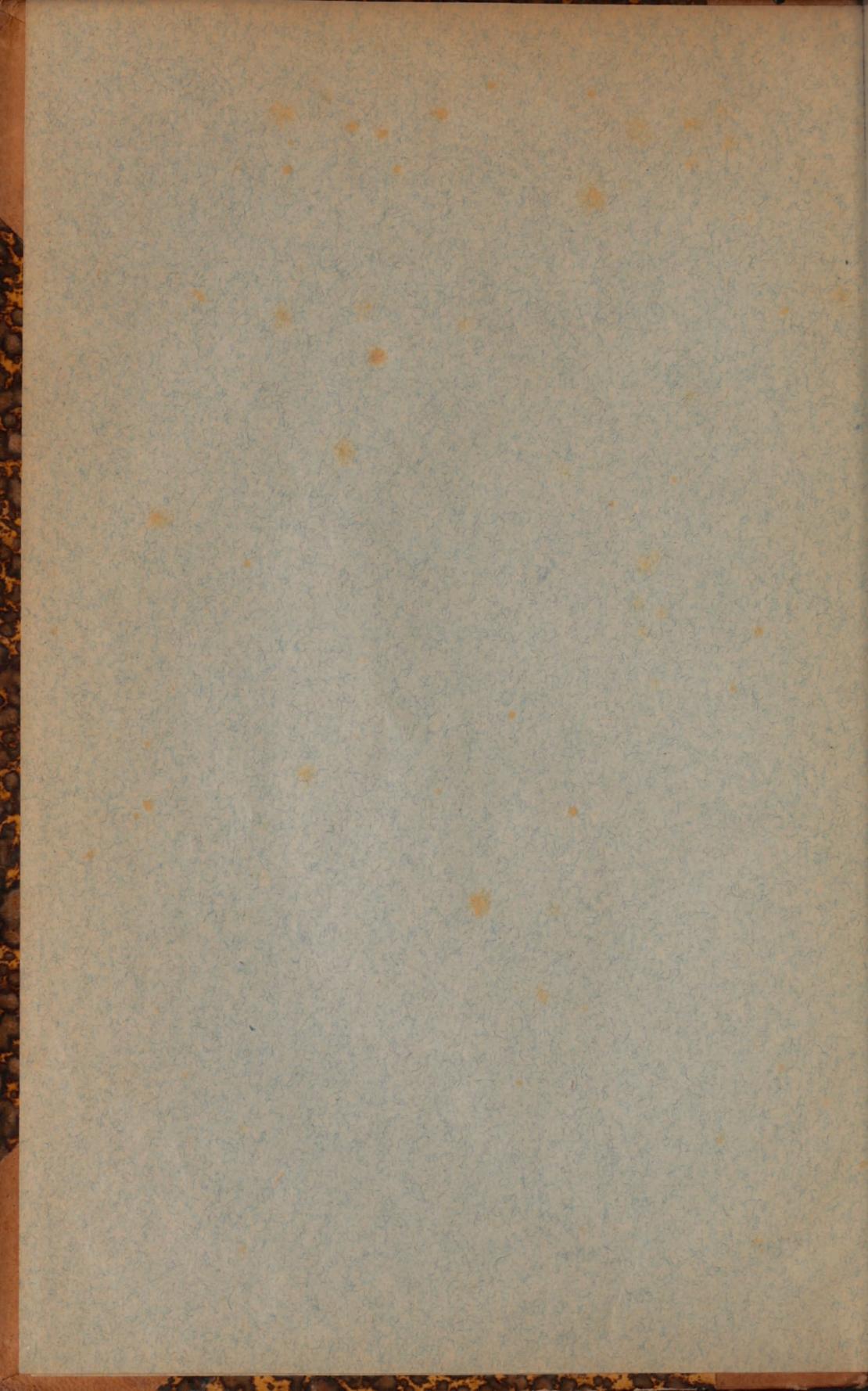
35,- 103. - 8°

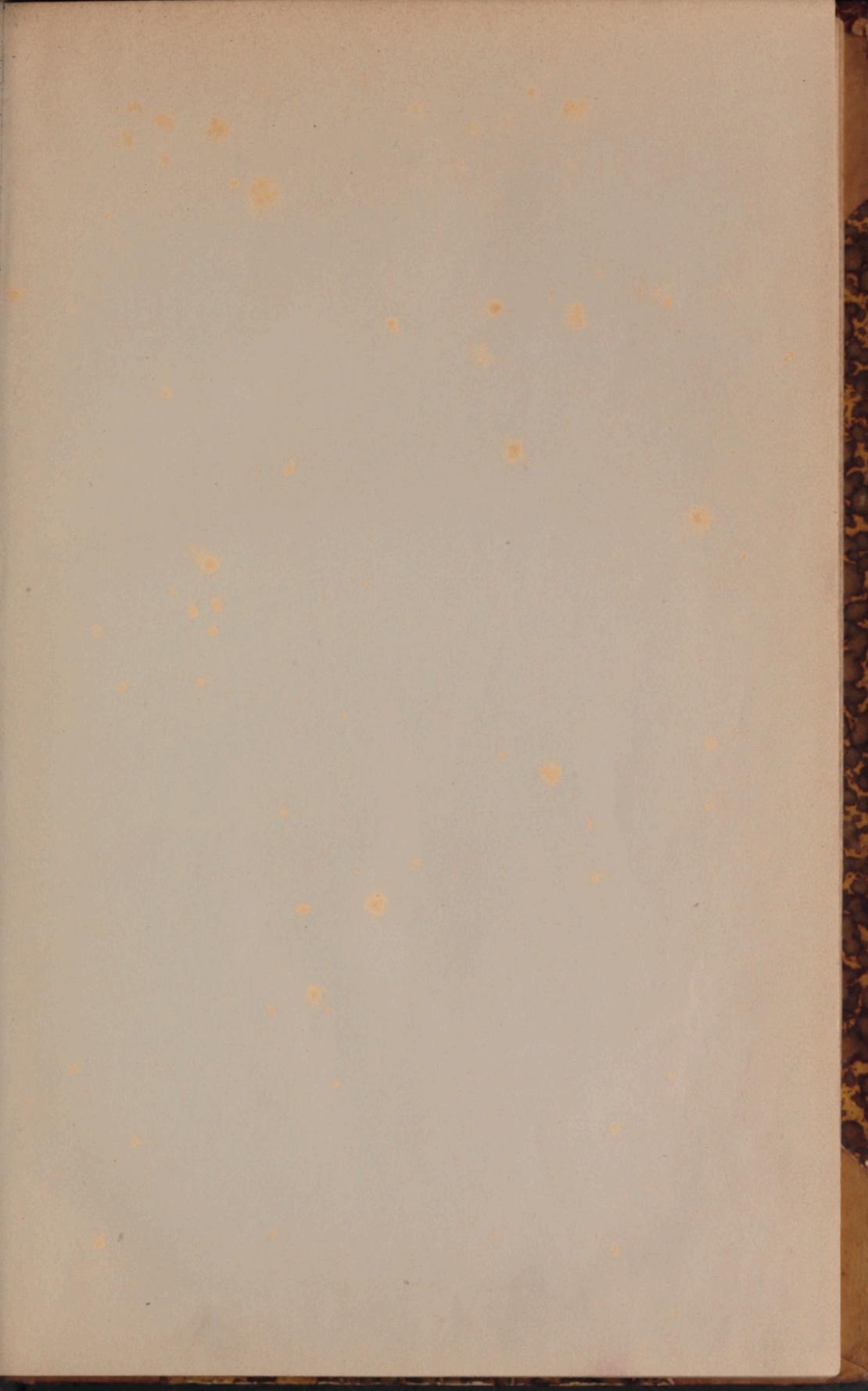

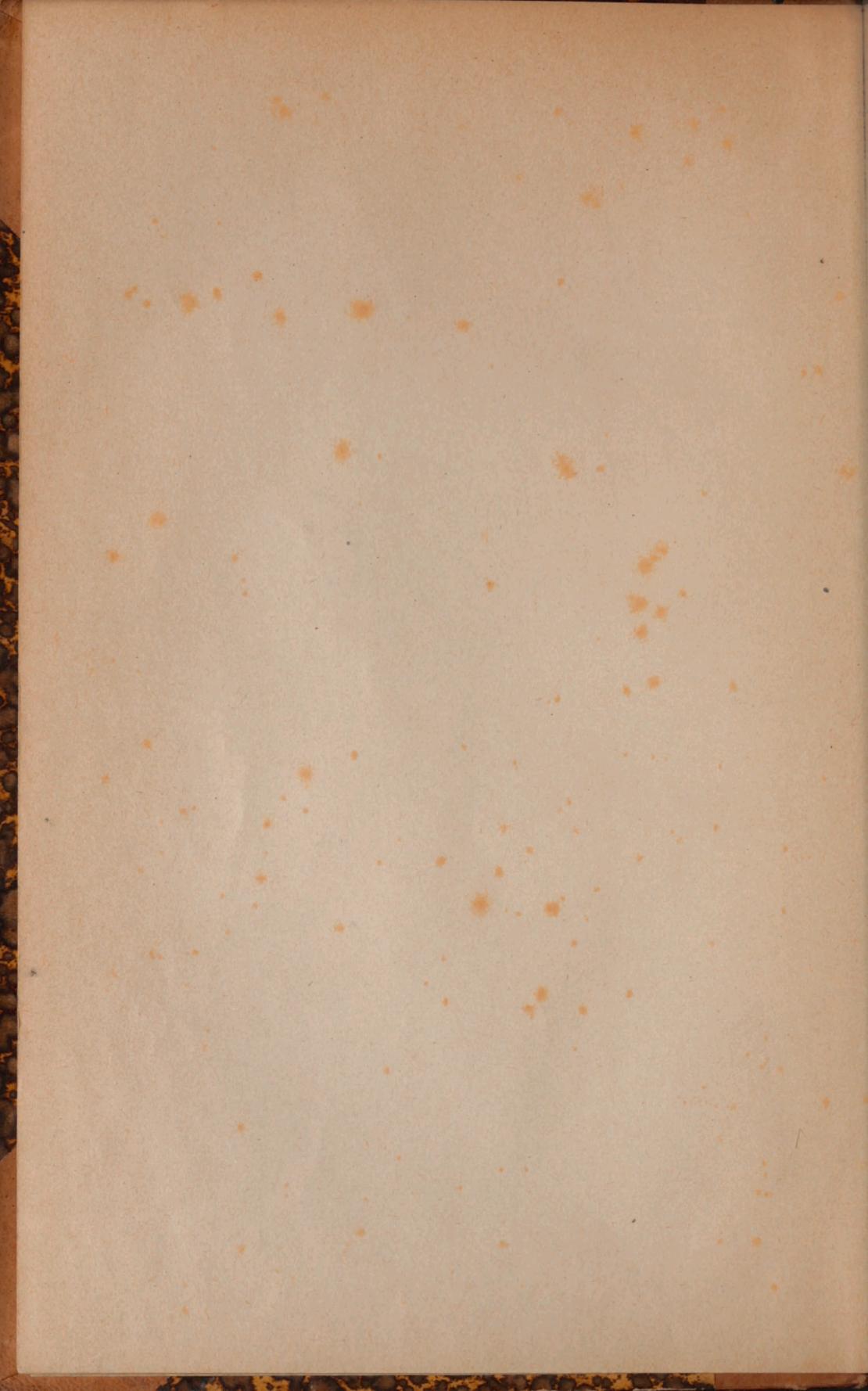
DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130020336081

Kong
Olger Danskes Kronike,

udsat paa Dansk

af

Christiern Pedersen,

og her astrykt efter den første Udgave,

Malmö 1534.

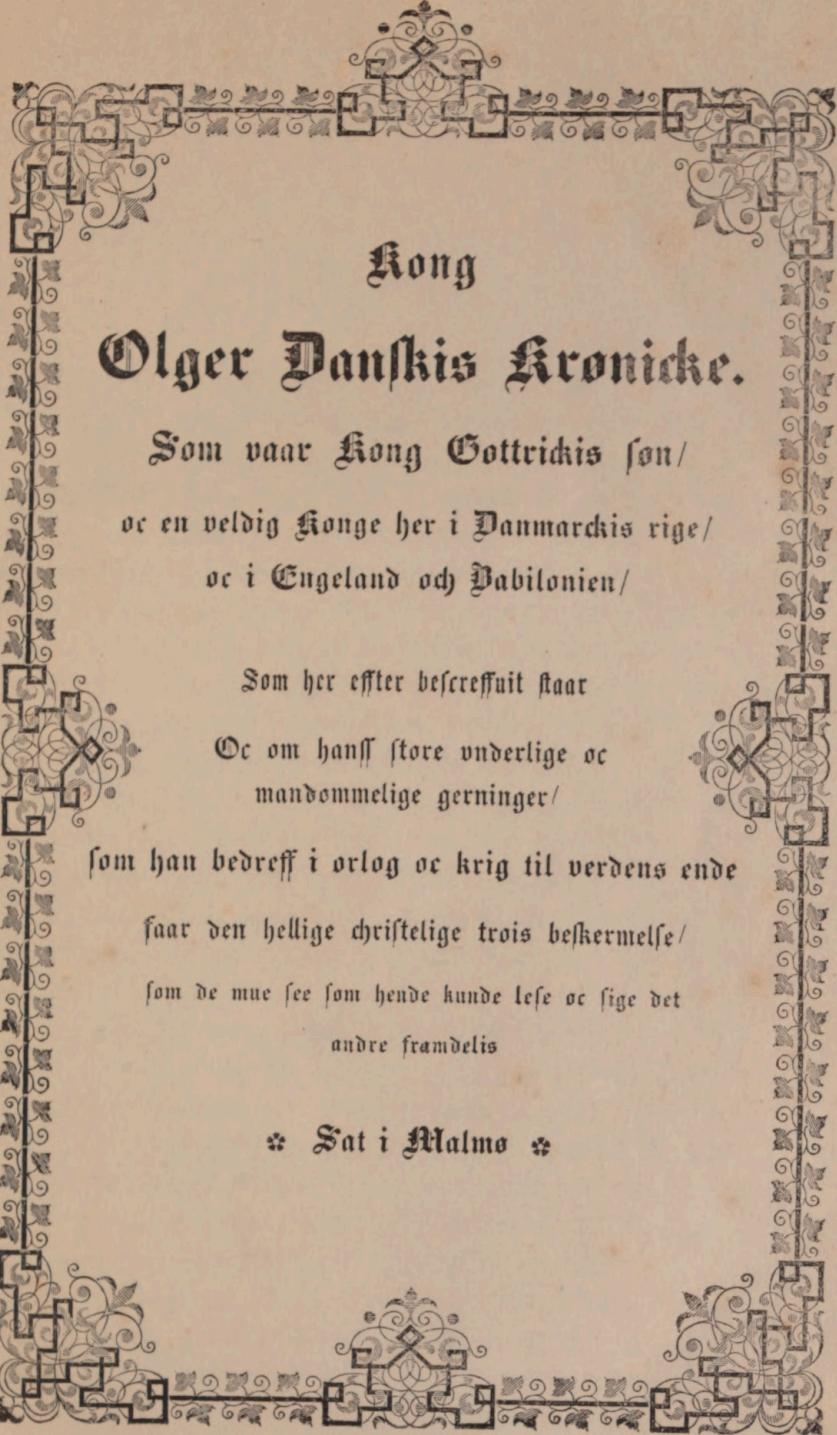

Kjøbenhavn.

Crykt hos J. P. Qvist & Comp.

1855.

Kong Olger Danskis Kronicke.

Som vaar Kong Gottrikis son/
oc en veldig Konge her i Danmarkis rige/
oc i Engeland och Babilonien/

Som her ester bescrevne staar
Oc om hans store underlige oc
mandommelige gerninger/
som han bedress i orlog oc krig til verdens ende
saar den hellige christelige trois beskermelse/
som de mue see som hende kunde lese oc sige det
andre framdelis

* Sat i Malm * *

Faartalen

Agle skulle mercke oc vide i ret sandhed ath Kong 20
Olger Danß vaar kong Gottricks Son/ oc
fedder her i Danmark/ han vaar och den
Ottende oc Hiresindz tiuende Konge her i Niget 5
som her Saro grammaticus och for screffuit
haffuer Forst i den Niende bog aff Danmarks Kronike huilken
han screff paa dyb latine/ Och kaller hannem der Oluff som
han vaar kallet her i Niget paa danske Men der han kom til
Kenser Karl i Franke Nige/ da kallede de hannem der Olger 10
paa deris maall (som er Oluff paa Danße) Oc han bleff oc
siden ved det nassn offuer alt Franke Nige oc i andre Land
oc Nige/ Saa ath alle vide megit ath sige aff det hauss nassn
(Saar den store mandom skuld som han bedress i orlog oc
frig for den hellige Christelige Croiss bestermelse skuld) Thi 15
wil ieg oc her kalle hannem Olger Danß Ath alle som læse
denne hans Kronike/ mue vide ath hun er screffuen om
hannem

* Her skal ingen heller forundre der paa/ ath der staar
icke mere for screffuit om hannem i den gamle danske kronike 20
Thi han er icke den eniste konge som for haffuer verit stem-
melige oc skadelige forglemder faar relh forsomelise skuld Fordi
ath her vor ingen Konge eller herre i Niget som det bekaafte
ville ath lade saadanne mercklige Kronicker/ oc store vunderlige
mandommelige gerninger rettelige beschriftue Som han och 25
andre flere konger oc edelige mend/ baade uden landz oc inden
landz i forдум tid bedressuit hagde Her vaar oc ingen flerke
i Niget som saadant swart arbeydhe ville gore forgeffuis Fordi

ære der oc mange deylige Kronicer stadelige forsomede
och saa gaat som plat forglemende Saa ath de bleffue
A ii* aldrig bescreffne

* Denne megtige oc edelige herre kong Olger dansk
5 hagde och til euentyr her effter bleffuit saa gaat som plat
faarglemlender aff alle danske ath de hagde icke songit at vide/
ath han vaar en konge son/ oc der til met en veldig konge
her i Niget/ hagde ieg icke taget mig det suare arbeyde vdoffuer
Ieg vaar dog offte der om bedet Det vor mig oc budet och
10 befalet ath ieg skulle gore mit beste der til ath ieg kunde
nogen sted oplede hans Kroniske Mig vor oc loffuit god len
for mit arbeyde Om ieg hende paa danske bescriffue vilde/
thi giorde ieg alt min slit der til/ ath ieg hende opsporger funde
Och fant ieg hende omsiger i Paris i Francke Nige prentet
15 paa fransosse Saa lod ieg hende vdslette paa latine/ oc gaff
der fore guld oc penninge/ thi ieg kunde icke selff forstande
det Frantsosse tungemaall Siden screff ieg hende paa danske
effter latinen met stort arbeyde oc lod hende uw prente/ ath
alle danske mue her effter see laese hore oc vide de store
20 underlige mandommelige gerninger som Olger dansk bedress
i orlog oc krig i mange atskillige land oc Nige til verdens
ende Som der oc staar i en Latine Kroniske som kallis Sa-
sciculus temporum Huerledis Olger dansk Vant det store
Indie land oster vd til verdens ende til det tra som kallis
25 Solens tra Oc kom samme land under den hellige Christelige
tro oc sette dem der en Patriarche som skulle regere kirken
och den Aandelige Christelige stat och han hed Prester Johan/
och vor en konge son aff Friesland/ oc alle hans effter kommere
hassue siden veret kallede Prester Johan effter hannem/ Som
30 de en uw oc kallis paa denne dag

* Her maa uw huer se oc merke aff denne Kroniske
huor stor vilge keyser Karssl/ oc andre flere vduertis longer
oc herrer i Francke Nige/ oc i andre land oc Nige hagde til
A iii ath lade || scriffue deris egne Kronicer och underlige man-
35 dommelige gerninger som de oc deris forsedre bedressuit
hassue i fordum tid Men de oc lode bescriffue denne fremmede

elendige herris kong Olger danskis Kroniske paa deris twingemaall hannem til en euig ihukommelse pris loff oc øre/ Saar den store mandom som han bedress i orlog oc krig hoss dem/ oc i andre Land oc Nige til verdens ende ass huilke de haffue stor lost och glede Naar de læse eller hore dem 5 ass andre

* Huor megen mere stor lost oc glede skulle da alle danske haffue der ass met rette Naar de hore/ see eller læse samme Kroniske/ om deris egen landmand ath han haffuer saa erlige lessuit oc mandelige stridet i fremmede Land och 10 Nige ath de for den hans store mandom skyld haffue ladet bescreffuit och prentet mange tusende ass hans Kronicker ass huilke vnge mend baade der i landene/ och her i hans eget federne Nige mue tage gode exemplc oc lerdomme til ath bruge dem mandelige i Orlog oc krig baade inden landz och 15 desligest i andre vduertis land oc Nige som danske mend giorde i fordum tid Som mand finder klarlige bescreffuit i mange fremmede och gamle Latine Kronicker som vel bor at stonde til troendis Alligenel ath der staar mange vnderlige sticke i dem/ som synis ass mange ath vere vnuelige 20

* Her staar oc mange vnderlige gerninger i denne Kroniske som Olger dansk giorde vden landz/ Som oc synis at vere vnuelige ath goris ass en mand Dog er det alligenel troligt at han dem giorde/ Men andre vduertis herrer och konger vnte hannem som der vor elendig hoss dem ath beholde 25 den sin priss oc øre som han vant ass dem selfue i deris land oc Nige oc i andre flere land i orlog oc krig met sin store mandom Oc lode der til met bescriffue dem/ hannem til en euig ihukommelse

* Hagde samme hans Kroniske forst veret dictet oc 30 screffuen || her i riget Da mette en mange baade mene tencke A iii* oc sige at nogen dansk konge hagde ladet hende dictet oc screffuit danske til en stor ross priss oc øre/ ath deth mette oc sigis i andre vduertis land oc Nige ath wi skulle oc haft Remper och meetige duelige mend her i Niget i fordum tid 35 som saadanne store oc saa gaat som wtrolige mandommelsige

gerninger bedressuit hagde/ Oc mange sige oc mene en nu at
 det er wmuueligt at en mand funde gore saadanne gerninger
 ¶ Ville de see oc løse i Biblien da skulle de der finde mange
 storre oc vnderligere gerninger en disse ere som och synis aff
 5 mange ath vere wtrolige Alligenel ath de øre dog saa giorde
 som de der staa

Der staar oc huorledis Sampson brod haade portene fra
 en stad oc var dem bort til ith bierg paa sine arler Oc ath
 den tid alle herrene oc de nyppeste aff Philisteerne waare
 10 forsamlede vdi ith stort hwss som hengde paa tho stotter/ Da
 tog han den ene stotte i sin hogre hand/ och den anden i sin
 venstre hand Och rochte dem om fuld ath alt husit salt ned
 paa dem oc slo vel try tusinde menniske ihiel/ Der staar oc
 mange andre storre oc vnderligere gerninger i Biblien/ Huor-
 15 ledis en mand slo tusinde paa fluet/ Och tho slogue thi tusinde
 paa fluet/ Som huer mand der selff see oc lese kan/ Thi vil
 ieg her nu begynde ath scriffue hanss Kronicle fra hanss fodsels
 her til verden/ och forfolge hende siden til hanss endeligt/ Ath
 alle danske mue vide til visse ath han waar long Gottricis
 20 son Oc en meetig oc veldig konge her i Danmark Engeleland
 och Babilonien/ Den menige mand her i Niget viste icke for
 andet en at han hagde all eniste verit en dansk kempe/ som
 want seyer aff Burmand/ som den gamle kempe vise lyder/
 Olger dansk han want seyer aff Burmand Men det sindis nu
 25 her effter klarlige huad mand han wor/ oc huorledis han
 stridde i sin lissuis tid/ oc andet mere som losteligt er ath lese/
 hore oc vide

Kong Olger danskis Kroniche

Gottrick Kong Olger danskis fader waar en meectig A iv
 veldig konge her i Danmarkis rige baade til
 land oc strand som her Saro scriffuer sif i den
 Ottende bog i Danmarkis Kroniche/ Der samme
 kong Gottrick hagde tuonet alle land oc 5
 rige her omkring/ oc nod dem til ath statte oc tiene til
 Danmarkis krone/ Da ville han och forsoege huad den meectige
 konge aff Nylzland forde i sin sfiold Thi giorde han sig rede
 met mange deylige danske mend oc for til hannem til ssibs
 oc slo hannem snarlige ihiel i en stondende strid Och tog saa 10
 hanss daatter iomfrau Mundam til roff och alt hanss guld oc
 ligende fa/ och forde det hiem til Danmark met sig/ Siden
 lod han cristne hende oc besol ath hun skulle fallis Danemunda/
 Nogen tid der esster lod han sammen falle alt sit raad oc
 ridderskaff/ Frwer oc Jomfrwer/ oc andre flere gode mend Oc 15
 giorde saa ith meectigt oc kaasteligt stort bryllep met hende/
 som stod i femten dage til lige/ Den forste nat de laage
 tilsammen / da asslede han Olger dansk met hende/ Der hwn
 hagde værit ser eller siw maanede met hannem Da bleff hwn
 saa meget wlet oc tock Ath alle som hende saage/ trode och 20
 mente ath hwn skulde føde thu eller try born til lige/ Hwn
 froctede oc self storlige ath hwn skulde do i barsel seng for
 hwn waar saa meget wlet/ Der ni maanede forlobne waare/
 Da fodde hwn Olger dansk all ene/ oc dode strax i samme
 time/ Der fore sorgede kong Gottrick gansje snarlige/ oc den 25
 menige almue i Danmarkis rige thi hwn wor erlig/ dygdelig

och danniss/ De Frwer som da til stede hess hende wore/ De toge frar barned oc haare det bort i en anden stue som det skulde opfostriß oc ammess

A in* ☲ Siden lod kong Gottrick begraffue hende gantske erlige
5 oc hoglidelige met stor stat oc øre/ som en veldig Drotning
burde ath komme til ierde met

Der esster lod kong Gottrick forsamble de npperste herrer
oc frwer i riget/ ath de skulde vere hanss saddere/ Saa
10 lod han cristne Olger och kallede hannem Oluff/ Men ieg vil
kalle hannem Olger thi han fallis almindelige saa offuer all
verden/ Ath alle som lese denne hanss Kronike/ skulle vide/ ath
hwn er scressuen om hannem/ Der han wor cristned/ da stickede
hanss fader tho ammer til/ som hannem skulle giffue ath di oc
opfodde/ for en quinde kunde icke all ene fostre hannem op/ for
15 han waar meget storre/ en andre born pleye ath være almin-
delige/ Der Olger vorte noget op/ da bleff han meget fornumstig
oc klog i sin barndom/ oc hagde gode tuctelige och erlige seder
paa sig/ ath alle forundrede der paa/ Thi han vilde huerken
lege eller stime met andre born/ och en helder offue sig i
20 andre barnactelige gerninger/ som born ere vane ath gore/
Han gjorde alle som npperlige och mettige vaare stor heder
och ere/ De som waare lige met hannem/ dem gjorde han
ydmighed oc tienstactelighed/ Han talede vel och kerlige til
alle som waare fattige/ Der faare sick han ith gaat oc erligt
25 rokte aff alle som hannem saage eller kende/ En dog ath det
sceer sielden/ ath en kand haffue alle til ven

☐ Kong Gottrick waar vgifster i x aar/ der esster ath
Danemunda waar dod fra hannem han sorgede saa suarlige
for hende ath han icke ville gifte sig mere/ Saa raade hanss
þraad hannem idelige ath han endelige skulde gifte sig/ Thi
tog han sig en anden Drotning/ oc asslede en son met hende
som hed Gode/ Han bleff oc meget klog och erlig i sin vngdom
Ath alle sagde ath han gick fast i Olger danssis sin broders
fodspor/ Siden sad kong Gottrick i lang tid met fred oc ro
35 for vden orlog oc krig/ Thi han hagde da tuonget och wondet

alle de land her ligger omkring/ och nod dem til ath statte
til Danmarkis frone Det fortrode de Sassere oc andre Tydse
som han hagde for haardelige plassuit for deris genstridighed
skyld/ De wore hanss hemmelige auendz mend for den suare
stat som han lagde paa dem tilforn

5

* Thi fore de til keyser Karll/ oc sagde ath kong Gottric
aff Danmark ville icke vere under keyser loffuen/ som andre
konger i cristendommen Oc ath han waar saa hoffmodig ath
han icke ville bekende ath keyseren vaar offuer hannem Der
fore hagde han oc sin egen low oc ret i sine land oc rige/ 10
oc actede ingen anden low/ Keyseren sende strax bud effter
kong Gottric ath han skulde komme och sige hannem huldstaff
oc mandstaff/ eller han vilde fare til Danmark til hannem
och stende och brende hanss land/ och faste hannem leffuendiss
i en loffue kule/ oc sette hanss born i fengsel oc iern

15

* Der budet hagde roctet sine erende Da suarede
kongen hannem och sagde Sig din herre saa for suar ath ieg
anammede Danmarkis rige frit och quit effter min fader Saa
vil ieg antworde mine sonner det effter min dod Vil han
hassue nogen part eller del her i riget met mig da bed hannem 20
komme suarlige hid Thi ieg vil ingensted rymme/ men ieg vil
bie hannem hjemme/ Jeg vil oc saa tage mod hannem naar
han kommer hid/ ath han skal sige ath han fant her danske
mend for sig/ oc icke blodactige quin-|| der/ Der keyseren sicke
disse hoffmodige suar/ da lod han strax berede en meglig stor 25
heer til stibss och seglde mod Frisland som kong Gottric da
hagde/ der de vaare komme sammen i strid/ da slo kong Gottric
lenge mandelige mod hannem Men han bleff alligenel paa
det siste offueruonden oc tagen til fange/ alligenel ath han
hagde da mange erlige oc duelige mend i stride met sig

30

* Keyser karl tog hannem mildelige til naade igen Dog
met saa skell ath han skulde kendis hannem for sin herre/ oc
komme personlige til Pariss i Franckerige inden ith aar/ oc
suerge hannem huldstaff oc mandstaff paa sin ere/ oc ath han
skulde strax antuorde hannem sin son Olger danss met sig till 35
gisell huilket han oc giorde/ Saa fer keyseren til bage igen

offuer land oc fant sin keyserinde fore sig i Tyskland Det vor
 om fasten han for op thi holt han sin Posse hogtid i Slanderen
 Oc begaffnede der sine tienere oc stridzmend for de hagde
 mandelige stridet met hannem Siden besol han Hertug Neymis
 5 aff Beyeren ath han skulde tage vase paa Olger dansk och
 lere hannem tuct oc ere for han vor hans frende paa moderned
 Ith aar der esster da lod keyseren forscrifue sit raad til sig
 at tale oc raade met dem om Nigens leyshed I det saa
 han Olger dansk blant de andre Da kom hannem i hw at
 10 hans fader hagde icke huldet sit fengsel oc losste som han
 hannem loffnuede Thi sagde han til sit raad kong Gottrick er
 meget ond oc hard Men han icke loser sin deylige son aff
 fengsel Siden kallede han en hertug til sig som vor hans
 hoffuithmand paa ith aff hans Slot i Slanderen der som
 15 sanctus Odemar ligger oc befolk ath han skulde haffue hannem
 i fengsel saa lenge hans fader komme oc losste hannem vd
 aff samme fengsel

** Denne hertug sikk stor vilge til Olger for han vaar
 20 til tuc=|| tig oc erlig baade i ord oc gerninger Thi sagde han
 til hannem Min kere son ver vel til fredz oc forge inted/ dig
 skal intet blissue at ssade/ thi ieg wil fare vel met dig oc lade
 dig daglige omgongis met min hwistrw oc dotther oc met
 andre deylige iomfruer ath dw maath haffue lost oc glede
 met dem Olger kunde dog icke lade aff at forge/ thi sagde
 25 han till hannem igen och til de andre som da til stede vaare/
 Kere venner ieg tror det visselige at det er icke aldelis min
 faders skyld at han icke kom hid och holt sit losste Men det
 er mere min steffmoders skyld/ som holder hannem hjemme
 met sine falske raad oc liste/ Paa det ath ieg shall blissue
 so liffloss At henniss egen son maa fange Niged esster min faderss
 dod I det han sagde disse ord da salt han ned til iorden oc
 daanede aff sorg oc droffnuelse/ och laa saa gaat som død Saa
 reysde hertugens daatter oc andre iomfruer hannem op igen/
 oc bade hannem alle ath han skulle inted forge/ thi det
 35 maatte en blissue bedre i framtiden/ Siden for hertugen till
 keyseren och sagde hannem huor suarlige Olger forgede for

hanss fader icke holt sit lofste Saa bade alle herrer oc forster
for hannem ath han vilde spare hanss liff

* Keyseren suarede hastelige oc sagde Jeg skal saa
strengelige heffne paa hannem hans faders brost Ath alle
skulle see och kende paa hannem huor ille det er giort ath 5
brynde sit lofste mod herrer oc forster Da gick en gammel
mand frem som hed hertug Augustin aff Normandien oc sagde
til keyseren O mektige herre ieg forunderer storlige ath du vilt
saa forhaste dig/ oc lade ret auend oc vrede forblinde dig saa
Ath du vilt lade afflissue denne vnge vskylde mand/ som inted 10
haffuer brodit til sin dod Det kand saa vere ath hanss fader
haffuer verit lenge paa vegn til soess/ och bleffuit saa || trengder y ii*
aff storm oc veer til bage igen/ eller ind bland andre land
paa vegn/ at han icke komme kunde hid til Niged ath holde
sit lofste Thi raader ieg dig fuldkommelige at dw ingeledis 15
lader afflissue hanss son Men sent dine visse bud til danmarks
Nige at lade forfare hanss vilge/ Keyseren loffnuede hans
gode raad/ och de andre prisede hannem alle for hanss vise
ord oc tale

Siden sende Keyser Karll fire npperlige och erlige sende 20
bud til kong Gottric i danmark Som vaar Erkebispen
aff Ambiens stad i pikerdien/ Hertug Alerander aff Danglir
Hertug Milon aff Nauerre och Hertug Nengner aff Mongler
Der de komme for longens slot da banckede de fast paa porten
Porteneren spurde hwo de vaare men de torde banke saa 25
hart/ de suarede lad strax op thi wi ere keyser Karls sende
bud och wi mue vel gore her mere om oss lesser/ en bancke
paa longens port Porteneren gif til longen oc sagde at der
vor megtige herrer for porten/ som vaare keyserens sende bud/
oc ville strax tale met hannem longen suarede sig dem at de so
mwe vel bie til ieg songer giort mit maaltid oc blifuer ledig
til at tale met dem Der de hagde lenge biet Da lod han dem
komme ind fore sig Saa talede Erkebispen keyser Karlis ord
til hannem saa sigendis/ Vaar naadigste Herre keyser Karll
sender dig hilsen/ Hannem forunder storlige ath dw icke komst 35

til Pariss som du hannem loffuede paa tro och ere Thi lader
 han dig saa sige ath dw skalt folge oss till bage/ och antwerde
 hannem Danmarkis Nige Vilt dw det icke gore da vill han
 swarlige komme til dig/ oc tage dine land oc Nige met mact
 5 oc velde oc myrde siden baade mand oc quinde Oc lade dig
 þ in pine til dode oc || din husiru oc born dessligest/ Han vill icke
 helder spare din son Olger dansk som er i Pikerdien/ men
 lade hannem rette som det sig bor Kong Gottrick swaredes
 O i stemme skalke oc stessle/ hwo haffuer giort eder saa nese
 10 dierssue/ ath i saa thaare tale paa min ere/ Jeg shall eder
 alle saa lade lyde och mercke/ ath keyseren shall se ath i her
 vaare Saa bad han sine tienere stiere neserne oc leberne aff
 dem alle/ oc en stor plet aff huer deris pande ind till bened/
 der det vaar giort da sagde han till dem Farer uw hiem till
 15 keyseren igen Och siger ath ieg skal saa fare met hannem och
 met saa mange han forer hid met sig/ Men disse bud vaare
 her i Niget da sorgede Olger dansk meget saar thi han froc-
 tede ath hans stessmoder skulde fly det saa at de skulle fonge
 onde suar/ at han skulle siden miste sit liff naar de komme till
 20 bage/ han hagde och visselige dot aff sorg/ Hagde icke den gode
 omgengelse vered som han hagde met fruer oc iomfruer/ Disse
 forscresne sendebud komme da hiem offuer land igen Der
 keyseren dem saa da bleff han saa swarlige bedrofuit oc
 forferdet/ ath han icke tale kunde Men han grundede swarlige
 25 der paa/ mere en/ en sterck time for en han kwnde tale ith
 ord til nogen Saa sagde han siden O we iodwt/ o skendsel oc
 skam/ Hwo torde saa fare met mine gode mend oc sende bud/
 hwad skal ieg tencke/ hwad skal ieg grunde/ Men i ere saa
 ynkelige skende/ haffue i vered blant loffuer oc biorne/ eller
 30 blant andre vskellige creatur/ men i ere saa ille skende i eders
 ansicte De swaredes hannem sorgelige oc sagde O mectige
 herre det kender paa oss ath wi haffue vered hoss dine fiende
 och wuenner Thi gorss det icke behoff ath sige dig mere aff
 vor drouelse keyseren swaredes/ Jeg kan vel merke at long
 35 Gottrick aff Danmarkis Nige/ lod eder det gore mig till
 þ in hossmod och || skam/ och eder til forsmedelse Siden sagde han

til sit raad Seer disse yncelige creature huor stammelige de
ere forderssuede for min syld Jeg sver det paa min cristelige
tro ath ieg det grummelige heffne skal/ skulle det en kaaste mig
baade liff och rige De suarede alle/ wi ville gerne hielpe der
til ass all vor formue/ ath den grumme tiran kong Gottric 5
shal blifne der fore straffit/ Keyseren sagde/ henter mig hanß
son Olger danst ath ieg kan heffne min harm paa hannem
met hanß ded/ til ieg songer hanß fader fat

* Der hertugen kom paa vegen/ som hagde Olger danst
til fonge Da spurde Olger hannem hemmelige ath/ om hanß 10
fader hagde lost hanß fengsel men keyseren sende saa hastelige
bud esster hannem/ Hertugen suarede/ Kære Olger Jeg kan
icke sige dig nogre gode tidinge/ som ieg gerne gøre vilde Thi
raader ieg dig at du falder ydmngelige paa kne strax du
kommer ind for keyseren/ oc bed em naade oc barmhertighed 15
Oc sig ath du vilt vere hanß ydmnge tienere saa lenge du
leßuer/ oc waage dit liff i orloff och fri/ for den vhorslige
gerning som din fader giorde hanß sendinge bud/ Der keyseren
hannem saa/ da ville han strax ladet rettet hannem Saa bade
der mange herrer och riddere for hannem/ ath keyseren ville 20
gissue hannem sit liff/ oc bruge hannem i orloff och fri thi
han waar en denlig vng stercker mand De andre herrer som
staden hagde songet de begerede heffn offuer hannem der
tuert emod Saa bod keyseren ath han skulle rettis

* Olger salt paa kne igen oc sagde/ Aldermectiste 25
hogbaarne herre/ forbarme dig offuer mit arme liff thi ieg er
aldelis vskyldig i min faders slemme gerning/ som min steffmoder
haffuer kommet hannem paa/ ath ieg skulle miste mit liff/ oc
at henniss son kan fonge riget esster min fader Spar mig
arme || elende fonge for din store mact och velde syld Jeg β is
vil tiene dig i alle mine dage/ och antuorde dig Danmarkis 30
rike esster min faders ded Jeg vil oc bode oc bedre mod
dise edelige herre/ for deris stade oc store forsmedelse/ Keyseren
suarede Du fant icke bode met lofste och iet den store stade
din fader haffuer giort/ thi salt du lade dit liff der faare/
I det saa Olger op til hiemmen oc sagde hemmelige ved 35

sig selff O du milde moder iomfrau Maria/ som altid hugsualer
alle bedroffuede herte bed nu inderlige for mig ath ieg icke
mister mit arme liff

¶ Olger hagde stor stect i keyserens gaard de bade da
5 alle for hannem Men de som skaden hagde songit de begerede
heffn och ret/ Keyseren wor hannem meget vgunstig/ thi saa
osse han saa nogen aff dem som lydde waare Da stack det
hannem i hans herte ath de singe den skade for hans skyld
Som han saa stod i rette da kom der Pauens bud met breff
10 saa lydendis at Soldanen oc Turkerne hagde wondet Rom
oc vddressuit Pauen/ oc myrd siden baade mend och quinder
piger oc drenge som de der funde/ och ath de hagde brodet
alterne ned i kirkerne/ och oprenssd deris afguders billede
der igen/ Her aff bleff keyseren meget bedroffuit oc bad strax
15 sine tienere oc folk ath de skulle gonge til harniss/ oc hielpe
hannem mandelige ath beskerme den hellige christelige tro

¶ Siden led han lese samme breff for rigenss raad och
sagde at han ville strax fare til Rom oc heffne paa Turkerne
den skade som de hagde giort den hellige kirke/ och begerede
20 saa at de hannem alle folge ville Han bad dem acte oc tencke
huor mandelige de altid for hagde benist dem i orloff oc tri/
serdelis mod danske mend/ som sloge meget mandelige och fast
mod dem/ thi ath alle burde nu ath bruge dem mere mod
Turkerne oc Hedninge/ en de giorde for mod danske som vore
B iv* cristne || De suarede alle ath de hannem gerne folge vilde/
och benise dem som det sig burde Der han stod op da bleff
han Olger war igen/ oc dem som lydde vaare/ som stode en
da for hannem Thi bod han da tredye gong ath han skulde
rettis/ da sagde hertug Neymis aff Beyren til Keyseren
so Veldige herre oc forste/ spar hans liff/ thi han er vskyldig
Han er och min frende/ oc haffuer mange meetige mend i din
gaard som hore hannem til paa sit moderne/ och alle bede for
hannem Nilt du icke giffue hannem sit liff/ da ville wi alle
fare fra dig oc blifue din obenbare fiende

35 ¶ Keyseren vndrede storlige paa hans dristige ord
Ath han torde sige sin mening fram for saa mange herrer

och förster/ Saa gaff han Olger sit liff/ dog met saa steel ath
han skulle vere hanss fange/ oc befol hertug Neymis ath tage
ware paa hannem/ oc holde hannem til stede til han eskede
paa hannem Hertugen sette strax tho sine hustruess brodre til
ath de skulle stedsse tage vare paa hannem/ Olger lod sig siden 5
hemmelig op for dem ath han hagde hemmeligt venstaf met
hertugens daatter som hed Bellisana thi bad han dem gerne
ath de ville ride did met hannem ath han funde komme i tal
met hende for de fore ass fled til Rom De fulde hannem
did Der de hagde der verit i otte dage/ da kom keyserens 10
bress ath han wor dragen paa regsen/ Thi gjorde Olger sig
rede och ville ferdiss Der hwn det fornam da sagde hwn til hannem

* Min alder feriste gode ven hui vilt du saa offuergriffue
mig nu Men du vist ath ieg er siwlig met dit barn Naar
min fader fornemmer det/ da lader han mig visselige myrde Kan 15
ieg oc nogetledis ssiwle det/ da sorger ieg mig alligenel selff
ishiel/ Olger suaredes/ lære ven forge icke mere/ fore ieg
skal fare fra dig Thi ieg hobiss ath ieg skal benise mig
saa || mandelige i samme strid/ ath ieg der met skal fortiene &
keyserens venstaf oc fonge stor priss oc øre til met ass all 20
almuen Oc der met vil ieg affslette all den fortal och blysel/
som du kant fonge for min skyld Jeg vil icke helder offuer-
giffue dig/ det loffuer ieg dig paa min tro oc sandingen

* Der keyseren hagde forsambled sit folk til hobe/ ass
Franderige/ Picardien/ Normandien/ Britanien/ Aquitanien/ 25
Tyslland oc Gassenien/ Da hagde han thu hundrede tusinde mend
i sin heer Der Olger saa det deylig folk/ oc mange herrer oc
förster som der waar // oc skulle regere folkit/ da gleddiss han
ass alt sit hierte/ ath han motte komme i samme heer oc bete
sin styrke oc store mandom/ for han wor aldrig for i orloff 30
eller frig

DEr keyseren kom ind i Valland paa fem mile neer Rom
til en stad hed Susa/ Da for Pauen vd mod hannem
met kaars oc fane/ oc hagde alt flerkeried och almuuen ass
staden met sig/ oc tackede hannem ydmighelige for han wor 35
(2)

kommen ath besserme den hellige cristelige tro Der keyseren kom ind i staden/ da for der strax nogre hemmelige speyere aff staden till Soldanen til Nom som hed Corsubel oc sagde hannem ath keyseren wor saa neer met all sin mact

5 **D**er Soldanens son kong Danemon fornam ath keyseren waar saa neer/ ville han strax forræste hannem oc gøre noget hemmeligt arend ind paa hannem for han skulle der fore tage sig ware Thi red han strax aff Nom om natten sin
 ☺ fader wiiderligt met tiwe || twinde mend Keyseren hagde oc
 10 tilforn vdsent ith stort tal folk om affstenen/ ath de skulle holle vect om natten Om morgeneni i dagningen Da saage keyserens folk en mectic heb aff turkerne komme offnen paa ith bierg Da sagde Hertug Neymis aff beyeren som vor deris Hoffnitz-
 mand/ At det vaare best/ at de droge strax mod dem aff all
 15 deris mact Oc beuilde at de vaare Cristne mend/ alligenel ath de andre vaare flere Han ville oc gerne sent bud til keyseren om mere hielp Men der thore ingen fare/ for det skulde leggis hannem siden til onde at han icke torde bie der fienderne komme

20 ☺ Der de skulle slaff da gassue de store anstrig paa begge sider/ och tredde saa mandelige till huer anden met ith frit mod Turkerne sköde saa faste met pile och straler ath de sloye tycke som hagell oc snee Endonins aff Francerige rende til en Turker konge son/ oc slack hannem oc hans hest ihiel
 25 til lige. Danemon bleff der sgare vred for det vor hans foster son som da bleff dod Thi bad han alt sit folk ath de skulle mandelige stride Saa noddis de Cristne ath ryymme for de vaare icke saa mange som hedningene Der keyseren fornam at hans folk vore slagne paa fluci/ och ath mange aff dem so vore tagne til fonge Da gjorde han sig rede met sit folk at drage vd i striden Oc befoll en Lumbard hed Alor sin hoffnuit banere/ ath han skulle føre hannem mandelige i striden som mact laa paa/ Soldanen sende oc ith megtigt tall folk i striden till sin son

☺ Der de komme til sammen met begge deris heer/ da
 35 slog de gandske swarlige paa huer anden/ saa ath keyseren da

begynte omfiger ath fonge gong paa Turkerne I det begynte
 Alor ath fly met keyserens hoffuit banere oc slo hannem
 neder til iorden/ huad holder han giorde det aff redssle eller
 ath han vaar der til kobter/ det kan ieg icke til visse scriffue
 Der Olger det saa da bleff han meget bedroffuit/ for han ϵ ii
 froctede ath han skulde icke fonge aarsage till ath gøre nogen
 mandom i samme strid/ men hoffuit baneren vor neder lagder
 Thi rende han esster samme Alor och greff hans hest i toyelen
 och sagde til hannem/ O dw slemme fulle forredere/ hwi faste
 dw baneren ned/ som wi skulle alle regere off esster/ de ere 10
 nw alle forbisterde i Keyserens heer/ oc vide ey huort de
 skulle der fore ere mange aff dem nw slagne paa sluct/ I det
 hog han hannem met sin brende at han salt dod aff hesten/
 Saa tog Olger hans harniss hielm oc stiold oc sette sig paa
 hans hest igen Och tog saa hoffuit baneren i sin venster hand/ 15
 oc forde sin brende i sin hogre hand Saa rende han ind
 bland keyserens folk igen/ oc bad dem mandelige stride for
 den hellige Cristelige tro/ han vor da dristere en han vor for
 Thi han hagde da harniss oc hielm paa sig Siden giorde han
 mange saare oc dode aff Turkerne met sin brende/ oc nodde 20
 mange mechtige kemper til at de motte skammelige fly eller de
 hagde bleffuit slagne

¶ Der fore bleffue Turkerne alle saa redde for hannem
 ath ingen terde komme ner hoffuit baneren Keyserens folk
 forundrede oc fast paa den ene mandz store mandom/ de viste 25
 icke andet en det hagde verit Alor Lumbard som keyseren
 for besol ath fore samme hoffuit banere Thi sagde de til
 keyseren hagde icke denne ene mand verit/ da hagde wi bleffuit
 slagne paa sluct/ oc tabet dette slag/ thi ath hoffuit baneren
 wor nedre fra hannem/ oc han tog det snarlige op igen 30
 Siden haffuer han hugget saa mange ihiel aff Turkerne met
 sin ene hand ath de ere alle redde for hannem/ En aff Turkerne
 som hed Bremand hagde da grebet mange cristne oc ville saa
 fort dem bort fagne met sig/ Olger rende strax esster hannem
 och tog dem alle met sig til bage oc slo hannem paa 35
 sluct igen

Et* ☺ Men han vaar esfter dem/ Da slogs fire Konger
 Keyseren fra sin hest Oc de hede Danemon Salant Archilans
 oc Marradas De slogs hannem saa suarlige met deris stridz
 hammer paa hans hielm och krop ath han vor moren dod
 5 Som de vilde fort hannem bort met dem Da robede han paa
 sante Deynis sin patronc ath han skulle hielpe hannem Saa
 rende hans folk baade Thyske och Frantske till Olger oc mente
 at det hagde vered Aler for Olger hagde da hans hielm oc
 harniss paa/ och forde hoffnuit baneren/ De sagde til hannem/
 10 hielp nu keyseren snart/ eller Turkerne som hannem haffue
 grebed fore hannem bort fangen Der han det horde da rende
 han suarlige mod samme fire konger/ och hog den ene strax
 i hiell met sin brende/ saa sette han Keyseren paa hans hest/
 for hans egen vor for slagen vnder hannem Saa forfulde
 15 han de andre tre Konger som en glubende vlf gør arme
 faar/ oc forde alligeuell baneren i sin venstre hand

☺ Der keyseren kom bland sit folk i sit beheld igen/ da
 sagde han til sit raad/ Vill Gud ath ieg kommer vel hjem
 igen aff denne krig/ Da skal ieg gore Aler min baner mestere
 20 til den megtiste mand han er vdi Frankerige/ for han nu
 frelste mit liff/ oc for den offuermade store mandom som han
 bedressuit oc giort haffuer i denne strid/ I det kom hannem
 i hw den store skendsell kong Gottrick hagde giort hans bud/
 thi sagde han kommer ieg vel aff denne strid fra disse Turkere
 25 Da shall ieg strax giffue mig till Danemarck met denne min
 heer/ oc heffne paa kongen den store forsmedelse han giorde
 mine bud/ thi ieg songer stort fortal der faare offuer all
 Cristendommen vden ieg det straffer tilborlige/ Jeg shall och
 30 iii heffne det paa hans son Olger dansk ath han icke || losde
 hans fengsell oc kom icke hid som han loffuede

Auden dagen som de skulle fare i striden igen Da kom
 Olger dansk ridendis meth hoffnuit baneren for keyserens
 pawlwn Da viste icke keyseren andet/ en deth hagde vered
 Aler som han for antuorde samme bannere Thi sagde han
 35 til hannem Min elstelige ven oc tienere for den store mandom

dw giorde i gaar fore mig/ der dw frelste mit liff fra mine
 fiende Oc slo saa mange kemper i hiell aff Turkerne met din
 hogre hand/ oc forde alligeuell min hoffnuit banere i din venstre
 hand som en tid vor ned slagen for dig/ oc dw togst hannem
 strax op igen/ Ath mith folk skulle icke stammelige fly som da 5
 vaar faldet i misshoff/ Jeg loffuer dig paa min Cristelige tro/
 oc kenserlige eed/ At hwad som helst der dw nw vilt begere
 aff mig/ det vil ieg dig visselige giffue I det sagde en hertug
 til kenseren/ kere herre dw vist icke huem dw taler til Thi at
 den slemme forredere Alor som dw befol din hoffnuit bannere 10
 han flyde strax stammelige der han kom i striden/ oc slo samme
 banere ned til iorden/ thi vaar dit folk moren slaget paa flucht
 Saa rende denne mectige mand Olger danst efter hannem/ oc
 slo hannem strax i hiel och tog saa hans hielm och harniss
 paa sig/ for han hagde inted til forn selff/ Siden rende han 15
 ind i striden met din banere/ oc bad alle cristne stride
 mandelige/ han slo oc mange Turkere i hiell/ som dw oc
 andre flere saage

* Der Olger dette horde da gleddis han i sit herte oc
 steg strax aff sin hest/ oc falt i kne for kenseren oc sagde/ 20
 O aldermegliste oc veldige herre Jeg tror ath dw vilt holde
 dit loff=|| te Thi begerer ieg ingen anden gaffue aff dig/ en C iii*
 ath du vilt giffue mig oc min fader kong Gottric dit venstaf
 Da vil ieg vere din daglige tienere ehuor du haffuer mig
 behoff/ kenseren suaredes O du edelige vnge mand/ ieg vil 25
 gerne høre din bon/ och forlade din fader alt det han haffuer
 giort mig emod/ for du frelste mit liff oc trofede mit folk
 met din mandom ath de icke rymde aff striden/ der banneren
 waar nedre for dem Der fore stal ieg nu sla dig til riddere/
 oc giffue dig dyrebar gaffuer/ naar ieg kommer til Frankerige/ 30
 da stall ieg giffue dig baade slot oc leen

* Der dette wor giort/ da sagde kenseren for alt sit folk/
 huor stammelige Alor rymde/ oc bad dem alle hedre och ere
 Olger danst/ for den mandom han giorde i striden/ Saa giorde
 han Olger til sin bannere herre i allis deris nernerelse/ oc 35
 fore saa vd at stride igen/ Da ville Olger bete sin store

mandom oc styrke for den store ere som keyseren hannem
 giorde/ thi rende han ind vdi Turkernis heer som en glubende
 lossue/ och slo der mange temper ihiel/ Der Soldanens son
 kong Danemon det saa/ ath der styrte saa mange for hannem
 5 Da robede han paa sit folk ath de skulle mandelige stonde oc
 stride aff all deris mact Siden slegde de oc stede saa fast at
 keyseren oc de cristne hagde da bleffuit slagne paa fluet hagde
 icke Olger verit all ene/ Som nodde da Turkerne till ath fly
 met sin huasse breyde/ Han forfulde en meetig Herre aff dem
 10 och greb hannem strax til fonge/ han sagde till hannem Sig
 mig huo du est oc huad dit naffn er/ kongen sagde Jeg heder
 kong Sandonius oc er Soldanens frende Jeg hor oc kong
 Carnel til som nu er kommen met tolff oc tive longer oc alt
 deris folk Soldanen til hielp Thi han skal haffue hanss daalter
 C iv oc Francerige met hende naar de det wondet haffue || fra
 keyseren/ Olger sagde Du roser din frende kong Carnel fast
 Vilt du fly det saa ath ieg kan ene komme til flagis met
 hannem da vil ieg gissue dig quit/ Sandonius suarede Jeg
 haffuer vel seet i denne strid/ ath du est en meetig mand i
 20 orloff oc tri Alligenel frocter ieg saare/ ath kommer du i fredz
 met hannem ath han slar dig ihiel Thi han er den meetiste
 oc sterkeste tempe i all vor heer/ Olger suarede Jeg er oah
 sod aff longe bled/ och mig loste nu helst ath stride/ thi vill
 ieg woge mit liff mod hannem ehuor stark oc meetig han er
 25 Vilt du lossue mig paa din ere ath komme till mig till bage
 igen/ eller ath fly mig til flagis met Carnel/ da vil ieg lade
 dig fare/ Sandonius sagde Kommer han ene i fredz mod dig
 da faaster det dit liff/ dog vil ieg fuldkomme din vilge/ eller
 ieg vil komme/ oc blifue din fonge/ der met stildis de ath

30 **D**er denne strid vor offuerstonden da for keyseren meget
 glad til sit Paulun igen/ for han hagde vondet det slag
 aff Turkerne/ Da begynte somme ath sige for keyseren Ath
 Olger dansk hanss banner herre hagde gissuit en Turker quit
 som han hagde taget til fonge emod deris low oc ret Thi
 35 mente de at det vor best ath han forfore hui han det giorde/

Keyseren lod strax falle hannem for sig/ oc spurde hui han
 det giorde/ Olger suarede Kere herre ieg giorde det i det
 beste/ thi samme min fonge loffuede mig paa sin ere/ at fly
 mig ene til slagis met fong Carnel deris beste kempe/ eller
 han vil komme oc blifue min fonge hassuer ieg der met 5
 noget forset mig/ da bedis ieg gerne naade aff dig/ Der de
 horde hans gode mening/ da loffuede de alle hanss store
 vissdom/ thi de kunde da vel besinde/ ath han giorde det i det
 beste Ath han kunde spare mange deylige mendz liff der met C iv*

De sagde da alle inbyrdis mellem dem selfsue ath all 10
 deris welfart hengde paa hannem all ene i samme strid/ for
 han wor viss ec klog/ oc der til met dristig oc stark mod deris
 fiender Komme hannem noget ath/ eller han bleffue slagen/
 da motte de visselige tro ath de bleffue offueruondne aff
 Turkerne Siden for keyseren met sit folk til staden igen som 15
 Panen waar inde Der loffuede de Gud och deris patroner
 for den seyer som de hagde da fonget mod Turkerne

DEr fong Danemon Soldanens son kom till bage igen
 ind i Nom/ da giorde de alle spaat oc spe aff hannem/
 For han skreppede for meget stort til forn/ oc sagde ath han 20
 vilde grebes[i] keyseren til fonge/ oc hand hagde da skammelige
 selfsuer rynd aff marken Thi bleff han saa hastig oc wred
 ath han wor moren galen/ mest fordi At han kunde icke
 strax heffne sin harm paa Olger danst Saa lod han brende
 i samme sin gelne mange aff sine afguders billede/ oc cristne 25
 menniske met som han kunde fonge Han reff sit haar oc flacte
 sine kleder/ for han kunde icke heffne sin skade paa Olger Han
 hagde oc tenest ath staaret struben aff sig selff Hagde icke
 nogre mend forment hannem det/ Der Soldanen hanss fader
 dette horde da bleff han meget bedroffuit Thi begynde han so
 strax ath hugsuale hannem saa sigendis Kere son gifff dig til
 fred/ oc beer din sorg tolmodelige Fordi ath det gonger saa
 til i orloff och fri Ath man skal stondem tabe/ och stondem
 winde/ locken kan icke altid blifue der all enß

¶ Danemon suarede Kere fader i bede mig fast ath ieg
 skal vere til frede/ Vi hagde nu wondet stor priss och ære/
 hagde icke den forbannede Olger dansf verit all ene/ som slo
 P off al=|| le paa sluct Vi hagde grebet keyser Karl/ oc flaget
 5 hanss hest vnder hannem Der wi skulle rynd met hannem/ da
 kom Olger dansf oc hog en mechtig konge ihiel hoss min side/
 oc tog saa keyseren veldelige aff vore hender/ oc forde hannem
 bort vdi sin heer Siden kom han til bage igen som en glubende
 dieffuel oc hog oc slo saa saare paa vort folk met sin brende/
 10 ath det falt alt for hannem som torn Thi noddis wi endelige
 til ath rymme for hannem Jeg tror ath han er dieffuelens
 son oc inted menniske/ men alle ere saa redde for hannem/
 ath ingen thaar mode hannem i strid

¶ Soldanen sagde/ Kære son du skalt tale erlige paa
 15 herrer oc forster/ oc sammeledis hoffuistelige paa edelige och
 skolte hoffmend Du skalt ingen fortale eller baguaske/ som
 lossactige quinder pleye ath gore/ eller andre vforaymstige
 karle/ for locken vor dig nu emod ath Olger slo dig och flere
 paa sluct/ Tenck der inted mere paa/ men gor dig nu glad met
 20 mig Och red dig erlige till ath ride vd met mig mod kong
 Caruel vor frende/ som kommer mig nu til hielp met tolff oc
 tiwe longer och alt deris folk/ Off bor ath tage hannem
 erlige ind/ thi ath met denne hanss hielp/ ville wi vel fonge
 gang paa keyseren oc Olger dansf/ oc siden paa alle de andre
 25 cristne/ Aff disse ord gaff han sig til frede igen/ Siden toge de
 kong Caruel ind met alsomstorste heder oc ere/ oc Soldanen
 lagde hannem ind met sig i sit eget palatz

¶ Om anden dagen der effter gif kong Sandonius ind
 til kong Caruel oc sagde O megltige forste/ ieg haftuer noget
 so at sige dig/ Sist wi wore i strid mod keyseren/ da greb hans
 banner herre som er kongens son aff Danmark mig till fonge
 oc gaff mig siden mit liff/ dog met saa steel/ ath ieg skulle
 fly hannem ene til slagus met dig Thi beder ieg dig dig gerne
 p ede=|| lige herre ath dw vilt beraade dig vell/ hwad dig lofter
 35 der till ath gore/ Han er den beste oc alder sterkeste stridz
 forste/ som er i keyserens gaard/ saa at alle sige oc tro ath

han er mere en ith ret naturligt mennisse Kong Carnel
suarede/ mig tockiss det ilde vere at dw vost fangen Dog
gledis ieg meget der twert emod/ at ieg der fore kan fonge
aarsage til ath vinde stor pris oc ere aff hannem/ thi mig
twiler inted derpaa/ at ieg vil ey vinde hannem offuer/ och 5
der met deylige løse dit fengsell

AEn Dette stede da laa kenyseren i en stad hed Susa
hart hos Nom/ oc hagde alligenel daglige dagis sine
bud och speyere mod Soldanens heer/ ath lade forfare oc
voete om sienderne ville drage vd igen/ Och fordi ath Olger 10
hagde for sagt hannem ath song Caruel kom Soldanen till
hielp met saa meget folk Da sagde han til hannem/ Olger
mig thckis ath det er best At dw tager en part aff vort folk
met dig oc legger dig i hold for vaare siender/ om de ville
gore noget arend paa oss/ Der kenyserens son/ som heed Karlot 15
dette fornam ath hans fader holt saa meget aff Olger dansk
Ath han ville gore hannem til hoffuihmand offuer alt sit folk
da bleff han der fore gandste vred/ oc kallede strax fire aff
de ypperste til sig som vore i hans faders gaard oc sagde
til dem/ Jeg vil ride vd mod sienderne/ oc see huad mandom 20
ieg kan bedriffue Thi beder ieg eder gerne ati mig folge ville
Jeg vil tage met mig halff tredie sinde tiwe twsinde mend
Songe wi der foge ross och bytte/ Da fonge wi diff mere
priss oc ere om wi kunde komme dem paa fluet/ blissue de
saa foriendo aff oss vforuarendis/ da frncte de mere siden 25
naar || de see den store heer komme/ De sagde ia ath de p ii
hannem gerne folge vilde/ deg tocke dem det best oc raadeligt
ath vere ath han toge Olger dansk met dem fordi ath han
vaar viss oc klog til alle gode vpsat och der til met stark oc
from till alle gode hoffuerck/ Han suarede ieg passer inted 30
paa Olger dansk/ oc ieg wil aldrig haffue raad eller daad
met hannem huerken nw eller nogen anden tid/ Jeg vil ride
strax aff sted om i mig ellerss folge ville Saa droge de met
hannem for Nom oc lagde dem der hemmelige i hold for
Turkerne Den samme nat tocke kenyser Karl i sossne aff Gudz 35

besynderlige naade At han saa en megtig grummer full riffue
 Karlot hans son i tw/ oc slide hanss leffuer oc lunge aff
 hannem/ och riffue hans herte sonder met sine kleer oc neb/
 der han vognede op aff denne drom da bleff han meget
 5 forferdet oc bedrofuit oc vndrede storlige huad det betyde
 ssulle/ thi stod han strax op oc lod hente Turpin Erkebiscop
 til sig oc bad ath han ville rede sig til at sige messe for
 hannem/ och sige sit klerkeri ath de swnge oc baade for hannem
 til Gud/ ath han motte songe ath vide/ hwad hans greselige
 10 drom betyde ssulle Han sende oc strax bud efter samme
 Karlot sin son i hans herberge at han ssulle komme til
 hannem vscertoffred de suarede der som han laa/ Ath han red
 aff staden om midnatis tide met meget folk Men de visste icke
 til visse om han drog til Rom eller ey/ Der keyseren sicke disse
 15 swar/ da bleff han mere bedrofuit en han vaar forre for hannem

MEn dette stede da vor Karllot Keyserens son kommen
 til slagis meth Turkerne vden for Rom oc miste der
 p ii* gandste meget aff sit folk/ han hagde || oc bleffuit der selfnuer
 slagen/ hagde icke Gud hulpet hannem sonderlige fore hans
 20 faders och de andris bon skyld Der han saa at han icke
 vndkomme kunde met lissuit Da sende han bud till sin fader
 keyser Kaarl om hielp och trost Der budet kom fram oc sagde
 at han vaar i alsom storste lissuis fare Da red keyseren strax
 aff sted til Rom met meget folk Der Olger horde ath keyserens
 25 son vaar i saadan nod/ da bleff han meget bedrofuit/ Thi
 rende han snarlige efter de andre/ Der keyserens son saa
 denne store heer som kom hannem til hielp da bleff han mere
 dristig en han vor forre/ thi rende han til en Turker konge
 och stack hannem och hans hest ihiel til lige met sit glauen/
 30 Det saa kong Carnel thi rende han strax til hannem/ oc stack
 hans hest i hiel vnder hannem I det hog Olger dansk en
 Turker konge twert i tw at han falt død aff hesten Saa sette
 Olger Keyserens son paa samme hest igen/ han hagde da
 bleffuit der fangen hagde icke Olger fort hannem veldelige
 35 aff deris hender Siden rende Olger til bagen igen ind i

Soldanens heer met Keyserens hoffuit banere oc hog / och slo
 ihiel alle som faare hannem komme/ At alle gruede der faare/
 thi begynte de ath vige / oc ville tage flucten igen mod Rom
 Der kong Sandonius saa at Olger gjorde saa mange dode oc
 faare aff deris heer / oc han hørde ath han trofste keyserens 5
 folk oc bad dem mandelige folge effter sig och sla paa Turkerne/
 da sagde han till kong Caruel See och merk den vel / som
 haffuer den store guldfading om sin hals/ det er Olger dansk
 kongens son aff Danmark / som mig tog fist til songe / I det
 stotte Soldanens folk i deris basuner ath de ville lade aff 10
 ath stride / Olger rende alligenel fast effter dem oc bad dem
 bide oc stride Kong Caruel suaredes O edelige første Olger
 dansk holt || nu oppe ath sla oc hugge / Jeg loffuer dig paa y iii
 min tro och ere / ath ieg wil snarlige fuldkomme det kong
 Sandonius loffuerede dig for sit fengsel Det er ieg kong Caruell 15
 som taler til dig oc skal haffue Soldanens dachter Yomfru
 Gloriant met Francerige til morgen gaffue

DEr keyseren kom ind i sit paulwn som han lod sette hoff
 Tiberin hart hoss Rom Da straffede han Karlot sin son
 gandste faare for han saa skammelige forferde hans folk/ 20
 hannem vuiderligt Saa drog han sit swerd Och hagde strax
 hugget hannem ihiel / hagde icke hertug Neymis aff Beyerden
 baared sit swerd emellem/ och vaart det aff/ til der kom flere
 herrer emellem/ Der kong Danemon kom ind i Rom igen da
 straffede han sit folk meget haardelige/ Soldanen vor och 25
 meget vred paa dem/ for de rymde saa skammelige och icke
 beuissde dem mandelige mod Olger dansk/ men de lode hannem
 sla dem paa fluet alle sammen Da sagde kong Caruel til dem
 baade/ kere herrer giffuer eder til fred / thi det er nu gjort/
 Jeg miste och thi twfinde mend aff mit folk i samme slag/ 30
 Jeg vorder alligenel ath lade mig noge oc det volt ingen
 vden Olger dansk alle ene/ Alle de han hugger paa/ dem
 slar han strax ihieell/ der holder huerken hielm eller harniss
 for hans brende I vinde aldrig nogen strid eller slag emod
 de Christne/ saa lenge han loffuer oc forer deris hoffuit banere 35

Thi er det best ati lade kynde kenseren strid paa ny/ oc lade
da gøre alt eders beste der til ath i kunde komme hannem
aff dage/ encten met slag oc mange temper till lige/ eller met
andre fund oc forrasselser De loffuede alle dette hans raad/
p iii* oc sagde ath de viste in=|| gen i deris heer som thore fare
til kenseren oc kynde hannem strid/ kong Caruel sagde Jeg
vil det gerne gøre/ om ingen anden vil/ Soldanen sagde/ Det
maa ingeledis ske Thi ath singe kenseren fat paa dig/ da lode
han pine dig til dode/ han suarede/ Ney gor han icke/ der er
10 ingen froct eller fare paa ferde Jeg ved de cristnis seduane
vel/ de huerken pine eller songe nogen god herris sendinge
bud/ thi vil ieg endelige fare samme reyse/ ath ieg kan komme
i tal met Olger dansk oc visse hannem en kamp som han haffuer for
begeret aff mig Jeg vil oc kynde kenseren strid paa eders vegne

15 **K**ong Caruel tog strax andre kleder paa sig som sendebud
plege ath haffue/ Der han kom i kenseren heer/ da
spurde han forst ath Olger dansk/ Han suarede/ Jeg er her
huad vilt du mig/ Kong Caruel sagde Du begerede fist aff
kong Sandonius at han skulle fly dig i kamp mod mig Nu er
20 ieg komme[n] ath visse dig kamp Tag nu denne staalhandske til
pant der paa/ Olger suarede/ Her er min staalhandske igen
der paa til vissen ath ieg det vist fuldkomme vil Her fore
bleff Carlot kenseren son wred oc sagde til Olger Du est en
25 fremmed elende mand/ thi somer dig icke ath visse nogen
konge kamp Ol[ger] suarede hannem gantske ydmygelige/ oc vilde
icke forhaste sig men sagde Loster eder da er ieg vel til fredet at i
gonge i kamp met hannem Der kong Caruel horde Carlot stolte ord
och saa hans store hofferdighed Da sagde han til hannem Carlot ieg
vil icke sichte met dig/ men loster dig ath lade kende din mandom
30 mod nogen anden Da vil ieg fly det saa ath kong Sandonius
stal gonge i kamp met dig all ene/ Carlot suarede Lad det
visselige ske/ oc saa hannem denne min stolhandske til pant
p iv der paa ath ieg hannem vil mode/ Der kong Caruel || hagde
saa forplicket sig til dem baade Da gick hand ind till kenseren
35 och sagde O mectige hogbaerne første/ Min herre Soldanen

som er den ypperste første i verden/ han lader dig sige at du
 skal offuergisse din cristelige tro/ oc forsuerge din Gud/ oc
 bede til hans Gud Mamet eller han vil grieve och fonge dig/
 oc lade slaa din hud lessuendis aff dig oc skifte dine land oc
 rige-siden bland sine riddere oc tienere Han haffuer loffued 5
 mig Francerige met sin dotter iomfri Gloriant/ Der han
 dette hagde sagt da lo kenseren oc sagde/ Sig din herre at
 ieg acter icke mere hans hødzet och trw/ en at en hund der
 goer ath mig Mig loste nu forst ath stride met hannem/ thi
 ieg haffuer guld oc penninge nock/ oc deylige mend som 10
 hannem skulle mode i marken/ Kong Carnel sagde O edelige
 første ieg beder dig gerne ath du ligger mig icke disse ord
 och bud til onde/ thi ieg er nu hans sendinge bud/ oc ieg
 vil gerne verffue dine erende til hannem/ Jeg befaler dig
 nu vor ypperste Gud Mamet/ Siden steg han paa sin hest/ oc 15
 Olger dansk paa sin oc fulde hannem saa for selffstæff styld
 til Tiberns flod tho mile der fra/ der skildis de baade kerlige
 at kong Carnel red siden ind i Rom oc sagde Soldanen at
 han hagde werssuit hans erende/ Han sagde och ath han
 hagde vissset Olger dansk en kamp/ oc ath han hagde loffuit 20
 Carlot kenserens son/ at kong Sandonius den fromme kempe
 skulle mode hannem i kamp den samme dag De loffuede
 hannem alle for han dette saa bestillet hagde Om anden
 dagen gick Carnel til Soldanen oc til alle de andre konger
 oc herrer oc sagde dem gode nat/ der han ville ride vd i kam= 25
 pen/ da sagde han til sin festemo iomfri Gloriant/ er det saa ath
 Olger dansk slar mig ihiel i denne kamp da beder ieg dig ker=
 lige ath du vilt tage hannem til din hoffbonde igen/ for han
 er en mechtig mand/ Hwn loffuede ath hwn det visselige gøre vilde

* Ved det Pass lod kenseren sige messe for Olger oc sin D iv*
 son oc bad til Gud ath han ville beskerme dem vel i samme
 kamp fra de Turkere/ Leo Passue lessde och mange gode
 boner oc velsignelser offuer dem och gaff dem saa benedidelse
 esfter messen der de skulle ride aff sted/ Der kong Carnel ville
 ride til øen som kampen skulle stonde/ da gick iomfri Gloriant 35
 ind til hannem/ och gaff hannem en dyrebar stiold som hun

hagde selff ladet bered met perler oc edelige stene/ Hvn sagde til
hannem/ Tag denne skild for dig/ thi der kan inted glauen/ seurd
eller skud bide paa hannem/ Jeg giffuer dig oc min faders suerd oc
hanss hielm oc harnisk som ere fri for alle hug och skud/
5 Saa fulde hun hannem vd paa oen/ oc sette sig der paa ith
gylden stukke alh hvn ville see huad ende den kamp han singe

* Kong Danemon Soldauens son tog met sig fem
hundrede vebnede mend oc for ind i en skow met dem hart
hoss samme oo/ och bleff der hemmelige liggendis i sziul Men
10 fore kong Caruel och kong Sandonius til den sted paa oen
som kampen skulle stonde/ I det kom keyserens son Carlot och
Olger dansf ind paa oen til dem

* Saa rende kong Caruel strax til Olger dansf/ Han
motte hannem oc mandelige igen/ saa de brode deris glauen
15 i tu paa huer andre/ Siden hogge oc slege disse fire stolte
temper mandelige paa huer andre/ oc lode da lende oc see
huad mact oc styrke de hagde i deris hender och arme/ Dette
warede lenge/ dog funde alligenel ingen aff dem sone mact
eller hugt paa den anden Saa tog kong Sandonius ith sterft
20 glauen i sin hand oc rende til keyserens son/ oc stack hannem
aff sadelen saa han bleff liggendis paa hestens lend/ for han
wor retraadig oc god/ Carlot reyssde sig op i sadelen igen
* oc || sagde til hannem for han wor vred Jeg stal hugge dit
hoffuit aff dig/ for dette hoffmod/ och fore min fader det
25 hiem met mig

* Kong Caruel och Olger dansf hogge och slege fast
paa huer anden Alligenel funde ingen aff dem sone gong
paa den anden Der ved harmedis Olger dansf/ thi hog han
wredelige till hannem met sin brenye som han da hagde i
30 baade sine hender/ met det skel alh han vilde floffuit hanss
pande i thu oc brystet met Men han buckede vnden for
hannem saa han racte icke mere en ored oc en part aff panden
aff hanss hest/ oc det rog strax aff Der fore bleff han galen
och sty/ oc rende om marken met hannem alh ingen hannem
35 stille funde Men red Olger til iomfri Gloriant hauss festemo
oc sagde/ Du seer nu vel o edelige iomfri alh kong Caruel

din festemand er offueruonden/ Thi giff mig nu din tro Hun
suarede han lessuer en nu oc striden sick icke en nu ende I
det vilde Olger kost hende Det saa kong Caruel/ thi robede
han til hannem oc sagde Lad hende være met frede/ thi du
haffuer icke en nu wundet hende wi ville for meer om hende siste 5

* Saa faste han til Olger met en gabeline/ oc gierde
hannem saar vdi sin side/ Der Olger fornam ath han wor
saar Da bleff han hastig oc wred/ och hog den offuerste part
aff hans hielm met sin brende ath remmen brast oc struerne
met saa ath hans hielm falt ned paa iorden/ Der Gloriant 10
det saa da blegnede hwn i sine ogen oc wor moren doned/
Der hwn kom til sig igen Da robede hwn op i hiemmen oc
sagde/ O du min Gud Mamet oc alle andre vore affguder
hielper nu snart min festemand/ ath denne mectige tempe
Olger dansk icke slar hannem ihiel fra mig/ hwn sagde oc till 15
fine || Tomfruer det er icke vndre ath min fader oc broder E^a
oc alle andre vaare ridder oc temper/ redis saa megit for
denne ene mand/ thi der holder huerken hielm eller harniss
for hans brende/ Der keyserens son Karlot saa ath Olger
hog saa mandelige paa kong Caruel da bluedis hannem ved 20
ath han icke oc skulle gore saa stor mandom paa sin side som
Olger gjorde Thi hog han oc mandelige paa kong Sandonius
oc hagde moren floffuit hans hielm Men han botte vel for sig
met sin sfiold ath han icke racte vden offuerste parten aff hielmen

* Kongh Sandonius hog hastelige til hannem igen/ och 25
Carlot botte for sig met sit swerd/ thi hog Sandonius hoffuedet
aff Carlotz hest meth samme Hugh Saa bad Karlot/ ath han
vilde da slass met hannem till fodz/ men han hagde ingen
hest/ Ville han det icke gore da ville han flinge hauss hest i
hiel Sandonius steg strax fra sin hest som han begerde siden 30
hogge de mandelige paa huer anden/ Men der kunde alligevel
ingen aff dem fonge gong paa den anden/ I det rende kong
Caruel til Olger igen met ith glauen och stack ith sticke aff
hans sfiold/ Han hagde da stunget hannem igennem sin side/
hagde han icke vnduicket for hannem/ Olger hog i det samme 35
en stor part ouerst aff hans sfiold hagde icke hans gode

harniss och pandser vered / da hagde han kloffnit hans arel
 oc skuldre i tw Der Olger fornam at det icke saa bide vilde
 da rende han til kong Caruel met sit glauen oc stack hannem
 aff sadelen / saa han bleff liggendis paa hestens bag moren
 5 dod Der Soldanens son kong Danemon det saa som laa hart
 der hoss i skul i en stow da rende han esfter Olger dansf
 met fem hundrede mend der Carlot keyserens son saa dem
 E ii komme / da viste han sig || ingen raad ath han vndkomme
 kwnde for hans hest laa dod thi spranc han paa kong
 10 Sandenius hest som stod der hoss oc rende til Olger I det
 robede Olger til kong Caruel och sagde / O dw slemme fwle
 forredere som lagde dette folk i skul ath de mig forraade
 skulle / som kom til dig paa tro och loffue / Du kant aldrig
 15 stryge dette forredelige recte oc slemme sticke aff dig saa lenge
 du lessuer / oc icke holder aff dine born saa mange dw fonger
 Jeg vill alligenel verge mig saa lenge ieg kan I det komme
 Turkerne gandske tocke om hannem paa alle sider / han hog
 oc slo oc giorde mange dode och saare aff dem / men det halp
 en foge ting for de vaare saa mange Omfiger sloe de hannem
 20 fra hesten Da kom kong Caruel hastelige rendendis thi han
 viste inthed for aff denne forredelse han forbod dem ved
 deriss liff ath de hannem sla eller myrde skulle Jomfru
 Gloriant bad oc kong Danemon sin broder at han ingeledis
 skulle lade sla Olger i hiell / Siden bunde de hans hender
 25 paa hans bag och ferde hannem fangen til Nom Men dette
 stede da semede Carlot keyserens son offuer elffuen met sin
 hest oc vndkom saa fra sienderne til sin fader helbrede Der
 han sick sagt hannem huorledis Olger dansf bleff greben met
 forredelse / da forgede keyseren snarlige der saare och sagde/
 30 Mig angrer at ieg icke lod sette kong Caruel den slemme
 forredere paa fire steyler / der han vaar sist hoss mig / Oc
 ley Olger dansf vd met sig Ath han skulle slaff meth hannem
 paa en oo/ at han hannem der forraade kunde

35 **D**Er de ledde Olger dansf op til Soldanens palatz i Nom
 da forgede kong Caruel meget der saare / ath han vor

saa greben met reth forredelse/ Hans festemo iomfru Gloriant
merckte det vel/ thi sagde hwn til hannem || Sørger inted E ii*
men gissuer eder vel til frede Jeg vil fly hannem min faders
venstaf*f* igen Der Olger kom ind til Soldanen/ da sagde han
til hannem Est dw den Olger dans^t som haffuer slaget mine 5
mange stolte temper ihiel/ oc mange andre aff mine edelige
mend/ saa ath alle Turkere ere redde for dig/ Twi vaare dig
dw slemme Cristne mand at dw torde sette dig op mod mig/
eller mod min gud Makumeth Saa slo han Olger i panden
met en lidet staff/ saa han blodde/ Olger suared^e Jeg stander 10
det til ath ieg slo dit folk ihiel/ kan ieg komme loss igen da
skal ieg sende flere til helssuedis aff dine beste mend effter
dem/ Jeg fuer det oc paa min Cristelige tro Ath hagde ieg
saa mact offuer dig som du haffuer nu offuer mig/ da stulle
dw ick^t leffue en time

15

¶ I det kom kong Caruel ind til Soldanen oc sagde/
kere Herre Jeg vilde ick^t for halssdelen aff mit konge Nige
at Olger stulle bleffnit greben met saadan forredelse At ieg der
faare her effter stall fallis en forredere i andre Land oc Nige
hwilket naffn ieg altid beholder om han blifuer fangen Thi 20
beder ieg dig gerne O Veldige Herre ath dw gissuer hannem
loss igen/ da vill ieg vere din tienere ehuor ieg kan Vilt dw
det ingeledis gore da vil ieg ick^t haffue din daatter Jomfru
Gloriant Men blifue din obenbare fiende och ride til kenser Karl/
der han funde ick^t fonge hannem loss met bon eller trw da 25
gick han vd fra hannem/ kong Sandonius kom oc i hw den
store velgerning som Olger giorde hannem tilforn der han
gaff hannem quit aff sit fengzel Thi gick han ind til Soldanen
oc sagde Mig toxis ath det er best ath i holde Olger til
fange Thi ath hende det sig saa her effter/ Ath nogen aff so
eders konger bleffue tagen til fonge aff || de Cristne/ da E iii
fund^e i gore hannem quit met Olger dans^t

¶ Soldanen behagde vel han^s raad Saa bad Jomfru
Gloriant ath hwn maatte/ lade hannem beuare i fengsell
ffaderen sagde at han vaar der met vel til frede/ dog met 35
saa steel ath han stulle komme til stede naar han paa estede/

(3)

Hvn gjorde dette mest fordi alh hvn skulle gore sin festemand
til vilge der met Siden gif kong Sandonius ind til Olger
i hennis mag och hilsede hannem venlige for han trakterede
hannem for kerlige der han vaar hans fange I deth begynte
5 Iomfru Gloriant at tale om sin festemand kong Carnel/ saa
lofssuede de oc prisede hannem meget for hans store mandom
oc edelighed styld Der ved succede hvn gandske swarlige/ oc
gaff sig saare alh hvn kunde icke komme i tal met hannem
Om morgenen der efter kom Solimander konge/ oc sagde
10 til Soldanen/ Kong Carnel lader dig gerne bede alh dw vilst
giffue Olger sit fengzell quit for hans ydmyge tieniste styld
Vilt dw det ingel[e]dis gore da vil han ride til keyseren
Soldanen suaredes ieg vil ingel[e]dis gifue hannem lof for
kong Carnelss bon eller trw styld/ inted acther ieg helder
15 hannem Ieg vil gifue min daatter en anden mand/ saa
megtig oc hogbaaren som han er/ der kong Carnel sick disse
swar da fornam han vel alh der vaar inthet benent alh han
lod tale eller bede faar Olger Thi kledde han sig i sit harniss
och red saa bort til keyser Karll Oc sagde til hannem
20   * O megtige herre ieg vil nu gifue mig velnuillige
i fengsel for Olger dans/ til tegen alh ieg viste aldelis inthet
ass det forredelse som hannem vor giort der keyseren fornam
hans gode trofaste herte at han for Olger dansk styld vilde
offuergifue sin festemo oc hennis fader Soldanen da vndsic
25 han hannem erlige/ och giorde hannem stor heder och ere/
E iii* Siden || spurde han huorledis det gif met Olger Dans/ kong
Carnel suaredes/ Han er tagen til fange/ oc iomfru Gloriant
lader hannem benare/ och trakterer hannem meget erlige som
han er ful vel werd for hans store mandom styld

30 **D**er Soldanen spurde alh kong Carnel wor hoss keyseren/
da bleff han der fore hastig oc wred/ Thi lod han strax
falle sin daalter for sig iomfru Gloriant/ och bod hende
strengelige/ alh hvn skulle aldrig haffue nogen vilge eller
kerlighed til kong Carnel men gifue hannem aldelis ass sin
35 hw och herte/ oc tencke inted mere paa hannem/ thi han

ville gissue hende en anden mand/ som were saa rig oc mectig
 som han Aff disse ord bleff hwn gantste bedroffnit Men hwn
 suarede inted/ Der hwn kom paa sit palaz igen/ da gred
 hwn meget suarlige oc sagde Olger dansf de ord hende fader
 hagde sagt til hende/ Olger bad hende gissue sig til fredes/ 5
 Hwn suarede/ O we iedut/ ieg arme pige huad skal ieg sige/
 tencke tale eller gore/ thi ieg kan ingeledis/ icke vil ieg holder
 offuergissue den kerlighed oc store vilge som ieg haffuer til
 kong Caruel min fare festemand/ skulle ieg en der fore miste
 mit liff Ingen pine/ plassue eller we skal nogen tid stiue 10
 vor kerlighed ath Jeg vil hannem elste som ieg giorde forre
 baade aff hw oc herte/ saa lenge ieg lessuer Thi vil ieg
 gerne veluillige lide all den sorg ve och droffuelse Som min
 fader vil lade mig gore for hanss styld

* Olger sagde til hende igen/ O alsom deyligste hog= 15
 baarne iomfrau Jeg raadde eder for/ saa gor ieg nu/ ath i
 skulle icke saa grede oc sucke som i gore/ thi ath i der met
 forderssue || eders clare syn oc deylige ogen Ville i icke lade & iv
 aff ath sorge da blifue i snart siuge oc blege/ Gissuer den
 falsste forbannede tro vdossuer som i ere nu forblindede 20
 vdi/ och beder icke lenger til Mamet/ eller til andre aßguder
 oc dießle/ som eders siel fordome vilde/ Men folger mig til
 eders festemand i keyserens gaard/ oc lader eder baade cristne
 och dobe/ da fonge i siden hiemmerigis rige til hobe met lost
 och glede for vden ende/ Ville i baade lade eder cristne som 25
 ieg haffuer sagt/ Da gissuer Keyser Karl eder siden baade
 land och rige/ och gor kong Caruel saa mectig oc rig som
 han haffuer verit nogen tid forre

* Hun suarede/ Jeg vil ingeledis forsuerge min fare
 Gud Mamet oc en helder lade mig cristne Eller vil ieg gerne 30
 gore huad i mig raade oc sige Mig forundrer oc aldermest
 at kong Caruel som elste mig for offuer alle menniske som
 paa iorden ere/ och wor til rede ath lade sit liff for min
 styld/ ath han nu ville gissue mig offuer for din styld/ och
 ride veluillige till keyseren i fengsel/ som wor hans siende 35
 Olger suarede hans edelige ere tuingde hannem der til/ ath

han det endelige gore skulde Thi han viste vel at ieg bleff
for hid fangen met forredelse for hans skyld / den tid han
vod mig i kamp mod sig paa tro oc loffue

Da denne tid sick Soldanen bud ath kong Brunamundus
5 ass Egipten waarr hart hoss Nørn / met ith stort tal
folk som han hagde fort hannem til hielp mod de cristne Thi
lod han falle sin son kong Danemon til sig / oc bad hannem
berede sig strax det erligste han kunde til ath ride vd mod hannem
E iv^o Siden rede de baade vd til hobe och toge hannem
10 ind i Nørn met stor heder och ære Denne samme kong
Burmanand ass Egipten wor en meetig starkr kempe / oc
han fallis almindelige paa danske Burmand / thi vil oc ieg
saa falle hannem her effter i denne Kronike / ath alle som
hore eller lese hans naffn / ath de skulle vide huad mand han
15 wor / Der denne kong Burmanand hagde verit hoss Soldanen
nogen stund / da begerede han hauss daatter iomfri Gloriant
til ecte / Soldanen suarede / Ieg hagde gissuit hende en
festemand som hed kong Carnel / Nu er han reden fra mig
bort til keyseren / ath være min fiende Thi vil ieg snarlige
20 beraade mig her paa oc vide eder siden gode snar / Saa
fallede han sin son kong Danemon ind til sig och raadde met
hannem der om / huad han der vdi gore skulde

* Han suarede / kong Carnel er den alsommelesti konge
i øster rige / oc der til met er han en deylig mand oc stolter
25 kempe / from och stark till all mandom / han kom eder til
hielp met xxxii konger oc met alt deris folk / I haffue oc for
gissuit hannem min soster iomfri Gloriant / oc meetige forstors
oc kongers ord / dem bor ath holdiss vbrodelige / Thi geris
eder gode raad nu vel behoff / mig tockis alligenel ath det er
30 best ath i forst lade binde hannem til huad han her vdi
gore vil / Saderen sagde Effter thi han holt mig icke tro oc
loffue men gaff sig til mine fiende / da vil ieg icke / och mig
bor en helder ath raade met hannem / eller sige hannem til
om ieg vil gissue min daatter nogen anden mand / Saa lod
35 han falle iomfri Gloriant til sig oc gaff kong Burmand

hende strax til ecte / oc bad hende ath hwn skulle der paa
 recke hannem sin hand / hwn vilde det ingeledis gøre huercken
 met gode eller onde / oc en holder for gaffue eller trw syld/
 Thi || bleff henniss fader gantsse wred / oc slo hende vnder $\frac{1}{2}$
 fine øgen met en staal win / som han skulle drucket aff 5

* Siden gick hun paa sit palatz igen oc sagde Olger
 dansk huad hende wor slet hoss sin fader Thi sorgede han
 gantsse suarlige ath kong Burmand skulle fonge hende till
 ecte fra kong Carnel / Om morgenen der efter beredde kong
 Burmand sig met ith kaasteligt harniss oc ty / oc red saa hen 10
 for keyserens paulun / och robede hont och sagde / Er her
 nogen stolter kempe eller god hoffmand i keyserens gaard som
 loster ath rende met mig / da komme sig strax vd paa banen/
 Da vor der en som hed Godfred neymant / han red vd mod
 hannem thi han waarr en meetig driflig kempe / men det 15
 lockede sig icke bedre for hannem / En ath Burmand rende
 hannem aff sin hest forgeffnis / oc tog strax samme hanss hest
 oc forde hannem til bage met sig / Siden gick han op til
 Soldanen och sagde / Jeg kom nu fra keyserens heer / der
 rende ieg hanss ypperste kempe vdaff forgeffnis Och til tegen 20
 ath saa er / da haffuer ieg hanss hest her met mig / Jeg spurde
 och fornam der vnderlige sticke som dig mest anrorendis ere
 disse ver / thi vil ieg giffue dig dem til kende / ath du kant dem
 formene om det er ellers mueligt

* Det er saa / at nogre netter forledne siden Da lod 25
 din dotter iomfru Gloriant hemmelige lade sig vd her aff
 hem en nat / oc red saa bort til keyseren met Olger dansk/
 och lod sig der cristne met kong Carnel sin festemand / oc de
 forsore baade vor meetige Gud Mahumet oc alle vaare andre
 guuder Der det wor giort / da red hwn strax till bage igen 30
 samme nat Alh du oc ingen anden det formerke skulle / Och
 for du vist der noget aff / Da forraader hwn dig och alt dit
 folk i keyserens hender / Aff disse ord bleff Soldanen gantsse
 hastig || och vred / Thi han trode strax denne logn som hannem $\frac{1}{2}$
 vor sagt / Thi sende han strax bud efter hende 35

* Der hun kom ind for hannem Da sagde han strax
 til hende / O dw vanardige vdnygdelige mennisse / hwem slecter

dw paa Men dw gor saadanne forredelige sticke / ath dw ville
 forraade mig och alt mit folk i keyserens hender / Who haffuer
 giort dig saa galen och blind / ath dw saa stammelige forsuerge
 vilde vor kere gud Machumet? twi verde dig din stemme vdygd
 5 I det slo han hende ved sit oge / ath hwn styrte ned til
 iorden / oc drog hende i sit haar oc traadde hende under sine
 foder / Han vende hende siden i sin stass / men han vaar for
 oc gad / han hagde och da visselige slaged henne ihuell / hagde
 10 icke de megtige longer och Foster / bedet for hende som da
 vaare der till stede / och taged hende aff hans hender met
 mact Der hwn kom noget til sig igen ath hwn kunde noget
 tale for suck och graad / Da sagde hwn til sin fader

¶ Mig forunder storlige / ath nu / dw est en gammild
 mand oc der till met meget viss oc kleg / At dw vilt sette
 15 mere tro oc lossue / til den fulle forredere kong Burmand / En
 til mig som er dit eged kod och blod / Men dw lader hannem
 tage twngen aff munden paa dig met hans forredelige ord /
 som han haffuer dicted paa mig for vden all brode paa min
 rette aarsage Jeg vil aldrig forsuerge min gud Machumet /
 20 ieg vill icke helder lade mig Cristne Icke vil ieg helder gore
 nogen forredelse mod dig / eller mod dit folk saa lenge ieg
 lessuer Thi vil ieg her strax visse kong Burmand en kamp
 paa min rette aarsage och vskyldighed / Och der paa legger
 ieg here mit pant till stede / som er min beste guldede

25 ¶ Saa besol hendis fader to megtige longer / ath de
 gii skulle || voete och tage vare paa hende ligernis som paa en
 anden fange Ath hun skulle icke fly eller rymme bort / for
 hwn singe nogen som ville holle kamp for hende mod kong
 Burmand Ath benise hennis vskyldighed met swerd som da
 30 vor seed saa ledde de hende bort i det Palatz som hwn skulle
 vere fangen vdi Der sorgede hun gandste suarlige / En mere
 for den forredelse som hende vor tillagt paa sin rette aarsage /
 En hwn gjorde for de hug hwn songet hagde / Hende gruede
 oc fast ath hun skulle ingen fone som ville voge sit liff for
 35 hende mod samme starcke kemp Omfiger kom hende i hw den
 store mandom som Olger danske hagde giort tilforn i orloff

oc fri Thi kerde hwn sin sorg oc nod for hannem Oc sagde huorledis hun hagde vduisset en kamp mod kong Burmand paa sin rette aarsage Och begerede der faare ath han vilde holde samme kamp for hende thi hwn viste sig ingen anden hielp Oc om han det gore ville Da ville hun gore hannem 5 stort vendskaff der faare Och tage hannem siden til sin hossbonde om kong Carnel bleffue slagen eller dode fra hende Olger suarede at han det gerne gore vilde

¶ Siden gick Jomfrw Gloriant ind til sin fader oc hagde Olger danskt met sig Soldanen spurde om hun hagde 10 nogen fundet som vilde gonge i kamp for hende Da suarede Olger ieg binder her obenbare til ath mode i fredz mod kong Burmand paa hennis vegne och ieg vil voge mit liff der paa ath hwn er aarsage och vskyldig i de sager som han haftuer lagt hende till Oc ieg legger her min staalhandske 15 till pant der paa Kong Burmand tog strax samme handske op til tegen at han hannem mode vilde Da sagde Soldanen Olger du skalst sette storre pant i denne sag thi hun gelder min daater oc en meg=|| tig kong paa Olger suarede ieg vil § ii* sette kong Carnel till vissen for mig Om han maa komme 20 hid felig oc fri oc samledis til bage igen i sit behold Soldanen sagde ath saa motte ske for vden alt hinder

¶ Saa screff Olger keyseren och kong Carnel til huorledis denne sag vaar sig forloben och begerede der faare ath kong Carnel ville komme oc vere til gissell for hannem kong Carnel 25 beddis strax loff der till aff keyseren oc red til Rom Som han kom ind i staden da motte kong Burmand hannem paa gaden thi sagde han strax til hannem Est dw den lognere oc skal som lagde mig oc jomfrw Gloriant min festemo den forredelse til som wi aldrig tenckte eller giorde Saa drog 30 han sit suerd och hagde da visselige hugged hannem i hiell hagde icke da de andre herrer kommed der emellem Soldanen spurde hannem siden ath om han ville vere til gissel for Olger danskt kong Carnel suarede Jeg ville det altid gerne gore alligeuel ath ieg bleffue icke beden der om kong San= 35 donius sagde oc lige saa

* Her ved bleff Soldanen glad at han motte fonge
at vide hvor der om vaare i sandhed / oc sagde at de skulle
ficte tilsammen paa den oo som kong Carnel och Olger dansk
fictede for til hobe paa / de samtyckede det paa begge sider/
5 och Olger bleff der aff indnertis glad at det motte
der ske / fordi at han kunde der see keyserens heer och
paulwn paa den anden side hart hoss oen / han mente
oc at han diff ydermere ville bethe sin styrke oc store
mandom at de Cristne motte see der paa

s iii **M** morgenen der de skulle vd paa samme oo da kallede
Soldanen dem baade for sig / oc sagde / hwo som vinder
denne kamp / den skal ieg giffne store dyrebare gaffuer Men
hwo som hende taber / Han shall hengis mith paa Nommere
gade / De swaredes at de vaare der met till freden / Siden gaff
15 kong Carnel Olger dansk sin heft harnist och skold Oc ith
dyrebare swerd som han hagde saa fert som ith konge Wige
huilked han kallede fortowe Det samme swerd er en nw i
francerige i eth closter aff .S. Benh orden som Olger dansk
der fictede i en stad kallis Meows thi mile fra Pariss det er
20 tre alne langt paa bladet oc en fod paa bredden / der holt
huerken harnist eller pandser faare / han bad at han skulle
there sig mandelige som han vaar van at gore i orlog oc
krig thi det galt hans och iomfrw Glorianz ere paa / oc saa
hans eged liff paa til met Olger bad Soldanen sider at han
25 ville sticke det saa / Ath hannem icke stede saadan forredelse
som hannem stede for paa samme oo der han bleff fangen
Thi bod Soldanen strax offuer all sin heer at ingen aff
Turkerne Saracenerne eller Hedninge / skulle komme dem
nermer / naar de komme til hobe i kredessen En mand kunde
30 lengst stunde eller iege met en pil under sit liff oc ere

* Der de komme vd paa oen / da kom der en fransows
till Olger dansk oc bad hannem hemmelige at han skulle
rymme til keyseren paa den anden side oen / oc icke slass
eller gonge i kamp mod Burmand for han vor offuermaade
35 stark Olger swaredes Ieg vil holder deylige do i samme kamp/

en ieg vil sly eller ryinne och der offner bryde min tro ere
oc loffue Nid men bort til kenseren och hielse hannem oc alle
hanss gode mend paa mine vegne Som han saa talede met
hannem || Da kom kong Burmand rendendis paa en offuer= § iii*
maade karster hest som han fallede Brisfort/ och han sprang 5
met hannem tredinge foder langt til lige met huert spring/
en dog ath han sad paa hannem i sit fulle harniss oc toy

¶ I det stottis der i basunerne/ Saa rende de baade
til hobe som tho glubende loffuer/ oc brode deris glaffuen
i thu paa huer anden och bleffue dog baade sidendis paa 10
deris hestle/ Siden hogge de suarlige paa huer anden/ Ath
der sloy ild oc gnister aff begge deris harniss och fuerd De
waarde dem lenge mandelige for huer anden/ ath ingen bleff
saar aff dem for de waare baade tho gode stermere/ Der
paa forundrede alle som der holle omkring ath see der paa/ 15
I det hog Olger til Burmand met det skeel/ ath han ville
kloffuit hanss pande/ men han buckede snart vnden for hannem/
saa han ickr racte vden den offuerste part aff hanss hielm/
oc en guld franz som der sad paa/ den hog han slet aff/ oc
ith sticke til met aff hanss harniss paa hanss arel saa meget 20
han racte/ saa han bleff lidet saar/ kong Burmand bleff her
faare gantske wred/ oc hog til hannem igen oc kloffuede ith
stort sticke aff hanss skield/ Olger hog saa suarlige paa hanss
hielm igen/ ath han gjorde hannem saar i sit hoffuit saa han
suarlige blodde Da sagde kong Burmand till hannem/ Den 25
som gaff dig det gode fuerd/ han hagde dig kørere en sig selff

¶ I det hog han saa fast paa Olger at han kloffuede
hanss skield all i sticke/ Olger hog saa hastelige til hannem
igen ath han hog sit fuerd aff baade sine hender/ O huilken
stor sorg oc droffuelle singe da alle Olgers wenner/ der de 30
saage ath han hagde huerken skield eller fuerd som han
kunde verge sig met/ kong Caruel oc hanss tienere gaffue dem
stor= || lige Jomfru Gloriant oc hendis Jomfruer grede meget § iv
bestelige/ thi ath de besroctede alle/ ath han skulle tabe/ thi
hanss siende kong Burmand wor hannem hadsker oc onder 35
Kenser Karl forgede oc suarlige for hannem oc bad alle

eristne lese oc bede for hannem/ thi han waare deris eniste trost
oc hoff mod alle deris fiender/ Turkere/ Saracener och Hed-
ningene der torde dog ingen gore hannem nogen hielp for
det suare bndord oc heffn som Soldanen giorde for der om

5   ¶ I det rende Olger til hannem och botte for sig met
sin stridz hammer till han kom op vnder hannem och slo
hanss suerd aff baade hanss hender/ Saa lod Burmand sin
hest springe try eller fire spring bort/ oc mente ath han vilde
giort en vending til hannem igen/ saa ath han kunde rent
10   hannem omkuld/ for hanss hest wor offuermaade rast oc sterck
Men steg Olger suarlige aff sin hest/ oc greb baade deris
suerd/ oc kaste kong Burmandz suerd strax vd i elssuen/ och
bad hannem stige ned til sig aff sin hest/ eller han ville
stinge hannem strax ihiel vnder hannem/ Burmand suaredes/
15   Spar min gode hest ieg vil stige aff til dig/ Der de stode
baade paa fredsen til sammen igen/ da hog Olger en stor
part bort aff hanss hielm/ Han sprang op i fagn paa Olger
oc brodz saa lenge met hannem ath han sick hannem om kuld/
Olger holt alligeuel sit suerd fast i sin hogre hand oc brodz
20   lenge met hannem/ stundem vor den ene vnder/ och stundem
den anden/ Burmand sick sin dagger vd och stack tre eller
fire gonge mod hanss hals/ och mente ath han vilde staared
struben aff hannem Men Olgers gode hielm oc harnist
benarede hannem da ath han bleff inted saar

S in*   Omsiger sick Olger brudet sig op igen fra hannem/ oc
hog da suarlige paa hannem/ oc kloffnuede hanss hielm oc
hoffuit i thu ned i hanss hals/ ath han syrte dod ned til
iorden/ Der ved bleff Soldanen glad ath hanss daatterss ere
oc rochte bleff frelst met kong Burmandz dod som lagde hende
so det forrederi til/ Kong Carnel oc iomfru Gloriant oc alle
deris wenner waare oc glade/ ath deris kempe hagde wondet
den seyer/ Reyser Karl oc alle Cristne som laage paa den
anden side hoss oen/ gledis och storlige for den priss oc ære
som Olger dansf han sick for han slo den mectige kong
35   Burmand ihiel oc for iomfru Glorianz ære waare da
bestermitt

Siden steg Olger paa kong Burmandz hest som wor meget snar oc sterck/ oc rende saa bort med keyser Karl oc led samme hest some offuer elffuen/ Der keyseren det saa da red han mod hannem/ Olger hilsede oc takede hannem storlige for alle hans velgerninger/ oc bod hannem saa gode 5 nat oc vilde strax redet til bage igen/ Keyseren sagde blif her hoss oss/ men du est her/ wi ville begaffue dig erlige for den mandom som du nu giorde/ Olger suarede/ Hære herre det maa icke være/ thi ieg vil holde min ære tro oc loffue oc ride til Soldanen igen oc frelse kong Carnel som sider i 10 fengsel oc til gisel for mig Siden vil ieg komme til dig det snarleste ieg kand blifue Soldanen quit/ Keyseren suarede/ Blif her men hoss mig/ ieg vil snarlige gore beggis eders fengsel quit/ Olger vilde alligenel endelige redet till Rom igen och huldet sit lofste Da bad keyseren hannem kerlige/ 15 oc bod hannem paa hanss cristelige tro/ ath han skulle blifue hoss hannem thi han vil=|| le strax drage for Rom oc belegge Soldanen Men dette skede Da hagde kong Burmandz folk aff Egipten oc de mange Tattere som han forde dit met sig/ nypped ith stort slag oc trette mod Soldanens oc kong Carnels 20 folk/ for deris herre oc konge waar slagen aff Olger dansf for iomfru Glorianzh skyld

MEn de saa slogis induertis i Rom/ da kom keyseren ind i staden ath en port som oben stod/ han hagde da met sig selff alle sine beste kemper/ och gode mend/ Han 25 led alligenel en stor part aff sit folk stige offuer muren paa alle sider/ oc belebe alle portene ath ingen aff fienderne skulle nogen sted vndkomme/ Der Soldanen oc hanss son kong Danemon fornumme ath keyser Karl oc de cristine waare i staden/ da bad han de longer/ kemper oc folk som han hagde 30 met sig ath de ville alle stonde mandelige och sla dristelige paa deris fiender som det sig burde/ thi det kaaste alle deris liff oc goz/ Saa red han och hanss son ned aff deris palatz/ som de komme ned paa Campsler som er ith stort market

i Norn / Der mette Olger dansf dem først som han red for
 keyseren / thi rende han strax til kong Danemon och stack
 hannem twert igennem met sit glauen ath han styrte dod til
 iorden / Soldanen hans fader rende mod keyseren met det
 5 stel ath han ville heffnet hanss dod paa hannem / Men keyseren
 bleff for rede oc stack hanss hals i thu ath han salt oc dod
 til iorden / Siden bleffne der re konger slagne met alt deris
 folk aff Turkerne / Saracenerne och Hedningene / och alt
 Soldanens och kong Burmandz folk / Tattere / Morianer / och
 Egipter saa ath || de vaare vtalige som dode bleffne paa
 deris side

* Der vaare oc mange aff dem som sogte til de andre
 porte oc vilde haffue rymmet och flyth aff staden i deris
 behold Men Keyserens folk som lage i hold for dem / de
 15 slege dem alle ihiel esfter som de vdkomme / Somme kloffue
 och offuer mwren Men der vore och de Cristne alle vegne
 for dem som toge med dem / keyser Karl miste i samme slag
 ses twsinde mend i Nommere stad

Der keyseren hagde vondet denne fejrer / da gick han i
 20 kirken oc tackede oc loffuede Gud ath han hagde vnt
 hannem offuerhand oc mact offuer den hellige Cristelige Trois
 stender / Siden gif han op paa Soldanens palatz / der mette
 kong Carnel oc kong Sandonius hannem som laage der til
 25 gisell for Olger dansf Jomfru Gloriant gifc oc vd mod
 hannem Keyseren vndskit dem alle kerlige / och tog dem siden
 til bordz met sig / han sette kong Carnel nest sig selff oc
 Jomfru Gloriant twert offuer fra hannem / och Olger dansf
 nest op til hende / der nest sad konge Sandonius oc siden de
 andre konger oc Hertuger som keyseren fulde Der maaltid
 30 vor gjort / da tog keyseren kong Carnel offuer en side Oc bad
 oc raadde hannem kerlige ath han for sin sielis salighed skyld
 ville offuergiffue den falske tro som han vaar beblendet vdi /
 Oc anamme den rette tro met dob oc Cristendom Han sagde
 ydermere til hannem Vilt dw lade dig dobe da vil ieg giffue
 35 dig saa gode land och Nige her i Cristendommen som du

hagde i det store Indie land som dw est hiemme vdi kong
 Caruel suarede O veldige herre Ieg tacer dig for dit gode
 bud oc sammeledis for alle dine velgerninger Ieg || kan dog G ii
 inted gore der til for ieg songer raad der om met mine
 frender oc venner Du haffuer mit liff i dine hender/ ieg vill 5
 det holder misse en ieg vil lade mig Cristne Men ieg loffner
 dig paa min tro oc ere/ oc sver det ved min offuerste gudz
 nassn Makumet Ath ieg vil vere din trofaste tiener saa lenge
 ieg lessuer och Olger Danskis dessligest Naar och huor i mig
 tilsiige oc behoff haffue 10

* Keyser farll bleff halffuegis fortorned oc vred paa
 Caruel for han icke ville lade sig Cristne Thi gick han bort
 fra hannem offuer en anden side paa salen oc lod falle Jomfru
 Gloriant did til sig och bad oc raadde hende ath hun ville
 lade sig cristne/ Oc folge hannem saa til Paris i Francke= 15
 Uige Der ville han gissue hende den ypperste och megtiste
 kempe som vaar i Cristodommen/ Som er Olger dansk kongens
 son aff Danmark som nu frelste din heder oc ere oc vogede
 sit liff faar din skyld/ ieg vil gissue hannem Slot oc feste oc
 Hertugdomme met anden mere stor rente Ati skulle fonge 20
 noch ath holde eder met Jomfru Gloriant suarede och sagde
 O Veldige meetige forste ieg tacer dig kerlige faar din gode
 bud Men ieg beder dig ydmygelige ath dw vilt haffue mig
 det i fordrag Thi ath dw vel vist/ ath ret kerlighed kan icke
 vel vdslockis eller snarlige forglemmis ieg kan ingen anden 25
 elste en kong Caruel min festemand skulle ieg en der faare
 lade mit liff/ Jeg ved det vel ath Olger dansk er en beder
 stridz forste oc sterkere kempe en han oc haffuer nu voget
 sit liff for mig och frelste min ere/ der fore vill ieg vere
 hans tienerinde saa lenge ieg lessuer/ dode oc kong Caruel 30
 eller bleffue mig fra slagen i orlog eller fri/ det min gud
 Makumet forbinde/ da vil ieg ingen anden mand tage igen
 vden Olger dansk all ene saa lenge ieg lessuer

* Olger kom siden ind oc tacerde Jomfru Gloriant i G ii*
 keyserens neruerelse for hwn for vell met hannem men han 35
 vor fangen aff hennis fader Der han fornam ath hwn vilde

ingeledis lade sig Cristne Da bad han keyseren ath han ville
 lade dem fare deris vey til Indie land igen/ keyseren lod
 kalle kong Carnel och Tomfru Gloriant for sig til lige/ oc
 sagde Jeg giffuer eder baade aldelis quit oc fri faar Olger
 5 dansf bon skuld/ oc for den tro oc ere som i haffue beuist
 mod hannem Ath i mwe fare til eders Nige Dog met saa
 stell ath dw kong Carnel skalt aldrig mere fore orloff eller
 fri nogen sted ind paa Cristendommen effter denne dag/ Kong
 Carnel tackede hannem storlige och for ved sin gud Machumet
 10 Ath han ville vere hans oc Olger danslis tienere saa lenge
 han lessuede/ der met giorde han sig rede at ferdis/ Olger
 bleff meget bedroffnit der de skulle ride aff staden thi lessuede
 han dem baade ath han ville snarlige komme til dem til det
 store Indie land som de skulle bo/ oc der met stildis de ath
 15 Oc kong Sandonius fulde dem for han vor och da quit aff
 sit fengsel

Der Keyser Karll hagde sticked sin ting i Rom effter sin
 vilge Da kallede han sit raad faare sig och spurde dem
 at huem de ville raade hannem til ath han skulle antuorde
 20 Rommtere stad oc Nige men han fore ned igen til France
 Nige Turpin Erkebiscop suaredes hannem/ Ath det vaare best
 ath han antuorde Pauen det ath styre och regere/ Saa sende
 keyseren strax breff och bud effter Pauen som da hed Leo oc
 G iii vaar da i en || stad kallis Susa hart hos Rom/ Der han sic
 25 samme breff Da for han strax til Rom Keyseren gick vd aff
 staden mod hannem oc tog hannem ind met kaarss oc fane
 Oc ledde hannem siden ind S. Peders kirke oc sette hannem
 i sit passue sede Der giorde passuen velsignelse offuer hannem
 och alt hans folk Och de tackede alle och loffsuende Gud faar
 30 den seyer som de hagde vondet aff deris vnilde fiender
 Turkere hedninger oc Sarasener

* Der Keyseren kom till Paris igen/ da kallede han
 faare sig alle Herre och Fribaarne mend i Nige/ och loffsuende
 och prisede Olger dansf offuer alle de andre/ for den store
 35 mandom som han bedressuit hagde i samme orloff och fri/

Han bod dem oc alle ath de skulle hedre oc ere hannem/ for den store seuer och priss som han hagde vondet aff den hellige Cristelige trois siende Siden gaff han Olger dansf^t oc hans arffuunge fire Slot i Franke Rige met all deris rente oc tilligelse til ewindelige eye Han gaff hannem oc ith Hertug= 5 dome met Rigen raadz samtycke i Pickerdien som kallis Biowwasin paa fransosse (oc denlige syn paa danske) Der til met gaff han hannem ith Gressuedomme i høye Burgunden offuen faare Paris mod Campanien som kallis Biow month paa fransosse (oc Denligt bierg paa danske) Siden gaff han 10 hannem meget guld oc penninge oc mange edelige/ oc dyrbare stene Men Olger vaar i Paris da screff hanß bole Belisana aff Pickerdien hannem til/ bedendis hannem gerne at han ville komme til hende/ och se sin deylige son Boldeuin Olger bleff meget glad der han fornam ath han hagde nogen arffuing 15 oc barn/ Thi sende han hende mange kaastelige gaffuer/ oc store klenodye och der til stone kleder aff damast floyell och gyldensticke/ oc screff hende til/ ath han ville snarlige komme || til hende oc se sin vnge son

G iii*

Paa den tid waar her komme mange vtalige siender i 20 Danmarkis rige Rydssere oc Tattere/ som skende oc brende alt det de funde ossuerkomme/ De sloge ihiel baade mend oc quinde/ de sparde huercken vnge eller gamble/ De sloge alle closter oc kirker ned/ oc oprenyssde deris aßguder igen i dem/ De hagde och belagt kong Gottric Olgers fader 25 saa sterfelige ath han funde ingensted vndkomme/ oc en helder songe nogen vntsetning til sig/ De hagde oc slaget mestre parten aff hanß folk ihiel tilforn/ Der Drotningen fornam ath han funde ingeledis bestonde sine siende/ Da raadde hwn kongen ath han skulle scriffue til keyser Karl om hielp oc 30 trost/ thi han ville altid gerne besferme alle Cristne menniske for Hedningene/ Turkerne och alle andre onde vchristne Kongen suaredes/ Jeg vill helder giffue mig veluillige i fengsel vnder Turkerne/ Hedningene oc Rydsserne/ en ieg vil bedis om hielp aff hannem for ieg haffuer tilforn giort hannem 35

saa store hoffmod/ Drotningen besindede siden vel ath det vor
ret Gudz heffu som kongen gif ossuer/ Men ingen aff hanss
sleect oc wenner/ oc ey heller aff hennis venner ville gore
dem nogen vutsetning Hwn viste oc vel ath han tilforn
5 ossueruant alle de land oc rige met herrestield som her laage
omkring/ oc han kunde icke nu besterme sine egne land och
rike fra vduertis siende/ Thi trode hwn visselige ath vor
herre ville plassue hannem obenbarlige for sine missgerninger

¶ Der hwn kunde ingeledis komme hannem til ath
10 bedis hielp aff keyseren/ da tog hun hans indsegle en nat
hemmelige men han soff/ oc lod saa scriffue hemmelige ith
bref till keyseren aff kongens mund saa lyndendis/ Kong
G iv Gottrick II aff Danmarks rige/ sender dig alsommectiste oc
veldigste herre keyser Karl sin ydmyge tieniste for hilsen/
15 O edelige hogbaarne forste/ din store milhed och barmhier-
tighed som du pleger altid ath bruge och dele met alle Cristne
menniske motte vel driste mig til/ ath bedis om hielp och
trost aff dig mod mine siende/ som forderfue mine land oc
rike/ hagde ieg icke giort dig tilforn saa stor ssade/ och der
20 met forkaft dit venskaff/ Thi thaar ieg icke nu bedis om hielp
aff dig paa min egen personis vegne/ Men ieg beder ydmygelige
for mine fattige undersotte som ere Cristne menniste/ ath du
formedelst den mact du haffuer aff Gud almectiste ville hielpe
dem mod deris siende Hydssere/ Turkere oc Hedninge/ som
25 dem haffue skot plat forderfuit oc giort til inted/ Ath de icke
plat skulle blifflue alle slagne oc myrde/ Her met dig Gud
alsommectiste befallendis til enig tid

¶ Der Drotningen hagde beseglet dette bref/ da sende
hwn en sin frende til keyseren der met kongen wuiderligt/
30 Dette bud kom snarlige fram/ och fick keyseren brefruit/ Der
han hagde det leest oc seet kong Gottricks nafft der i/ Da
bleff han saa hastig oc wred/ ath han ssifflte mange honde
faruer i sit ansicte/ Det merkte hertug Neymis Kong Gott-
tricks frende som der da tiente/ thi tog han samme bud met
35 sig strax vd aff salen/ oc bad hannem blifflue i sit behold til
om anden dagen/ at keyseren motte sone ith andet sind oc

mildis igen Olger dansk wor icke da til stede der budet kom
fram Icke torde hanß stessmoder helder lade bede hannem om
hielp thi hwn waar altid tilfern paa hanß verste Om
morgenen gick hertug Neymis met forscressne bud til keyseren/
oc bad ath han ville forbarme sig offuer de fattige cristne i 5
Danmarkis rige Sassen oc Venden/ ath de skulle ikke saa
ynckelige myrdis aff Turkere/ Hedningene oc Nydssere

* Keyseren suarede/ Gud vnde hannem saa megen stor 6 10*
nod oc plassue/ som mig loste vel gerne ath hore och se paa
hannem/ oc som ieg ville vnde hannem nu och altid met en 10
god vilge/ Ath han motte gore her i verden ret plict och
bed fore det store hoffmod som han mig giorde paa mine
erlige sendebud/ Fornemmer ieg ath nogen cristen herre eller
forste gor hannem nogen trost/ hielp eller bistand/ Da stal
ieg lade hugge hoffuedit aff hannem 15

* En dag eller tho der eftter/ da kom Olger dansk til
keyseren/ thi sagde han strax til hannem/ Olger det goris nu
vel behoff ath du kommer din fader til hielp mod hanß fiende/
som haffue set forderssuit hanß land och rige/ thi er det
best ath du far hjem til hannem/ Olger suarede/ Naere herre 20
Ieg vil det gerne gore eftter dit gode raad oc vilge/ thi vor
herre haffuer det budet ath wi skulle else vore foreldre

* Der keyseren fornam ath Olger waar rede ath fare/
Da torde han inted drage sine ord til bage/ en dog ath det
waar icke hanß aluere det han for sagde til hannem/ Saas 25
gaff han hannem loff ath fare/ Dog met saa stel ath han
skulle inted folk tage met sig der aff hans gaard/ eller aff
Franderige vden sit eget all eniste/ Der han kom hid i riget
da waar hans fader kong Gottrick myrder aff en sin egen
tienere i sin seng vdi sit paulun om natten som han soff/ 30
Der er vel troligt ath samme forredere wor kobte der til aff
hanß fiende/ Hagde Olger for kommet hid i riget/ da hagde
hans fader neppelige saa bleffnit myrder/ Thi ath alle de
ryttere oc gode hoffmend som waare paa vegn mellem
Franderige oc Danmark som Olger drog fram/ de fulde 35
hannem gladelige foruden sold klede och penninge/ saare hans

gode rokte ssyld/ Ath de motte lere gode hoffuerck/ och erlige
 g sticke aff || hannem som de kunde siden bruge i orloff oc fri/
 ehuor de komme til herrer oc forster/ Han gaff dem alligenel
 siden alle rundelige baade klede och penninge/ thi sick han
 5 daglige dagis flere

¶ Siden offuersaa Olger alt det folk som han der fant
 fore sig/ oc sit eget met/ oc sticke dem siden i orden oc
 spidss/ at huer skulle vide huor han skulle stonde oc blisse/
 Siden slo han vd til fienderne/ oc giorde dem offuermaade
 10 stor stade/ en dog ath de waare fast flere paa deris side en
 de waare som han hagde met sig/ Han slo gantsle mange
 ihiel aff dem saa de noddis aldelis til ath rymme oc fly
 aff marchen/ han forfulde dem siden saa suarlige ath der
 vndkomme ické mange lessuendis aff dem som han der fant
 15 fore sig/ Denne store seyer oc priss want han mere met sit
 gode opsat och dristighed En han giorde met den mact oc
 folk som han hagde met sig i samme strid/ Siden for han
 omkring landit vdi tolff vger til lige dag fra dag/ Oc ihiel
 slo alle de fiender som han kunde spørge oc finde/ ehuor
 20 mange oc stercke de waare saa ath her bleff ingen lessuendis
 igen aff dem i riget

¶ Saa lod han sig krone til Konge her i Danmarks
 rige Siden bleff han her i riget vdi fem aar till lige och lod
 opbygge mange slot och byer igen/ som for waare ned slagne
 25 aff rigens fiende/ oc sette her nogre hoffuizmend som skulle
 styre oc regere landene oc riget i hans frauerefse til han
 komme til bage igen fra Frankerige/ Der han hagde kommet
 all ting vel i law effter sin vilge/ oc frit sine land oc rige
 for alle fiende/ da for han op igen til Frankerige til keyser
 30 Karl Han hagde da met sig mange deylige vnge danske mend/
 som vel giorde syllest for gode hoffmend ehuor de skulle ride
 eller fare i orloff oc fri

¶ Som keyseren sad en Pingehz dag offner borde i Pariss
 Da kom hannem Olger dans i hw/ thi sagde han til sine
 35 tienere/ Hvor monne det haefue sig met kong Olger dans

men han icke kommer igen som han off loffuede/ Som han
saa talede disse ord Da kom Olger ind ath dorren paa salen

E Der Keyseren bleff hannem var da sagde han till
hannem Jeg talede ret nu om dig oc forundrede storlige
huor du skulle blifue saa lenge men du komst icke til bagen 5
igen Olger suarede kere Herre i skulle icke der paa forundre/
thi ath tiden forlob sig snart for mig/ for ieg funde fri
mine Land och Nige for vduertis fiende Oc siden fonge
sticket min ting esster min vilge Nu er ieg kommen hid til
dig At ieg vill vere din tro tienere i orloff oc fri mod den 10
hellige cristelige trois fiende saa lenge ieg lessuer Saa koste
han keyseren som da vor seduan Ath de skulle gore/ der
sagde hannem tieniste Her ass bleff keyseren glad at han
hagde fonget denne megtige sterke tempe och kloge forste i sin
tieniste igen Som han da actede ath bruge i orloff oc fri 15
mod alle sine fiende

DEr Kong Olger dansk vor kommen till bage igen till
keyseren Da for Boldenin hans son til hannem oc
sagde och keyseren tieniste for en smaawend/ Keyserens son
Karlot sicf stor vilge till hannem for han vor deylig ydning 20
oc dannis han hagde oc gaat yndest ass alle/ der til met
vor han och gandse subtilig och loftig met sin snack och tale/
och meget konstig paa alle honde leeg/ thi ville keyserens son
altid lege met hannem En dag som de leegte skafftauell til
sammen da beginn= II te Boldenin som han vor gerne van ath ^h ii
tale loftig snack/ Omsiger sagde han oc til keyserens son stage
mat Der fore bleff han vred oc bad ath han skulle tye/ thi
han lod sig tocke ath han vaar saa konstig paa saadan leeg
som han vaar/ Boldenin suarede kere herre/ gorer eder icke
vred for ieg taler oc stempter Thi man haffuer offte storre 30
lost och glede ass snacken paa skafftauell leegen En man
haffuer ass legen i sig selff Saa legte de framdelis I det
sagde Boldewin til hannem igen ass ith gaat herte och mente
der inthet ont met Herre i motte vel draget anderledis oc
bedre en i nu giorde Karlot sagde til hannem igen Thi din 35

forlobne horen son Jeg vil icke vere straffet aff dig Holdenin
 suared I sige icke sandingen/ thi min moder er ingen hore/
 oc en helder almindig skoge/ for hwn hagde aldrig nogen
 anden mand en Olger dansf min fader Hagde nogen anden
 sagt saadanne ord til mig da skulle det visselige gelde hans
 liff om han waare min lige mand

* Her for bleff Karlot vred och tog stafstanled som de
 legte paa/ som vaar aff guld/ och slo Holdenin i hans pande
 der met ath hans hierne oc ogen hengde ned paa hans hage
 10 Saa ath han styrte strax dod til iorden/ Karlot flyde strax
 aff slottet/ thi han froctede ath hans fader skulle lade
 hannem grike Der Keyseren dette spurde/ da bleff han gandske
 bedroffuit for han froctede at kong Olger det heffne skulle
 thi sende han strax bud til sin son Karlot at han skulle gonge
 15 i skul/ Ath kong Olger singe icke hond paa hannem/ Olger
 vor i iact men dette skede/ oc hagde der grebet en kostelig
 tammer salt som han vilde giffue keyseren/ Som han vaar
 Gii* paa vegne oc || ville haared hannem op til hannem i hans
 palatz da spurde en hans ven hannem at huort han ville
 20 gonge/ han suared til keyseren/ den anden sagde toffuer en
 liden stund/ det giorde han fordi ath han skulle for fonge
 ath vide huad der vaar paa ferde

* I det spurde Olger ath hans son vor slagen Thi
 gick han strax til hannem oc koste hans dode legeme Siden
 25 spurde han hwo det hagde giort/ de suared ath keyserens
 son Karlot det giorde/ Olger sagde da ved sig selff igen/
 O we iodwt Jeg arme elende mand hwad shall ieg her til
 gore Skal dette nu vere min lon/ for min store liffuis fare/
 och tro tieniste/ som ieg haffner giort keyseren oc hans son
 30 I det ath ieg tit oc offste freliste deris liff i orloff och krig
 Dette er icke det forste forderffuelige sticke som Karlot ville
 for haffue giort mod mig/ En dog ath han kunde icke fremme
 sin vilge for nu Jeg swer det paa min rette tro Ath det
 skulle endelige gelde hans liff det forste ieg hannem finde
 35 kand Jeg shall saa voete oc vare paa hannem ath han shall
 ingeledis vndkomme for mig Hertug Neymis ville gerne

hugsuaed hannem/ thi sagde han/ Herre frende giff dig til
frede/ thi det er nu giort diff ver/ keyseren er en klog oc
fornumstig herre/ thi gor han dig vel syllest for din sons
dod oc store hoffmod Som de saa talede til sammen da kom
keyseren ind i salen oc sagde til Olger dansk/ det er mig 5
storlige emod ath din son er slagen ihiel/ thi beder ieg dig
ath du vilst giffue dig til frede Jeg vil gore dig syllist for
hans ded oc samledis for det hoffmod som dig er skedt
der offner

¶ Olger suaredes Jeg vil ingen anden bod haftue for 10
hannem en liffuit aff din son igen/ Aff disse ord bleff keyseren
vred Oc bed strax Olger under sit liff/ ath han skulle ryinne
aff hans land oc Nige/ oc gonge sin ven strax aff dor/ oc g iii
komme aldrig mere for hans ausicte/ Her fore bleff Olger
mere hastig oc vred en han vaar forre thi sagde han Men ieg 15
skal nu endelige ryinne Da skal ieg bryde der mere til en
ieg haftuer giort Saa drog han sit suerd vd/ oc hog til
keyseren I det gaff en fribaaren mand sig for hannem ath
han ville besserne keyserens liff/ Den slacte Olger hoffuedet
paa i tw ned i hans halss at han falt strax dod for keyserens 20
fod saa gaffue der mange friborne mend dem for keyseren
ath fri hans liff/ aff dem hog Olger strax fireliwe ihiel/ oc
giorde saa try hwndrede ilde saare till met for han kom aff
dor/ men dette skede Da hente nogre aff hans suene hans
hest och harniss for porten Strax han kom vd/ da sprank 25
han paa samme hest oc rende mod skoffuen som vor en mil
der fra/ keyseren bod alt sit folk ath de skulle forfolge
hannem det suariste de kunde/ ath de kunde fange hannem
dod eller lessuendis tilbage Han rende oc selfuer met paa
en gandske rasker hest/ Der keyseren kom noget nær hannem 30
da kende Olger hannem vel paa hans forgylste harniss Thi
rende han saa suarlige mod hannem met sit glauen ath han
slact keyseren och hans hest til lige mod iorden/ Han hagde
da visselige slaget hannem ihiel/ oc heffned sin sons dod der
met/ hagde der icke da kommet saa mange folste kemper 35
keyseren til vndsetning/ Oc Olger kom da ind i skoffuen i sit

beheld/ der kenseren kom paa slottet igen/ Da straffede han
sit folk haardelige for de kunde icke alle sammen grieve eller
sla Olger dant/ Han sagde oc at han visselige trode ath
Olger hagde den offuermaade store mact oc styrke aff dieffuelen/
5 oc icke aff nogen naturlig menniskelig mact

¶ Olger kom omsiger till sit slot och Hertugdomme som
§ iii^o Knytseren hannem for gissuit hagde/ Der wor han saa lenge
til han hagde forteret all sin fetalie oc kaast/ och der til met
alt det guld oc penninge som han did forde/ Thi noddis han
10 da endelige til for hunger oc torst skyld at rossue oc tage fra
andre som der bode omkring Saadan er armod oc fattigdom
Hvn neder mange offte til/ ath gore vherlige sticke/ som de
icke ellers gore ville/ Hvn nodde oc nu denne edelige och
dygdelige forste til at gore en obenbare rossuere aff sig Han
15 hagde och sex hundrede deylige farle hoss sig/ som och toge
huad de kunde fonge/ Der Knytseren spurde ath de saa
rossuede i hans rige/ da giorde han gantske meget folk vd/
och lod grieve mestre parten aff Olgers folk/ dem lod han
siden halss hugge oc henge/ han lod oc sla mange ihiel aff
20 dem daglige dagis/ saa ath Olger noddis da til ath ryinne
aff riget som han saa flyde/ da gaff han sig i Lumbardien

¶ En dag som han red i en slow da motte hannem en
mectig herre som hed hertug Beronius/ han spurde Olger
ath huo han wor/ men han red der saa ene/ i saa gaat ith
25 sinnende harmist oc ty/ Han suarede/ Jeg heder Olger dant
oc er nu Knytserens siende for hans son slo min son ihiel/
hertug Beronius sagde toffue mig her en lidens stund/ men
ieg taler met mit folk/ Som Olger holt saa ene paa sin hest/
da begynde han ath besinde oc acte huor erlige han wor for
so tagen oc holden iblant alle herrer och forster for sin store
mandom skyld/ oc ath han wor nu saa foractet och forarmet/
ath han icke hagde en suend eller tienere hoss sig/ oc wor der
til met foriegder aff Knytserens land Saa begynde han ath
forbande oc maledide den dag som han kom i kyndstaff och
85 boleskaff met Jomfru Bellisane Holdenins moder/ ath han
skulle nogen tid fonge saa stor sorg for hans død skyld/ Thi

sette || han sig strengelige fore / ath han skulle endelige § iv
heffne hans dod paa keyserens son / skulle det en kaaste hans
eget liff

* I det kom hertug Beronius til Olger igen och spurde
om han ville folge hannem til kongen aff Lumbardien / da 5
ville de sige hannem baade tieniste och blifue siden besorne
stalbrodre til hobe i orlof oc fri / Olger suaredes / ath han
det gerne gore ville / Saa rede de til en stad hed Pitania der
funde de kongen som hed Desiderius / Han annammede dem
strax baade i sin tieniste / Saa spurde han Olger at huor 10
fore han kom fra Keyseren och wor saa ene / thi han hagde
altid hort ath all Keyserens velfart i orlof oc fri / stod paa
hannem al ene / Han suaredes / Hans son slo min son ihiel
och ieg ville det heffne / fordi dres han mig saa haanlige aff
sit rige Thi beder ieg dig o veldige konge ath du vilt besferme 15
mig till en tid / thi ieg vil icke fare til Danmarkis rige som
ieg er konge / for min locke blifuer bedre igen / Kongen
suaredes Jeg vil voge mit land oc rige for dig for det gode
rokte som ieg haffuer forre hort om dig

* Siden sagde kongen til Olger / Jeg haffuer stort 20
orlof oc tri met hertugen aff Mediolan / thi beder ieg dig
ath dw vilt fare mod hannem i strid / oc sliske mit folk i
orden och spidz / oc fore min hoffuitbanere for dem / Olger
suaredes ath han det gerne gore ville Saa for han vd i samme
strid och slo saa mange ihiel aff fienderne / ath alle forundrede 25
der paa Han greb och hertugen aff Mediolan til fonge / oc
sem och tiwe aff hans beste fribaarne mend / dem forde han
alle till bage met sig / Der kong Desiderius sicc disse songer /
oc horde denne store seyer / Olger hagde wondet hannem til
honde / da gaff han hannem tu kostelig faste slot met alt deris 30
goz oc rente / oc sagde ath han ville besferme hannem for
keyseren / saalenge han wore konge vdi Lumbardien

Wogen stund der estter spurde keyser Karl denne store § iv*
seyer som Olger hagde wondet / oc ath hanss nassn wor
priset offuer all verden for hanss store mandom skyld Thi 35

fallede han sit raad til hobe oc ferde for dem den store ssade
 som Olger hannem gjorde/ der han slo hans mange fribaarne
 mend ihiel i hans egen neruerelse/ Han ferde oc paa det
 store hoffmod som han hannem gjorde/ i det ath han ville
 slaget hannem selff ihiel till met/ Thi ville han scriffue
 kongen aff Lombardien til/ at han skulle sende hannem Olger
 fangen/ eller han ville strax fore obenbare fri och orlof paa
 hans land oc rige/ Keyserens raad ville ingeledis samtoete
 det met hannem/ ath han skulle orloffue paa kongen for
 10 Olgers styld/ thi de befroctede ath han der offuer skulle miste
 meget aff sit folk oc gode mend/ Der keyseren det fornam/ da
 ville han alligenel fuldkomme sin mening som han hagde
 forre sagt/ Saa bod hertug Neymis sig till ath fore kongen
 samme vndsigelse breff/ om han icke ville sleppe Olger met
 15 vilge/ Keyseren sagde/ Ney ath han icke fare skulle men bad
 ath han ville lade sin son Bertram fare/ thi han ville songe
 hannem en god fornymstig farl met sig som hed Poncius/
 Han samtoete det/ thi sende keyseren dem strax aff sted

* De komme om siger til en stadt sille om astenen som
 20 laa i høye Burgundien som hed Digon/ De bankede fast paa
 porten och kunde dog icke komme ind/ Saa bleff Bertram
 wred oc slo hart paa porten/ Da led porteneren en lidet
 laage op paa porten och bad hannem lade sig se hans breff
 hueden han wor kommen/ eller han vilde ingeledis lade
 25 hannem || ind/ Bertram bleff der fore wred ath han holt
 hannem saa lenge met snack/ thi slo han hannem strax ihiel/
 och red saa ind i staden til en riger mand Som han wor
 kommen der ind til herbers/ Da gjorde alminnen stort anstrig
 och opleb i staden/ oc besatte huset som han waar inde
 30 for han slo deris portener ihiel/ Hosbonden i huset
 spurde hui de hannem saa forfulde/ Han suarede/ Porte-
 neren gaff mig spodskelord/ thi slo ieg hannem ihiel
 Hosbonden sagde Gack aff mit hwiss du fulle forredere oc
 stemme merdere Saa begynde hustruen i huset/ oc piger oc
 35 drenge alle ath robe oc skrige paa hannem och falle hannem
 en merdere Der fore bleff han hastig och wred och hog dem

alle ihiel saa mange de waare Saa lob han op paa huset/
oc slo oc faste saa fast met sten ath ingen funde komme
til hannem

¶ I det bleff Poncius hans stalbroder greben oc ledder
for hoffuithmanden paa slottet der i staden/ och almuen robede 5
oc kerde den store skade som han oc Bertram hans stalbroder
hagde giort om natten/ Hoffuithmanden loffuede/ ath de skulle
baade stonde deris ret/ oc miste deris liff der fore/ och bad
almuen giffue sig til frede/ Poncius suaredes Kære herre du
skalt vide ath wi ere Keyserens sendinge bud/ oc skulle nu 10
fare til kengen aff Lumbardien om merkelige erende som
gelder land oc rige paa/ thi haabis mig ath du icke vilt
diersuis til ath gore oss noget hinder paa samme reynsse/ en
dog ath wi haffue meget forseet oss diss ver/ Vi begere naade
for keyserens skyld/ Lader du oss rette/ da slar keyseren 15
Slottet oc Staden ned i grund/ och myrder saa mange
her inde ere

¶ Der Sloz herren horde disse ord/ da gaff han dem
baade quit/ oc had dem ride deris ven/ Der de komme for
kon-|| gens Slot Da sagde Olger till kongen Nuw fonger ieg 20
visse tidinge fra keyseren/ thi her kommer Bertram min
frende som hannem tienet/ Siden begynte samme Bertram
ath tale keyserens ord til kongen saa lydendis

¶ Den alder mectigste Forste keyser Karl sender dig
hilsen/ och han lader dig sige ath dw skalt sende hannem 25
denne forredere oc mordere Olger dansk som her stonder/
eller han vil brende dine Land och Nige/ Olger forundrede
hwi han talede saa ilde om hannem thi sagde han til hannem/
Hwi fortaler dw mig i kongens neruerelse men ieg er din
frende Bertram suaredes/ Du est icke nuw min frende Ieg 30
forsuerger dig her oc alle stedis Thi din fader sette dig til
gisel for sig och han losde dig icke/ fordi loffuede dw keyseren
enig tieniste oc est der fore en nuw hannem din tro tieniste
pligtil emen du leffuer hertug Beronius aff Janna Olgers
stalbroder sagde til hannem Vaare icke min herre kongen saa 35

neer/ och vaare dw icke Olgers frende Da skulle ieg sla dig
strax i hiell

¶ Siden sagde kong Desiderius til Bertram/ sig din
herre Kengseren ath ieg vil forsuare Olger/ saa lenge ieg
5 haffuer mine Land oc Nige/ Bertram suarede Da mot dw
oc forlade dig til at samme dine land blifue snart skende oc
brende Som han red vd aff Slottet da vor kongens heste i
vandingen Saa tog Bertram den beste hest som vor i hoben
oc rende sin ven mod skoffuen/ Der kongen det spurde/ Da
10 bad han sit folk forfolge dem Der Olger kom hart mod dem
Da robede han effter Bertram och sagde Dw kallede mig sitt
en rossuere/ Oc nw rossuer dw oc tager kongens hest for alle
vaare ogen I det rende Olger saa haart paa hannem met
sit glauen ath det brast alt i sticke/ men Bertram bleff
15 allige=|| uel ved sin hest Hertug Veronius slack saa hart paa
den anden som hed Poncius ath han falth dod aff hesten
Men kom Bertram sin ven ath skoffuen met kongens hest/ thi
ath samme hest vaar meget farsser och snar/ och Olgers sadel
giord brast i tw i det han rende saa fast effter hannem Der
20 Olger kom til bage igen da sagde han kongen huorledis
Bertram vndkom/ saa gaff kongen sig mest for hans edelige
hest som han da mist hagde

Der Bertram kom til bage igen oc sagde kengseren de
swar han songet hagde aff kongen da begynnte han fast
25 ath grunde huorledis han kunde snarist forderfue hans Land
och Nige faar han vilde icke sende hannem Olger fangen Saa
raadde Nigens raad hannem ath han skulle legge ith stort
tall folk til landuern mod Lumbardien/ ath Olger dansf icke
droge ind i hans land men han fore selff i strid mod kongen
30 Siden forsamlede kengseren alt sit folk oc maect til hobe och
drog saa ind i Lumbardien strax effter paassen Der Olger
fornam ath han vor i Niged Da vagede han nat och dag/
thi han froctede for ferredelse En dog han trode ath kongen
stulle vere hannem god oc tro/ Men Hertug Veronius hagde
35 alligeuel sagt hannem tilforn ath alle Lumbarder vaare gerne

falske aff deris egen rette nature/ thi bar han fare fore ath
keyseren skulle omwende kongens sind met hodssell eller trw/
Eller oc met sit guld och penninge ath han skulle lade hannem
fange eller gifffue hannem offuer Der hertug Beronius fornam
ath Olger froctede halffuegis for keyseren oc for saadant 5
forrederi

* Da sagde han til hannem Grue inted dig skal inted i ii*
skade/ thi ieg haffuer guld och penningen nef/ och ieg vil
holde tolff twsinde stridzmend ith aar omkring til dit behoff
Och ieg vil nu strax fare bort effter dem oc komme til bage 10
inden fire eller sex vger Och min broder Hertug Guerin aff
Florenz shall vere din stalbroder til ieg kommer til bage igen/
Der kong Desiderius fornam ath keyseren ville belegge den
stad som han vor vdi som hed Pitaui da ville han strax fare
vd oc slass met hannem/ for han singe reysd sine paulun Thi 15
drog han vd met al sin mact oc slo mandelige paa keyserens
folk/ Keyseren vaar da fremmerst i hoben ath sticke sit folk
i orden oc spidss Der Olger hannem saa da rende han strax
til hannem oc stack hannem och hans hest saa suarlige mod
jorden til lige/ ath de vaare moren baade dode/ Saa rende 20
han ind i keyserens heer/ oc sogte fast effter Karlot hans
son Der han icke kunde finde hannem Da hog han disse stolte
kemper ihiel/ som vaar hertug Egidius aff Pitanie/ Hertug
Antonius aff Buruasen/ hertug Angerlin aff Colosa stad oc
andre flere Hertuzer oc gode mend hnes naffn som icke 25
vaare bescreffne

* Keyserens folk robede da alle offuer Olger oc sagde
ath der vaar stor skade at han skulle ene bla saa mange Dey=
lige mend ihiel i en strid/ de Lumbarde stridde oc mandelige
mod de Frandste Men halp Hertug Dirick aff Slanderen och 30
hertug Nicard aff Normandien Keyseren paa sin hest igen/
Der han kom paa hannem/ oc horde ath der vaare saa
mange slagne aff hans gode mend/ Da rende han ind i blant
fienderne och slo meget mandelige/ Han rende til kongen aff
Lumbardien och stack hans swensiel aff hans sadel i thw met 35
sit glauen So drog han strax sit snerd oc hog til hannem

I iii Van hagde oc hugged hans hoffuit aff hannem/ hagde icke
 Hertug Guerin both faar hannem met sit swerd I det kom
 Olger rendendis och frelste hannem aff hans hender Siden
 stridde de lenge sammen och singe stor stade paa baade sider/
 5 Saa bleff kongen fringsat igen aff mange frandsosser som
 hagde daa moren slaget hannem ihiel/ der Olger det saa da
 rende han strax til hannem oc frelste hannem mandelige aff
 alle deris hender/ och slo saa meste parten aff dem ihiel thi
 noddis da kenyserens heer til ath rymme

10 * Da forundrede alle paa Olgers store mandem som
 han bedress i samme strid/ kong Desiderius actede siden den
 offuer maade store stade som han hagde da fonget i samme
 slag paa sit folk/ Oc ath han vor offste selff moren slagen
 ihiell Thi sette han sig stadelige faare i sit herte oc sind/
 15 Ath han icke mere ville stride mod kenyseren for Olger sthld/
 hannem angrede oc storlige ath han hagde begynt samme
 orloff mod kenyseren oc taged Olger i sit forswar/ for han
 frectede ath hans Land oc Uige/ skulle blifne der fore
 forderffuede/

20 **D**er kong Desiderius red ind mod staden igen Da motte
 Hertug Beronius hannem met tolff tusinde gode stridz-
 mend som han hagde hent i sit eget Hertugdome Der han
 fornam ath kongen froctede for kenyseren Da sagde han til
 hannem/ Herre mig forundrer ati ville nu forlade
 25 Olger dansk som vant eder hertugdomed til aff Mediolan Oc
 all ederss velsart henger nu mest paa hannem all ene Vender
 om igen/ oc lader oss nu stride paa nyess wi ville nu see
 I iii* huad kenyseren forer i sin stiold/ Der Olger || saa ath kongen
 ec hertug Beronius komme met dette ferste folk Da bleff
 30 han glad och robede høyt i lucten och sagde/ Hielp nu Gud
 Nu skulle alle se ec kende ath ieg er fod aff det rette danske
 blod Saa rende han ind iblant kenyserens heer oc slo hertug
 Nicard aff Normandien strax ihiel/ och hertug Ramon Van
 hog ec hertug Gert ihiel/ och Erkebispen aff Noyon i Picer-
 35 dien Der kenyseren det saa/ da sagde han ath han vilde helder

miste sit rige/ en han ville da blifue offuernonden aff kongen
i marken Saa bad han dem alle robe paa deris patroner
S. Dionis Och stride siden mandelige som det sig burde/ Saa
sloge de oc skede saa fast ath der sloge skud oc pil i luften
saa tocke som hagel oc sne/ Saa bleff hertug Beronii folke
meste parten slaget/ och somme aff dem flyde aff marken

* Striden hagde oc da songet ende Hagde icke Olger
værit all ene De forfulde hannem da aldermest baade met
skud oc hug Men han sick dem alle neck ath tage ware Alle
gruede ath han torde ene slaff mod saa mange tusinde til 10
lige/ hertug Negrnolt aff Slanderen rende til hertug Guerin
Beronii broder oc stack hannem igennem met sit glauen/ ath
han salt dod aff hesten Det saa Olger Thi floffuede han
hannem strax i thu ned i hans nagle Saa rende hertug
Endonius och hertug Gerart aff Vienne baade tili lige paa 15
Olger met deris glauen/ och stunge hannem fra sin hest/
Hertug Bent kom Olger strax til hielp oc sick hannem en anden
hest Keyserens folk rende fast esfter hans kaastelige hest som hed
Brifort Han slo oc bed da mere en tredinge farle ihiel aff
dem/ och lob alligenel sin ven ath marken for dem alle/ oc 20
lette esfter sin rette herre Olger dansk

* Der hertug Beronius fant sin broder hertug Guerin
som da laa dod Da sagde han til Olger/ Kære stalbroder I io
se her ligger min broder dod/ oc ieg haffuer der til met mist
mine mange deylige mend i denne strid Huad stal ieg her 25
til gore/ Olger suarede Ieg vil mandelige heffne deris dod/
och ieg vil altid wege mit liff faar dig igen Saa gaff Olger
sig ind i Keyserens heer igen/ och slo der mange stolte temper
ihiel Men kom hertug Bertram oc stack hertug Beronium
ihiel met sit glauen

30

* Der Olger det forniam Da sor han paa sin ere oc
tro ath han skulle haardelige heffne hans dod Saa slo han
Gressue Boldeuin ihiel aff Auion oc hertug Negrart aff
Dalanson oc gressue Lambert aff Safoyen I det kom hans
egen hest Brifort lobendis til hannem igen aff hans store 35
locke Han sprang strax paa hannem Saa bleff han hertug

Bertram war thi rende han strax til hannem/ oc kloffuede
hannem i thu neder i hans sadel/ faar han slack hans stal-
broder hertug Beronum ihiel

Der Keyser Karl fant Hertug Bertram dod/ da sagde
5 han til hans fader hertug Neymis aff Beyeren Se
huorledis Olger haffuer nu lont dig for dine velgerninger
Han suaredes Jeg stal heffne min sons dod paa hannem selff/
stulle det en kaaste mit eget liff

Saa bad keyseren strax en meetig kempe rende esfter Olger
10 oc sla hannem ihiel/ Der keyseren oc hertugen komme esfter
hannem/ da hagde Olger slaget hannem ihiel och andre flere
met som hannem fulde/ Saa begynde keyseren suarlige ath
15 iv* grue/ oc forbannede den dag oc time som han bleff Olgers
siende paa/ thi han begynde nu ath falde i misshoff ath han
stulle nogen tid offueruinde hannem/ Der Olger kom ind i
staden/ da tode han blodet aff sig som waar stencket paa
hannem aff de mange mend som han hagde slaget ihiel i
striden/ Der han kom op til kongen/ da kerde han ath han
hagde mist mange aff sine edelige mend oc gode kemper/
20 Olger suaredes/ De forsaage dem meget selffue/ thi ath de
ville icke blifue til hobe oc stride mandelige som dem burde

* De andre gode mend som da leffuede igen i kongens
gaard/ de ville meget holder være slagne till riddere aff
Olger dans/ en aff kongen selff/ for den store mandom syld
25 som de hagde da seet hannem giort i striden/ Kongen betencste
fast hemmelige met sig selff huorledis han kunde best forraade
Olger dans i keyserens hender/ Drotningen wor meget seer
ath Olger/ oc hwn mistenkte kongen ath han stulle forraade
hannem Thi sagde hwn till kongen om natten paa det ath
so hwn kunde fonge hanß hierte grund ath vide/ Noere hosbondne
mig under storlige ath i en nu mere ville holde met Olger
dans/ men i haffue mist saa mange deylige mend for hans
syld/ och facte i misse en nu en part till met aff eders rige
vden i gissue hannem suarlige offuer/ Kongen suaredes/ Jeg
35 haffuer screffuit breff som ieg vil sende til keyseren i morgen

saa lydendis ath han skulle snarlige sende mig i ih stort tal
folk som kunde føre Olger fangen till hannem igen Hvn
sagde ath det waare saa gaat/ Men hvn mente det icke
aff hiertet

* Om anden dagen der bindet for aff sted/ da lod hvn 5
gribe samme bud/ oc tage bressuit fra hannem och faste
hannem ned i iih fange torn/ Om aststenen gick hvn bort til
Olgers herbere som waar paa slottet/ och hvn hagde ingen
met sig || vden tho piger/ den ene sende hvn til bage igen &
ath hun skulle tage ware i hennis herbere om der komme 10
noget bud esster hende/ ath hvn skulle da sige hende til der
som hvn wore Den anden besol hvn ath stonde vden for
Olgers dor oc sige hende til om hvn sagge der nogen komme
Saa bandede hvn saete paa Olgers dor Van froctede strax
fore forredelse/ thi tog han sit harniss oc hielm paa sig/ oc 15
sit suerd i sin hand/ saa lod han dorren op Der han saa ath
det waar Drotningen/ da gjorde han hende stor reuerenz oc
ære Van forundrede storlige hui hvn kom til hannem saa
silde om aststenen hun bad hannem legge sit harniss och hielm
aff sig oc sette sig paa sengen hoss hende/ Van gjorde som 20
hvn begerede

* Hvn sagde framdelis til hannem/ Alder keriste Olger
som er alle danske mendz priss och ære/ alle menniske i
verden rose oc loffue dig faar din store mandom oc driftighed
Thi haffuer ieg dig ker aff alt mit hierle offuer alle de 25
menniske i verden ere Thi beder ieg dig kerlige ath du vilt
vere min bole eller ieg sorger mig snarlige ihiel/ Olger
suared/ O veldige forslinne det maa ingeledis være/ thi din
kerre hosbonde haffuer elst mig lenge/ och woget sit liff och
rige for mig/ oc acter en nu ath fri mig for kenyserens feyde 30
Hvn suarede alder keriste ven det er icke saa klart som du
ment/ han vil endelige forraade dig i kenyserens hender/ det
hagde nu verit giort hagde ieg icke det foruent/ se her ere
hans bress som han screff kenyseren til om dig Der Olger
hagde seet oc lest dem/ da bleff hans hw oc hierte foruent 35
fra songen Saa sagde han strax til Drotningen Den som

bryder tro och loffne han blifuer offte besuegen igen Saa
gic han i seng met hende/ Han falt emsiger i loffne noget
g* for dag/ thi han hagde len-|| ge voged tilforn i orloff oc krig

¶ Der han vognede igen da sagde han til hende ieg
5 frocte storlige ath i eller ieg her offuer berobis skulle/ thi det
begynder nu ath dagis/ Hvn swarede frocte inted min keriste
gode ven/ thi mine tro moer tage vare paa mig ath sige mig
til om behoff goris/ stat op/ oc tag dit harniss paa dig/ oc
gack saa bort met mig/ thi ieg haffuer hannem i fengsel som
10 dig forraade skulle Siden sende hvn Olger ned i staden
hemmelige till en mectig Herre som vaar hennis frende/ ath
han hannem vel beuare skulle/ oc tractere hannem vel for
hendis skyld Hvn gick siden hwer nat ned til hannem i otte
dage omkring til lige/ oc vor huer gong serdelis forkleed vdi
15 atfillelige mande kleder/ ath ingen hende kunde kunde/ Under
dess lod keyseren sende ith megtigt stort tal folk en nath for
staden At de skulle graffuit dem ind vnder muren Der song
Desiderius det fornam da gick han op paa muren/ oc sagde
til keyserens folk Mig forunder ath keyseren vil nu lenger
20 stride mod mig/ thi ieg screff hannem til met mit visse bud
ath ieg ville sende hannem Olger dansk fangen/ e naar hans
folk komme ath hente hannem Der keyserens Capteyen Godfrid
som da laa for staden dette horde/ Da sagde han til kongen
O dw slemme forredere ville dw saa skammelige forraade
25 den edelige forste Olger dansk som setter alt sit hoff och
trost til dig

GGodfred red till keyseren strax oc vnderujsde hannem
huorledis kongen hagde sagt til hannem ath han skulle
screffuit keyseren til At han ville sende hannem Olger dansk
30 fangen/ keyseren sagde ney/ at han ingen breff songet hagde/
g ii Saa || raadde samme Godfred hannem Ath han skulle strax
drage for staden met all sin mact huilfed han oc giorde/ Der
kongen saa hannem komme Da drog han vd ass staden paa
den anden side oc kom saa vforuarendis paa keyserens heer/
35 oc slo hannem meget folk ass forgeffuis/ for de komme i deris

orden oc spidss Der de vaare sammen i strid Da gif drotningen till Olger oc sagde Mijn Herre er nu reden vd i striden mod kenseren for din skyld thi beder ieg dig gerne ath dw vilt hielpe hannem Han sagde ia Saa bant hwn hans hyelm oc harniss paa hannem han tackede hende storlige faar alle velgerninger oc loffnede ath han ville stride saa mandelige faar kongen ath hwn skulle spørge tidinge der om for han komme til hende igen

* Der han kom vd i striden da vaar kong Desiderius slagen til iorden fra sin hest Olger slo strax den riddere ihiel som kongen aff slo oc sette saa kongen paa sin hest igen och sagde til hannem Jeg halp dig nu och frelste dit liff for min egen ere skyld oc gode herte Thi rid din vei hiem igen til Slottet oc tag dig vel vare fore mig her efter i orlof och strid for dw ville saa stammelige forraad mig i kenserens hender Saa rende Olger ind i striden igen och stack siorten oc tiwe megtige mend fra deris heste som vor Turpin Erkebiscop Hertug Dirick Hertug Nicard aff Normandien oc andre flere aff huilke mange strax dode bleffue som langt vaare her ath scriffue

20

* Der Keyseren saa sine megtige mend saa suarlige styrte Da gaff han kongen offuer och forfulde Olger all ene han roffte oc offuer all sin heer oc sagde forfolger alle Olger dansk all ene eller han stamkendere alle mine gode mend Der Olger det horde da sagde han strax fattig mandz || locke ^{a ii*} er ond eller foge thi er det nu bedre at fly en ille at sictie Saa hog han sig twert igennem striden oc rende sin vei ath skoffuen Der fant han vforuarendis to pillegrime som vaare ganske mechtige och rige baade Den ene hed Hertug Mils oc vaar kenserens snoger thi han hagde hans daather til hustru Den anden hed hertug Amis och vaar hans frende oc nypperste raad Den kende Olger ganssse vel thi spurde han hueden de komme De sagde fra sancte Jacob oc wi haftue der scriffted vaare synder oc taged plict oc bod for dem och fuldkommede vor penitens thi bede wi dig gerne ath dw vilt vnde oss vaare liff Olger suaredes I funde aldrig

(5)

do i bedre stat oc stickelse/ en i ere nu vdi/ men i ere saa
nylige scrifftede/ oc komme fra de hellige steder/ Saa slo han
dem baade ihiel

¶ I det kom Keyseren rendendis esfter hannem/ och
5 fant saa disse dode pillegrime Han kende dem strax/ oc sagde
til dem som hannem fulde/ I raadde mig ath ieg skulle giffue
Olger offuer oc lade hannem fare/ Seer her haffuer han
slaget min suoger och frende ihiel til met/ han spar ingen
som mig til horer huorledis kan ieg giffue hannem offuer/
10 forfolger hannem alle ass all eders mact ehwo som kan
hannem sla/ eller fange/ den vill ieg gore til en megtig
Herre i Francke Nige/ oc giffue hannem saa meget guld och
solss til met/ som Olger danss mest veye kand/ Der Olger
kom hart til Hertug Beronii slot som hed Satteow fort paa
15 valsse Det er det Sterke slot paa danse* Da kom der nogre
ass keyserens gode mend esfter hannem som hagde da rent
och redet otte walske mile esfter hannem dem slo han alle
ihiel Och red saa ind paa slottet til Hertugens son som heed
Gelin han anammede Olger meget veluillige Och bad ath
20 iii han ville sla || hannem til riddere/ Olger gjorde oc saa/ oc
bad til Gud at han motte songe locke til ath heffue hans
faders ded/ paa Keyseren och hans folk som hannem slogue
ihiel tilforn

¶ Keyseren forfulde fast til slottet esfter Olger Der
25 han did kom da fant han der mange dode ass sine gode mend
som Olger slaget hagde/ Da sagde Hertug Neymis ass Beyren
till keyseren/ Kere Herre/ giffuer Olger ey nu offuer oc
farer eders vey hjem i eders Land oc Nige igen Thi i see
vel selfnue ath han slar oc dreber saa mange ass ederss gode
30 mend/ saa han kan offuerkomme Oc kommer alligenel aldelis
forgessnis i sit behold igen for vden stade/ Keyseren suarede
Jeg stall aldrig giffue hannem offuer/ for ieg songer hannem
lesnendis eller doder/ Saa belagde han slottet met all sin
mact Siden begerde han ath Olger ville tale met hannem
35 i felig dag oc tid

* Olger ville inthet sware och en helder tale met hannem han forbed oc alle de andre som vaare paa slottet ath ingen skulle sware eller tale til hannem eller til nogen aff fienderne men lade aldelis som slottet vaare ode for vden folk En nat der effter ructhe Olger vd aff slotteth midnattis tide/ met 5 sex hundrede mend/ oc lette fast blant keyserens heer effter Karlot keyserens son/ der han funde icke finde hannem/ da slo han en mectig strid aff met keyseren/ och giorde hannem stor skade paa sit folk/ for han kom saa vforuarendis om natten paa hannem/ Der Olger vor kommen ind igen paa 10 Slottet Da vor keyseren gandste bedroffuit for han funde icke songe hond paa hannem/ han sor da paa sin ere ath han skulle aldrig fare fra slottet for han singe Olger fangen/ Eller ath han singe slaged det ned i grund

D Ed dette pass kom der en kaafstelig tomermand til keyseren/ § iii* oc sagde at han trofste ath gore hannem en sterck vogn borg/ saa stor oc fast/ ath der funde vaare tusinde rebnede mend i hende till lige/ och ath de funde driffue hende ind under slottet naar de ville oc kaste gloende iernkloerde fulde met ild ind paa dem/ Keyseren bad hannem gore hende 20 suarlige rede/ han ville gissue hannem guld och penninge noch for sit arbeyde/ Men han da bygde hende/ da giorde Olger mange arend ind paa keyserens heer stundum om natten/ oc stundum om dagen/ och slo hannem meget folk fra/ saa gaat som til forgesuis/ Der vognborgen bleff rede/ da dressue 25 de hende saa ngr op under slottet/ ath de kaste ild ind paa husene och brende dem alle op/ Olger bad strax alt folket/ ath de skulle lobe ned i iordkelderne at de icke brende Han lod oc grassue flere feldere nedre i iorden saa ilden funde inted skade dem

* Der Olger fornam ath han funde ingen ssade gore paa samme wognborg met sine ssud Da drog han vd aff slottet met sit folk paa den anden side oc stride mandelige mod keyserens heer/ Han slo der selff sex mectige herrer ihiel/ for vden mange andre deylige farle som icke bleffue 35

bescreffne/ Han hagde oc saa bestilset tilforn/ for han drog
 aff slottet/ at en part aff hans folk skulle sette ild paa samme
 wognborg men han slogis met keyserens heer/ det skede oc
 saa som han besol Der keyseren kom til bage och saa ath
 a hun wor brent Da robede han til Olger oc sagde/ dette skal
 endelige koste dit liff for du skalt komme her aff marcken/
 Olger actede en foye ting hans trusel oc ord/ thi floffuede
 si han strax panden || i thu paa en aff hans gode mend som
 fodder vor i Paris at han styrte strax dod ned for keyserens
 10 fod/ Keyseren robede strax offuer all sin heer/ oc bod dem
 alle paa deris øre/ at de skulle mandelige stride/ oc forfolge
 mest Olger dansk/ at de kunde sla hannem ihiel I dette slag
 miste Olger ten hundrede aff sine beste mend for han kunde
 komme paa slottet igen oc fri de andre ind met sig

15 **V**ed dette pass kom kong Desiderius sin hustru i hw/ som
 han hagde ladet sat i fengsel for Olger danskis skyld
 Thi lod han hente hende op fore sig/ oc spurde om det waar
 sant som hans suend hagde sagt paa hende Hvn gjorde sin
 orsage det beste hvn kunde at icke saa wor/ Suenden tide oc
 20 for hende det haardelige paa at saa skulle være i sandhed/
 oc bod til ath han der paa ville siche mod huem hun vilde/
 oc woge sit liff der offuer/ Kongen begynde at tuile huad
 han her til gore skulle/ Saa kom hannem i finde/ at han vor
 ville sende bud til keyseren at han kunde bedre forfare huor
 25 der om vore/ for han ville gissue dom offuer hende/ han lod
 bede keyseren om venkaff oc fred igen/ oc bod til at han
 ville gissue hannem kaast/ oc først setalne til sit folk/ oc bedre
 med hannem for han hagde giort hannem emod/ i det at
 han holt met Olger dansk/ som skammelige hagde rymd fra
 30 hannem mod hans vilge/ oc der fore mistenkte han sin egen
 hustru/ at han skulle kommet i sit behold/ der hun fornam at
 han ville sent hannem fangen i keyserens hender/ Der budet
 sagde keyseren disse ord/ da vor der en hemmelig spenere aff
 Olger danskis parti som horde der paa oc det vor hertug
 35 Bentz suend/ han red strax om natten til slottet som Olger

wor paa oc sagde hannem ath kong Desiderius hagde bud
herr keyseren oc lod bede om fred/ oc sige hannem ath hans
Drotning flynde hannem i sit behold fra Keyseren || Der fore α iv*
ville han lade brende hende naar hwn bleff offueruonden/ thi
ath den som skulle fort keyseren bressuit Han hagde budet sig 5
i kamp der paa/ ath det waar sandingen han sagde paa
Drotningen/ Aff disse tidinge bleff Olger gantske bedrossuit/
for han ville gerne frelse Drotningens liff Han visste icke
huad helder han skulle selff gissue sig i kamp for hende Eller
om han skulle sende nogen anden fram Omsiger bleff han 10
saa till sinde/ ath hertug Bent och Gissleus skulle frelse
hende om de funde

* Der de komme til kongens slot/ da sagde de ath de
hagde rynd fra Olger dansk for de fornumme ath hans sag
waar wretferdig Kongen vndstic dem baade veluillige och 15
gierde dem stor ære/ thi han meente ath det waar sandingen
som de hannem sagde I det som han saa sad da begynde
han suarlige ath sucke och sagde till dem I haffue vel hort
oc vide huorledis ieg tog Olger dansk i min bestermelse/ oc
der fore slo keyseren mit denlige folk ihiel/ oc forderssuede 20
mine land oc rige Der ieg skulle sent Olger fangen i hans
hender/ da vndstaack min hustru hannem for mig paa det ath
hwn funde bole met hannem effter sin vilge/ Saa lod hwn
kaste min suend i torn som skulle fort keyseren bress der om
Den haffuer ieg en nu fangen Saa lenge ieg kan fonge ath 25
vide til visse huorledis det haffuer sig met samme sag/
Sindis hwn skyldig der vdi/ der skal ieg lade brende hende
paa ith baal

* Bent suarede Kære herre effter disse eders ord kommer
mig nu vel i hw/ ath ieg horde Olger dansk sige det første so
han kom til oss/ ath paa den tid han waar gongen aff slottet
fra eder naade Da kom der en aff eders gode mend och sagde
til hannem/ Olger ieg haffuer fornummet ath min her=|| re vil ϵ
sende dig fongen i keyserens hender/ oc vil nu der paa sende
hannem bress naar han dig anamme skal/ Olger suarede/ 35
Kære ven gor dit beste at du fant behindre samme bud Da

vil ieg giffue dig thu aff mine beste slot/ som ieg haffuer i
 Danmarkis rige met alt deris goz och rente/ om du vilt
 folge mig did Siden tog den samme gode mand budet ved
 halssen/ oc lod hannem sette ned i tornet/ och sict saa Olger
 s breffuene Der budet horde disse ord som waar sat i torn
 esster Drotningens besafning Da sagde han til kongen Herre
 ieg vil sette mit liss der ved/ ath disse ere tho spenyere/ och
 ath de ere vdsende aff Olger dansk/ ath de skulle see och
 forfare huad mact i haffue/ Bent suaredes/ Du liner oss paa
 10 som ingen god karl/ och du haffuer och dictet denne erlige
 forstinne den store logn paa Der om vil ieg slaff mod dig i
 en skreffuen kamp oc fredz/ Saa sette de baade visse fore
 dem/ at de skulle sictet til hobe om morgenens vdi en fredz

Der Drotningen horde dette fund oc slike som Bent satte
 15 fram fore kongen da bleff hwn gantsse glad aff alt sit
 hierte thi hwn merckte vel aff hans ord ath Olger dansk
 hagde giort hannem vd/ at frelse hendis liss Hwn kom siden
 hemmelige i tal met dem Saa sick Bent hende den samme
 guld ring som hwn hagde giffuit Olger tilfern til tegen ath
 20 hwn skulle vide til visse ath han hagde sent hannem oc hans
 stalbroder did ath frelse hende Hwn lod sin erlige tractere
 dem/ oc bad hertug Bent haffue ith frit mod/ thi hwn
 hovedis til ath han skulle vinde kampen til visse Men han
 g ville saa veluillige waage sit liss fore hannem fore ret || fer-
 25 lighedz skyld En dog ath han vell viste huorledis det hagde
 sig mellem Olger och hende Om morgenens lod kongen holde
 messe for dem/ for de skulle sictet til samme[n]/ oc bad saa
 Bispen ath han skulle lade dem suerge paa bog ath de ville
 sictet paa retferdig sag/ huer paa sin side/ kongens bnd giorde
 so forst sin ed oc suor at Drotningen lod laste hannem i torn
 30 oc lage kongens breff fra hannem

¶ Hertug Bent sagde ath han icke ville suerge/ thi
 sagen galt hannem icke selff paa Saa suor Drotningen for
 hannem ath hwn vor vshyldig i den sag som de hende til
 35 lagde Der de komme baade ind i kredessen Da rende de saa

suarlige til hobe ath beggis deris glauen breste all i sticket
 Siden hogge de suarlige paa huer anden/ met deris sverd/
 ath alle formundrede der paa Bent bleff da lidet saar i sit
 hoffuit saa blodet rand hannem ned i øgene Der fore bleff
 han hastig oc vred oc hog saa paa den Lumbart ass all sin 5
 mact oc styrke oc sloffuede hans venstre arm fra hans arel
 ath han falt ned paa jorden Han ville icke lade sig der met
 nege Men han hog strax hoffuedet ass hannem til met At
 han icke mere skulle sige huad han viste met Drotningen Siden
 giorde kongen ith stort gestebud oc bad saa Drotningen i de 10
 gode herrerss neruerelse som da tilstede vaare Ath hwn ville
 forlade hannem At han hagde lagt hende hordsgag til paa
 hennis rette aarsage

¶ Nogen stund der esfter da beddis Hertug Bent oc
 Gisslew hans stalbroder orloff ass kongen igen Han lonte 15
 dem vell/ oc gaff dem store gaffuer til met Men Drotningen
 gaff Hertug Bent fast ydermere/ for han frelste hennis liff/
 hwn sende oc Olger dansk saa meget guld oc solff/ som to
 heste kunde mest bære Der de komme til det Slot som Olger
 dansk || vor paa Da laa kenyser Karl paa den anden side met 20
 all sin heer/ oc de hagde da fem hundrede gode mend met
 dem Thi mente de at de ville gore noget hoffuerck for de
 rede ind paa Slottet och se om de kunde songe noget bytte
 der offuer Saa rende de ind i hans heer om natten der
 flocken slo elleffue De singe der offuer maade stor skade paa 25
 deris folk/ thi der vndkom icke flere met liffuet En xxx mend
 all eniste ass de fem hundrede som de did forde/ De miste oc
 alt det guld oc penninge til met/ som de hagde met at fare
 De hagde och most deriss liff til met hagde det icke vered saa
 mortk At de hagde kommed i moser oc ker som laage hoss 30
 Slottet Om morgenens aarlle gaffue de dem ind paa slottet
 til Olger igen oc sagde hannem huorledis det vor gonget
 met dem i alle maade Da bleff Olger saa glad at Bent
 hagde frelst Drotningenss liff oc ere ath han intet acte kunde
 det guld oc penningen oc mange mend som borte vaare 35

Der Hertug Bent fornām ath keyseren ville ingeledis
 opgiffue den bestolning Da bad han Olger dansk ath
 han skulle optenke nogre gode raad oc fund met huike de
 kunde fonge snarlige ende paa det orloff oc fri thi han oc
 5 Gisslew som han vor verge faare de ville gerne voge deris
 liff goz och penninge fore hans skyld / ath de kunde fri
 hannem i sit behold igen Olger suarede oc hugswalede dem
 saa / Here venner giffuer eder til freda thi ath keyseren er
 nu feed aff denne bestolning oc acter nu snarlige ath drage
 10 hiem til Franterige igen Ved dette pass kom der en fonge
 til keyser Karl met meget folk oc vor hanss egen foster son
 £ ii* der fore lod keyseren rede store torney oc befol saa || mange
 aff hans beste mend at de skulle rende oc stinge samme dag
 i hans indkomme Der Olger saa deris hoffuerk da sorgede
 15 han induertis ved sig selff Ath han icke hagde da folk noch
 met huike han kunde gore dem noget hoffmod / han bleff da
 saa til enss met hertug Bent oc Gisslew ath de ville ride vd
 til dem met trn hundrede mend Olger gaff sig faare i spidsen/
 Der han kom i keyserens heer Da saa han huor Karlot
 20 keyserens son stod i sit pawlun Han rende strax til hannem
 och hog saa hastelige esfter hannem ath hans fuerd bleff
 sidende fast i dorren Saa kom Karlot i sit behold men han
 ruchte det vd igen / der bleff siden ith meetig slag paa baade
 sider Hertug Bent terede sig gandste mandelige oc Gisslew
 25 desligest Men der kom en frise hed Nambalt / och slack hannem
 twert igennem met sit glauen ath han salt dod till iorden / oc
 ierned aff samme glauen bleff sidendis i hans krop igen
 Olger hog strax den samme Nambalt ihiel saa han bleff
 paa samme sted
 30   **E** Der keyseren det saa da vndrede hannem storlige paa
 hanss mandem oc dristighed Ath han torde stride med saa
 mang twinde mend til lige Han hagde da gerne offuer
 giffuit den bestolning oc strid hagde han icke frocted ath han
 skulle der fore fongit fortall oc fram/ hannem blyedis och ved
 35 ath han icke kunde heffne de mange edelige oc gode mendz
 ded som han hagde mist i samme orloff/ han bad sit folk

stride mandelige Saa noddis da Olger til paa det siste ath
 rymme til slottet igen Der bleff da Gisslew iordet som vaar
 herre paa Slottet oc de forgede alle for hannem/ thi han
 vor en edelig vnger mand oc driflig mod sine fiende/ keyseren
 reynsde da blider oc andre voben mod dem och kaste saa fast 5
 store stene ind paa dem ath ingen sig blotte kunde inde paa
 slottet/ der || Olger det fornam Da gick han op aff de iord= § iii
 feldere som de hagde paa slottet oc stal sig hemmelige vd aff
 en lønport met all sin mact och slo saa alle ihiel som han da
 fant hoss samme blider och voguborger och brende dem saa 10
 alle op til met I det kom der en Hertug rendendis aff
 Britannien som hed Hugo han stack Hertug Bent strax ihiel
 Det fortred Olger dansk/ thi rende han fast effter hannem
 oc floffuede hannem twert i tw Der de frandsos er det saage
 Da rende de alle effter hannem ath de ville heffnet hans dod 15
 Saa noddis da Olger til ath rymme ind paa slottet igen/
 met gandste faa karle som han da hagde hoss sig igen

* Der han vaar da kommen ind igen paa Slottet Da
 begynte han ath tenke paa den wfilige onde locke som han
 hagde her i verden/ Saa begynte han at grede ved sig selff 20
 for de mange deylige mend/ oc stolte kemper som hagde da
 ladet deris liff for hans skyld/ Och ath han icke kunde nu
 komme ved ath heffne deris dod som han gerne gore ville
 Men han noddis til for wselhed skyld at giffue sig plat
 vdoffuer/ thi han hagde da ingen venner/ som hannem hielpe 25
 kunde Och han hagde mange vtalige wuenner vden fore
 porten som hannem myrde oc drebe vilde/ oc de vaare oc
 der til baade myndige och starcke noch/ vden locken kunde vorde
 hannem diff bedre/ Han hagde da icke soffuit i lang tid
 thi begyntiss han fast ath tyngiss/ Oc forg oc droffuelse so
 flemde hans herte fast til met/ Saa lagde han sig ned paa
 iorden och tog sit swerd i sin sagn/ Der han hagde soffuit
 en foge stund

Da vor der en aff hans ypperste swene som hed Her-
 quambalt/ han kallede alle de andre til hobe/ oc sagde til ss
 dem/ I see vel alle ath wi kunde icke saa lenge leffue her

§ iii* paa slottet || Ville i alle som ieg/ da vil ieg forraade Olger
 dansk oc slottet met i keyserens hender/ oc fly off alle guld
 och penninge noch der fore/ saa wi ville alle blissue rige De
 sagde ia at de ville det alle samtocke met hannem/ och bade
 5 ath han skulle gore sit beste der til at saa kunde sie met det
 forste Han red strax hen mod keyserens heer Som han wor
 paa vegn/ da motte hannem en aff keyserens gode mend som
 hed Hardren han spurde hannem hwo han waar/ oc huort
 han wilde men han rende saa fast Han suarede Jeg heder
 10 Herquambalt och vil ride til keyseren och forraade Olger
 dansk i hans hender Hardren sagde Folge mig/ du stalt
 blissue vel kommen Jeg vil fly dig guld oc penninge noch/
 om du vilt gore det du siger

¶ Der han kom fore keyseren och sick sagt hannem sin
 15 mening Da loffnuede han hannem oc hans stalbrodre saa
 meget guld/ som de ville mest begere/ om de kunde fly
 hannem Olger dansk all ene/ encten leffuendis eller doder/
 Han suarede ath han det visselig gore ville/ oc bad ath
 keyseren ville saa hannem ith halff hundrede farle met sig/
 20 som kunde fore Olger fangen til bage igen met dem Saa
 befol keyseren samme Hardren ath han skulle folge hannem
 och tage saa mange farle met sig som han begerede/ Men
 dette skede da toete Olger dansk i soffne ath han waar i stor
 fare/ thi vognede han op aff soffne/ Da saa han ath hans
 25 suene waare alle sorgfulde/ oc somme wrede/ och ville icke
 snacke til huer andre som de pleyde ath gore Thi sagde han
 till dem Er her nogen blant eder som icke vil vere i denne
 bestolning met mig/ Eller som icke loster ath leffue eller do
 her met mig/ da vil ieg giffue hannem orloff och venstass/
 30 ath han maat ride aff/ oc tage met sig sin hest oc haffue/ och
 alt andet som han her haffuer baade bytte oc ross/ oc ride
 § iv siden til huem hannem || loster De suarede ath de ville alle
 blissue hoss hannem Saa lod han tende ith bluss eller tortisse
 oc sette hoss sig/ oc kledde sig saa i sit harnist igen oc sette
 35 sin hielm paa sig/ och tog sit suerd i sin hand Saa begynde

han etter ath tyngis igen thi lagde han sig ned paa iorden
igen ath soffue

* Der han hagde ligget en siden stund/ da tochte hannem
aff Gudz besynderlige naade oc tilladelse ath han waar i al
som storste liffuis fare oc nod Saa spranc han op aff soffue/ 5
da fant han ingen tilstede aff sine suene Han tog saa blusset
och lette omkring/ saa fant han en aff dem/ den hog han
armen aff/ oc bad ath han skulle sige hannem huor de andre
waare oc huad der waare paa ferde/ eller han skulle stinge
hans herte i thu/ han suaredes Xære herre du est al forraad 10
Thi at Herquambalt haffuer solt dig i keyserens hender/ oc
kommer strax hid met hans folk ath hente dig/ oc de andre
dine suene ere nedre paa slottet/ oc legge deris solff oc guld
och penninge paa deris heste/ som de haffue songet til bytte/
och ville strax ride aff vden dit minde och vilge/ Olger gick 15
strax ned och hog dem alle ihiel saa mange de waare/ saa
gick han til porten oc lucte hannem igen

* I det samme kom Herquambalt igen oc Hardren
met hannem som hagde keyserens folk met dem/ han bankede
sacte paa porten/ oc mente ath den hagde stondet hoff porten/ 20
som han besol tilforn oc tage ware paa hannem/ Olger
fornuende sit maal at han icke hannem der paa kende skulle/
oc sagde factelige til hannem igen/ huo est du der banker
paa porten/ han suaredes/ det er ieg Herquambalt som
kommer fra keyseren/ huad gor Olger nu/ Olger suaredes/ 25
han soffuer en nu oc wi haffue taget hans suerd fra hans
side/ som men frilige ind til dine stalbrodre/ som haffue nu
alle sadled deris heste/ Vi ville nu gore som oss selfsuer
lostet met hannem

Der Herquambalt wor kommen inden porten/ oc skulle § 10^a
gongit ned at en trappe vd met muren/ da floffuede Olger
hans hoffuit i thu ned i hans hals/ och skod hannem saa
dod ned paa iorden Siden spranc Olger strax paa sin hest/
och forfulde Hardren oc de andre keyserens mend/ saa der
som icke mange leffuendis til bage igen aff dem til hans 35
paulun Han hog hoffuedit aff en hertug aff heye Burgundien/

och red strax til slottet igen/ och hengde saa alle sine dode
 suene som han hagde slaget ihiel tilforn ind aff dem vd aff
 huert vig staar tringt om slottet Siden tog han alle deris
 harniss och hielme/ oc sette paa stocke oc stene/ hulke han
 5 siden sette saa forkledd i alle vigstaarene Han bant oc
 snorer oc liner om dem/ at naer han ructe paa nogen aff
 dem/ da vende de dem baade bort oc igen ligeruis som de
 hagde alle verit lessuendis

¶ Met dette subtilige kloge fund foruende han alle sine
 10 fienders ogen/ ath keyseren oc alt hans folk som dette saage
 trode til visse/ ath han hagde songet ferst folk til sig igen/
 men der hengde saa mange vden paa muren oc i vigstaarene
 om slottet/ oc der stode all lige mange i vigstaarene igen som
 der giorde forre/ det er vnueligt ath nogen kan bescriffue
 15 de mange subtilige kloge sticke/ som denne edelige forste
 brugede mod sine fiender i samme bestalning

¶ Der fore bleff keyseren plat fortuilet/ huad han her
 til gore stulle/ Karlot hans son som hagde da rendet ind
 mod slottet tre eller fire gonge/ och studet til de dode for-
 20 kledde stocke och stene Han forundrede storlige ath de ville
 icke bucke eller vige fore hans stud oc pile/ men de bleffue
 alle stille oc dristelige stondendis i vigstaarene uforferede/ thi
 sagde han til sin fader keyseren Det er oss vnueligt ath wi
 ga nogen tid || kunde vinde dette slot/ eller songe Olger danst
 25 til songe/ men han haffuer songet det ferste folk som icke
 ville ryymme for stud eller pile I haffue nu fort krig oc
 orloff mod hannem i siw aar til lige/ oc vondet ful lidens
 priss eller ere/ oc kunde aldrig en nu komme der met til
 nogen god ende Thi raader ieg eder fuldkommelige ath i
 30 gissue det en nu plat vdossuer oc fare hiem til Franderige
 igen met eders heer for i songe her mere stade/ thi Olger
 loster nu forst ath stride/ Keyseren suaredes/ Jeg skal aldrig
 fare heden for ieg songer Olger encten dod eller lessuendis
 stulle det en faaste mig halfft mit Vige I det lod han falle
 35 sine ypperste kapleyner oc riddere til bordz met sig

* Der de hagde sidet en sone stund offuer borde Da kom Olger rendendis ind til dem all ene Der kyscerens son Karlet saa ath han mette saa lige paa hannem met sit glauen Da kaste han sig baglengis ned aff benken/ oc Olger stack i det samme offuer hannem/ oc racte hannem icke/ men 5 bordet rente han ned til iorden met all deris mad oc driske/ och hog saa kyscerens stenck ihiel for hans fod/ Her ved bleff kysceren och alt hans folk meget forferdede For han kom saa vforuarendis ind paa dem/ Alle forundrede paa denne hans store drisighed Mange aff kyscerens folk gassue 10 dem strax til hest och forfulde hannem aff all deris mact/ men de gjorde det aldelis forgeffuis/ thi han kom ind paa slottet igen/ for vden all slade

* Kysceren hagde da gerne giffuit samme bestolning offuer oc faret hiem igen/ hagde han icke det ladet fore skam 15 oc for tal skyld Der Olger wor saa ene paa slottet/ da hagde han inted andet ath ede en tiwrt brod oc hestekod/ och vand ath driske til met Thi forgede han gantske suarlige/ oc viste icke || da huad helder han vill[e] da lenger slass met sine siender ^M Eller han skulle da ryymme i sit behold igen/ Som han gick 20 paa muren en nat och sagde disse ord saa ved sig selff Da vaare de to aff kyscerens hemmelige speyere vunder mwren oc horde der paa/ de fore strax til kyscerens son och sagde hannem dette Han mente strax ath han ville fonge venstass aff Olger danck men han vor saa plaffnit aff hunger oc torst 25 Och hagde icke helder folk hoss sig Thi red han fore slottet om morgenem met meget folk oc robede til Olger oc sagde

* O edelige Forste Olger danck ieg beder dig ydmigelige ath dw vilt nw giffue mig dit venstass for Gudz skyld/ oc forlade mig at ieg slo din son ihiel i hastighed/ da vil ieg so giffue dig halff delen aff Francke Nige effter min faders dod Jeg vill oc gonge til den hellige graff och tage der plict och bod fore hannem/ der til met vil ieg fly dig min faders venstass igen oc dine slot oc len/ som han haftuer taged fra dig Jeg vil oc forbede dig met alle de gode herre/ oc andre 35 gode mendz bon/ som her forsamblede ere aff alle Land oc

Wige Jeg ved til visse ath dw lant icke lenge holle dette slot
 for oss/ thi dw haffuer hwerken folk eller fetalhe Der Olger
 dette horde Da vndrede hannem storlige huorledis han hagde
 songet det ath vide Ath han icke hagde folk eller fetalhe paa
 5 slottet hoss sig Han suarede hannem da saa igen Jeg haffuer
 tilforn sagt oc suoret Saar gor ieg oc nuw Ath ieg skal aldrig
 tage bod eller vander forre min son som dw slost ihiel Andet
 en dit liff for hanss dod Der maat dw en nuw rette dig effter/
 skal ieg en moste mit liff der offuer/ keyserens son Karlot
 10 suarede igen Han der intet andet blifue vdaff/ da far vel
 paa denne tid

¶ ii ¶ Olger sagde far din ven til bage igen som dw komst
 hid Hagde dw icke kommet hid i god tro/ Da skulle ieg stenke
 dig for dw fore heden/ Der Karl[ot] kom til bage igen til sin
 15 fader keyseren och sagde hannem Olgers ord/ da vndrede
 han oc alle de andre paa hans dristige mandommelige hierte
 Ath han vor en da saa stadtig i sin hu och sind ath han
 ingeledis ville lade sig sige En dog at han vor ene paa
 Slottet foruden fetalhe oc kaast/ de prisede oc loffnede
 20 hannem alle fore hanss store mandom/ oc for hans subtilige
 kloge fund/ ath han hagde saa gecked dem alle i deris obne
 ogen met de forkleddde stocke oc stene/ ath de torde icke storme
 mod slottet De bleffue da saa alle til enß Ath de ville strax
 om morgenens falde ind offuer muren paa slottet til Olger
 25 danß oc sla hannem strax ihiel om han icke ville lade
 sig fange

¶ Den samme nat som de soffue alder best Da red
 Olger ind i keyserens sons pawlun/ och fant der en faastelig
 seng som vor offuer bred met gylden sticke thi mente han ath
 so han hagde ligged i hende/ Han stack i hende tw sling met sit
 glauen och mente at han hagde ract keyserens son men han
 bleff der i bedragen/ for det vaar en knub han stack vdi som
 Karlot lod legge der tilforn der han froctede for hans
 komme/ Oc han laa selff borie i en vraa blant noget ho och
 35 straa ass sin store locke/ Olger stack det tredye sling i samme
 knube saa hart Ath hans glauen brast alt i sticke/ Ass det

bulder vognede de op aff soffne i herren och ginge strar alle
til harniss oc sogte estter hannem Men han kom alligenel
i sit behold for natten vor ganske mørk

M morgenen der solen gick op da drog kenyseren fore **M ii**
hans Slot met all sin heer Der Olger saa hannem 5
komme faare i spidsen och kende hannem paa hans harniss
Da rende han strar til hannem oc rende hannem oc hans
hest til lige med iorden saa ath han vor moren dod Olger
drog sit swerd Och hagde da hugget hannem vist i hiel
hagde icke Hertug Neymis aff Beyeren met nogre andre 10
gode kemper kommet hannem til hielp oc vndsetning De for-
fulde da alle Olger danss paa ny/ thi rende han mod en
meglig stor elss och lod sin hest somme der offuer met sig
Oc rende saa paa den anden side vandet det meste han funde/
kenyseren oc hans folk rende paa denne side elssuen Och der 15
torde ingen gissue sig offuer til hannem fore vandet lob
ganske stride I det robede der en til kenyseren oc sagde/ ath
der laa en bro offuer elssuen en mil der fra/ Saal bad han
paa ny ath de skulle rende did Der Olger det fornam da
gaff han sig twert fra vegn ind i landet til en fergestet/ der 20
kom han offuer met sin hest ind i Valland

E Der kenyseren fornam at han vor kommen i sit behold
da bleff han gandske vred oc straffede sit folk gandske haare=
delige och sagde ath de hagde giort som forredere mod
hannem/ ath de lode Olger saa vndkomme met liffuit/ for de 25
vaare saa mange at de motte vel slaget eller grebet hannem
til fonge/ Karlot kenyserens son sagde til sin fader Jeg ville icke
for alt det guld och goz ieg haffuer i verden ath Olger skulle
saa vndkommen Thi ieg maa vel nu rette mig estter ath ieg
blissuer icke lenge leffuendis/ Han kommer vel snart igen 30
naar ieg tunker minst paa hannem/ oc tager mit liff aff mig/
kenyseren kallede sit folk til hobe och sagde til dem Jeg || ved **M iii**
ath Olger haffuer mange freender och venner i min heer som
gerne ville hans beste Hand ieg hore eller spørge/ ath nogen
gor hannem hielp eller trost/ eller huser eller hiemmer hannem 35

i mine Land och Nige Da shall ieg lade rette hannem for en
forredere som det gor/ oc legge hans goz til kronen/ Jeg
binder eder alle baade fattige och rige Herrer och Forster oc
alle andre i hwo i ere At i paa eders ere oc Cristelige tro/
5 bla eller gribet Olger dansk til fonge ehuor i kunde finde
hannem effter denne dag/ oc lader det ingelunde huerken fore
bon eller gaffue skyld

* Siden for kenseren til det Slot en dag eller to der
effter som Olger vor forre paa Da fant han der inted andet
10 en de dode karle som han hagde hengt i vigstaarene vden
om slottet/ der de saage huor subtilige han hagde kled de
stocke oc stene met de dode mendz harnisk/ oc ath mand funde
røre dem alle til lige naar man droge om ende paa en line
oc snore Da sagde de gode mend til huer anden Ath det
15 vaar stor skade/ ath saadan en klog mandelige første skulle
komme der aff Niged/ som alle kemper gruede faare ath stride
mod oc som visste alle gode lempe oc raad i orlog oc frig De
lette siden fast paa Slottet effter mad oc dricke Men de funde
der huerken oll eller brod oc inted andet vden noget hestefod
20 Der paa forundrede dem en mere Ath han holt Slottet saa
lenge foruden fetalne oc dricke/ oc bleff alligenel mandelige
ved/ och ville sig icke lade mercke/ met den hunger oc nod
som hannem gick offuer/ alligenel at han vaar der ene oc
elende Oc hagde der ingen hoss sig paa det siste vden de
25 dode karle

* Der kenseren hagde offuerset samme Slot oc forfared
all leyigheden der om kring Da lod han kalle alt sit folk til
hobe paa en slet plan vden for slottet/ Och lod saa telge
m iii* huor || mange han hagde da lessuendis igen aff sine gode
30 mend och fattige karle/ som han forde aff Frankerige met
sig/ oc sammeledis aff alle de andre deylige mend som han
hagde siden songet til sig aff andre atskillige land oc rige
paa det ottende aar siden forst han begynde at stride met
kong Olger dansk oc dress hannem vd aff Frankerige fra sig
35 Siden sende han baade sine sonner Karlot och Loduig ind i
Valland met ith stort tal folk/ ath de skulle det syre oc

regere/ oc beskerme det fra vduertis fiender i hans frauerselce/ til han kunde selff komme did personlige Saa drog han selff hiem till Frankerige met det folk som han hagde igen

* Der han hagde verit i rized nogen stund/ da begynde han ath tenke ved sig/ huor suarlige han hagde fortornet sin 5 Gud oc skabere/ I det ath der hagde saa mange deylige mend fattige oc rige mist deris liss i samme orloff oc fri for hans skyld oc ath mange deylige Jomfruer Piger oc Woer/ oc desligest erlige oc hoffuisse dannequinder waar stet stor vold oc offuerlast aff hans rytttere och folk huor de hagde 10 faret frem/ Thi bleff han saa til finde/ ath han ville sende sit bud till Rom til Pauen ath han kunne fonge plict oc bod oc asslossning aff hannem fore sine synder/ han viste da ingen som bedre kunne bestille samme hans erende en Turpin Erke= bissop aff Neyns i Pikardien oc abbeden aff S. Pharaonis 15 Kloster i Frankerige for de waare baade tho meetige floge mend i alle maade Thi sende han dem aff sted i samme hans erende

Jassue nu her hort seet oc leest tilforn huor mild oc ga iv veluillig locken hwn waar denne meetige første kong Olger dansk til denne tid/ ath han offueruant mange 20 store herrer konger oc forster/ oc ihiel slo vtalige deylige mend/ och meetige stolte kemper/ Och want i alle orloff oc slag stor priss oc ære/ Nu vil ieg her esster bescriisse/ huor ont oc meget vgunstig locken bleff hannem siden igen til en tid/ Ath ingen (ehuor meetig han er) stal sette formeget sit haab til 25 hende eller til verden och mennissen/ om han vil tage exempel aff Olger dansk/ Thi naar locken gor alder best mod nogen/ da vender hwn suarist sit hiwl omkring igen

* Der Olger hagde verit nogen tid til soess/ da kom han omsiger til landz i Valland/ Som han red paa vegn om 30 dagen/ da begynde han fast ath tyngis/ for han waar tret aff soen/ oc hagde icke soffuit i lang tid tilforn/ Han fant en deylig eng fore sig/ paa huilken der sted en filde/ der losste

hannem da ath huile sig/ men hans hest der bette oc drucke/
 han forde sig aff sit harniss och ty/ och lagde sig ned ath
 sossue/ Der han hagde sossuit der nogen stund Da kom
 Turpin Erkebiscop oc ville fare til Rom En aff hans suene
 red bort til forscreffne kilde ath han vilde vandet sin hest/
 Der han kom did/ da saa han ath Olger laa der och soss/
 han rende strax til bage igen oc sagde

* Herre Olger dansk ligget hoff hin kilde och sossuer
 vel hart/ Ville i hannem nu grieve da haffue i vel diff mact
 M iv* Thi han haffuer hengt sit harniss oc hielm paa en buff hoss
 sig/ oc hans sfiold oc glauen ligge paa den anden side Der
 Erkebispen dette horde/ da bleff han meget bedroffuit ved sig
 selff/ for Olger waarr hans frende Han torde icke giffue
 hannem offuer som han vel gerne hagde giort Thi ath de
 15 viste vel alle som hannem fulde/ ath kenyseren hagde tilsorn
 budet alle store herrer oc alle andre i hans land och rige/
 ath de paa deris ære/ sfullle sla eller grieve Olger dansk ehuor
 de hannem finde kunde/ thi raadde han met Abbeden som
 hannem fulde/ huad han der til gore sfullle Fore han actede
 20 ath han waarr selff en vider Bispe/ oc han froctede ath
 kenyseren sfullle lade hannem rette naar han hannem singe Da
 bleffue de saa til enss ath de ville take hannem til fonge
 Saa ginge deris tienere til oc toge hans hest/ harniss/ hielm/
 glauen oc sfiold/ oc sette det offuer en side Siden toge de
 25 hans dyrebare skinnende fuerd fra hans side

* Olger wognede op i det samme aff det bulder som
 waarr om hannem aff de mange heste Han tog strax til sin
 side esfter sit fuerd Der han fornam ath det wor borte/ da
 sprang han op/ oc slo en munck ved sit oge met sin knotte
 30 neffue at han salt dod aff hesten Saa tog han munckens sadel
 oc slo mange ihiel met hannem/ en part slo han oc paa sluct
 ath de rynde skammelige aff marken/ Han slo saa lenge
 met samme sadel/ ath han beholt icke mere igen aff hannem
 ath sla met en den ene stibogel Der han saa Turpin Erke-
 35 biscop da truede han hannem oc sagde/ Hagde ieg nu mit
 gode fuerd da sfullle der ingen aff eder komme lessuendis

heden fra mig Saa ville han sprunget paa munkens hest oc
rent fra dem I det soge de benene under hannem ath han
falt ned mod iorden/ Saa kaste der mange dem ned paa
hannem oc bunde || hans hender oc foder/ och forde hannem u
saa fangen til bage met dem til Neyns i Piferdien

5

* Der keyseren sicke bud at Olger wor songen/ da bleff
han offuermaade glad/ oc screff strax til Turpin Erkebiscop/
ath han ville komme vfortoffred til Paris met hannem/ thi
han ville strax lade halss hugge hannem/ oc henge hans krop
siden i Pariss galye (som fallis mont falcon/ ath fulle oc 10
raffne skulle ede hannem op/ for de store hoffmod som han
hagde for giort hannem

Der Olger kom fram/ da gaff keyseren strax dom offuer
hannem/ Keyserens sonner Carlot oc Lodwig/ oc alle
de andre herrer oc forster som da til stede wore De bade 15
alle gaat for Olger danst/ ath han motte beholde sit liff/
men det kunde inted hielpe hannem/ Der her Turpin Erke-
biscop det forniam da sagde han till keyseren/ Raere herre/
hui vilt du saa endelige strenge nu met denne edelige forste/
ath du vilt lade hannem rette/ oc ingeledis benaade hans 20
liff for alle disse forsters gode ord och bon skyld/ Vilt du
inted acte de store velgerninger som han haffuer giort mod
dig I det ath han frelste saa offste dit liff i orloff oc fri och
forde dig veldelige aff dine fienders hender/ da du waast
fangen/ Han frelste oc Pauens liff oc mange andre herrers 25
oc forsters oc vitalige cristne mennissis liff/ der han slo kong
Burmand ihiel Soldanens ypperste kempe Huo er den mand
i verden til som haffuer giort saa stor mandom/ eller stridet
saa mandelige for den hellige cristelige tro som Olger giorde
Huo frelste dine land oc rige/ dig selff/ och alt dit folk vden 30
Olger all ene/ komme det rochte til Turkerne eller Soldanen
at Olger vaare slagen eller dod da komme de snarlige hid
igen || oc brende dine Rige fore dine ogen oc lagde siden all u*
Cristendommen ode/ hwo kan eller vil der forundre paa/ at
han gerne ville heffned sin sons dod/ Thi beder jeg dig 35

(6*)

o veldige Herre Ath dw vilt nu milde din hw oc sind och
 lade hannem nyde sit liff/ det vaare stor stade at saadan en
 megtig longe oc kempe/ skulle saa ynkelige tagis aff dage/
 eller miste sit liff Vilt dw icke lade hannem til borgen da
 5 haffuer ieg fengsel oc torn at sette hannem i/ till han fonger
 giort bod oc bedring for de hoffmod han gierde dig/ Vilt
 dw ingeledis lade hannem der til/ da frocter ieg storlige at
 her-blissuer en stor omwendelse i dine Land oc Nige for
 hans shyl/ thi ath dine ypperste mend ere mestre parten hans
 10 frender oc slectinge

¶ Der her Turpin erkebiscop hagde ent sine ord/ da
 begynte alle de andre som stode der omkring at sige lige som
 han hagde sagt til kenseren/ hertug Neymis aff Beyeren bad
 oc fast for hannem En dog at han tilforn slo hans son
 15 Hertug Bertram ihiel i striden Oc sagde at det vaar vhorligt
 ath lade myrde eller drebe saadan en megtig kempe met
 vold eller mact Der kenseren hagde hort deriss ord oc bon
 Da millede han sit sind Oc besol her Turpin Erkebiscop ath
 han skulle lade beuare hannem strengelige i iern och torn At
 20 han ingeledis vndkomme Der Erkebispen kom hiem igen til
 Neyns da lod han strax bygge ith megtigt swart torn aff
 store stene op til en kirke mur som vaar haade thet oc bret
 paa muren/ oc dypt i iorden Siden sagde han til Olger
 Kere frende dw vist vel selff/ at kenseren gass dom offuer dig
 25 at dw skulle mist dit hossuit for dw forde krig mod hannem
 Nu haffue de andre gode herrer och ieg frelst dit liff dog
 met saa skell at ieg shall holde dig i fengsel oc iern saa lenge
 dw lessuer/ Oc gissue dig lidet ath ede och dricke/ saa dw
 kant neppelige holde lissuit til en tid

Vii ¶ Kensiheren besol mig strengelige ath ieg skal icke mere
 lade gissue dig om dagen/ en fierde parten aff it foge brod/
 och en staal vin/ oc der til ith lidet sticke fed/ han haffuer oc
 budet dig paa din tro oc ere Ath dw skal aldrig gonge aff
 samme fengzel saa lenge dw lessuer Der Olger horde ath
 35 han skulle saa vsslige sweltis ihiel i samme torn da falnede
 han i sit ansicht oc ogen aff stor sorg och droffuelse/ Der

Erkebispen det saa/ da sagde han til hannem igen/ Giss dig
till frede Jeg vil lade bage de brod saa store som dw skalt
haffue at dw skalt vel haffue noch met en sierde part ass ith
ass dem om dagen Jeg vil och lade gøre din staal saa stor/
ath der skal gonge en god kande vin i hende Jeg vil och 5
gissue dig huer dag ith halfft faar/ for det sticke fod som
dw skulle haffue Olger tackede hannem ath han ville acte ath
han vor en stor mand paa sin persone Och kunde icke lessue
fordi met en foge ting

* Siden bleff han neder sat i samme morke dybe torn 10
i huilfed han vaar i siw aar til lige/ Oc led der stor hunger
och nod/ oc anden vselhed Erkebispen lod alligenel tractere
hannem bland met det beste han torde/ och lod oc styndem
tage hannem op aff torned/ oc legte stasttafuel met hannem/ han
lod berette hannem huert aar saa tit som han det selff begerde 15

CWn eller fire aar der esster da actede de ypperste herrer
i Frankerige at keyseren ville ingen anden naade gøre
met Olger dansk Thi yncdede de meget offuer hannem/ de
ginge alle til lige for keyseren oc hertug Gerard aff Nonselin
holt deris ord fore dem saa sigendis Vi bede dig alle ydmij= 20
gelige och veldige Herre/ ath || dw fore vaar tro oc villige u ii*
tieniste skyld/ vilt forbarme dig offuer Olger dansk/ oc gissue
hannem sit fengsel quit Thi han haffuer nu giort stor plict
oc bod i samme torn/ och er set dod aff hunger oc torst Der
keyseren horde hans nassn da bleff han saa hastig oc vred/ 25
at han kunde icke side eller stonde han sagde til dem igen
Jeg suer det paa min tro och ere Ath hwo som nessner hans
nassn esster denne dag/ han skal endelige miste sit liff der
faare chuor megtig oc rige han er Han lod och strax det saa
vdrobe i Paris stad/ oc i alle andre steder i hans Land oc 30
lige At hwo der nessnede Olger danskis nassn/ da skulle han
strax miste sit liff der faare huad helder han vaare mand
eller qwinde

* Der faare bleff Olger suarlige forglemder inden en foge
tid der esster/ saa ath alle da visselige trode ath han vor ded 35

* Nogen stund der esster/ da lod Soldanen aff Babilonen
som hed Bruger vdsende nogre hemmelige spenere til Francke-
rige och Pickerdien ath de der forfare skulle huor Olger dansf
han vaare Och huad mact keyseren kunde vel komme aff sted
5 til orloff oc frig Der samme bud komme til bage igen da
sagde de for Soldanen at Olger dansf vor visselige dod/ de
sagde oc ath de hagde hort i Paris ath keyseren hagde
budent lang tid tilforn At ingen skulle neffne Olgerss nassn
vnder sit liff

10 * Der Soldanen dette horde/ da bleff han gandske glad/
Oc lod strax kalde de konger herrer och Forster til hobe/ som
bode i hans Land oc Nige/ der de komme til hannem oc
kong Carnel met som vor en aff de nyperste Herre och temper
Da sagde han til dem Jeg vil nu fare til Francke Nige och
15 Niii lade mig der krune Thi ieg haffuer nu forfared || i sandhed
at Olger dansf er dod/ oc ieg hagde altid til forn hort oc
forfaret aff vise doctere oc clerke som kallis Astronomi oc
ere kloge paa hiemmels tegen oc lob/ ath ingen i verden
kunde sla mig ihiel vden Olger dansf all ene/ som keyseren
20 lod sulte ihiel i torn Nu frester ieg for ingen anden paa
iorden Der fore vil ieg nu dristelige stride mod keyseren Der
kong Carnel horde at Olger dansf vor dod/ da bleff han
meget bedroffuit/ for han hagde hannem gandske keer Han
sor strax paa sin kongelige eed Ath han skulle heffne hans
25 dod paa keyserens eget liff han sagde oc til met/ hagde Olger
sent mig bud i tide/ da skulle ieg sent hannem hwndrede
twindle mend paa min egen faast oc sold

* Soldanen lod strax rede vtalige mange sib baade
store oc smaa Der vaar met hannem paa samme rengsse
so trediwge konger met alt deris folk Der vaare och sempsten
andre megtige Herrer och Forster met hannem met alt deris
folk oc mact/ han hagde sin son met sig som hed Isorius met
ith megtigt tal folk/ Han hagde och sin broder met sig som
hed Instamund/ kong Carnel forde hans hoffuit banere Der
35 Soldanen kom ind i Tyslland/ da lod han neder sla alle Slot
byer oc steder/ oc giorde der stort mandemord/ han lod oc

neder sla Colne oc lod henge deris konge som kenseren der hagde sat/ Siden for han ind i Hennegow oc Lottering oc stende oc brende der alt for fod Der kenseren dette spurde Da saffnede han all sin mact til hobe/ och drog saa ned mod hannem/ Soldanen sende sit bud mod hannem oc lod hannem 5 sige At han skulle sende x aff hans beste oc ypperste kemper mod hannem all ene i kamp oc fredz/ kunde han vinde dem offuer da skulle han lade henge kenseren Men vende de hannem vdoffuer Da ville han strax fare hjem til bage igen til Babilo=||nien oc inted mere stride paa hans land och u iii* rige/ Budet for aff sted oc forde en Oline green i sin hand til tegen ath han ville fare met fred

Der han hagde roctet sine erende/ da spurde kenseren hannem at huor stor oc starck Soldanen wor oc huor=ledis han waarr stasst paa sine lemmer oc krop/ han suaredes/ 15 Han er tempten foder lang/ oc han er en fod bred mellem hans ogen/ hans tender ere saa lange ath de recke tre fingers bredt vden hans mund som paa en gammel orne/ Hans ogen ere gloende rode ligernis som en rod Carbuncel sten/ Hans steg er saa langt oc stort ath det recker til hans 20 beltested Hans arme ere offuermaade starcke/ thi der er inted i dem vden sener oc been/ Hans hender ere saa haarde som andre iernkolffuer/ Der er ingen hest til saa stor och starck/ ath han ey slar hans ryg i thu met sin hand om hannem saa loster/ Han reddie tilforn for ingen paa iorden vden for 25 Olger dansk all ene/ Der kenseren horde Olgers naffn/ da bleff han gantske wred/ thi sagde han till sine tienere/ Slar ihiel denne stalk for han haffuer brudet mit bud oc nessned min fiendis naffn her openbare De giorde som han besol/ oc lagde hannem saa paa en blide oc kaste hannem dod offuer 30 muren i Soldanens heer igen

* Kvenseren gick strax til harniss oc drog vd aff staden met alt sit folk/ oc mente at han ville forrasset Soldanen for han hagde kommet i leyre met hans heer Der han kom vd oc saa at Soldanen hagde saa meget vtaligt folk/ oc at han 35

hagde atsilt det i trenende suare heer/ da gruede hannem fast
 der fore/ I den første heer wor kong Caruel som forde hans
 hoffuit banere han hagde hundrede tusinde mend met sig/
 Niv I den anden heer || wor Justamund Soldanens broder
 5 hoffuithmand/ han hagde firesindziwe tusinde mend/ I den
 tredye heer wor Bruher Soldanen selff/ han hagde trysindz-
 tiwe tusinde mend met sig vnder sin bannere/ oc der til met
 firetiwe longer oc forster met alt deris folk oc mact hoss dem/
 Keyseren actede at han ické kunde bestaa dette vtalige folk
 10 i en stondende strid Thi lod han stode i sine basuner/ oc bad
 sit folk ath de skulle drage op paa bierget mod en stow som
 laa der hoss Paa det at waare det saa ath han bleffue slagen
 paa fluet/ at han kunde da rymme til samme stow

* Der Soldanen oc Turkerne saage ath de cristne
 15 begynde ath wige for dem/ da mente de at de ville fly/ thi
 forfulde de dem mandelige och slogue fast paa dem/ de cristne
 vende dem om igen oc slogue fast paa dem som nest dem wore/
 Der kong Caruel som forde hoffuit banneren skulle ride aff
 sted/ da bad hans hustru Drotning Gloriant at han skulle
 20 tage keyseren til fange til bage met sig i herren/ for han saa
 yncelige lod suelte deris gode ven Olger dans/ hwn sagde
 ydermere fonger ieg hannem fat/ da skal ieg fare vær met
 hannem/ en han giorde met Olger dans/ thi ieg skal faste
 hannem ned i torn for paddar och orme/ Der kong Caruel
 25 kom i striden/ da ville han inted stride paa de cristne/ en dog
 ath han sick selff store hug aff dem Thi han hagde tilforn
 loffuit Olger dans och soret for Pauen oc keyseren i Nom
 ath han skulle aldrig sla paa de cristne/ Men der han saa
 keyseren da ville han gerne heffnet Olger dansis dod paa
 30 hannem all ene Thi rende han til hannem met sit glauen/
 men keyseren stack hannem fra sin hest/ oc der kom strax
 halff tredyeshesftiwe mend/ oc forde hannem fangen ind i
 staden met keyseren om asttenen/ oc der met bleff striden ent
 den forste dag

35 * Kong Caruel hagde en broder son hed kong Nabion/
 han hagde hemmelig awind oc had til kong Caruel for han

ville gerne haffue hans land oc rige/ oc aldermest hans
 deylige hustru Drotning Gloriant til met Thi bleff han nu
 gantske glad i denne strid der han saa ath kong Carnel
 sparde de Cristne och ville icke sla paa dem/ ath han funde
 nu fonge aarsage til ath beliwge hannem och stlyhe hannem 5
 ved sine land oc rige/ han ville oc gore hannem til en for=
 redere Thi gick han til Soldanen/ oc sagde/ O veldige herre
 det er icke vnder ath du icke fist nu keyseren til fonge/ oc
 alle hans ypperste mend aff Frankerige som du vel hagde
 giort men han hagde saa lidet folk i marken/ Hagde icke 10
 den slemme forredere kong Carnel min fader broder saa
 stammelige oc forredelige fort din hoffuit bannere ind i bland
 de Cristne/ oc han ville huerken sla eller hugge paa dem/
 men han lod sig veluillige fonge aff dem/ paa det ath han
 ville forraade dig oc alt dit folk met

15

Soldanen trode hans ord Thi gaff han hannem hans
 land och rige och hans hustru Drotning Gloriant til
 met i alle de kongers oc herrers nernerelse som der tilstede
 waare Kong Nubion tog strax Gloriant i sin fagn oc ville
 kost hende/ Hvn slo hannem paa sin mund met sin knotte 20
 nessue/ ath der fulde tho tender strax i hans hals/ hvn sagde
 Jeg haffuer min ecte mand som mig stal kosse naar han maa
 komme til stede Thi vil ieg icke kosse din forredere/ som vil
 liuge hannem heder och ere fra/ Om natten der effter Da
 gick Drotning Gloriant til staden som hennis hosbonde wor 25
 fangen/ ath || hvn ville gerne talet met hannem/ oc sagt o
 hannem huorledis kong Nubion hagde stilt hannem ved sine
 land oc rige/ men hvn kunde ingeledis komme ind i staden
 Thi gick hvn til bage igen om morgen i dagningen/ oc
 hagde ingen met sig vden tho sine moer/ Kong Nubion tog so
 ware paa hende oc greb hende til fange strax vden for staden
 Han wor da glad ath han hagde songet den sag met hende/
 baade for hvn slo hans tender aff hans mund/ oc for hvn
 kalledes hannem siden en forredere til met i Soldanens nerue= 30
 relse/ han forde hende til Soldanen och sagde/ ath han greb

hende vden for staden som keyseren waer/ oc ath hwn waer
 der oc ville forraade hannem oc hans heer/ om han hagde
 ické kommet saa snart paa vegrn effter hende/ han hagde
 nogre skalke met sig som baare strax vidnedz byrd met hannem
 5 ath saa skulle være i sandhed/ Hwn sagde fast nen ath ické
 saa waar men det halp hende ické Thi gaff Soldanen dom
 offuer hende/ ath hwn skulle brendis om anden dagen der
 effster/ oc alle de andre cristne songer som waare halff tredye=
 sindziwe de skulle alle hengis

10   * Der han gaff denne dom/ da waer der en aff keyse=
 rens speyere som horde der paa/ han red strax til keyseren/
 oc sagde hannem huad tiende der waer paa ferde/ Der de
 gode herrer aff Francerige dette horde/ da bade de alle for
 kong Carnel ath han maatte komme loss oc frelse sin hustruis
 15 liff Saa gaff keyseren hannem sit fengsel quit met saa skel/
 at han skulle frelse och fri alle de cristne fanger/ eller han
 skulle komme i sit fengsel igen veluillige

* Der han kom til Soldanen da giorde han sin aarsage/
 oc bod sig til ath han ville slass i fredz met Rubion sin
 20 broder son/ som lagde hannem saadan forredelse til Tabede
 * han samme || kamp da motte de brende hans hwstrw/ oc
 henge hannem och de Cristne som fangne vaare Men tabede
 kong Rubion da skulle han hengis all ene/ oc alle de Cristne
 skulle komme fri i deris behold igen De vissede huer anden
 25 kamp i en dall mellem Soldanenss oc keyserens heer/ ath de
 skulle alle see der paa/ paa begge sider

* Der de skulle til hobe/ da ginge de alle til harnist
 som ville see der paa for de fractede paa begge sider fore
 ferraskelse der de komme til hobe i fredssen Da rende kong
 30 Carnel saa hart paa Rubion at han brod sit glauen i tw
 paa hans bryst men han bleff alligenel fast sidendis i sadelen/
 Rubion rende til hannem igen oc stack hans hielm aff hans
 hoffuit Der Drotning Gloriant det saa/ oc de Cristne som
 fangne vore da begynte de ath sucke oc grede Thi de fractede
 35 at de skulle miste deris liff om han tabede/ De bade da fast
 til Gud ath han motte vinde samme kamp/ Rubion rende til

hannem igen met sit glauen/ Kong Carnel hog det twert i
 tw for hannem/ Saa ville kong Nubion draget sit suerd I
 det hog kong Caruel hans hogre hand aff hannem ath hwn
 falt ned i marken/ han tog til sit suerd igen met sin venstre
 hand/ I det hog kong Carnel det venstre laar aff hannem 5
 saa han falt aff hesten Da sagde kong Carnel til hannem
 O din slemme fortuilde forredere oc horen son Min broder
 vor aldrig fader ath dig Men en anden fortuiled amactig
 stalk som din moder helede met/ oc paa hannem slectede dw
 nw der dw ville loget min heder oc ere fra mig och alle 10
 mine Land oc Nige Jeg stal det nw deylige heffne pa
 dig met dit eget liss for jeg rider her aff fredsen Sig her nw
 obenbare sandingen for alle for en dw doer

¶ Der kong Nubion fornam ath han mette icke lenger
 less=|| ue Da sagde han til kong Carnel Jeg kendis ath ieg O ii
 loy paa dig oc din hustru Thi beder jeg dig ydmygelse ath
 dw vilt forlade mig det for Makumeh vaar gudz skyld/ han
 snarede at han ville det gerne gore/ Saa bad Nubion hannem
 igen ath han ville stige aff sin hest och losse hannem/ til
 tegen at han hagde vist forladet hannem det han hagde 20
 brudet hannem emod Som kong Caruel buckede ned oc skulle
 kost hannem da stack Nubion til hans strube met sin dagger
 som han hagde hemmelige i sin venstre hand/ han hagde da
 visselige myrd hannem hagde icke hans gode harniss och
 pandser kraffue vord det aff Der Caruel det fornam da greb 25
 han om hans hand och holt hende fast oc tog kniffuen met
 maect fra hannem Saa stack han baade hanss ogen aff hannem
 Oc hulede dem vd til grunde ind i hans nacke/ Siden fallede
 kong Carnel ath Soldanen oc bad at han ville komme oc
 hore Nubions egen ord for han dode Der han kom da vor 30
 Nubion obenbarlige bekent/ ath han hagde lojet paa kong
 Carnel oc hanss hustru Gloriant/ der faare lod Soldanen
 henge hannem Oc gaff saa alle de Cristne fanger qwit och
 fri oc bad dem sige kysceren ath han ville sende om morgen
 i samme fredz thi aff sine beste kemper mod hannem all ene 35
 Hertug Dydrick som vor bland samme fonger snarede det

goriss icke behoff at sende saa mange mod dig/ Jeg vill ene
mode i kamp mod dig

* Der de komme sammes[n] om anden dagen da stack
Soldanen hannem fra hesten oc ville strax ladet halss hugget
5 hannem Men kong Caruel frelste hans liff Saa ath han bleff
da tagen till fange Om anden dagen kom Achar kongen
aff Engeland mod Soldanen i fredz der han hannem saa/ da
spurde han hwo han vor/ men han ville drifftis till ath rende
och sictie mod hannem all ene i kamp/ Han suarede ieg heder
© ii^o Achar oc er konge i Engeland Soldanen sagde spar dit liff
oc rid til bage och hent fast flere hid med dig/ eller dw seer
icke Engeland mere Han suarede ieg vil ene ride mod dig/
Saa stack Soldanen hannem twert i gennem met sit glauen
at han falt dod aff hesten Siden rende der fire mectige
Hertuger och gode kemper paa Soldanen til lige met deris
glauen/ som vor Hertug Don aff Nantuel/ hertug Gerard aff
Nonsilon Hertug Morant aff Klevien/ oc Hertug Nauim aff
Dardeyn Men de kunde intet røre hannem i sin sadel thi
kaste de deris glauen fra dem oc hoge paa hannem alle
20 til lige met deris suerd aff all deris mact och formue

* I det kom Soldanens broder Justamund rendendis
met ith stort tal folk hannem til hielp/ der de formwimme
samme bag heer da rende de til bage igen til keyseren Oc
sagde hannem huor stor oc stark han vor Oc ath de kunde
25 icke røre hannem i hans sadel der de stunge paa hannem
met fire stercke glauen til lige/ der keyseren dette horde da
begynte han fast at grwe och froctede ath han skulle ingen
kempe finde i all sin heer som kunde bestonde Soldanen all
ene Saa begynte han ath tenke paa Noland och Oliver sine
30 gode kemper som han moste paa Nunsewal oc forbannede
Gauelon som dem forraadde/ han sorgede oc fast for denne
mectige kempe kong Achar aff Engeland/ som han nu mist
hagde thi stack han ith tegen op til fred/ men han lod hente
hans dode legeme i staden til sig/ oc lod det siden erlige
35 begraffue/ Han sende oc strax sit bud til Engeland effter
hans daatter at hwn skulle komme til hannem/ Thi han ville

erlige gifte och forse hende/ for hun vor da faderloß och
hagde ingen anden verge eller forsuar

Wogen tid der effter da ginge keyserens raad Herrer och **o iii**
forster Bisper och ander gode mend oc Capteynner i
raad till sammen huorledis de skulle haffue dem lenger met 5
samme orloff De vaare gandste bedroffuede for de hagde da
mift deriff frender och venner/ Oc de saage oc viste ath
Soldanen hagde vtalig meget folk/ oc der kunde inge kemper
offuernde Soldanen all ene/ huerken met suerd eller glauen
Saa stod Hertug Neymis op blant dem oc sagde Jeg horde 10
en megtig Hedning sige Ath Soldanen sagde till sit raad
Ath ingen kunde sla hannem ihiel vden Olger dansk all ene/
och fordi hagde han aldrig kommed hid om han hagde vist at
han hagde vered i liffue Thi vaare det meget raadeligt ath
keyseren singe det ath vide/ de loffuede alle hans gode raad 15
Oc sagde ath de skulle fare lempelige der met Ath keyseren
lode icke sla hannem ihiel som det framsagde/ Saa stod der
en Ridder op bland dem och sagde Ville i fly mig en karstet
hest/ och lone mig siden for min vmage da vil ieg sige
keyseren disse ord De bleffue till enß met hannem der om 20
En dag som Keyseren gick blant sin heer da red han till
hannem och sagde

* **O** veldige herre Jeg vndrer storlige huad dw acter
eller tenker/ men dw vilt lenger stride mod Soldanen/ thi
det er aldelis forgeschuis Dw vinder hannem aldrig offuer 25
vden dw fonger Olger dansk til hielp Der keyseren horde
Olgers nassn da bleff han hastig oc vred och bad sine tiener
ath de skulle sla hannem ihiel for han hagde brudet hans
bud i det han neffnedde Olgers nassn de lode som de forfulde
hannem aff all deris mact/ men de ville dog inted gore 30
hannem Der || de komme til bage igen/ da sagde de ath han **o iii***
vndrende for dem/ Hertug Neymis gick fram oc sagde Herre
forlad mig ath ieg taler ith ord eller thu til dig Du maatte
vel spurt hui han talede om din fiende/ men han viste ath
du hagde det alle forbudet ath tale om hannem Jeg tror 35

han giorde det icke for vden sag/ men han er saa god en
 mand oc fodder her i riget/ han haffuer alle dage verit
 din trofaste tienere/ Keyseren wor wred oc suarede hannem
 inted/ Hertug Neymis lod siden falle til sig alle de minste
 5 keyserens smaadrenge/ oc andre smaa born aff all staden/ oc
 bad dem ath de skulle alle robe til lige/ naer de saage
 keyseren komme Olger dansk/ Olger dansk/ Olger dansk han
 ligger nu stadelige fangen i torn Der keyseren kom/ da
 robede de alle Olger dansk/ Olger dansk/ Olger dansk/ Som
 10 han bad dem for robe/ Der keyseren dette horde/ da bleff
 han stille stondendis/ oc vndrede och gruende suarlige huad
 det skulle betyde/ ath disse mange born robede alle paa
 Olger danskis nassn

* Som han stod i denne tancke Da sagde hertug Neymis
 15 til hannem Kære herre ieg tror fuldkommelige ath den alsom=
 mecliste Gud haffuer optend disse bornis hw och hierte ath
 de skulle giffue dig til kende ath du skulle lade Olger dansk
 komme vd aff fange torn Thi Soldanen haffuer sagt ath
 ingen i verden kan vinde hannem offuer vden Olger dansk
 20 men det er saa/ da er det bedre ath du nu tencker mere
 paa dine landz oc Nigis beste oc din fattige almness En paa
 det had och awind som du haffuer til hannem Thi du vist
 vel selff ath han er den ypperste kempe som nu er i verden
 til/ oc haffuer giort store mandom en Noland/ Oliner/ och de
 25 andre tolff Jeessninge gjorde/ Han winder och vel Soldanen
 Om dw vilt ellers tage hannem til naade

Keyseren begynde ath mildis igen i sin hw och sind/ och
 sagde til Hertug Neymis Jeg tror aldrig ath Olger
 lessuer en nu Thi han sad i ith dypt morskt torn/ som han
 30 saa huerken sel eller dag/ och han sick lidet ath ede oc dricke/
 fordi tror ieg ath han er suelten ihiel Hertugen suarede/
 Herre i skulle vide til visse ath Olger lessuer en nu Thi at
 her Turpin Erkebiscop lod giffue hannem huer dag ith halfft
 faar/ for det sticke kod som han skulle haffue om dagen/ han
 35 gaff hannem oc sierde parten aff ith brod huer dag som wor

en halff skeppe mel vdi oc der til met en stor staal win huer
dag/ fordi lessuer han en nu Knysseren sende strax bud efter
sit raad Der de komme ind til hannem inden lucte dorre/ da
sagde han til dem Kære venner i ere alle plictige til ath
vide Nigens beste och gaffn/ och min ere och bistandighed Thi 5
beder ieg eder om gode raad/ huorledis wi skulle haffue off
mod Soldanen ath han icke forderssuer all Cristendommen/
De suarede hannem alle samdrectelige

* Vi vide dig ingen gode raad/ vden du kant fonge
Olger dansk igen/ han er vel stark och driflig til ath sla 10
Soldanen oc alle hans temper ihiel/ Knysseren bad strax thu
hundrede farle gore dem rede til hest Saa tog han hertug
Neymis met sig/ oc red saa did som Olger wor fangen Siden
sende han samme hertug Neymis oc Turpin Erkebiscop met
nogre andre gode mend til Olger/ oc lod hannem spørge om 15
han ville giffue Carlot hans son venstcaff/ och tiene hannem
siden som han giorde forre

Han suarede dem ath han ville beskerme den hellige O iv*
cristelige tro aff sin formue/ men han ville for heffne sig
paa Carlot kenyserens son/ fore han slo hanff son ihiel/ Der 20
kenyseren sick disse suar/ da bad han dem gonge til hannem
igen/ de bade hannem alle paa nyess igen/ men de singe
ingen anden suar en de giorde for/ Tredye gong ginge de til
hannem igen oc toge hannem saa op aff torned och fulde
hannem ind for kenyseren/ han spurde hannem da selff ath/ 25
om han ville være hans ven oc woge sit liff for den hellige
cristelige tro/ Olger suarede/ ath han skulle aldrig fare i
orloff eller fri/ for han hagde heffned sig offuer hans son/
De andre herrer och forster bade ath han ville lade sig sige/
Han suarede/ ath han ville inted andet gore der til/ skulle 30
det en kaaste hans liff Dernet lod kenyseren lede hannem ned
i torned igen Alle forundrede paa hans haarde sind oc
stadighed Thi ginge de forscressne herrer til kenyseren igen och
sagde Kære herre wi bede dig ath du vilt finde her nogen
anden raad til/ ath Soldanen forderssuer icke Cristendommen 35
Han suarede Gonder til Olger igen oc spørger hannem ath

om han thaar ene sichte och slass i kamp oc fredz met Bruher Soldanen aff Babilonien

* Der Olger horde ath Bruher wor i Cristenheden och der hoss i landet/ da bleff han meetig hastig och wred/ och i den sin hastighed racte han sig vd i torn som han laa oc stotte tho store stene aff muren/ saa ath muren reffnede der ved Han sagde til dem Jeg vil giffue mig i kamp mod hannem met saa stel ath ieg maa for rette mig offuer keyserens son De ginge til bage oc sagde keyseren huorledis han stotte stene aff muren i det han horde Soldanens naffn/ och ath han ville slass met hannem/ dog met saadant vilkor som han hagde sagt tilforn

p * Der keyseren dette horde/ da sagde han til dem igen/ Forbandet være Soldanen til enig tid/ ath min son skal nu misse sit liff for hans skyld/ det er ille ath han icke dode i sin moders liff/ Gud naade mig arme mand/ skal ieg nu endelige lade sla min son til dode/ Hans raad hugsualede hannem det beste de kunde/ Men paa det siste sagde de til hannem Det er bedre ath i antuorde eders son i Olgers hender/ en ath i oc all Cristendommen skal blifue forderffuit Der keyseren hagde loffuit dem ath han det gore vilde

* Da ginge de til Olger igen och toge hannem aff torned/ oc sagde/ du haffuer nu mact offuer keyserens son/ oc skalt oc blifue fri for alt fengsel esfter denne dag Han suarede Hagde icke keyseren haft mig nu saa storlige behoff/ da hagde han ladet mig her dot i fonge torn/ men esfter thi ath han haffuer nu giffuit dom offuer sin son/ da lader mig fonge min hest oc harniss/ oc der til mit gode suerd/ Her Turpin Erkebiscop suarede hannem/ dit suerd oc harniss vil ieg antuorde dig som ieg haffuer vel fernaret siden du waast fangen/ men din hest ved ieg ingen raad til/ for han bleff borte paa marken den samme tid/ oc ieg kunde aldrig spørge hannem siden Jeg vil giffue dig en anden god hest som ieg kobte for try hundrede kroner Der Olger sette sig paa hannem da falt han ned mod iorden/ ath han icke kunde gøre en vending met hannem

* Der keyseren det saa/ da lod han hente kongens hest
 aff Lumbardien/ som Bertram tog tilforn fra hans tienere/
 Olger lagde sin sadel paa hannem och tog hart paa hans
 bag/ der ved salt hesten ned i alle fire kne/ Han steg alligenel
 paa hannem/ men han kunde ingen vej komme met hannem/ 5
 Der Olger dette fornams/ da sagde han til dem alle/ Jeg
 kand ingen hoffuerck gore mod Soldanen vden ieg songer p^e
 en god hest Gud naade mig ath ieg icke nu haffuer min hest
 som ieg for miste der ieg bleff fongen/ der stod en mwnc
 hoss aff Sancti pharaonis Closter oc horde hanß ord/ han 10
 sagde til hannem igen Olger wi haffue nu haft din hest
 i waart closter i siw aar til lige oc han haffuer daglige dagis
 draged suare stene til Closters bygning Olger suaredes Ø i
 vfornumstige wanuittige oc fortuiledes mwnc/ haffue i sticket
 min edelige gode hest till saa slempt oc groft arbende han 15
 vaar det aldrig verd ath mwnc drenge skulle sette deris
 hender paa hannem Jeg loffuer eder det/ at ieg shall neder
 sla paa en dag saa megen sten aff eders Closter/ som min
 hest haffuer draged der til i disse siw aar/ men ieg vaar
 fongen/ Henter mig snarlige min gode hest ath ieg kan 20
 komme mod Soldanen i kamp

* Der hesten kom fram da vaar han saa slem fort oc
 skyden at Olger kunde neppeltige kende hannem Men hesten
 kende hannem vel/ strax han kom paa hannem da begynde
 han at danze oc springe/ hwinne strige oc skynde och vende sine orn 25
 bort oc igen/ han vor saa glad at han visste icke huilken fod han
 vilde forst sette til iorden/ Han sprang op och ned/ och
 vende sig tringt om kring paa alle sider at alle formindrede
 der paa/ Eigeruis som han ville sagt Jeg haffuer nu fundet
 min rette hossbonde

80

DEr keyseren kom til bage igen till sit folk da sagde Olger
 til Hertug Neymis Du vist vel huad keyseren loffuerde
 mig Jeg vil icke ride i kamp mod Soldanen for ieg haffuer
 heffned mig offuer hans son/ Hertug Neymis sagde keyseren
 dette Saa lod han strax hente sin son/ och sagde till hannem p ii
 (7)

forbandet vere din store vornymstige lofraftighed ath dw
skulle sla Olgers son i hiel han vil nw endelige haffue liffuit
aff dig igen/ for han vil stride mod Soldanen/ Vi haffue nw
føgt oc spurth offuer alle vaare land oc rige Oc wi funde
5 ingen kempe finde som troster sig til at stride mod Soldanen
vden Olger dansk all ene/ han froter oc for ingen vden for
hannem/ thi det er hannem forre spaat ath ingen skal sla
hannem i hiel vden Olger dansk all ene Thi nodis wi endelige
til ath giffue hannem mact offuer dit liff

10   * Carlot suaredes/ kere fader och alle i andre gode
herrer oc forster som her nw ere til stede Jeg beder eder
gerne ati ville alle bede for mig ath han vil vnde mig mit
liff Jeg vill giffue hannem alt det ieg haffuer paa iorden/
oc forsuerge baade Land oc Nige oc aldrig komme i dem/
15 men ieg ved at han er her/ Jeg vil oc blifue elende oc
gonge til hellige steder oc bede gaat for hans son som ieg slo
ihiel saa lenge ieg leffuer Siden baade de alle for hannem
Men de funde ingen bon fonge met Olger/ Thi sagde faderen
hannem for swar igen Kere son Olger vil ingen anden bod
20 haffue en dit eget liff for hans sonn dod/ Carlot suaredes
Kere fader Jeg tror aldrig at dw vilt saa lade mig tage aff
dage/ Saal sende keyseren de andre gode herrer til Olger
igen oc lod hannem sige Ath han skulle begere chuad han
ville aff hans son foruden hans liff Da skulle han det gerne
25 fenge chuad det vaare/ skulle det en kaaste hannem halffdelen
aff hans Land oc Nige Olger vaar all lige stadig i sin hw
oc sind oc for da ath han skulle endelige haffue liffuit aff
hannem for han skulle noget stride

p ii*   * Der keyseren fornam ath de funde ingen anden bon
so fonge met hannem Och han horde ath all almuen robede
ath han skulle gore ende der paa/ ath Soldanen forderfueude
icke Cristendommen for hans son syld/ da tog han Carlot
om handen oc ledde hannem ind i salen til Olger/ oc sagde
til hannem met gredende thaare/ kere Olger her haffuer dw
35 nw min son Gor nw mod hannem huad Gud giffuer dig
til raade/ Karlot salt paa knee for hannem oc sagde/ O

edelige mechtige første kong Olger dansk/ ieg beder dig for
 Gudz haarde dod oc pine ath dw vilt vnde mig mit arme
 liff/ I deth tog Olger til sit sverd/ der keyseren saa ath
 han det drog aff balgen da gick han bort mod sin Cappelle/
 som han kom for dorren da styrte han ned aff ret droffnuelse/ 5
 oc vor moren dod

* Da sagde Herrene oc Nidderstabed til Olger igen
 Spar en nw keyserens son Ath denne gamble herre skal
 icke nw do aff sorg/ de holle hannem lenge met ord och
 manede och bade hannem alle til lige Men laa keyseren io
 i Capellen och bad til Gud saa sigendis O dw almektiste
 Gud som stabede hiimmel oc iord/ oc mennissen aff den
 sorte muld dw som skost den hogferdige Engel lucifer aff
 hiimmelen ned i helfnuedis affgrund Dw som bast for dine
 vuennner paa det hellige kaars Dw som horer fattige syndige 15
 menniskiss bon som tror paa dig dw som hugsualer alle
 bedroffuede herte Jeg beder dig for din dod oc pine/ at du
 milde Olger danskis herte Ath han icke nw dreber min
 son som han nw acter at gore

* Saa gick han vd til Olger igen och sagde Jeg beder 20
 dig en nw ydmigelige ath dw vilt vnde min son ath lessne
 Olger hold sit dragne fuerd op i vered och sagde Jeg fuer det
 paa min ere At ieg skal hugge hans hossuit aff hannem her
 met || keyseren gick ind i Cappellen igen oc bad igen til gud p iii
 paa ny Men tog Olger hans son i haared oc ville saa 25
 hugged hanss hossuit aff hannem

* Som han hagde fuerded oppe i vered Da kom gudz
 Engel aff hiimmelen gauste sinnende/ oc holt om odden aff
 fuerded/ ath alle det saage skinbarlige Och sagde till Olger
 Gud biunder dig oc vil/ ath dw skalt nw gissue denne mand so
 sit liff Oc ath dw skalt strax fare i kamp oc strid mod
 Soldanen/ Thi dw skalt deylige vinde hannem ossuer oc frelse
 der met all Cristendommen Der Engelen dette hagde sagt
 da for han op i skyen igen met stort skin och klarhed/
 de tackede alle den mektiste Gud som giorde dette store ss
 iertegen for dem

Der Olger hagde hort gudz vilge aff engelens mund/ da salt han ned paa kne oc tackede Gud/ saa tog han keyserens son i fagn oc sagde/ Jeg forlader dig nu for Gudz skyld/ alt det du haffuer giort mig emod oc ieg vil voge mit 5 liff for dig/ ehuor och naar det goriss behoff de sende strax bud ind til keyseren/ som laa en da i Cappellen oc lode hannem sige det da vaar skeet/ han stod strax op oc tackede Gud/ ath han hagde hort hans ydmyge ben/ hwo kan scriffue sige eller reth betencke/ den offuer maade store glede som der 10 vaar da vaar ferde/ iblant dem alle for det underlige iertegen som de hagde seet/ oc for den store hugsualelse som de finge aff hiemmen/ keyseren tackede Olger gandste meget for han hagde spart hans son/ Olger suarede Tacke den alsommectiste Gud oc ické mig/ for han frelste din son aff mine hender/ p iii* Der Keyseren horde ath han II suarede hannem saa vislige/ da tog han hannem i sin fagn oc sagde Jeg vil nu være din ven aff hiertens grund/ saa lenge ieg lessuer i alle mine dage

* Siden spurde Olger keyseren ath paa huad tid och 20 sted han skulle siche oc stride/ Om morgenen aarle kom Bruher Soldanen for staden oc robede til vecteren saa sigendis/ Sig din herre keyseren at han sender thi aff sine beste temper vd i dag ath stride mod mig all ene Der keyseren sicke dette bud da bad her Turpin Erkebiscop ath han ville sige messe for 25 hannem Siden kledde Olger sig i sit harniss/ oc keyseren forbant hannem selff Der han kom vd paa banen da waare Soldanens spenere der ath forfare huor mange der komme i kredessen mod hannem

* Der de komme til bage igen ath sige hannem tidinge/ so da sagde de ath der kom ické vden en all eniste mod hannem/ Han spurde om han waar stor/ de sagde ja han spurde framdelis huad woben han forde vdi sin stiold De suarede En rod orn i en huid stiold formalet met guld Han haffuer oc en kaastelig hest/ som springer oc spiller om kredessen met 35 hannem/ han haffuer oc ith kaasteligt harniss oc ith meetigt stort glauen i sin hand Der han dette herde da gick han ind

i sit paulun/ och sagde til sine konger och gode mend/ som han der hagde met sig Der er nu kommen en ny kempe paa banen mod mig/ ieg froter ath den vnderlige drom som mig dromde i nat skal nu betyde mig noget ont

Mig toete i nat i soffne ath der kom en mechtig 5 glubende drage mod mig i kamp/ som hagde ligget bunden i ith torn i siw aar til lige Han reff oc sled mit harniss aff mig met sine tender oc floer/ Siden reff han oc mit fod aff mig oc giorde mig mange dodelige saar Paa det siste tog han mit hierte || aff min bug och reff det alt i sticke/ Kong p iv Carnuel suaredes/ Er det Olger dansk som dig vil mode paa banen Da skalst du finde en stolter oc duelig kempe for dine hender/ som dw haffuer seet i alle dine dage/ Soldanen begynnde halffuegis at grue/ thi lod han hente sin dyrebare smorgelse ind til sig/ for han viste till visse ath der waar 15 aldrig noget saar saa stort ath det en legtiss strax han smurde det met samme smorgelse Saa red han vd til fredssen som kampen skulle stonde/ och hans broder Justamund oc hans son Ixorius/ de holle paa ith bierg bag hannem mod en skow at de skulle komme hannem til hielp met deris folk/ om 20 de saage ath hannem trengde formeget

Der de komme i fredssen sammen/ da sette Soldanen sit glauen paa iorden oc sagde til Olger (fordi han viste icke ath det waar han) Hui kommer du saa ene mod mig i fredz/ haffuer du icke hort ath ieg er den sterckste kempe 25 som nu er til Olger sagde Jeg tienet nu for mit brod/ fordi haffuer ieg icke mange bag mig Men det skal en goris dig selff behoff/ ath du hagde flere bag dig/ for du kommer heden fra mig Set din hielm paa dig saa ville wi snart forsøge huer anden/ Soldanen lo der ved/ och holt hans ord 30 for spot oc spe/ oc suaredes Det goris icke behoff ath fore nogen hielm/ Her er ingen fare paa ferde/ Olger sagde Jeg sloss aldrig met nogen i fredz/ vden han wor i sit fulde harniss/ och vel benebned/ icke vil ieg helder gore met dig vden du tager din hielm paa dig

p iv* Soldanen suarede Lader du dig da tecke ath du est saa
god i orloff och fri som Olger dansf waar/ du gaar ické hans
maal op i dette aar/ du thaart det ické tencke

* Siden rende disse meetlige temper tho gonge saa hart
5 til hobe ath iorden hwn skalff oc heuede der ved/ och beggis
deris glauen broste all i sticke Siden hogge de suarlige paa
huer anden met deris suerd/ Soldanen hog ith stort sticke
bort aff Olgers stiold/ Olger hog ith sticke aff hans hielm
igen/ oc giorde hannem ille saar til met i hans arel/ Sol-
10 danen tog strax sin dyrebare smorgelse oc smurde paa saaret/
saa lob det helt til hobe igen/ oc bleff strax legt Siden hog
han haardere paa Olger igen/ Olger waarde sig mandelige
noek oc gaff hannem hug for hug/ oc giorde hannem ille
saar paa sit laar Han smurde sig met sin smorgelse och
15 bleff strax hell igen

* Der Olger det saa da sagde han til hannem Huor
sifst du den dyrebare smorelse/ Soldanen suarede Det er aff
de samme smorgelse som de tre Marier smurde den kaarsfeste
Gud met der han bleff begraffuen/ oc Joderne gemde hende
20 siden och legte alle de som saare och suge waare met hende
Siden komme Titus oc Vespasianus ec slege Iherusalem ned/
oc iblant dem som grebne waare/ waer Josep aff Arimathia/
Han gaff dem denne dyrebare smorgelse for en stor ypperlig
gaffue/ oc de holde hende i stor heder oc ere Siden kom
25 Soldanen til Jerusalem oc vant den heilige grass igen/ oc da
sick han samme smorgelse Siden haffuer hwn bleffnit hoss
hans born oc essterkommere til nu ath hwn er kommen til
mig/ Jeg ville ické tage det beste konge rige for hende der er
i verden/ Olger sagde/ Men du vist at samme smorgelse sick
so sin krafft oc mact aff den kaarsfeste Gud/ da vnder mig
30 storli-|| ge ath du ické tror paa hannem/ oc raader ieg dig
fuldkommelige ath du tror paa hannem/ oc offuergissuer den
forbannede falske tro som du est forblindet vdi oc lader dig
debe/ da fenger du hiemmerige/ oc glede foruden ende

35 * Soldanen suarede Vaare din Gud saa meetlig som
du siger/ da lode han mig ické forderfue och myrde saa

mange Cristne mennisse/ men han swuncke mig snarlige ned
 i hellefneude blant de sorte dieffle/ Olger suarede O du for-
 blindedde vste mennisse haffuer du icke hort oc lefft ath Gud
 lader Solen saa vel stinne offuer de onde som offuer de gode
 mennisse/ oc ath Gud er mild oc missundelig oc begerer inted 5
 syndigt mennissis liff/ men mere ath det skal lessue oc bedre
 sig/ Vilt du anamme den hellige tro oc lade dig dobe/ da
 songer din siel enindelig glede/ Gor du det icke/ da bliffluer
 du fordomt til euig tid hoff dine aßguder/ Soldanen sagde
 Gall icke mere til mig om din tro eller om din kaarssfest 10
 Gud Jeg vil inted tro paa hannem/ Vilt du bede til min
 Gud Makumet/ da vil ieg giffue dig min foster til hustru som
 er den deyligste Jomfru der er i Indie land/ oc ith mectic
 konge rige met hende

* Olger suarede Er din foster saa deylig som du siger/ 15
 da mot du giffue hende fenden/ oc dine aßguder til morgen
 gassue For hwn skal alliguel blifflue deris brud til euig tid
 vden hun lader sig Cristne for hwn dor/ thi der bliffluer
 ingen salig vden han tro paa Gud/ oc anammer Dob och
 Cristendom/ Soldanen foractede Olgers ord/ oc hog paa 20
 hannem igen aff all sin mact oc mue/ Olger tog mod hannem
 igen ath Soldanen begynde ath grue for hannem/ Om siger
 hog Olger det ene kindben aff hannem/ ath det hengde ned
 paa || hans arel Strax han det smurde Da vaar det saa heelt ~~O~~
 som det vor forre Der Olger det saa Da fallede han paa 25
 Gud almegtiste at han motte offuer vinde Soldanen At han
 skulle icke fordriffue all Cristendommen som han actede Saar
 hog han paa Soldanen met baade sine hender och giorde
 hannem saar i hans arel/ han smurde sit saar oc det bleff
 strax helt igen/ Och sagde til Olger Jeg fornemmer nu so
 vel aff dine sterke oc suare hug at dw est Olger danst
 Thi tuclis mig ilde ath vere/ ath dw skalt her nu do aff
 mine hender

* Olger suarede Dette er icke vden en begyndelse aff
 vor kamp oc strid Men dw skalt fenge andet ath vide/ och see 35
 til visse ath ieg er Olger danst aff danmarks Nige for

dw kommer her aff fredsen Saa hog Olger fast paa hannem
 oc slo hannem om hans orn met sit suerd/ ath han falt ned
 paa iorden aff sin hest och vor moren besuimet/ Saa bad
 han Olger ath han ville vnde hannem frist en time ath
 5 han maatte huile sig/ som han laa paa iorden oc helte
 met hoffuedet Da stig Olger ned aff sin hest oc lagde en sten
 vnder hans hoffuit/ at han skulle ligge díss bedre/ Der
 Soldanen det fornáam Da sagde han til hannem O dw
 edelige konge blod nw beuissde dw din store ere med mig som
 10 er din fiende

KOnge Carnel vndrede storlige hwad kempe det skulle
 vere som stridde saa mandelige med Soldanen/ Thi
 spurde han de vdrider at/ som vaare paa marken der hoss/
 huad hest den samme kempe hagde och huad han forde i sin
 15 sfiold da fornáam han omsiger at der vor Olger dansk Thi
 Q ii bleff han gand=|| se glad at han vor en da leffuendis han
 ville vel gerne redet bort oc talede met hannem Men han
 torde det icke voge At de ander skulle ment at han der met
 ville gore nogen forredelse Hertug Didrick bleff oc gandske
 20 glad der han saa ath Olger dansk sic gang paa Soldanen
 Saa gjorde oc keyseren oc alle de andre i hans heer Men
 dette skede da komme de sendinge bud igen fra Engeland
 met kongens daacter som Keyseren hagde sent efter hende/
 Justamund Soldanens broder bleff dem vaar i skoffuen thi
 25 rende han strax mod dem och slo dem all i sticke och tog
 samme Jomfru fra dem til fange/ Der han saa hennis
 deylige ansiet da sic han stor begering til hende/ oc tenckte
 da inted andet En at han kunde komme met hende til senge
 om affstenen

30 **K**Ved det pass stod Soldanen op igen och begynte ath
 sicta paa nyss met Olger igen/ de hogge meget suarlige paa
 huer anden oc Soldanen hagde da visselige achtet at hugget
 hanss hoffuit aff hannem Men Olger vndrigede for hannem
 och Soldanen hog hans gode hest brifort ihiel met det samme
 35 hug som hesten falt med iorden/ da greb Soldanen Olger i

halsen och ville fast hannem fore pa sin hest och fort
hannem fangen i staden Saa tog Olger sin dagger oc staaf
ind i hans side mellem tw aff hans reffben op til staaffet
Soldanen slap hannem strax igen at han kom ned paa iorden
saa smurde Soldanen sig met sin smorgelse oc bleff strax 5
swind igen Saa hog han paa Olger oc floffuede ith sticke aff
hans hyelm oc giorde hannem saar i sit hoffuit Olger bleff
der fore gandse vred och giorde hannem offuermaade ilde
saar i hans arm oc laar han hog oc saa hart paa hannem
ath han falt ned aff hesten til hannem/ Saa || tog Olger o ii*
hans dyrbar smorgelse oc smurde sig met oc bleff strax heel
aff alle sine saar

* Olger sagde til Soldanen/ Bruher kom nu i hw at
dw haffuer vered for Olger danskis hender Soldanen suaredes/
kong Eanuel sagde mig dette tilforn At kommer du i fredss 15
mod mig da skulle ieg sige at ieg hagde fundet min lige
Nu kan ieg selff besinde ath han sagde mig sandingen/ for
dw haffuer nu deylige offuerondet mig/ Och ieg vil vere
din fange/ oc lade mig Cristne oc anamme den hellige tro
Siden vil ieg vere din stalbroder i orloff oc krig mod alle 20
Cristne mennissis fiender det loffuer ieg dig paa min ere/
Thi beder ieg dig kerlige Ath dw for Ihesu Christi nassu
skyld och for hans dod oc pine vilt vnde mig min smorgelse
igen/ men ieg heler mine store saar paa min arm oc laar/
ath ieg kan stonde offuer ende men ieg lader mig Cristne oc 25
dobe Olger som hagde ith gaat oc trofast hierte/ mente ath
Soldanen hagde oc saa hafft (En dog han talede aff lungen) thi
sagde han til hannem vilt dw fonge mig denne smorgelse
igen naar dw est lecter da vil ieg fonge dig hende Soldanen
for paa tro oc ere at han ville det visselige gore Der met so
sick Olger hannem smorgelsen igen Strax han hagde smurt
sig oc bleff hel och lecter Daa greb han sit suerd i baade
fine hender och sagde til Olger

* O amagtige Cristne mand som tog oc roffuede min
smorgelse fra mig met mact och velde Jeg vil nu snart 35
forsøge om dw est den som mig skulle tage til fonge Saa

sprank han paa sin hest igen oc hog til Olger met det stel
at han vilde kloffuit hans pande i tw Olger botte for sig
met sin gode stiold den kloffueden Soldanen mit i tw och
giorde hannem foge saar i sin arell Olger bleff der faare
5 vred/ thi hog han hans venstre arm aff hannem som han
@ iii holt i toyelen met || der ved robede Soldanen saa hont ath
hans broder Justamund det ful vel horde i kloffuen Men han
vor saa fortwiled paa kongens daatter aff Engeland at han
det icke acte funde Der Soldanen forniam at han funde ingen
10 hielp songe Da rende han til Olger met det stel ath han
ville rent hannem om kuld oc klofget hannem saa ihiel Olger
viggdede for hannem oc hog hannem offuer hans pande at
han fald ned aff hesten til hannem Saa robede Soldanen
saa hont om hielp at hans broder det vel horde Men han
15 vor saa forsoffet paa kongens daatter/ at han det icke acte
funde Da sagde en aff hans gode mend til hannem Din
broder Soldanen er stad i stor nod/ men han robede saa
offte om hielp han lod som han det icke horde/ oc ville inted
helder suare der til/ for han ville endelige soffue hoss samme
20 Jomfru om natten

¶ Soldanen smurde sig met sin smorgelse ath han bleff
till pass igen/ saa hog han saa suarlige paa Olger igen
at han vor moren besuimet han greb hannem och i hans
hals och ville led hannem til sit paulwn Som de saa ginge
25 da sole de baade offuer en sten til lige Olger sprank suarlige
op igen oc hog saa hoffuedet aff Soldanen saa sprank han
paa Soldanens hest som hed bussant oc tog hans dyrbare
smorgelse och smurde sine saar i sit hoffuit oc arel met Der
hedninge saage at deris herre laa ded Da forfulde de
30 hannem met tusinde heste til lige Olger rende twert aff
vegen bort mod kloffuen oc kom i sit behold/ han visste icke at
Justamund vor paa den sida i kloffuen met sin heer/ oc icke
helder at han hagde grebed kongens daatter aff Engeland
Som han saa red/ da saa han huor der vor en paa vegn
35 for hannem/ han rende fast efter hannem och ville slaget
hannem ihiel thi han mente at det hagde vered en hedning

* I det vende den anden sig om til hannem oc sagde ¶ iii^e
 O edelige første Olger dansk spar mit liff thi det er ieg
 hertug Berard kenseren bud som hente fongens daatter aff
 Engeland/ huilken Justamund Soldanens broder tog fra mig
 oc giorde mig ille saar/ saa ath ieg vndkom met lissuit 5
 Olger smurde hans saar/ oc de bleffue strax hele igeu/ saa
 bad han hannem ride til kenseren/ oc sige hannem ath han
 ville sende hannem ith stort tal folk til hielp mod dem som
 laage i skoffuen Der kenseren horde disse tiender/ da sende
 han strax thi tusinde mend til Olger met hertug Dyrick Der 10
 Olger kom fram met dem/ da hagde Justamund ressuit Jomfruens
 kleder sonder oc slagit hendis mund oc nese til blodss for hun
 stod hart mod hannem/ ath han kunde icke fonge sin vilge
 met hende/ Som han saa ress och sledz met hende Da saage
 de andre Olger dansk komme Thi sagde hans gode mend 15
 till hannem

* Herre giss ossuer dette spil som du haaffuer nu for
 hender Fordi her kommer den mectige kemp som slo din
 broder ihiel kommer du icke snart paa din hest/ da blifuer
 du fangen eller slagen Han gaff strax Jomfruen ossuer och 20
 rende sin ven ath skoffuen/ Olger forfulde hannem fast Der
 han saa Jomfruen paa vegn da spurde han ath om Justa-
 mund hagde beligged eller frenket hende/ Hwn sagde ney
 Men hagde du icke kommet saa snart mig til hielp/ da
 hagde han taget mig met wold emod min vilge/ Olger sette 25
 hende bag paa sin hest hoss sig/ ath han ville fore hende
 i sit beholt/ som han kom vden for skoffuen met hende ned
 i en dal/ da motte kenseren hannem met ith stort tal folk
 Saa antworde Olger fire riddere samme Jomfru oc bad dem
 fore hende i sladen Han red siden til bage igen met kenseren 30
 och slo vtalige || ihiel aff Turkerne/ Der met singe de Cristne ¶ iv
 snart gong paa dem saa de skulle ryymme eller lade dem sla
 Der de Hedninge och Turkerne dette fornumme da rende
 de til Soldanens son som hed Isorius oc sagde Herre rid
 snart i dit beholt eller du blifuer her slagen Thi din fader 35

er slagen ihiel oc din fader broder Justamund er rynd
aff marken

* Isorius kallede kong Carnel til sig och raadde met
hannem huad han skulle gore Han suarede Jeg seer en
5 meetig kempe rende iblant vor heer som hugger oc spar ihiel
alt fore fod som for hannem kommer thi raader ieg dig ath
du holder dig aff vogn/ fordi han spar ingen mere en en
glubende loffue Jeg vil ride bort oc forfare huo han er oc
se huad han forer i sin sfield

10 * Der han kom til hannem da sagde han/ O edelige
forste sig mig huo est du/ och huad du heder/ Olger kende
hannem strax paa sit maal/ thi suarede han hannem saa/
Min elskelige ven kong Carnel/ det er ieg Olger dansf/ som
nu haffuer ligget i fange torn i siw aar till lige Jeg tacker
15 dig kerlige aff alt mit herte ath du ville fare saa langer
vey for min skyld ath du ville heffned min dod/ for du
spurde at ieg skulde bleffuit dod i fange torn Nu vil ieg
voge mit liff for dig igen/ oc fore din hustru Gloriant
ehnor oc naar det goris behoff/ Olger sagde oc ydermere
20 til hannem/ o veldige forste Jeg beder dig gerne for alt
det Gud han skabede/ at du vilt offuergiffue den falske
tro som du est forblindet vdi/ och lade dig dobe/ Kong
Carnel suarede/ min gode ven Olger ieg vil ingeledis for-
suerge min gud Makumet/ men vilt du fare hiem met mig til
25 Indie land da vil ieg gifue dig halffdelen mit rige met mig/
oc lade dig bygge Closter och Kierker/ som du maat lade
dine Prester oc Klerke siwngre oc lese vdi/ som du est van
efter den Cristne seduane

O iv* Olger suarede Blif her och lad dig dobe/ da skal keyseren
30 gifue dig halffdelen aff sit rige/ Han suarede ath han det
ingeledis gore vilde/ der met skyldis de ath / oc Olger
begynde ath stride igen paa nyss/ oc slo vtalige Turkere oc
Hedninge ihiel/ Keyseren brugede sig oc fast paa den anden
35 side met sine stolte kemper och deylige mend/ der fore noddis
de Turkere oc Hedninge til ath fly skammelige aff marken/
oc keyseren want en deylig seyer aff dem

DEr kenseren waar kommen til bage igen til Laon stad/ oc hagde foriegit oc offueruondet sine fiender Da sende kong Caruel tho mectige fanger did esfter hannem som waar hertug Gerard aff Monsilon/ oc hertug Dirick aff Derden Der de komme ind for kenseren/ da hilsede de kong Olger dansk 5 oc sagde til hannem/ Kong Caruel oc hans Drotning Gloriant/ sende dig mange tusinde gode netter/ de gaffue oss vort fengsel quit oc vore heste och haffue for din skyld Thi tacke wi dig for vore liff och vor helbrede Som de stode/ da kom hertug Berard ind met kongens daatter som han hagde hent 10 aff Engelland/ Knyseren talede hende venlige til/ och raadde hende fuldkommelige ath hwn skulle gifte sig/ oc fonge sig en duelig mand som kunde styre och regere hennis land och rige/ Hwn saa bluelige ned mod iorden oc sagde Kære herre ieg vil gerne gore huad i mig sige och raade Han spurde hende 15 ath/ om hwn ville haffue den mectige kempe kong Olger dansk aff Danmarkis Nige til sin hossbonde/ Hwn sagde ja/ Saa kallede han Olger ind til sig och sick och hans ja och minde der til

* Siden lod han her Turpin Erkebiscop giffue dem 2
erlige tilsammen i alle de gode herrers neruerelse/ Siden giorde han deris bryllep gantske hegtidelige met stor stat i Paris i Frankerige Der bleff han siden ith halfft aar i riget hoss hannem Siden drog Olger till England met sin hustru/ ath anamme riget Han tog hertug Berard did met 25 sig som wor fodder i Tyslland

DEr kong Olger kom til England/ da ginge alle de hupperste aff riget/ oc den menige almoe vd mod hannem/ oc toge hannem ind met kaarss och fane De waare da alle glade/ ath de hagde fonget den mectige kempe til deris herre 30 oc konge/ han helt oc riget met ro och fred foruden orlof och krig Der han hagde verit ith aar i England oc skicket alle ting der esfter sin vilge/ Da sick han saa i finde ath han ville ride til Danmark oc forfare huor der stode Saa besol han hertug Berard ath han skulle retuistige regere riget til 35

han komme igen / oc fly oc sticke hans Drotning som hed
 Clara / alt det henniss herte begerede i hans frauerefse / Saa
 tog han otte gode hoffmend met sig / och red saa aff sted
 men dette skede da hagde hanss broder Gode som da regerede
 5 Danmarkis Nige vdsent sin son som hed Galter ath han
 skulle ride til England met nogre deylige mend oc se oc
 forfare huorledis det ginge hanss broder i hand

¶ Der Olger kom noget paa vegn / da hagde hertug
 Berard som han best trode / sticket hundrede karle alle kledde
 10 i harniss / hemmelig for hannem i hold / ath de skulle slaget
 hannem ihiel met forredelse / paa det ath han kunde songet
 hans Drotning och Engelnd til met eftir hannem / Men
 n° Ol-|| gers locke vor bedre thi han slo da mestre parten ihiel
 aff dem for han miste sin gode hest oc de otte sine suene
 15 I det kom Galter hans broder son hannem til hielp vforuan-
 dendis met sine suene En dog ath han da icke viste at det
 vor Olger de forfulde siden samme forredere mordere oc
 rossuere / och sloge dem alle ihiel saa ner som en der vndkom
 met lissuit oc hed Meri / oc han vor Hertug Berardi frende
 20 dog bleff Olger danske oc Galter ille saare for de singe dem
 alle aff dage

¶ Der dette vor offuerstandet da sagde Olger til Galter
 Jeg tacker dig O edelige Niddere ehno som helst dw est / eller
 huad dw heder / for dw halp mig nw i denne min store nod
 25 och lissuiss fare / Jeg loffuer dig paa min ere at ieg shall
 giffue dig slot oc feste / huad holder dig lesser ath bo i
 England eller i Danmark / thi Jeg er songe i baade de Nige /
 och heder Olger dansk der Galter dette horde da gick han til
 hannem oc tog hannem i fang oc sagde O kere faderbroder
 30 ieg ville nw fared til England ath tale met dig Olger tog
 sin smorgelse oc smurde beggis deris saar Saa bleffue de
 baade strax hele oc sunde Der Galter dette saa Da bad han
 Olger ath han ville giffue hannem noget aff samme smorgelse
 han gjorde oc saa / oc Galter holt henne hoss sig for en
 35 megtig dyrbar gaffue stat oc klenodie / Siden fulde Galter
 till bage igen met Olger hiem til Danmark

¶ Der de komme hid i Niged da anammede hans broder
 hannem met stor heder oc ere De vaare da alle glade/ baade
 fattige oc rige ath de hagde songet Olger dansk deris rette
 Herre och songe til dem igen Der han hagde vered ith aar
 her i Niget och flicked all ting effter sin vilje ath alle skulle 5
 nyde reth low och skeel Da bleff han saa til sinde ath han
 ville faare til England igen Thi kallede hand Nigens raad
 til sig oc sagde siden til sin broder i alleff deriss neruerelse u ii
 Kere broder Jeg vil nu giffue dig Danmarks Nige dog met
 saa stell ath dw skalt vere mig vnder giffwen oc falle mig 10
 din Herre oc songe saa lenge ieg lessner/ och holde den
 menige almoe ved low ret oc skel oc forsuare dem for deris
 siender aff all din formue Gode hans broder tackede hannem
 storlige/ oc loffuede paa sin tro oc ere ath han ville holde
 alle de flicke som han begerede aff hannem Om natten der 15
 effter ved midnattiss tide Da kom gudz Engell till Olger
 dansk oc sagde/ den alsommectiste Gud lader dig sige Ath
 dw skalt fare till Nodis och stride mod kong Justamundz
 broder som haffuer der belagt staden oc vil forderfue all
 Cristendommen

20

Der Berardus fornam aff Meri sin frende ath hans folk
 som han hagde hemmelige vdsent som skulle slaget
 Olger dansk ihiel oc hans otte suene Oc at alle de hundrede
 karle som han der til vdsende bleffue slagne der offuer saa
 ner som Meri all ene/ da bad han hannem at han skulle tige 25
 det stille och haffue det hemmelige met sig selff och inted tale
 der om for nogen paa iorden Nogen tid der effter da gick
 han ene ind til Drotningen och sagde/ Kere frwe Jeg
 haffuer nu spurt i sandhed Ath ederss hossbonde kong Olger
 er slagen diff ver/ der komme ved hundrede rossuere paa 30
 hannem til lige der han skulle fare hiem til Danmark igen
 oc de sloge hannem ihiel/ hwn suarede ath hwn det ingeledis
 trode Thi han vaar saa stark en kempe/ Berard suor paa
 sin siel och Cristelige tro/ ath det saa vaar i ret sandhed/
 och till ydermere Jortegen och videndiss byrd/ da vaar deth 35

u ii* Frandsosser som hannem slege Der drotningen horde denne
hans store eed der paa da styrte hwn ned til iorden oc
daanede aff suar bedroffuelse

* Der hwn kom til paass igen Da sende hwn ith hem-
s meligt bud til Danmark at lade forfare om Olger vor en
da lessuendis Hertug Berard sende ith falskt bud hemmelige
til keyser Karl oc lod hannem sige at Olger dansk vaar
slagen oc myrd i en skou met forrederi Der han horde ath
Olger vor dod/ da bleff han suarlige bedroffuit for hannem
10 Han screff strax til bage igen til Hertug Berard ath han
skulle erlige och vel regere England oc haffue sig erlige oc
stellige mod Drotningen som hannem burde/ och hugsuale
hende met ord oc gerninger ehuor han kunde Han screff oc
Drotningen til ath han hagde spurt ath hennis hossbonde keng
15 Olger vor slagen/ Thi ville han gore hende hielp och bistand for
hans slyld ehuor han kunde Der hwn sick hans bress Da gred
hun gandske suarlige for hun trode da visselige ath han vaar dod

* Der Berard dette fornam Da tog han saa meget
guld oc solss aff kongens drelss i England som ette heste
20 funde bere/ oc sende keyseren ath han ville fly hannem
Drotningen aff England till sin hustru/ at han kunde fonge
Niged met hende/ keyseren anammede hans store gaffuer
veluillige och screff saa hannem oc Drotningen til ath de
skulle baade komme til hannem til Franderige Men dette skede
25 da kom Drotningens bud hid til danmark til kong Olger
han spurde huad tiende der vor paa ferde i England men
han kom hid esfter hannem Budet sick hannem sin hustruess
Drotningens bress Der ast fornam han det store swig som
hertug Berard hagde giort mod hannem/ oc ath han ville
30 slige sig Niged til met fra han nem i den gode tro han
u iii sette til hannem Thi bleff kong Olger meget twehungse i sin
hu oc sind huad han forst skulle gore/ huad helder han skulle
nw forst fare hiem til England til sin hustru Eller han skulle
for fare til Nodis esfter Engelenss och Gudz besafning och
35 bud/ der han sick beraad sig en lidn stund da sick han saa
i sinde/ at han ville forst fare til Nodis esfter Gudz vilge/

Oc sende Galter sin broder son til sin hustrwe met en guldring som hwn hannem gissuit hagde/ til tegen ath hwn skulle tro til visse ath han vaare i liffue Oc ville komme till hende naar han hagde ent sin regsse till Nodis

¶ Kong Olger giorde strax nogre stolte ssib rede oc tog 5
mange deylige danske mend met sig/ oc seglede saa her fra oc
til Prydsen oc siden framdelis i oster soen til han kom til
Nodis som er saa gaat som en port for Cristenheden/ oc
Galter oc Drotningens bud de fore den anden ven op mod
England der de komme op i Tyslland mod Frankerige da 10
vaar Drotningen och hertug Berard hoss keyseren der i en
stor stad/ Hertug Berard hagde hemmelige ord met keyseren
ath han skulle sly hannem Drotningen til ecthe/ keyseren
kallede hende ind fore sig/ och raadde oc bad hende kerlige
at hwn ville anamme hertug Berard til sin hossbondc och 15
longe/ thi han vaar en megtig duelig mand och dristig och
sterk emod sine fiende/ hwn suaredc ath hwn ville det inge=
ledis gore thi hwn trode ikke en da til visse at kong Olger
vaar dod/ ec vaare han oc dod/ da trode hwn visselige
ath ingen hagde forraad hannem vden Hertug Berard all 20
ene Fordi ville hwn ingeledis haffue hannem til sin hossbondc

¶ Keyseren bleff meget vred for hwn vilde ikke vide
hannem bon/ oc gore effter hans vilge Saal bad han hende
blissue || der til stede til en tid/ for han mente ath han u m^o
skulle songet bon met hende i framtidcn/ hertug Berard bad 25
keyseren paa ny igen ath han ville sly hannem Drotningen/
da ville han aarlige aarss gissue hannem en stor sum guld
aff England Keyseren loffuede alh han det gore ville Saal
giorde han ith stort gestebud/ oc bod alle de Thydse herre
der til/ som der vore til stede/ oc mange andre til met aff 30
Frankerige Paal det ath han ville da gissuit Drotningen och
hertug Berard till sammen den samme dag/ oc giort deris
festeneoll met samme kaast Den samme dag som dette skulle
ffe/ da kom Galter oc Drotningens bud did til staden/ de
spurde strax at Drotningen aff England skulle gissuis ved 35
hertug Berard samme dag

¶ Galter sledde sig strax i kaafelige kleder/ oc gick
 ind i keyserens sal/ Der keyseren hannem saa/ ath han waer
 saa deylig oc en stor mand paa sin persone/ da sende han
 bud til hannem/ oc lod spørge hannem ath hvo han waer/
 5 oc hueden han kom Han suarede budet Du stalt vel fonge
 ath vide hvo ieg er for assen kommer Saa gick han til
 Drotningen oc antworde hende den guldring/ som Olger
 hende sende/ oc sagde Kong Olger din kere hossbende er
 farff oc sund/ och han lader dig sige mange tusinde gode
 10 netter Hun gemde strax ringen for hun kende hannem vel/
 oc bleff da glad ass alt sit herte Hun tackede hannem storlige
 for de gode tidinge som han hende forde/ oc bad sine tienere
 stenke hannem/ hertug Berard horde vel ath samme bud
 sagde ath kong Olger lessuede/ thi lagde han det haardelige
 15 paa herte/ han ville da gerne slaget Galter ihiel/ om han
 funde fonget der lempa til

¶ En time eller tho der esster som han bar mad ind
 for Drotningen/ da ville han gerne verit i trette met Galter
 20 in thi bod || han hannem en ret oc sagde Ber disse fad met
 denne ret ind for Drotningen Han suarede Jeg er her en
 fremmed mand lad dine egne suene bere hannem fram/ eller ber
 hannem selff som du est van ath gore Hertug Berard tog
 strax sin dagger vd oc ville stunget hannem ihiel/ Galter tog
 25 mod hannem/ oc brod kniffuen i thu i hans hand/ oc kryste
 saa hans singre saa hart at der spranc bled ass alle hans
 nagle/ hertugens suene ville strax drebet hannem/ thi lob han
 vd at porten ned til sit folk han sledde sig strax i sit harniss/
 oc bad sine suene oc saa gore Siden tog han oc hans
 30 suene deris kleder offuer deris harniss/ oc ginge saa bort
 mod slottet igen

Der Galter kom for porten/ da ville icke porteneren lade
 hannem ind Saa slo han hannem strax ihiel/ och gick
 saa ind met foss/ Som han kom ind i salen da stod hertug
 Berard for keyseren/ han drog strax sit fuerd/ der hertugen
 35 det saa/ da gaff han sig ned vnder bordet vnder keyserens

foder/ ellers hagde Galter floffuit hannem mit i thu/ Keyseren
 robede strax Griber eller slar denne stak ihiel/ som gor dette
 store hoffmod i vor neruerelse/ ieg skal lade henge hannem
 offuer al tyssue Drotningen sagde Kere herre sparer den
 vnge mand/ det er kong Olger danskis broder son/ kongens 5
 son aff Danmark Der hertug Neymis/ hertug Dirick oc andre
 flere gode kemper som skulle grieve hannem dette horde/ da
 fore de sagte met dem ath fore dem i deris harniss Der de
 komme ind igen/ da hagde han slaget alt hertugens folk ihiel
 oc mange til met/ oc stod da all ene offuer dem met sit 10
 blodige suerd som en glubende loffue De spurde hannem ath
 huo han waar/ oc hui han giorde denne store wgerning vdi
 keyserens neruerelse

¶ Galter suarede Jeg er kong Olger danskis broder u io*
 son Kongens son aff Danmark/ och kong Olger haffuer sent 15
 mig hid til sin hustru oc Drotning/ och til keyseren ath ieg
 skal sige och vnderuise dem huor forredelige hertug Berard
 ville ladet staaled liffuit aff hannem mit hundrede karle som
 han hagde sent i hold for hannem/ der han skulle fare ned
 til Danmark Jeg kom saa vforuarendis til kong Olger samme 20
 tid i en stor stow/ och hagde der moren mist mit liff/ Disse
 saar ieg sick der samme tid/ de kende paa mig saa lenge ieg
 lessuer Nu kom ieg hid i god tro och viste mig ingen fare/
 oc denne stemme forredere hertug Berard ville nu staaleit
 mit liff aff mig/ som han pleyer ath gore ved andre Der 25
 keyseren hagde dette hort/ da sagde han til Berard/ huad
 suarer du her til Han sagde Jeg haffuer det icke giort/ der
 paa vil ieg visse hannem en kamp/ Galter suarede Tag
 hid dit pant der paa Der haffuer du mit pant igen/ ath
 ieg vil mode dig i morgen i en fredz naer oc huor du so
 mig tilfiger

¶ Der de komme sammen/ da rende de saa mandelige
 paa huer anden ath baade deris glauen broste all i sticke/
 dog bleffue de baade sidendis i deris sadle/ Galter drog sit
 stinnende suerd/ och hog met baade sine hender til lige paa 85
 hannem/ ath han ville beuise sin mandom oc styrke/ met det

samme hug hog han hanß hielm i thu oc giorde hannem ille
 saar i hans hoffuit oc arel Han sagde til hannem der ved
 Der haffuer du ith tegen til/ ath falsc oc suig pleyer gerne
 ath sla sin herre paa halss Som Berard skulle hugge paa
 5 hannem igen/ da vendis han fuerd i handen paa hannem
 saa ath han hog Galters hest i panden Hesten bleff der ved
 galen och sin oc lob tring omkring met hannem oc slo oc bed
 s paa alle || sider Thi sprang Galter ned aff hannem/ och hog
 det ene ben aff hertug Berard oc slo hannem aff hans hest
 10 Der han laa paa iorden/ da bad han Galter ath han ville
 gissue hannem sit liff for Gudz skyld/ Galter suarede Stouder
 du till ath du giorde den store forredelse mod Olger och mig
 Han tagde oc ville icke suare Saa hog Galter hannem ith
 suaret saar i hans pande Han robede oc sagde Jeg kendis
 15 her nu obenbare for eder/ ath ieg giorde det forrederi mod
 kong Olger dansi/ ath ieg kunde songet hans hustru Drotning
 Clara oc England met hende Forbarne dig offuer mig arme
 mand/ oc vnt mig mit liff Jeg vil ligge i fange torn saa
 lenge ieg leffuer
 20 * Galter suarede Jeg er der met vel til frede/ men
 du haffuer nu verit din gerning oc suig her obenbarlige
 bekent for alle Saa bad Galter for hannem til keyseren/ ath
 han ville vnde hannem sit liff/ Keyseren suarede det han
 skulle icke lose met det beste konge Niige som er i verden Saa
 25 lod han strak henge hannem i en galhe Der dette waer set/
 da gaff Drotningen aff England Galter store dyrebare gassuer/
 oc tackede hannem storlige/ for han hagde saa erlige frelst
 hende fra den forredere/ Keyseren sick oc stor vilge til
 hannem for hans store mandom skyld/ som han saa hannem
 30 gore/ han prisede oc loffuede hannem fore sit raad/ oc sagde
 ath han skulle blifue en mechtig tempe om han maatte leffue
 Her fore sick Carlot keyserens son stor hemmelig awind til
 hannem induertis i sit hierte/ fore hans fader rosedie hannem
 saa meget/ och for han waer aff det danske konge blod/ och
 35 want saadan stor ere hoss dem der i fremmede land

Der kong Olger hagde sticket alting vel her i Niged och **s***
 frelst det fra wduertis fiender/ Da antuorde han Gode
 sin broder det i hender/ ath styre och regere oc for saa aff
 Danmark esfter Engelens besafning och bud/ och kom siden
 aldrig mere hid igen Thi ath en nath som han laa och soff/ **5**
 Da sende gud sin Engell til hannem oc lod hannem binde oc
 sige At han skulle strax fare aff Danmark bort til Nodis/ oc
 stride der mod Turkerne/ Thi han skulle all ene vinde Soldanen
 ossuer met Gudz hielp oc trost Han for did hen och kom vel
 fram met sib til Nodis han hagde sin hest Busant met sig **10**
 som han for vant fra Bruher Soldanen/ der han slo hannem
 ihiel Der han kom ind i staden Da hagde de alle vidunder
 aff hannem for han vaar saa stor oc lang Han kunde ingen sted
 fonge herberge i staden fore de vaare alle forarmede aff stor
 hunger oc swelt fore de hagde lenge vered belagde aff Turkerne **15**
 och Hedningene Som han saa red op och ned ath gaden och
 gass sig ille for herberge Da kom der en til hannem/ oc bad
 hannem ride til de fire Borgmestere som regerede staden/ och
 hagde mact at vduelge dem konge naar deriss herre dode
 Han red bort mod deris Palaz som de vaare alle til hobe **20**
 Der de bleffne hannem var da lode de locke deris port for
 hannem Han bad lade sig ind/ thi han ville tiene for guld
 oc penninge/ och stride mod deris fiender De suaredi rid din
 vei dw tien off icke Thi ath dw skulle mere ede paa en
 dag/ en dw kunde fortiene i sempelen dage fore dw est saa **25**
 stor oc lang Saa red Olger bedroffuit vd aff staden igen

* Der han kom vden for porten da fant han der en fattig **s ii**
 enke i en lidet bolig Han spurde om hwn ville lene hannem
 huss faare Gudz skyld/ thi det vaar hart mod natten/ och
 han kunde icke fonge huss i staden Hwn suaredi ieg ville **30**
 gerne lene eder hus/ men ieg haffuer huercen mad eller
 dricke icke haffuer ieg helder foder til eders hest/ Men ieg
 haffuer fire sonner de ere i staden oc thygge mad til vor fode
 som de gore huer dag/ fonge de noget Da vil ieg gerne dele
 det met eder om i gide edet der aff/ Han suaredi ieg beder **35**
 der gerne om thi ieg haffuer hwerken guld eller penninge

ath lobe noget faare Men ieg haffuer en god hest och ith
faasteligt harniss oc ty/ Med huilke ieg vil nest Gudz hielp
mere fortiene en dag En wi kunde alle fortore ith helt aar
igennem/ Hun suared ieg vil gerne lene eder huss/ sette
seders hest i min kaal haffue Der fonger han gress op til
sin bug ath oede

** I det komme hennis sonner hiem oc sagde/ ath de
hagde gonget all staden omkring oc bedet oc sygget oc de
singe huerken mad eller dricke Thi ath Justamund den store
10 Turker hagde lenge tilforn belagt staden ath der kunde intet
komme ind Olger sagde til den elste son Tag min sfiold han
er bedre en hundrede gyldene/ och set hannem til pant i
staden for saa meget som wi kunde alle ede oc dricke i iasten
til vor nadnere/ Han gick ind i staden och tog mad oc dricke
15 paa hannem for tre gyldene/ Der Olger saa ath han hagde
saa lidet Da bad han hannem gonge ind i staden igen oc
tage en saa meget paa sfiolden/ Om morgen den da sagde
Olger til drengen Gack ind i staden och hent oss mad oc
dricke for ser gyldene paa min sfiold till vor dagere Den
20 stal betale det altsammen som inthet tencker nu der paa/

s ii* ** Som de sade oc oede da kom der bud till staden ath
kong Cormont aff Turkerens heer hagde rossuit ith klaaster
hart hoss staden oc taged vd alt det som der vor inde/ oc
grebed der Abbeden oc sempyen muncke til fonge Thi rede
25 der mange vd aff staden ath forfolge hannem Der Olger det
saa da sagde han til enden Hagde ieg nu min gode sfiold
da skulle ieg ride met de andre ath hessne det store hoffmod
paa kengen/ hun suared ieg haffuer inted som ieg kan
vdslette fore hannem Men ieg vil gonge ind i staden och sette
30 min elste son til pant for hannem Der hun kom til bage
igen da sagde hun til Olger her er din sfiold Min son stal
tiene for hannem ith aar vden dw vilt lose hannem forre/
Olger suared ieg skal lose hannem for ieg fossuer Han
rende strax vd aff staden effter de andre oc kom en for til
35 siende en de giorde/ Der kong Cormont saa hannem komme
Da rende han mod hannem met sit glauen Olger vigede for

hannem och stack hannem saa tuert i gennem ath han salt
ded till jorden Saa fulde Olger de hundrede mend som
kongen hagde met sig oc slo tredinge ihiel aff dem/ de andre
vndrende i deris behold/ Siden lossede han mwnckene som de
hagde fanged oc bundet oc strax de klede fra deris ogen som 5
Turkerne hagde blindet dem met/ och bad dem gange hiem
till deriss Kloster igen

* Saa tog han fire heste som Turkerne hagde lesset
oc laddet met solff oc guld/ falke oc diske/ solff billede/ mon=
stranhe forskaber oc hagle aff gylden sticke/ oc forde dem til 10
enkens til bage met sig/ och lossede strax hennis son igen som
hun hagde vdsat fore hans stiold/ Saa lod han rede ith
kaasteligt gestebud i ith stort huss der hoss oc sende saa bud
offuer all staden Ath alle som der ville ede oc dricke oc gore
dem glade ath de || skulle komme did til hannem Der kong S: iii
Hans i staden som hed Nodis dette spurde/ da vndrede han
storlige der paa ath den fremmede kempe vor saa rund oc
geffue mild Da sagde hans suene til hannem Han slo ene
hundrede mend paa fluet i dag/ oc myrde mange aff dem
oc deris konge/ och tog saa vtaligt guld oc penninge fra 20
dem/ som de hagde songet til bytte i Closteret oc forde
det hid met sig

* Om anden dagen der han hagde giort det store gesle=
buud oc giffuit alle noch/ da gick Kongen ned ath han ville
see hannem oc binde hannem til gest Der han kom hart mod 25
huset da gick Olger vd mod hannem oc tackede hannem
ydmugelige ath han ville verdis til ath komme til hannem/
kongen bad hannem strax til gest/ och tog hannem op til
slottet met sig Der han skulle gange til bordz Da sagde han
ath han ville icke ede/ for en hans verdinne oc hennis elste so
son komme til bordz met hannem/ kongen lod strax hente
dem och sette enken twert offuer fra hannem/ oc sonnen hoss
hans side/ Der borgemesterne i staden dette saage at den
fattige enke oc hennis son singe saadan ere for hwn lente
Olger danske herbere Da singe de stor awind til Olger oc ss

hende/ och till hennis son/ oc angrede da ath de sonde hannem
huss tilforn och luethe deris port for hannem

Der maaltid vor giort/ da gick encken oc hennis son hiem
igen/ Saa spurde kongen Olger at hwo han vaar/ oc
5 hwad han heed oc hwi han geste til den fattige enkis vden
for staden han suaredes Ieg er født i Danmarks Nige/ och
de kalle mig den gamble riddere/ Der ieg kom hid i staden
s iii* da kunde ieg ingensted songe herbere Saa lente den || fattige
Encke mig huss/ thi begerede ieg aff eder ath i ville bede
10 hende til gest for min skyld/ ath ingen skulle mene ath ieg
ville vere vtacknemmelig mod henne for hennis gode vilge
skyld Sender bud esster Abbeden her vden for staden/ ieg vil
gissne hannem Closters klenodie igen/ som ieg tog fra Turkerne
Der Abbeden kom/ da gaff han hannem rundelige alle Closters
15 dyrebare klenodie oc slike/ Abbeden ville da gissuit hannem
saa meget guld och penninge som en hest kunde mest vere/
Olger sagde ath han ville inted haffue der aff Men han bad
ath han ville betale det gestebud som han gjorde/ och gissue
hans verdinne och hennis sonner en erlig stenk der aff
20 Abbeden fuldkommede hans vilge oc begaffnede dem erlige

** Der Justamund Turkeren spurde ath kong Cormorand
wor slagen da bleff han hastig oc wred/ och straffuede dem
offuermaade som hannem fulde De suaredes ath kongen och
de singe offuermaade kaasteligt bytte i ith Closter Saa kom
25 der en meetig tempe oc slo kongen oc xxx stolte mend ihiel
met hannem/ oc forfulde de andre/ och slo dem alle paa
fluet Da suaredes Turkeren dem igen Ieg frocter at det er
Olger dansk som slo mine brodre ihiel tilforn Han tuiledes
alligenel ved sig selff ath det skulle vere han/ thi han
30 hagde icke hert at der wor komme nogre fremmede stib
offuer haffuit

** Han gjorde sig strax rede om morgenen met all sin
heer oc drog nermer ind mod Nodis Han sende strax bud ind
til kong Hans/ at han skulle sende sempsten aff sine beste
35 temper vd i fredz med hannem all ene Kongen bleff forserdet

aff disse ord/ oc viste icke huad han suare skulle Da sagde
 Olger till budet/ sig din herre at der skal en mode paa
 banen/ som thaar slass met tiwe aff hans beste kemper til lige
 Der Justamund sick disse suar da lod han rede sin heer/ oc
 bad sin broder son || kong Isor/ oc kong Moysan oc kong Siv
 Murgulant at de ville holde der hoss offuer en side met alt
 deris folk/ oc komme hannem til hielp om de saage ath
 hannem trengde Der han saa Olger komme/ da sagde han
 til de andre Min hu oc hierte siger mig det/ ath det er
 visselige Olger dansk som der kommer rendendis/ mig toxis 10
 det oc paa hans hest

Der de komme i fredssen sammen da sagde Olger til
 hannem/ Justamund hui plaffuer du de fattige Cristne
 mennisse saa suarlige her omkring oc anderstedis Du haffuer
 och lense belagt denne stad Nodis/ oc ment ath du vilt 15
 hannem vinde met din bestolning hunger oc nod som du
 hannem gor/ du fonger alligenel inted aff staden/ Justamund
 suaredes Sig mig huo du est oc huad du heder/ thi det er min
 broders hest som du nu rider/ Olger suaredes Det er ieg
 Olger dansk som slo Bruher din broder ihiel met disse mine 20
 hender Jeg skal oc sla dig ihiel met dem nest Gudz hielp oc
 sende dig til helffuede esfter hannem/ men du vilt icke lade
 dig cristne Saa rende de suarlige til hobe met deris glauen/
 Turkeren brod sit glauen i thu paa Olger/ oc Olgers bleff
 aldelis heelt Der kong Isor det saa/ da sagde han til de 25
 andre Det wor en meetig hossuerck som min fader broder nu
 giorde/ Olger hog saa suarlige paa Turkeren ath han falt aff
 hesten Da sagde kong Hans til sit parti Seer huem tro i at
 sterckist er aff dem baade I det spranc Olger aff sin hest/
 ath han ville huggis och slass met Turkeren til fodss al ene 30
 de hogge siden lense paa huer andre/ omsiger hog Olger den
 venstre hand aff hannem saa fuerdet falt paa iorden Saa
 gass Turkeren sig saa suarlige op vnder hannem ath han slo
 hans fuerd aff baade hans hender De toge deris fuerd op
 igen oc hogge fast paa huer andre

S 10*   Da bad Justamund ath Olger ville tro paa hans
 Gud Makumet/ Da ville han giffue hannem land och rige
 Deris heste soete huer anden/ oc bedes och slegis mod huer
 anden ath alle mette der fore grue Omsiger slo Olgers hest
 5 panden/ oc rebenene i thu paa Turkerens hest/ ath han falt
 ded til iorden Der Justamund det saa/ da sagde han til
 Olger Nu stal ige tage din hest igen som wor min broders
 ferre Olger suarede Der fore stal du sette mig pant Saa
 hog han hoffnedit aff hannem/ oc sprang strax paa sin gode
 10 hest/ och rende saa ind i staden igen/ De loffuede da alle
 och tackede Gud for den deylige seyer som Olger hagde
 wondet aff Turkeren Kong Hans red strax met Olger aff
 staden igen med fienderne Kong Isorius rende til Olger met
 sit glauen Olger vigede for hannem/ oc hog hannem strax
 15 offuer panden met sit suerd ath han falt ned paa iorden
 Han hagde da visselige slaget hannem ihiel/ hagde icke kong
 Moysan kommet hannem til hielp met meget folk/ oc sat
 hannem paa en anden hest/ oc fort hannem i sit behold
 fra Olger dans

20 **D**er kong Hans saa ath der kom saa mange utalige om
 Olger til lige/ da rende han ind i hoben til dem ath
 han ville vndsette hannem Saa rende kong Murgelant till
 hannem/ oc stack hannem ihiel met sit glauen/ Der Olger det
 saa da rende han till Soldanen som hed Norandin/ oc stack
 25 hannem oc hans hest mod iorden til lige Han hagde da
 hugget hannem ihiel till visse/ hagde han icke bedet om fred
 oc liffuit Saa tog Olger hannem til fange/ oc bad saa kong
 Hansis folk/ ath de skulle forfolge fienderne alligenel ath
 deris longe wor slagen Han || rende ind vdi Turkerens heer
 so som en glubende loffue/ han hog deris baner herre strax
 i hiel/ oc tog saa deris hoffuit banere Turkerne begynde
 strax ath fly/ Olger forfulde dem fast Saa stottte de i deris
 basuner och begerede fred/ Olger red strax fra dem met
 35 Norandin/ som han hagde taget till fange/ och forde deris
 hoffuit banere met sig som han tog i marken/ De Cristne som

waare i Nodis de bleffue alle glade for denne store seyner
som Olger hagde vondet/ de forgede dog alle der tuert emod
for deris konge som de hagde da mist/ oc begroffue hannem
kaastelige met stor ere

Siden vdualde de alle Olger dansk till deris konge/ i 5
hans sted/ Olger stod lenge der emod/ oc ville ingeledis
anamme samme herredome fra hans arffuunge Saa frenede
all almuen hannem alligeuel samdrectelige emod hans vilge/
Der det waar giort da tackede han dem storlige/ och sagde
ath han ville holde dem ved log ret oc skel/ oc besferme dem 10
fra deris siende Han lod siden falle sin verdinne/ och giorde
hende til sin fadebur quinde Han giorde hende elste son til
sin daare suend/ de andre hennis sonner tog han oc i sin
tieniste/ der faare singe de fire borgmestere i staden stor hem= 15
melig auind til song Olger Men de torde icke lade dem mercke/ 15
Kong Olger lod hente Soldanen ind fore sig/ oc raadde oc
bad hannem ath han ville offuergiffue sine falske affguder/ oc
tro paa den eniste Gud som haffuer stabt hiimmel ee iord/
da ville han giffue hannem sit fengsel quit Han suarede ath
han ville det ingeledis gore oc bad ath kong Olger ville esse 20
saa meget guld oc penninge/ solff/ klenodie/ och dyrebare steue
som han ville begere/ || Da ville han det gerne giffue hannem ~~C~~
for sit fengzel Kong Olger suarede ath han ville aldrig selge
noget mennisse for guld penninge eller for andet goz/ Oc
bad hannem paa mness ath han ville lade sig Cristine/ da ville 25
han giffue hannem halffdelen aff Niget met sig/ Eller ath
han ville fly det saa Mh Turkerne och alle de andre siender
ville strax fare deris ferde hiem igen/ och icke gore de
cristine mere stade/ Han suarede ath han ville det saa fly ath de
stulle strax fare bort deris ferd Kunde han icke det saa sticke/ 30
Da loffuede han paa tro och ere ath han ville strax komme
i sit fengzell igen Her met lod kong Olger hannem fare Der
han kom vd i herren oc sagde Murgelant dette/ som da vor
ypperst blant dem Da bleff han gandsse glad ass dette vilkaar/
oc sagde til alt folket Vi kunde her inted mere bedriffue/ thi 35

vaar ypperste fonger oc kemper ere her alle slagne/ wi vinde
icke holder mere pris eller ere her Men kong Olger dansf
er deris herre/ lader oss fare vaar ven til bage/ ath wi fonge
her icke mere stade

Der Turkerne och Hedningene vaare da farne deriss ven
Och almen i Nodis sad siden i lang tid met fred oc
rolighed oc bleffue da rige och mectige igen fordi ath kong
Olger regerede dem erlige oc skellige/ och forsuarede dem vel
for alle deris siende/ da begynte de ath hoffmodis oc awendis
10 induertiss i deriss herte/ En dag gick Kong Olger vd i sin
abilde gaard/ at han ville forloste sig/ oc mente ath der
hagde ingen vered inde for hannem/ Thi begynte han at
sucke oc sige ved sig selff/ dog saa hont ath en anden det vel
15 hore kwn=||de/ O dw honbaerne forste Keyser Karll/ O
edelige Danmarkis Nige O gode England

¶ O min alder keriste hustrw/ Drotning Clara/ skal ieg
aldrig fonge eder mere at see O dw slemme forredere Berard
som ville bedraget min kere hustrue/ oc staalet mit liff aff
mig/ Gud lone dig tilborlige for det forredelige sticke/ Der
20 laa en skalk vnder ith trae i haffuen oc horde disse hans ord
Thi gick han strax bort til borgmesterne i staden oc sagde dem
dette som han hagde hort

¶ Efster disse hans ord och tale Da trode de strax ath
det vor Kong Olger dansf de vistle icke hans nassn tilforn
25 Thi han kallede sig altid for den gamble riddere/ Disse tho
borgmestere Berenger oc Godebuff som vaare ypperste aff de
fire de hagde stor awind til hannem/ fordi ath han saa
ophoffuede den fattige encke och hennis sonner/ thi ville de
gerne komme hannem aff dage met forredelse Den ene sagde
30 han slo mine frender ihiel i Lumbardien/ den anden sagde
han slo oc mine freender desligest Men de torde icke lade dem
merke obenbarlige Da sagde Berenger til den ander Jeg
haffuer hort hannem sagt ath han vil till den hellige graff
Thi ville wi raade hannem ath han far did nw/ men hans
35 land staa alle i freden/ Saal ville wi tale met skipperen och

begaffue hannem/ ath han shall fore hannem til Aſſrica land
 Konger kong Iſor der sat paa hannem/ da ſeer han aldrig
 mere foll thi han lader hannem pine ihiel for han ſlo hans
 fader Bruher ihiel och nw desligest hans faderbroder Iuſta-
 mund den megtige Turkere/ De andre forredere ſagde ath 5
 det vor ith gaath raad/ thi ville de ſtice det lempelige ath
 ſaa ſkulle ſte met det förſte

Ga dag bleff kong Olger ſaa til finde/ ath han ville ^{C ii*}
 fuldkomme ſit loſſte och regſſe/ Thi bad han forſcreffne
 borgemestere ath de ſkulle ſtice hannem iſh gaat fast ſlib och 10
 en god ſlippere/ ſom kunde fore hannem til den hellige graff
 De forredere ginge ſtar bort oc leyde en ſlippere aff Aſſrica
 oc gaffue hannem guld oc penninge at han ſkulle fore Olger
 did i kongh Iſorſſ hender/ thi han kunde inted gore ſin egen
 ſonge och herre mere til vilge for han vor hans obenbare 15
 ſiende/ De ginge til bage igen och ſagde for kong Olger ath
 de hagde alting vel beſtillet met ſlippere oc ſlib kaſt oc
 thering/ thi ville de ſonge hannem en Munk met ſig ſom
 for hagde der vered och kunde tuunge maalet De ville oc
 ſonge hannem en ſcriffuer met ſig ſom ſkulle beſcriffue och 20
 mercke/ alle de vnderlige ting ſom han der ſaage/ Siden lede
 de ſcriffue iſh forredeligt breff till kongen i Aſſrica ſaa
 lydendis Ath de ſende hannem Kong Olger danſt ath han
 mette rette ſig ſelfſ offuer hannem/ der ſinge de ſamme munck
 met ſig/ ath han ſkulle fore det fram Kong Olger gick til 25
 ſlibs oc bod dem alle gode nat/ och bad dem regere erlige
 och ſkellige offuer fattige och rige/ til han komme ſelfſ til
 bage igen

* Det hende ſig ſtar den förſte dag ſom de komme till
 ſoſſ anderledis en de forredere oc ſlipperen acted hagde 30
 Thi der kom en ſwar storm paa dem/ och bleff ſaa mørken
 nat til met/ ath ſlipperen bleff forbifred i haffuit/ ath han
 ikke viſte huort han ſkulle ſegle Omsiger lob ſlibet paa en stor
 ſlippe oc ſloss alt i ſtice/ Oc de drucknede der alle sammen
 vden kong Olger all ene/ Vor herre ſom hielper och troſter 35

alle sine venner/ halp hannem serdelis Ath han kom ind paa
 ¶ iii samme klappe met ith sticke aff stibed/ om anden dagen der
 vandet bleff stille igen Da saa han huor der rode to fissere
 met en lidet baad/ thi ventede han alh dem met sin hat ath
 5 de skulle komme til hannem/ der de komme/ da loffuede han
 dem penninge at de ville fore hannem i land/ for han vor
 der stibroden/ Som de rode paa stranden met hannem/ da
 saa han huor der flog ith lidet skrin/ thi bad han dem ro
 hannem did fordi ath han hagde det mist/ der stibet forgidiss
 10 met hannem Han brod det siden op oc fant de forredelige
 bress som vore vdscrefne om hannem Der han hagde lest
 dem da vndrede hannem storlige der paa

* Han saa omfiger ith hont torn longt fra sig thi
 spurde han hwad det vor De suarede/ det er det store torn
 15 i Babilonien Stad Han spurde framdelis hwo der vor herre
 offuer staden De suarede den megtige Soldan Norandin/ Da
 viste Olger strax at det vor han som han tog for til fange
 for Nodis thi gruede hannem storlige huor det skulle gonge
 met hannem/ Han spurde om der vor orloff och krig/ de
 20 sagde ath der vor alsoomstorst feyde/ Mellem samme Soldan
 och Kongen aff Iherusalem som hed Mensan/ for Norandin
 ville haffue hans daatter til hustrue oc han kan icke songe
 hende Der Olger kom paa en mil ner staden Da bad han
 systerne sette sig der i land/ thi han gad icke lenger vered
 25 paa haffuit/ men han kunde naa land iorden/ de gjorde som
 han dem bad/ oc han lente dem for deris vmage Han
 begynte fast ath tenke ved sig/ huorledis han kunde best
 frelse sit liff fra sin fiende Thi sick han saa i finde ath han
 ville smorge sit ansigt/ krep och hender/ oc gøre det sort Oc
 30 sige siden for alle ath han vor en blaamand/ for han kunde
 tale deriss maal och hagde det lert i Nodis

¶ iii* * Der han kom ind i Babilonie Stad/ da sagde alle
 som hannem saage Se huilcken en deylig stor blaamand der
 kommer Der han kom op till kengen da sagde Olger till
 35 hannem Min herre kengen aff Egipti land sende mig till dig
 met fem hundrede mend/ oc de bleffue alle drucknede vden

ieg all ene/ thi galeyden stotte paa en klyppe om natten for
 oss/ oc ieg kom siden til landz met en siden baad/ Kongen
 spurde huad han hed/ Olger suarede De falle mig den gamle
 riddere/ Kongen sagde Ver vel kommen du gode riddere men
 du haffuer ledet saa stor liffuis fare for vor skyld/ wi ville 5
 gore vel mod dig oc gissue dig guld och penninge/ Er her
 noget embede i vor gaard som du begerer/ da skalt du det
 gerne fonge/ Olger suarede Da begerer ieg helst at ieg maa
 tage ware paa dine fanger for ieg er for benant der met/
 Olger gjorde det mest fordi at de were Cristne som fagne 10
 wore/ ath han ville fare vel met dem/ det meste han funde

Ved dette pass da komme der fire mektige konge Soldanen
 til hielp met meget folk som waare kong Caruel/ thi
 froctede Olger storlige ath han skulle kende hannem thi gick
 han strax bort til fange tornet der han saa hannem komme/ 15
 Den anden konge hed Dabilant/ Den tredye hed Murgaser/
 oc wor konge i Tartarien/ Den fjerde hed Milon oc wor
 konge i Arabia Der Olger kom ned i tornet til fangerne/ da
 sagde han til dem Stonder op i Cristne fanger och lader mig
 se huo i ere/ thi ieg skal nu tage ware paa eder/ hertug 20
 Gerard aff Konsilon suarede Vi ere alle cristne mennisse aff
 Lumbardien oc Valland oc skulle fared til den hellige graff/
 oc Soldanen || lod tage oss til fange/ oc faste oss ned i dette i morke torn/ her haffue wi lenge ligget/ saa ath wi ere sot
 suelne ihiel/ for wi funde icke lose vort fengsel som han 25
 begerer Ville du vere vort bud til hannem/ at en aff oss
 mette fare til vore venner ester guld oc penninge at lose
 oss met/ da kunde du fortiene hiemmerige der met paa oss/
 Olger suarede I liwe til visse komme der nogen loff aff eder/
 han komme hid aldrig mere igen Saa lod Olger hente ih 30
 liwss ath han ville se om han kunde kende nogen aff dem/ da
 saa han sin frend hertug Gerard blant de andre/ han tog
 hannem strax i fagn oc koste hannem oc sagde til hannem/
 Kære frende huorledis komst du hid Gerard suarede Jeg
 haffuer ingen blaamend vdi min slekt da sagde Olger igen 35

Heder du icke hertug Gerard aff Nonsilon/ han sagde in/ oc
ieg hagde en broder paa mit moderne som hed Gotrick oc
han wor konge i Danmark/ oc han hagde tho sonner effter
sig lessuendis/ den ene hed Olger dansk han fulde lenge keyser
5 Karl i Frankerige/ den anden hed Gode oc han wor konge
i Danmark/ oc han hagde en deylig vng mand til son som
hed Galter/ oc han slo en forredere ihiel i kamp som hed
Berard/ oc ville forraad Olger dansk oc taget hans hustru
oc Drotning fra hannem oc Engeland til met/ der fore
10 loffuede wi oss til den hellige grass/ at Galter want
hannem vdeffuer

* Olger suared Det er ieg kong Olger dansk din broder
son som du nu taler met Jeg for til Nodis effter Engelens
bud/ der slo ieg den mectige Turker ihiel Instamund Siden
15 bleff deris konge i Nodis slagen ihiel som hed kong Hans
Saa bleff ieg konge der i staden igen effter hannem Siden
ville ieg faret til den hellige grass/ oc slobet bleff forgonget/
saa kom ieg hid Nu haffuer ieg giort mit ansigt suort at
ingen skal kende mig/ oc siger ath ieg er en blaamand

Civ* De Cristne loffuede hans vise fund/ oc bade alle ydmy-
gelige ath han ville fare det beste met dem han kunde/ thi
de hagde haft stor nod i lang tid tilforn/ Olger bad dem
haffue tolmodighed/ och lade som de kende hannem icke
Siden gaff han dem noch mad oc dricke/ oc flyde sin frende
25 i torned en seng

Der kong Moysan aff Iherusalem ville begynde for aluere
ath stride mod Soldanen som hed Norandin Da lod
han til hobe kalle de konger oc forster som hannem skulle
folge/ Forst Kongen aff Arabia/ Kong Isor aff Dorcant/
30 Kongen aff Damascen/ Kongen aff Damiet oc Kong Danemon/
oc andre flere mectige konger met all deris mact oc folk Saa
de wore xxv. konger til hobe/ Der Moysan hagde saffned sin
heer da drog han faare Babilonie stad met try hundrede
tusinde rebhede mend/ Saa redde Soldanen sig til at han
35 ville sla vd aff staden om morgenen til hannem/ oc besol

kong Carnel ath fore sin hoffuit banere Da gick Olger til Soldanen och bad ath han ville sticke hannem en god hest och harniss/ da ville han rende och slaff met den beste kemp som kongen ass Iherusalem ferde did met sig/ Soldanen lod hente mange heste til hannem Men der wor ingen som 5 hannem funde vere met sit harniss och ty om aftenen Olger gick i seng/ da wor han gaanske bedrossuit

* Thi sagde han ved sig selff/ Forbandet vere Bruher til euig tid som slo Brifort min gode hest ihiel/ Forbannede vere och borgmesterne i Nedis som haffue min gode hest 10 Busant hoss dem Der laa en ass Soldanens suene inde hoss han-|| nem/ oc horde disse ord Han sagde Soldanen dem om v morgen'en Da fornam han strax ath det wor Olger dans/ thi bad han suenden ath han skulle inted tale der mere om for nogen paa iorden/ ath Olger skulle icke songe det ath 15 vide Han sette sig strax fore i sit hiert/ ath funde det komme i dage mellem hannem oc kong Moysan/ da ville han strax laste Olger i torned blant paddar och orme til S. Hansis baptiste dag der nest esster/ da ville han sette hannem paa ith maal fore sit folk och hedningene/ ath de skulle da alle 20 siude til hannem/ oc specke hannem met straaler och pile/ som de plende huert aar ath gore S. Hansis dag mod de Cristne songer i deris storste høyrid oc gledstaff

* Om morgen'en kallede Soldanen saa mange konger oc forster til hobe som han hagde inde hoss sig/ oc sagde ath 25 hannem toete en nu best och raadeligt ath vere ath han sende bud vd ass staden til kong Moysan/ ath han en nu ville giffue hannem sin daakter til ecte/ for der skulle bliissue mere blodis vdgyndelse for hennis skyld/ oc han ville oc lade hannem sige ath hagde han for giffuit hannem hende Da so hagde han icke fared til Iherusalem til hannem/ och giort hannem saadan skade paa hans land oc rige som han der giorde/ och sagde ath han en nu miste lissuit til met for hennis skyld/ om han icke vil giffue mig hende De sagde alle ath dem toete raadeligt ath vere ath han sende saadanne 35 bud til hannem som han sagde Da wor der ingen i alle

hans heer som torde verffue dette hans bud/ eller fore hans
breff till kong Monsan

• Da gick Olger fram oc sagde Jeg vil ride samme
erende om i ville fonge mig hest och harniss/ der paa forund-
5 rede de alle ath den blaamand torde vere saa drifstig/ Och
v* kong || Caruel mistendte fast/ at han skulle vere Olger dans/
Men han kende hannem icke til visse for han vor saa fort oc
blaau i sit ansicht

• Soldanen sikk Olger sin hest som hed Marcewal oc
10 ith gaat harniss til met Saa red han vd til Kongen/ Den
store starcke galne hest syntiss ath flynge met hannem der han
tog aff sted/ thi han sprang rv foder langt huert spring met
hannem Han hagde icke vered bereden i lang tid tilforn/
Och Olger sad aldelis stille oc fast paa hannem och regerede
15 hannem effter sin vilge Da sagde kong Caruel til Soldanen
oc til de andre Jeg saa aldrig nogen kempe eller Konge ride
en hest saa stolt som han gor Vden Olger dans all ene/ som
vaar met keyser Karl/ Der Olger hagde verffuit hanss
erende til kongen Da sagde han til hannem/ Sig Soldanen
20 at han skal aldrig fonge min daatter chuad der gonger effter
encken met mord eller krig/ kongen sagde framdelis til Olger
Hør dw Soldanen til/ men han haffuer fonget dig denne
gode hest Olger snaredes Ney gor ieg icke/ men ieg tien
hannem fore guld oc penninge Saa bat kongen sine swene
25 ath de skulle tage hesten fra hannem Olger bleff der fore
vred och sagde Det vaare stor stam ath en konge skulle lade
rossue noget sendinge bud Men begerer dw endelige denne
hest/ Da sent en aff dine beste kemper vd mod mig i fredss
at slass oc sictie om samme hest/ Vinder han mig offuer/ da
30 mot dw haffue hesten/ oc ieg vil vere hans fange/ Men
vinder ieg hannem offuer da beder ieg gerne at ieg maa
beholde hesten/ Kongen oc de andre forster sagde at det
motte saa vel vere

• Da spurde kongen om der vaar nogen i hans heer
35 som ville gonge i fredz met hannem/ Da gik Langulafrz/
fram/ Bruhersz oc Justamundz broder som Olger hagde for

flaget ihiel/ oc sagde at han ville slas i kamp met hannem/
 De singe || huer anden deris pant der paa/ oc kongen behold v ii
 Olgers hest til meth til pant Der Olger som til bage igen
 och sagde Soldanen swar/ Da spurde han huor hans hest
 vaar Olger sagde at han motte sette hannem til pant for sig 5
 at han skulle komme igen oc slass met Langulafre Soldanen
 lod strax vebne hannem met ith fagsteligt harniss/ ath han
 skulle vinde/ men han hagde alligeuel ond grund til hannem
 i sit herte/ och actede ath lade hannem afflisse i framtiden/
 Der Olger kom vd til kongen Da sic han hannem sin hest 10
 igen Han sprang strax paa hannem och red saa did som de
 skulle sechte Han bad hemmelige til Gud i sit herte At han
 motte offuernde sin siende

* Siden sagde han til kongen oc de andre forster Skeer
 det saa ath ieg vinder denne kamp/ da beder ieg eder alle 15
 ath ieg maa ride fri oc quit til bage igen i mit behold/ De
 swore oc loffuede hannem alle At hannem skulle inted andet
 der ske En det som erligt oc tilborligt vaare/ Saa rende de
 suarlige til hebe met deriss glauen/ oc Langulafre stack sit
 glauen i tw paa Olger I det samme stack Olger hannem 20
 fore i hans pande met sit glauen/ ath hielmen falt ned paa
 iorden Oc han bleff beswimet aff den sware dryning/ ath
 han kunde huerken hore eller see Saa tog Olger hannem
 i halssen oc faste hannem tverd offuer sin hest faare sig/ och
 rende saa ind i Babilonien met hannem och antuorde Sol- 25
 danen hannem til fange/ Soldanen tackede hannem storlige/
 och sagde at han skulle vel lone hannem der faare/ men det
 vor icke aff hiertet Siden gik Olger bort til de Cristne
 fanger som han skulle tage vase De spurde huor han hagde
 vered saa lenge Men han icke kom til dem/ han suarede ath so
 han hagde vered i striden och grebed en megtig sange som
 hed kong Langulafre Da bad Hertwg Gerard aff Nonsilen
 hannem ath || han skulle hielpe til ath de motte komme aff v ii
 det sange torn Olger suarede Nediss inthet Jeg vil suarlige
 sticke oss alle harniss och voben Saa ville wi sla oss deylige 35

met mact fra disse stemme Hedninge lettere oc hunde/ och
komme siden i vort behold igen

¶ En dag der esster Da bed kong Eanuel Olger til
gest som han sad offner borde met hannem all ene Da sagde
5 han til hannem/ Saa offte ieg seer paa dig/ Da tockis mig
Ath ieg seer en Cristen mand som hed Olger dansk/ oc vaar
min gode ven Thi beder ieg dig gerne ath dw vilt sige mig
om det est dw eller ey/ Olger swared/ det er ieg din ven
oc tienere Olger dansk som bleff forraad aff dem som bo i
10 Nodis siden ieg hagde slaget den megtige Turker Justamund
ihiel Der gress ieg oc denne Soldan Norandin til fange och
gaff hannem sit fengsell quit Der ieg vor Konge i Nodis/
Siden ville ieg fared til den hellige graff/ oc swibet bleff for
gonget/ oc ieg kom saa hid paa en liden baad Oc tager nu
15 vare paa de Cristne fanger/ bland huilke ieg haffuer baade
frender oc venner Kong Eanuel sagde Giss dig til frede ieg
vil fly det saa ath de Cristne skulle komme til loffen for en
foge ting/ Disse ord sagde Olger siden til fangerne der aff
bleffue de alle glade

20 ¶ Men Olger vor til gest met kong Eanuel/ da spurde
Kong Langulafre Soldanen ath huo det vor som hannem
tog til fange/ men han vor saa suar oc stark/ Han sagde
ydermere til Soldanen ieg vil det swerge paa min tro oc ere
At hans mage er icke i alt Turkerhet/ och ey helder i alt
25 Indie Land/ Soldanen swared vilt dw loffue mig paa dit
liff oc ere at dw det icke berobe vilt/ da vil ieg sige dig hwo
det er/ Han swor ved sin gud Makumet ath han det aldrig
v iii sige ville/ Da sagde Soldanen det er Olger dansk och han
thaar icke vere bekent at det er han Kong Langulafre
so swared/ kere frende Da gor dw ille ath dw lader den oben-
bare stakk lessne saa lenge for han tog dig for til fonge/ oc
han haffuer slaget tre aff mine brodre ihiel/ som vaare
Soldane for dig/ som vor Burmand Bruher oc Justamund
Soldanen swared/ hagde ieg for slaget hannem ihiel Da
ss hagde ieg icke fonget dig til fange Han skulle en gøre storre

mandem i denne strid Naar hun songer ende da vil ieg
lade hannem afflissue

Der kong Monsan saa alih Kong Langulafre hans beste
kempe vor sangen Da stickede han alt sit folk mod
staden vdi fire heer/ saa ath der vaar tolff och tine twinfide 5
mend i huer heer Der Soldanen det fornam Da giorde han
sig oc rede at drage vd mod hannem/ Han besol kong
Caruel sin hoffuit banere/ och fick saa Olger sin hest oc
harniss och bad hannem gore sit beste Olger suarede Jeg
skal i dag met Gudz hielp bla saa mange ihiel aff Turkerne/ 10
ath alle stusle kunde sige der aff til euig tid/ Siden droge de
sammen met begge deris heer Och rende ssode och sloge
mandelige paa huer anden Olger rende fram oc til bage
igen bland deris heer/ oc hog oc slo faare fod alt det faare
kom och sparde ingen Han kom offte kong Caruel til hielp/ 15
oc slo dem i hiel som ville taget hoffuit baneren fra hannem/
thi bleffue de alle redder for hannem och flyde i huor de
sage hannem komme/ Han forfulde de ypperste kemper och
slo ihiel saa mange som han kunde naa oc offuer komme

* Der kong Langulafre som stod hoss Soldanen paa v iii*
Babilonie torn dette saa/ da sagde han til Soldanen/ Olger
haffuer icke all eniste menniske nature/ men ieg tror ath
fenden haffuer verit hans fader/ thi ieg haffuer nu seet och
tald ath han haffuer slaget mere en halff tredyefindzliwe aff
de ypperste oc beste kemper i all vor heer/ for vden alle de 25
andre vtalige mange som han haffuer slaget der ingen kunde
telge Jeg tror ath han er kommen hid ath han skal ode
legge all vor sleekt och blod Jeg beder dig vor ypperste Gud
Makumet/ ath du vilt besterme oss fra hans hender/ Der
Olger hagde slaget kongen aff Damascen ihiel som forde so
deris hoffuit banere oc andre flere kemper til met/ som hoss
hannem waare Da rymde Turkerne huer sin ven Saa rede
kong Monsan til Olger met sit glauen/ Olger vigede for
hannem oc slo hannem paa hans pande met sit snerd ath
han salt ned aff hesten Saa tog Olger hannem met mact oc 35

forde hannem fangen ind i staden til Soldanen Da tæckede Soldanen Olger storlige/ oc loffuede ahh han vil lone hannem vel for sin store mandom

Olger red strax vd i striden igen/ da saa en meetig
5 fenge hannem komme som hagde thi tusinde deylige mend
met sig Han sagde til dem alle Giffuer eder tring omkring
denne tempe som nu kommer/ ahh i kunde sla hannem ihiel/
Olger rende mit i hoben til dem/ oc hog hannem strax ihiel
som forde hanss banere Der fore bleff kongen vred oc rende
10 til hannem met sit glauen/ Olger vigede for hannem oc hog
hannem paa hans heffuit/ oc kloffuede hans hielm oc pande
i thu ned i hans hals at han falt dod paa iorden Der kong
Murgulant dette saa oc han visste at kong Moysan vor greben
til fange som vor hans broder/ oc ahh de andre konger
v iv were mestre delen slagne/ Da || flyde han aff marken/ Olger
forsulde hannem fast neder til stibene oc slo mange ihiel paa
vegn aff Turkerne Saa tog han alt det ross oc bytte/ som
der bleff effter dem igen/ oc forde det til Soldanen Siden
lagde han sit harniss aff sig oc gick strax ned til de cristne
20 fanger/ oc hugsualede dem Der kom strax bud effter hannem
at han skulle gonge til Soldanen Der han kom ind til hannem/
da sagde han O du edelige gamle riddere du hassuer beuist
din store mandom i dag for mig Thi skal ieg erlige lone dig
Ieg giffuer dig forst denne meetige rige fange kong Moysan
25 aff Iherusalem/ at du mot statte hannem saa høyt som dig
selfsuer loster/ led hannem ind i Babilonie torn Siden vil
ieg ydermere betencke mig huad ieg kan giffue dig som du
fant vere behulpen met

Som Olger gick ind i torned met sin fenge/ da lucte
30 Soldanen dorren vden til/ oc sette snare lose for hende/ oc
sagde at Olger skulle der bie til han kunde best lade hannem
afflissue Olger bleff hastig oc vred oc mente at kong Moysan
visste dette forredelige sticke som hannem der skede/ thi greb
han hannem i halssen oc ville slaget hannem ihiel Han bad
35 at han ville giffue hannem sit liff/ oc giorde sin aarsage ahh
han visste der inted aff Da begynde Olger at forbande

Soldanen oc sagde O den stemme vtacknemmelige hund oc
stimpere/ der er icke en god blodis drobe i alle hans lemmer
oc liff oc ledemode/ men den fulle forredere ville saa lone
mig/ fore min store vimage/ ieg besfermede hannem fra hans
siende/ oc tog de npperste konger oc herrer til fagne/ ieg gaff 5
hannem oc sit fengsel quit/ der ieg tog hannem til fagne for
Aedis/ nu vil han lade mig suelte oc drebe/ det er hannem
stor ssam oc megen were/ Gud vnde mig saa lenge at lessue
ath ieg kan heffne paa hannem denne hans forredelse som
han mig giorde/ Saal regnede Olger op sin store vlocke oc 10
suare modgang som han hagde haft saa sigendis

Huo kan vere vslere paa jorden en ieg er nu/ alligenel v iv*
ath ieg haftuer verit tilforn en veldig och meetig Konge
i try Konge Nige/ Forst i England/ saa i Danmark/ som
ieg er fod/ Der nest i Aedis/ oc nu haftuer ieg wendet 15
Soldanen den store seyer til hand/ fore huilken han songer
euindelig priss oc ere/ der fore vil han mig lade pine och
plassue Kong Moysan sagde Man plejer almindelige at sige
Est en ssalk oc bed til Gud ath han loner dig icke Hagde
Soldanen verit noget erlig och god/ da hagde han icke set dig 20
i fange torn/ thi giorde du ille ath du togst mig til fange
for hans shld/ huad taek eller gaffu haftuer du der fore/
Olger bleff vred for disse ord/ thi greb han hannem i
haardet oc ville slaget hannem ihiel/ han bad ath han skulle
tenke der paa ath han wor hans fange/ oc gissue hannem 25
der fore sit liff/ Soldanen stod vden for dorren och horde
alle disse ord Thi sagde han til Olger

* Du skalt icke do saa lettelige som du tencser her i
tornek/ men du skalt settis paa banen S. Hans baptiste dag
for alle Turkere oc Hedninge/ da skulle forst skunde til dig 30
Bruhers oc Burmandz brodre som lessue igen/ oc siden alle
de andre/ til du blifuer vel sticket met straler spade och pile
I det kom kong Carnel oc spurde ath Olger wor fangen Thi
bleff han gantske bedroffuit/ och bad fore hannem/ Kong
Langulafre suarede strax och sagde Du est saa god som han/ 35
fordi best du hannem til gest i dag/ Han hagde icke slaget

min broder kong Burmand ihiel/ hagde det icke skeet for din
syld/ Ath du kunde songe Gloriant till din hustrue

* Soldanen sagde til kong Carnel Ieg haffuer stor
mistenke til dig/ ath du oc Olger gøre baade ith/ Kong
Car-|| nel suarede Det er sant ath ieg elster hannem fore
min ven min ere oc tro der vforbroden vdi som mig bor ath
holde Er her nogen som andet vil sige/ da faste ieg her
min staalhandste til pant der paa ath ieg vil slæss met
hannem der om i kredss/ Kong Langulafre tog handsten op
10 til tegen ath han ville slæss met hannem De sette stræt loffuen
oc vißen paa baade sider ath de skulle mode i kamp sammen
S. Hansis baptiste dag/ Der met for kong Carnel fra
Soldanen Siden sende han mestre parten aff sit folk hiem
til sin Drotning/ och lod hende sige ath han for til Francke-
15 rige/ ath han kunde songe hielp til ath frelse kong Olger
dansk och de Cristne fenger met aff fange torn

* En dog ath kong Carnel wor icke Cristen/ da hagde
han alligeuel stort haab til Olger danssis Gud ath han
skulle hielpe hannem/ Der Olger laa i fange torned da
20 gruede hannem storlige hno det skulle sagt ath han wor Olger
dansk Han kunde icke mistenke kong Carnel/ thi han visste
ath han wor hans gode ven Som han saa laa i all sin
største drosselce oc sorg Da kom Gudz Engel ind til hannem
gantske skinnende/ saa der bleff linst oc klart i torned ligeruis
25 som det hagde verit klart sol skim Han sagde til Olger Ver
glad/ dig skal inted blisseue ath skade/ du skal ingen mistenke
haffue til kong Carnel din gode ven Han er nu aff sted til
Franckerige ester folk ath hielpe dig met aff fengsel Naar
han haffuer det giort/ da skal han optendis aff den verdige
so Helligand oc anamme den hellige tro/ och stride siden met dig
for den hellige tro syld/ En suend som laa i herbered met
dig en nat oc horde ath du gaff dig for din gode hest oc for
din kere hustru oc for keiser Karl/ oc andre dine venner/
han sagde Soldanen det/ Bliss stadelige i Gudz ferlighed/
x* Saa persuant Engelen/ Olger tackede den alsommec-|| tiste
Gud for han huzuaede hannem i sin nod

Der song Monsan hagde seet dette store ierlegen oc clare
 syn och hort Engelens ord Da sck han den Helligans
 naade i sit hierte/ Och falt paa kne faar Olger dansk och
 bad ath han ville lere hannem den Hellige Christelige tro
 for Gudz skyld Thi han ville lade sig dobe/ och gerne do for 5
 Gudz nasci skyld i naar han skulle/ Olger lerde hannem det
 beste han kunde/ Siden loffuede de baade Gud dag oc nat
 ass alt deris hierte Hertug Gerard oc de andre Cristne
 fanger dem vndrede sterlige at Olger vaar saa lenge fra
 dem Och de viste icke at han vaar fangen/ thi gaffue de dem 10
 ilde for hannem Der han det horde som skulle tage vare
 paa dem Da slo han dem met en swobe/ oc bant dem fast
 haardere en de vaare bundne tilforn Han sagde til dem/
 I skulle nu fonge en anden assue en i hagde forre/ thi den
 Træmens skeuel Olger dansk som eder skulle tage vare/ han 15
 gaff eder for meget at ede oc driske/ oc lod eder haffue eder
 egen vilge/ Han sidet nu selff i det store fange torn/ oc
 stakk settis paa banen met eder nogen paa S. Hansis dag
 Saal skulle alle Turkere och Hedningene skunde til maalss
 til eder och specke eder met deriss pile som i vaare pinswin 20

Va denne tid/ vor Kong Gode i danmark meget bedroff-
 uit/ for han funde ingen visse tidinge spørge om
 Galter sin son oc ey holder om Olger dansk sin broder/
 hannem toete en nat i soffne/ ath han saa ath Olger dansk
 vor kroned met en kongelig || krone/ och ath han vor siden 25
 til sibss och bleff der forgongen och ath han kom siden til
 land paa en lidet baad/ hannem toete och ath han vor
 kommen vdi ith fast torn Der robede han oc banckede fast oc
 der vor ingen som ville lade hannem ud Da sette han sig
 saa faare alh han ville fare bort oc lede hannem op/ han 30
 tog met sig fem hundrede deylige danske mend oc kom omsiger
 til Nodis Der vndinge de hannem gandste erlige/ der de
 horde at han vor Kong Olgers broder Da gaffue de dem
 sterlige ath de hagde mist samme song Olger deriss kere
 herre/ der han skulle fare til den hellige grass/ oc de funde 35

icke spørge hannem siden han bad borgmesterne ath de ville
 beslille hannem en galeye til den hellige graff/ de sagde ja/
 Saa lende de en slippere/ oc hagde det hemmelige saa met
 hannem/ ath han skulle føre denne konge i henderne paa
 5 kongen aff Iherusalem som hed Murgalant Saa singe de
 hannem forredelse breff met sig/ och sagde ath det skulle vere
 hanss lende breff

* Der de komme fram oc kongen sick sat paa hannem/
 da sagde han Jeg shall pine oc plassue dig til dode for den
 10 store stade som Olger din broder haffuer giort mig paa min
 slect oc venner/ oc mit deylige folk som han haffuer slagt
 ihiel føre mig Kong Gode bleff forferdet der han saa ath
 han vor saa forraadder Dog swaredes han saa/ Jeg er nu
 kommen i dine hender met forredelse/ thi mot dw gore mod
 15 mig huor dig lostet/ Far dw anderledis met mig en det sig
 bor/ Da shall min son Galter heffue det tilborlige paa
 dig Thi han er paa det neste saa god en tempe som
 Olger danser

Der Jomfru Clara kong Monsans daatter som da vaar
 fangen i Babilonien met Olger danser/ horde ath kong
 5 Gode neffnde Galters nassen Da ville hwn gerne hielpe hans
 liff Thi sagde hun til kong Murgalant Kere faderbroder
 sender denne fange/ oc de andre Cristne som i haffue i
 fengsel til Kong Isor/ ath han holder dem i fengsel/ hun
 25 giorde det i en god mening/ paa det ath hwn kunde siden
 fenget nogen aarsage til ath hielpe hannem loss/ for hun
 hagde stor vilge til Galter hanss son for hans gode roete
 skyld En dog ath hwn hagde aldrig seet hannem/ kong
 Murgalant trode icke ath det vaar hendis fulle aluere ath
 so hwn bad for hannem thi sette han hannem i torn Da sagde
 30 Gode ved sig selff Jeg tror ath Gud shall heffue den slemme
 forredelse paa dem som bor i Nodis som de haffue giort
 emod min broder och mod mig

VED dette pass kom kong Carnel till kenser Karl i Pickers-
dien/ der hagde han hoss sig det meste ridderskaff aff
Francerige Thi ath de ville alle see paa ath Galter skulle
siche mod en hed Nochard som horde Hertug Berard till som
gjorde forredelse mod Olger danss til forn/ Carlot kenseren 5
son hagde stor awind til Galter Thi sagde han till nogre
fine hemmelige venner Min fader tror alt det Galter siger
for hannem/ oc forsmaar mig for hans skyld/ och vil inted
acte mig/ hwad skal ieg gore der til/ at ieg kan heffne mig
offuer hannem De sagde/ siger ath han vil forraade eder/ wi 10
ville vere ederss vidende der til at saa er/ oc kommer || eder § iii
forst i trette met hannem det snariste i kunde/ Den samme
dag skulle Galter bere en stecter paahane ind for kenseren
Carlot tog hannem aff fadet oc slo hannem i panden met
hannem Galter bleff vred der faare oc gick strax ind til 15
kenseren oc sagde hannem dette hoffmod sem hannem waer
giort Knyseren lod falle sin son och straffede hannem swarlige
der faare Da sagde Carlot han vill forraade mig oc gonger
efter min hals/ han ledde strax fram de falske vidende som
han hagde mod hannem

20

* Galter sagde nen ath icke saa vaar/ men det kunde inted
hieselpe hannem Knyseren besol Hertug Neymis at holde
Galter til stede til han kunde fonge sandhed at vide der paa/
En dag eller to der efter Da gick hertug Neymis til kenseren
oc sagde Mig under alh dw vilt haffue mistenke til denne 25
edelige riddere Galter Men dw haffuer aldrig andet fornum=
med en ath han haffuer altid vered din profaste tiener/ och
osse vaaget sit liff oc lemmer for din skyld Du vist ath de
sem baare vidende mod hannem/ de ere den forrederis
Hertug Berards neste frender/ som haffue dictet hannem 30
denne logn paa met deris skalke fund Och sagt det siden for
din son at han skulle tro der paa Ath de kunde komme Galter
i skade/ for de ere hans obenbare fiende

* Knyseren spurde Galter ath huor der om vor/ Han
suaredes Gud kende ath ieg det aldrig tenkte Thi binder ieg 35
mig til ath gonge i fredz mod den som legger mig saadan

werlige sag til paa min rette aarsage/ I dette samme kom kong Carnel oc hans broders son Marciscus ind til keyseren och sagde hannem ath kong Olger vaar fangen i Babilonien Thi bad han keyseren at han ville komme hannem til hielp 5 och trost/ Keyseren tagde en foge stund oc suarede intet xiii* kong || Carnel sagde til hannem igen Herre mig toxis ath du est bedrofuit/ Han suarede Jeg kan icke andet vedkomme Thi ath Galter Olgers broder son som ieg sette stor tro oc loffue til/ han ville forraade Karlot min son/ I det kom 10 Nochard oc sagde ath det wor sandingen/ Galter sagde ney ath icke saa wor/ oc kaste sin staalhandske til pant/ ath han ville siete der om/ Nochard tog hannem op igen/ och sagde ath han ville mode hannem/ Keyseren sagde Gonger strax bort och kleder eder i eders harniss/ thi ieg vil vide sandhed 15 her paa for ieg soffuer/ Karlot keyserens son fulde sin kempe oc kledde hannem/ Kong Carnel oc hertug Neymis fulde Galter/ oc kledde hannem i sit harniss

¶ Der de komme i fredssen sammen/ da rende de saa suarlige mod huer anden ath beggis deris glauen broste i 20 thu Galter hog strax til hannem igen och giorde hannem ille saa i hans arel oc forfulde hannem saa hug offuer hug/ oc bad ath han skulle giffue sig som en forredere Han botte fore sig fast met sit suerd oc ville inted suare/ Da bleff Galter mere hastig Saa hog han hastelige til hannem/ oc met 25 det samme hug/ hog han hans venstre arm aff hannem/ oc stiolden fra hans bryst ath de fulde paa iorden til lige/ han ville da hugget hannem strax ihiel/ Saa kom keyseren rendendis/ oc bad at han skulle holde oppe til han sinje sandingen ath vide i samme sag/ Saa spurde han Nochard ath huo der so forst begynde denne sag/ Da giorde han keyserens sonss aarsage/ oc sagde at hertugen aff Normandien begynde forst denne logn/ for han hagde auind til Galter/ for han slo Berard hans frende ihiel/ oc for Olger dansf slo hans fader ihiel for Satteow fort Siden giorde han Galters aarsage xiv paa sin dod ath han hagde aldrig giort forredelse mod hans son eller hannem i nogen maade i hans dage det han viste

* Der det wor giort da hog Galter hans hoffuit i ihu
ath han falt ded til iorden Saa loffuede de alle Galter ath
han hagde mandelige bestermet sin heder oc ere som en stolt
riddere oc kempe/ Om morgenen gick keyseren ind i vor
Frue kirke/ oc bad Gud om gode raad Hertug Neymis 5
vndernuisse oc sagde kong Caruel mange gode lerdomme aff
den hellige tro/ oc raadde hannem ath han skulle lade sig
cristne Han suarede at han ville det gerne gore strax Olger
dansk komme aff fange torn/ Keyseren led rede ith stort
gestebud oc wor da gantske glad ath Galter wor wskyldig 10
i de sager som hannem til lagdis/ thi han elste hannem
offuer maade for sin store mandom skyld

* Der maallid wor giort da sagde kong Caruel/ Kære
herre ieg haffuer nu fared denne longe ven oc offuergiffuit
baade hustru oc born/ land oc rige for Olger danskis skyld/ 15
och haffuer ingen met mig vden min broder son Thi beder
ieg dig at du vilt sige mig om du vilt hielpe Olger i hans
store ned som dig bor ath gore/ om du vilt tencke paa hans
store velgerninger/ Keyseren sagde Jeg tacker dig storlige ath
du est hans bud saa trolige Jeg vil sende hannem tiwe 20
tusinde mend/ oc Galter skal vere deris hoffuithmand/ Hertug
Neymis sende hannem thi tusinde mend/ Siden sende de
andre hertuger/ Bisper/ Riddere/ Gressuer oc andre gode
mend hannem somme fire tusinde mend/ somme try tusinde/
somme thu/ somme ith/ oc siden huer esfter sin formue 25

* Der Galter hagde songet dette megle folk til hobe/ X iv*
da gaff han sig til soess met dem De singe god born fordi
ath Gud wor met dem Der kom ith sib met pellegrime dem
vnder ogen i seen fra den hellige grass/ thi spurde disse
huad tidinge der wore paa ferde/ De sagde/ ath de i Nedis 30
hagde sent kong Gode aff Danmark met forredelse i longens
hender aff Iherusalem oc der sat han fangen/ Galter bleff
suarlige bedressuit/ der han horde ath hans fader wor
fangen/ Han bad strax kong Caruel oc alle de andre ath de
ville folge hannem did/ ath han motte straffe dem der fore 35
Kong Caruel sagde/ De forraadde oc kong Olger tilforn thi

ville wi forst segle til Nodis/ Der de komme did i staden da
 Ied Galter strax grike thi aff de ypperste i staden och spurde
 dem ath/ huer serdelis fra huer anden Huorledis de hagde
 skylt dem ved Olger dansk deris konge/ oc siden ved kong
 5 Gode aff Danmark/ han kunde ingen sandingen fonge aff
 dem Thi lod han hente Enkens son som for tiente kong Olger
 Han sagde ath Godebuff borgmesteren ved vel sandingen i
 disse erende/ Galter lod strax fore Godebuff aff alle sine
 kleder/ oc binde hans hender oc foder tilhobe/ oc smorge
 10 hans kraap met hunnig/ saa lod han lecke hannem i ith lidet
 huss full met leuendis byer/ de stunge hannem suarlige/ han
 robede strax til Galter oc sagde hannem huorledis de for-
 raadde de gode herrer Saa antuorde Galter hannem oc de
 andre forredere som waare i raad met hannem i almuenss
 15 hender/ oc besol dem ved deris hals och liss/ ath holde dem
 til stede i fange torn til han komme til bage igen met kong
 Olger dansk och kong Gode aff Danmark hans broder

v **D**er Galter hagde skicket sin ting i Nodis stad/ da seglede
 han framdelis til Iherusalem/ Kong Murgulant spurde
 20 ath der wore mange orlofniis stib inde fore landet Thi
 sende han sin hemmelige spenere vd i sisse kleder mod dem
 paa en lidet baad ath han skulle forfare hueden de wore
 komme/ oc huo de vore Der han kom til bage igen/ da sagde
 han ath det waar Grandsofer oc andet Cristet folk/ oc ath
 25 deris hoffuithmand hed Galter/ oc wor den deyligste mand
 som han hagde seet i alle hans dage baade blant Turkere/
 Hedninge och Cristne/ Jomfru Clara horde disse ord/ thi
 sick hwn stor vilge til Galter/ Kongen lod strax binde offuer
 all Iherusalem ath borgerne skulle gonge paa muren til voet
 30 oc vern/ och tage vare ath de bleffue ikke forrasede/ Han
 giorde sig oc selff strax rede met all den mact han hagde/
 ath drage vd mod dem/ thi han tockte ath det waare hannem
 honligt at han skulle lade sig bestolle aff de Cristne/ Han
 sende en heer vd ath den ene port/ oc drog selff vd ath den
 35 anden port met sin storste mact oc sin hoffuit banere

* Per han vor reden aff staden da sende Jomfru Clara
 bud esfter forscressne spelyere/ oc gick ene ind i sit herbere
 met hannem och spurde om Galter waer saa deylig som han
 for sagde for kongen hennis fader broder Han sagde ath
 han er fast deyligere en ieg kan sige Det er en deylig hon 5
 mand paa sin persone/ oc der til mandelig oc toek esfter sin
 honhed Hans lemmer oc ledet/ singre oc hender/ been och
 foder ere alle deylige stickede och proporcionerede/ ath ieg
 tror visselige ath der er icke en deyligere mand paa iorden/
 Ville han || offuer giffue den Cristne tro/ oc i kunde siden y*
 fonge hannem til eder hossbonde Da vaare der icke saa
 deylige tw folk til hobe i ecteskaff nogen sted i all verden
 Det vil ieg suerge ved min gud Makumet Jomfru Clara
 sagde til hannem kant dw fly mig syn paa hannem Da vil
 ieg giffue dig hundrede gyldene/ han suaredes Ieg vil gore 15
 mit beste der til ath saa skal se

Ved dette pass kom Galter op fra stranden met sit folk/
 som han red paa vegen Da sagde han til kongen Carnel
 Gud giffue ath ieg viste om min fader vore leffuendis eller
 doder/ Ieg kan inted tage mig til/ icke losster mig helder ath 20
 stride for ieg fanger det ath vide Kong Carnel suaredes/ giff
 dig til frede ieg vil fly dig sandingen ath vide der om Thi
 ath Marciscus min broder son er vel fender met Kongen oc
 hans broder daatter Han skal det snart vdsporge Saa
 kallede han hannem till sig och sagde See hissed kommer en 25
 stor heer aff staden mod oss Naar wi begynde at stride met
 dem Da lob ind i staden och lad som dw est en aff deris
 parti/ och skalt noget hente som er forglemt til bage/ Oc
 forspor saa aff Jomfru Clara om Kong Gode aff Danmark
 er leffuendis eller doder/ Der han hagde spurt der om Da 30
 sagde hun ath han vor farst oc sund/ Hwn spurde hannem
 strax ath igen/ hworlediss det gick hans son Galter/ Han
 sagde vell/ han er vor hoffvith mand for all vaar heer/ Det
 er den deyligste mand som der kan gonge paa iorden/ Der

til met er han oc driflig oc sterk och mandelige mod alle sine
fiende i orloff och trig Saa ieg ved icke hans lige

* Der Jomfru Clara dette horde/ Da sick hun storre
vii vilge til hannem en hun hagde forre/ Hwn torde dog icke
5 sige hannem sit hiertis mening/ Men Marciscus vaar hoss
hende da komme begge de sware heer til sammen och slege
oc hogge suarlige paa huer anden/ Galter rende ind i deriss
heer/ Oc spurde huor den forredere Kong Murgalant vaar
som sette hans fader i fangen torn/ Omsiger saa han hvor
10 han red met en guld frone paa sin hielm/ Galter rende
strax til hannem oc stack hannem oc hans hest til lige mod
jorden Han hagde strax hugget hannem ihiel/ hagde icke
hans son Horien som forde hans hoffuit banere kommed
hannem till hielp Galter hog strax baneren aff hans hand/
15 oc hoffuedet aff hans hest met samme hug Thi robede han
suarlige oc sagde Iherusalem/ Iherusalem/ (det vor deriss
loessn) Saa kom der mange aff deris kempfer oc hulpe kongen
op igen paa sin hest oc sette oc Horien paa en anden hest/
och freste dem baade aff Galters hender/ ellers hagde han
20 taget dem baade til fange

* De rymde strax ind med staden igen for deriss
hoffuitbanere vor neder slagten/ och alt deris folk vaar for-
bistrede och viste icke hwort de skulle/ Galter forfulde dem
fast met sit parti ind til portene/ Den dag slege de Cristne
25 serten tusinde ihiel aff Turkerne En dog ath slaget stod icke
lenge/ Der kongen vor kommen paa Slottet igen Da gick
Marciscus til hannem oc sagde at han vor kommen aff
Dammasco met try hundrede mend hannem til hielp Oc de
Cristne slege dem alle ihiel for hannem for han kom did til
30 staden Kongen suarede det er vel at dw est selff helbrede
min kere frende/ Dw stalt vel songe folk igen/ Giss dig men
til fred/ oc kom til bortz met mig Der maaltid vor giort
Da gick Marciscus op til Jomfru Clare igen Oc sick da bedre
aarsage til at tale met hende/ en han hagde forre/ mod
viii aststenen red han aff staden/ oc sagde til porteneren Jeg
stal nu ride vd ath spene de Cristne och lede ath min suend

som kom i dag i sit behold offuer en side/ Tag vare at lade
mig ind igen i nat naar ieg kommer til bage

* Der han kom vd til Galter da sagde han at hans
fader vor farst oc sund Siden rosede han Jomfru Clare och
sagde at det vor den erligste och deyligste Jomfru som han 5
hagde seeth i alle sine dage/ Han sagde oc ath han forniam
paa hende ath hun ville gerne haſſue hannem till ſin hoſſ-
bonde Aſſ diſſe ord ſick Galter stor kerlighed til hende/ och
ſagde ath han funde ingen ro ſonge for han ſinge taled met
hende Kong Caruel ſuarede Marciscus/ min frende ſkal folge 10
dig ind til hende Naar dw kommer did/ da lad icke kerlighed
twinge dig at dw bliſſuer der for lenge/ och glemmer off
ſom ligge her i bestolningen Galter kallede ſit folk til hobe
och ſagde Jeg vil ride ind i ſtaden och tale met min fader/
De bade alle ath han skulle ſnarlige komme til bage/ Der 15
Marciscus kom til porten/ Da bad han lade ſig ind/ thi han
hagde forſpeyet de Crifne/ och fundet ſin fuend igen/
Han ſette ſin och Galters heſt i ſit herberge nedre i ſtaden/
Och givſ ſaa paa Slottet och kom hannem i tal met Jomfru
Clare/ hwn vndſegnede dem erlige och bad dem vere vell komme 20

* Siden talede hwn lenge met Galter och ſagde hannem
ſin grund och mening De loſſuede huer anden gaat ecteffaff
ath de ville leſſue oc do til hobe/ ſaa gaff hun hannem
dyrebare gaffuer der paa/ ſom vor S. Jorgens bronne/
ſkyold oc hielm/ Oc ſagde til hannem At der funde inted 25
ſuerd eller roben bide paa dem/ Han gaff hende en ſwar
och ſlon guldring til ſteſene foet met en edeliz oc dyrebare
ſten/ ſom de ſaa talede tilſammen Da kom Kongens ſon
Horien ind at dor-||ren Och ſagde ſtrax til hende/ Hwi y iii
ſider din ſendens ſloge heer om midnattis tide met din bole/ 30
Marciscus ſuarede ſtrax oc ſagde/ Kere frende giff dig til
frede/ det er min fuend ſom taler met hende/ Han ſwarede
dw liwer ſom en forredere Jeg ſaa hannem i ſtriden i dag
blant de Crifne ſaa ſtack han Marciscum i hans herte met
ſin dagger/ ath han falt dod til jorden Galter ſagde det ſkalt 35
dw betale/ ſaa floſſuede han Kongens ſons pande i tw ned

i hans bryst/ Jomfru Clare robede oc sagde met gredende
 thaare Ve mig ve mig Ieg arme Jomfru huad skal ieg nu
 sige eller gore Ieg ville nu helder vere dod/ en lessue her
 lenger paa iorden Thi kongen lader mig visselige senke eller
 s brende/ Naar han fonger dette at vide/ Galter suarede
 gissuer eder til frede min alderkeriste festemo/ thi ieg gjorde
 dette for eders ere skyld Naar kongen kommer Da siger ath
 eders frende Marciscus vaar her oc talede met eder/ Oc
 i det samme kom hanss son oc slack sin kniff i hannem/ saa
 10 hog han strax till hannem igen/ oc klossuede hanss pande
 ath han dode

E Siden bad Galter ath hwn ville fly hannem i sit
 behold igen/ hwn suarede ath hwn kunde det icke gøre met
 lempe Vden en aff hennis Jomfruer skulle det vide/ Hwn
 15 hagde en Jomfru høss sig som hagde en foster der gisster
 i Staden Thi bad hun hende at hun skulle folge hannem
 hemmelige did oc sige hende at hun det icke berebe skulle/
 men lade hannem fonge noch ath ede oc dricke/ Der Jomfrue[n]
 vor kommen til bage igen Da begynte Jomfru Clare strax
 20 at robe och strige/ och grede saa hont/ ath de vognede alle
 op aff soffne der ved/ Kongen gick op til hende Oc spurde
 huad der vaar paa ferde Hwn gred bestelige och sagde Seer
 her haffuer eders son Horien slaget min frende Marciscum
 y iii* ihiel for mine || ogen/ oc han hog hannem strax ihiel igen/
 25 Ieg robede fast om hielp oc de laage alle oc soffne/ thi er
 ieg moren dod aff sorg oc droffuelse/ Kongen sagde Giss dig
 til frede/ och gred icke mere/ det er nu giort/ diss veer Det
 kan ingen foruende Fordi vil ieg lade dem ertige begraffue/
 oc lade mig der met noge Om natten der efter da gick
 30 Jomfru Clare ned till Galter met sin Jomfru Der bleff hwn
 høss hannem till dagning/ oc offner lagde huorledis de kunde
 best komme til sammen i ectessaff oc gore deris bryllep
 met det forste

G Ong Caruel oc de Cristne forundrede storlige hui Galter
 35 wor saa lenge børte Thi bleffne de saa til enß ath de

ville lade som de ville fly Saa sette de ild paa deris
 risshoder oc leyre/ oc droge saa satelige ned mod stranden
 Der kongens spenere det saage/ da rende de ind i staden oc
 sagde hannem disse tidinge/ Han forfulde dem strax i dag-
 ningen met all sin mact/ Der Galter det saa da tog han 5
 sin bronne/ stield och hielm paa sig/ och rende strax i den
 samme hød ud aff staden met de andre/ Der han kom i sin
 egen heer/ da vende han strax til bage igen/ och rende saa
 mod hannem som forde kongens hoffuit banere/ oc stack
 hannem tuert igennem stield och kress/ ath glauenet sad 10
 en alen ud aff ryggen paa hannem/ och han falt dod ned
 paa jorden Der kongen det saa da rende han til Galter met
 sit glauen/ Galter kaste sin hest omkring/ oc hog til kongen
 igen/ Kongen kaste sig til bage paa hestens bag I det hog
 Galter hans fadel knap aff/ oc hossuedit aff hans hest met 15
 samme hug/ oc kongen falt paa jorden och robede om hielp
 Saa kom der mange temper oc sette hannem paa en anden
 hest Da robede Galter Danmark Dan-|| mark/ det wor de y io
 Cristine mendz lossen Der de Cristine det horde da komme de
 strax til hannem/ och hogge oc sloge paa sienderne/ Han rende 20
 mit i heben till dem som en glubende loffue/ oc hog oc slo
 saa mange ihiel aff Turkene at ingen dem telge eller mercke
 kunde/ der met rymde de ind i staden igen/ oc de Cristine
 forfulde dem mandelige I denne strid bleffue der slagne mere
 en tiue tusinde Turkere

25

Der Galter kom till bage igen fra staden met sit folk
 under sit paulun Da spurde kong Carnel hannem ath
 hui han waar saa lenge/ oc huor hans broders son Marciscus
 waar/ men han fulde hannem icke til bage Han sagde
 hannem hemmelige huorledis det wor forlobet met hannem 30
 fra første och til det siste Siden robede han høyt offuer alt
 folket och sagde ath hans fader vor lessuendis oc sund Der
 fore bleffue de alle glade i hans heer/ Men kong Murgalant
 wor forgsuld i staden for hans mettige temper oc megle folk/
 som han hagde da mist i tuende slag/ Der Jomfru Clare 35
 (10*)

dette fornam da gick hvn ind til hannem oc sagde Kere
 faderbroder ieg skulle nu hugsuale eder om ieg kunde i denne
 eders sorg Jeg thaar icke fuldelige sige eder det ieg gerne
 ville/ och tiger ieg det/ da frocter ieg at i fenge der skade
 5 vdoffuer/ thi vil ieg lade eder det forstonde/ Mig tochte i nat
 at der kom en mectig kempe til eder oc bad ath i skulle lade
 eder cristne/ oc han lerde eder den Cristne tro/ och sagde
 huor stor mact det hellige kaarss haffuer mod dieffuelen/ oc
 all hans falsee lyster/ der i ville icke lyde hans gode raad/
 10 da drog han sit suerd oc hog hoffuedit aff eder Thi raader
 ieg eder fuldkommelige ath i lade eder Cristne

Hiv^o Han bleff wred for disse ord/ och slo hende ved sit
 oge met sin nessue ath hvn salt ned paa iorden och wor
 moren dod Hvn laa siden sing paa sengen aff samme hug
 15 i sempoten dage

* Kongen gick siden i raad met sine npperste mend/ oc
 sagde ath hannem tochte best vere/ ath han vdsende en aff
 sine beste kemper som kunde slass i kamp och fredz all ene/
 mod en aff deris beste kemper/ oc der met spare hans edelige
 20 folk oc lade striden der met fonge ende Efster thi ath han
 hagde den mectige kempe kong Gode i torned/ som skulle det
 gerne gore/ paa det ath han kunde der met lose sit fengsel
 De sagde alle ath det wore saa gaat oc raadeligt/ Han lod
 hannem hente fore sig/ oc spurde om han ville ene gonge
 25 i fredz mod en aff hans fiender/ da ville han giffue hannem
 sit fengsel quit/ oc der til met en stor sum guld oc penninge/
 Kong Gode snaredes ath han det gore vilde/ Saal gick kong
 Murgalant op paa muren och robede til de Cristne/ och bad
 ath en skulle komme aff de npperste oc tale met hannem i
 30 felig dag oc tid/ Galter gick fram ath tale met hannem/
 Kongen sagde Jeg er saa til sinde ath ieg vil sende en aff
 mine kemper vd ath slass i en fredz mod en aff eders kemper
 met saadanne vilkaar/ at vinder min kempe/ da skulle de
 Cristne strax opgiffue den bestolning/ oc fare deris ven til
 35 bage igen/ och stride her inted mere Taber oc min kempe och
 den Cristne vinder/ da skulle de Cristne haffue Iherusalem

stad / fri oc quit / dog met saa skel ath folket som boer i
staden mw gonge deris vey met liff oc goz / Galter suarede
at det motte saa vel vere / thi deris kempe skulle viiselige
komme paa banen om morgenens der esster

DEr redde deris kemper kaastelige till paa baade sider oc
fulde dem ud til banen som de skulle fecte sammen Der
de lode stode i basunerne / da rende disse meclige kemper
suarlige sammen oc brode deris glauen paa huer anden/
Galter vende til sin fader igen men han viste icke ath det
wor han / Han hog saa suarlige paa hannem ath han hagde 10
moren kloffuit hans hielm / Der fore bleff han wred / och hog
saar suarlige paa hannem hug offuer hug ath der sloy ild
och gnister aff hans harniss Men det kunde inted bide paa
hannem Huo kan tro at han hagde saa suarlige hugget paa
hannem om han hagde vist ath det hagde verit hans egen 15
son Huo er oc saa forblindet ath han kunde tro ath sonnen
hagde saa hugget paa faderen om han hagde vist ath det
hagde verit han / men han for did met alt det folk / ath han
ville waage sit liff for hannem oc frelse hannem aff fange
torn Thi waar det stor yncath faderen oc sonen skulle saa 20
legge dem esster huer andens liff Men de waare altid rede
til alh ville gerne do for huer anden / aff ret kerlighed/
enaar det giordis behoff baade aarle oc silde / Galter hog saa
suarlige paa sin fader igen met baade sine hender / at han
hog ith stort sticke aff hans skold oc remmerne i thu som 25
skolden wor bunden met / ath han falt ned paa iorden/
Faderen hog oc haardelige paa hannem igen / men det
kunde inted bide paa hannem / thi spranc han aff sin hest
och lagde sit suerd hoss sig ath han ville brydis met hannem/
Galter steg oc fra sin hest ath han ville mode hannem so
met lige fordel

* De ginge i huer andens fagn / oc brodis suarlige
tilsammen Paa det siste slo faderen hannem om kuld mod
nogre stene / at Galter mente at hans ryg hagde vered 3*
i tw och han vor moren daaned Der de Cristne det sqage da ss

bleffue de alle sorgfuelle oc kong Carnel aller mest Thi sagde han strax oc sor/ bliffuer Galter nu offuer vonden Da stall ieg aldrig lade mig Cristne/ Kong Gode gick bort i det samme at tage sit swerd Saa stod Galter op och tog sit swerd
 5 til sig oc stemmedis induertis ved sig selff for han bleff forst slagen om kuld Han sette sig fore i sit hierte ath han ville aff legge met sin store mandom oc suare hug all den blyself som han da songet hagde Thi hog han mandelige paa faderen igen/ Gode botte fore sig ith hug eller tw Siden
 10 hog han hastelige paa sonnen igen hug offuer hug met baade sine hender/ aff all sin mact oc styrke at der sloy ild aff hans hielm oc harniss/ der han saa ath det kunde inted bide paa hannem Da robede han hont oc sagde Forbandet vere den smed som giorde din hielm och harniss/ men mit gode
 15 swerd kan icke bide paa dig

G Der Galter horde hannem tale Da kende han hannem paa sit maal ath det vaar hans fader Thi salt han strax paa kne for hannem/ oc strog sin hielm fra sin ogen oc sagde Min alder keriste fader Kong Gode/ Giss mig det til 20 for Gudz skyld ath ieg haffuer saa suarlige slaget och hugget paa dig Jeg kende dig icke Jeg er kommen hid met dette megle folk at ieg ville frelse dig aff sange torn/ Sted til ath ieg maa losse dig och tage dig i fagn til ret kerlighedz tegen som oss bor ath stisste til hobe/ Faderen sagde Kere son giss 25 dig til fredre oc fall icke mere for wi haffue vondet disse Turkere offuer/ Galter swaredes der haffuer dw mit gode swerd til tegen ath ieg vil vere din sange Der de Cristne sange ath Galter stod paa knee oc sick hannem sit swerd fra sig/ Da mente de at han hagde vered offuermonden/ oc gissuit
B ii sig ta=|| bed thi bleffue de alle bedrossuede/ Kong Carnel sagde till dem/ sorger intet/ thi ieg tror ath de haffue gjort nogen hemmelig pact emelleml dem selffue/ men Galter sick sit suerd saa fra sig

D Er kong Murgelant och de andre Turkere och Hedninge
 35 saage ath deris kempe Gode hagde laget suerdel fra

den Cristne kempe/ oc kom ridendis och forde hannem fangen
met sig/ Da bleſſue de alle glade och tackede deris gud
Mahumet for den seyer som han hagde vondet/ Der Gode
kom hart mod kongens heer paa en denlig slet plan Da fick
han Galter sit fuerd igen/ oc bad at han ville heffne hans
lange fengsel och store wret Galter bleſſde strax i sit horn
som han hagde hengendis om sin hals der Kong Caruel oc
de Cristne det horde da komme de alle strax rendende oc
lobende/ Kong Gode oc Galter begynte først slaget paa
Turkerne/ De andre Cristne forfulde det mandelige/ Hwo da
hagde seet Faderens oc sonnens store mandom Da skulle
hannem der fore grued/ saa swarlige forfulde de Turkerne
ind i staden op ath en gade oc ned at en anden De sette
strax met det første fire starcke glauen op i studporten at
ingen kunde faste hannem ned/ Der fore singe de andre
Cristne som eſſter komme/ fri indgøgen ath porten vden
gensigelse

* Galter forfulde Kongen aff alle sin mact oc hog
hans hoffuit aff hannem hart hoff hans port/ saa det falt
paa den ene side hoff hesten oc kroppen paa den anden side/ 20
Kong Gode hans fader hog hender oc arme/ hoffuit oc ben
aff mange Turkere Kong Caruel och de andre Cristne terede
dem oc alle mandelige ath huer mand molte der fore grive
De lobe icke eſſter roſſ oc bytte (som mange pleye nu ath
gore) men huer forfulde sin fiende aff all sin mact Ath han
ville vinde priss och ere/

* Der fore vonde de Cristne en denlig seyer aff Tur- 3 ii*
kerne Der lob en Turkere op til Jomfru Clare paa hennis
Palaz som kalledis Danidz torn/ oc bad at hun skulle rymme
i sit behold vd ath en lon port som vaar paa samme torn/ 30
Chi ath Galter vor for porten och hagde der slaget Kong
Murgalant hennis fader broder ihiel/ Hun kle de sig strax
i sine beste kleider och led sette sine guldfar oc solffar paa
bordet fore sig/ Hun bad sine Jomfruer henge gyldenſtice oc
ſilke ſilke tring om kring huset

¶ Der Galter kom op til hende da vndfick hwn hannem
 met stor ere oc verdighed/ oc alle de andre Cristne som met
 hannem vaare/ Der han hagde taled en foge stund met
 hende Da gick han bort i Kongens Palatz til sin fader oc
 5 forbad hannem der paa ny igen i alle de Cristness nernerelse
 Faderen tog hannem i sin fagen oc sagde ath han ville vere
 hans ven til grunde altid vaage sit liff for hans skyld och
 bewise hannem all den kerlighed som faderen bor ath gore
 sit barn Saa bad kong Gode oc Galter kong Caruel at han
 10 ville gonge vd med dem til den hellige graff/ oc lade sig
 der Cristne oc anamme den hellige tro/ Han swaredo ath
 han ville gerne gonge met dem Dog ville han icke lade sig
 dobe/ for han hagde vered i Babilonien/ oc stridet med
 Kong Langulafre och hielpe Kong Olger dansi aff fengsel
 15 igen/ Kong Gode gick siden ind til Jomfru Clare met kong
 Caruel oc alle de andre ypperste Cristne som der vaare da
 til stede oc bade at hwn ville lade sig dobe for hun toge
 Galter hans son til ecte/ Hwn sagde ia/ oc bleff saa
 Cristned om anden dagen Saa gaff en biscoop dem til sammen/
 20 och de drucke siden festene oll sammen oc gjorde ith slort
 gestebud som Cristne mennisse plege ath gore Der dette vaar
 þ in giort/ da for kong || Caruel aff sted til Indie Land ath tale
 met sin hustru Gloriant/ Han bad Galter der han fulde
 25 hannem aff staden paa vegrn/ ath han skulle ingeledis forsome
 ath mode hannem faare Babilonien S. Hansis dag met al den
 mact som han kunde fenge met sig

Gogen tid der efter Da gjorde Galter sig rede met en
 stor stibss heer oc seglede fra Iherusalem haffn oc paa
 vegrn til Nodis han sic genborn en dag och kom til en
 30 meglig stad hed Mesque der vor Florien Jomfru Claress
 broder konge offuer/ Der han det spurde ath Galter vor der
 Da for han vd mod hannem och bad hannem och hans
 ypperste mend oc hans fader till gest met sig/ Thi at hans
 foster Jomfru Clara hagde tilforn scressnit hannem til
 35 Huorledis han vant Iherusalem/ och trolofssuede hende/ och

ath hun vor Cristned oc mange met hende/ Hun hagde oc
sent hannem sin guldring til tegen ath saa vaar i sandhed
oc lod hannem bede at han ville och lade sig Cristne Chi
Kong Florien vaar gandske glad ath han kunde nu fone
dob oc Cristendom/ aff disse megtige herrer fordi ath han 5
hagde det lenge begered tilforn i sit hierte/ Der han vaar
dobter/ och fornam ath Galter ville till Babilonien Da bad
han hannem ath han ville toffue en foge tid esster hannem/
ath han kunde berede sine stib och folge hannem/ Galter
gjorde och saa oc de fuldis siden ath til Nodis Der de 10
komme hart mod haffnen Da kom der gandske mange stib
Galter hagde tenest ath lagt mod dem thi han mente at det
hagde vered Turkere I det slack Kong Caruel sin banere op
til tegen ath det vaar han/ han hagde || met sig sin hustrue 3 iii*
Drotning Gloriant/ oc serten och tiwe longer met alt deris 15
folk Der Galter fornam ath det wor han/ da bad han
hannem och alle hans vere vel komme/ Kong Florien hilsede
da Drotning Gloriant/ for han kende hende vel tilforn

Der song Caruel och kong Langulafre skulle slass til
sammen i kamp oc fredz da lod Norandin Soldanen sette 20
alle Kong Langulaffress brodre i torned men de andre skulle
siche til hobe/ at de skulle icke regse almuen mod kong Caruel
oc hans parli For kampen hagde fanget en ende Chi ath
kong Caruel lod sit folk blisse i sine stib igen Der de komme
till hobe paa banen da rende de suarlige sammen ath baade 25
deris glanen broste sonder/ Siden hogge de suarlige paa
huer anden met deris skinnende fuerd/ oc det warede lenge/
det waar icke heller vnder Chi ath Langulafre waar tempten
foder lang Saa lange wore oc alle de tempten andre hans
brodre Aff huilke kong Olger dansk hagde for slaget tre 30
ihiel/ som waar Burmand/ Bruher/ oc Justamund En dog
at kong Caruel wor icke saa lang och stor som den anden/
da waar han alligenel megtige stark och rass i baade sine
hender/ thi sick han hannem nock ath tage ware paa alle
sider Men de saa slogis til hobe/ da drog Galter oc kong 35

Florien factelige op fra deris stib/ och forde deris glauen
hoss deris sider/ oc siebede dem paa iorden met den ene
ende/ ath Soldanen skulle det ikke mercke

* Der de komme hart mod hans heer Da lagde de
5 glauene i deris roster for deris bryst/ oc rende saa ind paa
3 iv Turkerne || oc Hedningene aff all deris mact/ oc slege strax
mange ihiel aff dem/ Galter rende til Soldanen oc stack
hannem aff sin hest Han hagde strax hugget hannem ihiel/
hagde ické kong Florien vered Han rende til hannem oc
10 sagde Du skalt vere vor fange Du haffuer nu lenge haft
min fader kong Moysan i fange torn/ du skalt nu lade
hannem vd/ oc Olger dansk met hannem Der kong Langulafre
saa ath de Cristne singe gantske stor hielp oc gong paa
Soldanen och hans folk/ da sagde han til kong Carnel Du
15 giorde ické vel ath du forsamblede dette megle folk paa oss
Thi er det best ath wi gissue denne vor kamp vdoffuer/ oc
huer hielpe den som hannem bor/ Kong Carnel suarede
Her komme de som oss vil grieve/ thi tockis mig ath det er
best at wi gissue oss til fange I det kom Galter ind i kredssen
20 rendendis/ oc tog dem baade til fange/ oc forde dem och
Soldanen met sig ind i den Cristne heer

* Der sette han Soldanen saa fore/ ath han skulle
gissue kong Olger dansk/ oc kong Moysan quit aff deris
fengsel oc alle de andre Cristne som han hagde fangne Ville
25 han oc haffue sin edelige hest igen Marceual/ da skulle han
gissue hannem thi deylige Jomfruer for hannem/ oc thi
huide falke/ oc thi huide mioende/ oc thi deylige drenge/ som
skulle lade dem cristne/ oc thi huide heste som waare gode
venlobere/ oc thi sadel giorder aff guld oc silke/ oc thi
30 dyrebar carbuncel stene/ oc thi suerd/ oc thi gode hielme
Soldanen lessuede paa tro och ere ath han ville det gerne fuld-
komme oc holde/ Der met lod Galter hannem ride i sladen igen

3 iv* **S**Trax Soldanen kom ind paa stottet/ da lod han falle
alle de Cristne fonger ind fore sig som han hagde
35 fanget tilforn/ der budet kom til Olger oc bad hannem gonge

til Soldanen / da mente han ath han ville ladet afflissue
 hannem Thi sagde han til kong Monsan Bliss stadelige i den
 hellige cristelige tro Det er i dag S. Hansis dag / som han
 sagde ath han ville lade oss rette paa Der Olger kom vd ath
 dorren / da sagde han til Soldauens tiener Huad betyder 5
 det ath Soldanen lader nu lose oss aff torned De suaredes/
 Galter kongens son aff Danmark tog hannem i dag til
 fange Der fore motte han loffue ath gissue hannem alle de
 Cristne fanger quit igen / fore sit fengsel / oc kong Monsan
 met / oc andre flere dyrebare gassuer Der Soldanens bud 10
 kom til det andre fange torn som hertug Gerard aff Nonsilon
 och de andre fanger laage / oc bad dem komme op fore
 Soldanen Da mente hertug Gerard ath de skulle bleffuet
 sat paa banen fore Turkernis pile oc skud / for det wor
 S. Hansis dag / thi bad han alle de andre cristne ath de 15
 ville inderlige bede til Gud ath de motte alle blissue salige
 esster deris dod

* Der de komme vd aff torned oc saage Olger der
 stonde da bade de ath han skulle bede for dem til Gud Der
 da komme ind fore Soldanen da sagde han till dem Jeg 20
 gissuer eder alle eders fengsel quit Gonzer vd til Galter
 i den Cristne heer Han sende oc strax met dem alle de
 dyrebare gassuer / som han for vdloffuede for sin edelige hest
 Marceual Der de komme noget paa vegn vd aff staden Da
 kom Olger dansk i hw ath hans dyrebare suerd wor glemt 25
 til bage igen Thi sagde han til en meetig Turkere som dem
 skulle || framlede / Fly mig mit gode suerd hid strax aff staden/ AA
 eller du skal aldrig komme lessuendis til bage igen til
 Soldanen Turkeren suaredes Jeg troster icke ath fly dig det
 Saa ville Olger slaget hannem ihiel Han robede oc sagde 30
 Jeg loffuer dig paa min tro oc ere/ ath ieg stal hente dig
 dit suerd/ eller ieg vil komme och blissue din fange Da sagde
 kong Monsan Forbandet vere dit suerd ath wi der fore skulle
 toffue her saa lenge paa vegn/ oc saete wi blissue der saare
 alle fagne igen

* Turkeren red hastige ind i staden til Soldanen/ och
sick samme suerd met stor nod/ och forde det vd til Olger
Der han det sick da bleff han glad och sagde ath han ville
icke giffue det for ith longe rige/ Turkeren som dem skulle
5 folge Han forde dem fram oc antuorde Galter | dem alle i
hender/ oc sagde ath de waare quit oc fri aff deris fengsel
Han antuorde hannem oc alle de dyrebare gassuer som
Soldanen loffsuede hannem fore sin hest/ och begerede paa
Soldanens vegne/ ath long Carnel skulle fuldkomme den
10 kamp och sick som han hagde for begynt/ Kong Carnel
suaredes ath det skulle gerne ske Der long Langulafre skulle
ride vd paa banen til hannem/ da sagde hans brodre til
hannem Vi raade dig ath du blifuer i staden/ thi ath long
Carnel haffuer saa mange Cristne met sig/ ath de skulle
15 forraade dig och flere met Han suaredes Jeg skal mode
hannem/ der komme esster huad der kan

* Der de komme paa banen sammen da rende de suar=
lige paa huer anden/ Drotning Gloriant helt hoff de Cristne
oc saa der paa/ oc gred suarlige thi hwn froctede ath Carnel
20 skulle tabe/ Olger dansk hugsualede hende/ oc bad hende inted
AA* sorge/ thi Carnel skulle denlige vinde den kamp/ Lan= || gulafre
hog swarlige paa Carnel/ han vorde sig mandelige oc hagde
ith frit mod/ oc hog sticke aff hans hielm liggerniss som det
hagde vered glass/ Deris suerd boydis om huer andens
25 hoffuit/ som de hagde vered aff bly saa suarlige hugge de
paa huer anden/ Da bad long Langulafre oc hans parti til
deriss affgud Makumet ath han motte vinde Men ieg tror at
han da sow och horde det icke for han hagde druket for
lenge om affstenen/ men han icke horde deris bon/ De hogge
30 sticke aff huer andens harniss oc ssiolde/ ath de sloye i marken
som stell aff fiske naar mand dem straber/ Kong Carnel hog
til hannem aff all sin mact/ ath han ville slact hanss pande
Han vnduickede for hannem/ ath han icke rakte vden hanss
venstre ore det gick slet aff til beens/ Den anden bleff der
35 fore vred Thi hog han saa swarlige paa hannem igen Ath

han slacte hans hielm oc giorde hannem saar til met i hans
arel ath blodet lob ned paa iorden

* Da fornam Kong Carnel ath hans affguder som
han en da troede paa/ funde icke hielpe hannem aff denne
store liffnis fare Thi kallede han paa den aldermeigtiste Gud 5
aff hiemmen (som ingen forsmaar) ath han ville hielpe
hannem i denne nod ath han kunde vinde Da ville han strax
lade sig Cristne Strax han hagde dette loffuit hemmelige i sit
hierte da bleff han sterkere en han vor forre Kong Langulafre
bar sit swerd op met baade sine hender som han hog til 10
Carnel Da kom der en klar brendende sky emellem dem
baade/ och han hog sit swerd i tw paa hende Kong Carnel
saa Jomfru Marie i samme sky oc hun hagde sit barn i sin
fagn Thi bad han til dem baade/ och loffuede ath lade sig
Cristne Strax det vor giort/ da forsuand skyen bort igen 15
Saa hog kong Carnel hoffuedet aff kong Langulafre

* Der han laa dod i marken Da sagde kong Carnel AA ii
till Soldanen Nu mot dw see ath ieg vaar vfstyldig i den
forredelse som Langulafre mig tillagde/ Soldanen suaredes/
huo kan tage sig vaare for forredere/ Der met red han ind 20
i staden oc bad Kong Langulafress brodre ath de ville strax
scriffue till alle deris slect och venner om folk och hielp/ ath
de kunde heffne deriss brodris dod paa de Cristne/ han screff
oc selff til sin broder Kong Berquammund at han skulle
komme met all sin mact

25

Der kong Carnel hagde vendet denne deylige seyer Da
red han til bage til de Cristne oc sagde dem at han
saa jomfru Marie oc hennis kere son i en klar sky/ oc
loffuede dem baade ath han ville lade sig Cristne thi bad
han om dob oc Cristendom och bleff der Cristned i samme 30
stund oc Drotning Gloriant hans hustrue Oc kong Moysan/
och hans son kong Florien/ de lode dem oc Cristne i samme
time met alt deris folk oc tiener/ Kong Olger predikede
fore den samme tid och lærde oc styrckede dem alle i den
hellige Cristelige tro/ oc sagde dem mange store iertegen som 35

Gud hagde giort mod hannem/ oc altid ger mod dem som
stadelige tro paa hannem Kong Monsan sagde dem da alle
At han saa och horde ath Gudz Engell talede met hannem
i fange torned oc hugsualede hannem

* Der Soldanen Norandin hagde sambled det megle
folk som han led for scriffue efter/ Da led han kalle Kong
Olger dansk till sig/ ath han ville tale met hannem offuer
muren Der han kom Da sagde han till hannem Vilt du
aldrig fare heden eller lade aff ath forderfue mine Land
AA ii* oc Nige met || de Cristne Jeg ville ath ieg hagde ladet slaget
dig ihiel der ieg hagde dig fogen Olger suarede dw giorde
dit beste der til at ieg skulle icke vndkommed met liffuit/ thi
tort dw icke der faare straffe dig selff/ Hagde dw icke bleffuet
fangen aff de Cristne/ oc vered siden nodder til ath lade mig
15 loss/ Da hagde dw visselige taged mig aff dage/ Thi vill ieg
intet tache dig der faare ath ieg vndkom met liffuit/ Songer
ieg mact offuer dig igen/ da skal ieg lade stere alle dine
ledemode oc lemmer fra hwer andre/ Det er dig icke/ oc ey
helder din fattige almue notteligt ath dw strider mere mod
20 oss Cristne/ thi dw songer ingen mact offuer oss Thi beder
ieg oc raader dig Ath dw kommer ene vd i kamp mod
mig/ at her skal icke blifue suar blediss vdghdelse paa
begge sider

* Soldanen suarede Jeg vil icke slass med dig/ icke skal
25 holder nogen aff mine det gore Men vilt dw sende en anden
vd aff ederss heer Da skal min broder kong Berquammund
mode hannem paa banen Olger suarede lad det visselige ske
Der skal komme den som skal vel tage mod hannem Soldanen
sagde/ han skal komme met saadant vilkaar ath vinder han
so Da skal dw och alle de Cristne fare strar ederss ven och icke
stride her mere Men taber han Da skal dw och de andre
Cristne haffue Babilonie stad quit och fri/ dog met saa stael
ath almuen maa for ryymme vd met deris gehz Olger suarede
ath det motte saa vel vere Der han kom till de Cristne igen
35 och sagde dem Soldanens begering Da bad Galter strar ath
han motte slas met Soldanens kempe/ Der vor oc mange andre

Cristne som det begerede/ men Galter bleff dog paa det siste
der til vdunder ass dem alle samdregtelse

Der de komme i fredssen sammen/ da sagde Galter til AA iii
hannem Sig mig hwo du est och huad dw heder/ han
suarede ieg er kong Langulafredz broder/ oc kallis Kong 5
Berquammund Galter sagde Jeg raader dig ath dw offner=
gissuer din falske tro oc lader dig Cristne/ for dw strider
eller sicter mod mig/ han suarede tall intet der om mere thi mig
lostet icke at hore saadanne lessactige ord och snack Vilt dw
forsuerge din Cristelige tro Da vil ieg gissue dig min foster/ 10
som er den denligste Jomfru der er i hedenskabet Galter
suarede giss fenden din foster/ fordi ath hun hor hannem til
men hwn er icke Cristen/ han stal dog visselige haffue hende
naar hun dor I det rende de til sammen och Galter slack
hannem ass hosten saa han bleff hengendis hoss hannem paa 15
den ene side thi hans venstre fod sad fast i stigbegelen
Hesten bleff sty och galen der ved/ thi lob han ath marken
met hannem oc slebede hannem esfter sig/ oc slo hannem
mange saar paa hans liff Galter gress hans hest igen och tog
hans fod ass boyelen och ville siden hugget hannem ihiel/ 20
Han salt paa kne for hannem och sic hannem sit suerd til
tegen ath han ville vere hans fange Galter gaff hannem sit
liff och forde hannem fangen met sig til de Cristne Der ass
bleffne de alle glade Oc sagde at alle motte kende och see
ath han vor ass det edelige dansse blod men han saa sparde 25
sin obenbare fiende oc gaff hannem sit liff Om anden dagen
Da red Galter oc kong Olger fore staden met den fange oc
sagde til Soldanen Her er din broder Kong Berquammund
Vilt dw antuorde oss staden oc lose hannem som dw sagde/
Han suarede forer hannem til bage igen met eder nu oc 30
lader || hans saar forbinde oc kommer saa i morgen igen AA iii*
oc anammer staden Han robede oc til sin broder oc sagde
Antuorde Galter min edelige hest Marceual/ thi han want
hannem erlige fra dig i kampen

DE som bode i Babilonie stad/ de forde deris goz strax
aff staden om natten/ och rymde siden bort huer i sit
behold met hustruer oc born Om anden dagen betimelige
mod middagen da drog Kong Olger dansk oc Galter och de
5 andre Cristne till staden/ och funde hannem aldelis tom och
ledig/ Soldanen wor en da paa slottet Thi antuorde de
hannem sin broder igen/ oc lode hannem saa fare met
hannem i sit behold Saa bleff Olger dansk konge i Babilonie
stad Han lod strax kaare Galter der til konge/ oc sagde Du
10 skalt nu her vere konge i min sted/ thi du est en nu en vnger
mand/ oc ieg vill fare hiem til mine Konge Nige igen/
Siden kallede kong Galter alle de herrer oc forster til
sammen/ som waare i den cristne heer/ och sagde kong
Moysan huorledis han hagde wondet Iherusalem/ och tro-
15 loffuit hans daatter Jomfru Clare Thi begerede han ath
han ville samlocke samme ectestaff/ Kong Moysan suaredes/
Ath han ville forst hore hennis egen vilge oc suar der paa
De sende strax bud esfter hende ath hwn skulle komme met
det forste/ Kong Olger sende och bud til Nodis esfter de
20 forredere som hannem och hans broder der forraadde/ Der
kong Galters festemo Jomfru Clara kom da bleffue de alle
glade oc giorde strax ith kaasteligt bryllep som stod i mange
dage Der det waar giort da ville de hedre oc ere kong
AA iv Galter ydermere for den || seyer han want for Babilonien
25 aff kongh Berquammund Thi kronede de hannem der til
konge i staden

* Siden ville kong Moysan fared hiem til en stad hed
Mesque Da ville icke kong Galter och kong Olger ath han
skulle fare fra dem/ for en han hagde seet ath de forredere
30 aff Nodis bleffue rettede/ Kong Olger lod lede dem fore de
Cristne/ oc for all den anden almue/ herrer och forster som
da til stede waare i Babilonien/ och spurde dem ath huor
fore de saa stammelige forraade hannem oc hans broder for
vden alle sag/ esfter thi ath han elste dem alle/ men han
35 wor deris konge/ som de hagde veret hans egne born De
suaredes ath de hagde ingen sag mod hannem Saa lod han

binde fire galne heste for huer aff dem/ tho ved henderne oc
tho ved foderne Siden lod han iege hestene tuert fra huer
anden De galne heste sprungo och rende ath marchen met
dem/ och ressue och sleda deris arme legeme i mange sticke/
Huer hest tog sin part oc sticke met sig/ och leb offuer busse 5
ker och mose der met Siden lod han hente de galne heste til
hobe igen/ huad de droge da til bage igen met dem aff
samme kroppe det lod han henge i galne och steyler andre
forredere til exempel oc redssel

* Der dette wor skeet da for kong Moysan til sit Nige/ 10
oc hans son kong Florien bleff hoss kong Galter oc sin foster
Siden begaffnede kong Galter de andre herrer oc forster aff
Francerige oc alle deris tiener som hannem hagde fuld paa
samme reyssse/ de tackede hannem storlige/ oc fore deris ven
til Francerige Der de komme hiem/ da loffnede de hannem 15
storlige for keyerden/ oc for alle andre/ oc sagde huor man-
delige han hagde regered och hafft sig paa samme reyssse Och
ath han waar Konge i Iherusalem och i Babilonien || De AA iv
sagde hannem och huorledis han hagde frelst sin fader oc
kong Olger sin fader broder aff fange torn Der aff bleff 20
keyerden gantsle glad/ ath det gick hannem vel/ och ath de
hagde vel ent deris reyssse Kong Olger ville siden folge kong
Carnel til Indie land til stib Som de waare i soen da kom
der en stor suar storm/ oc stilde stibene plat ath/ saa der
forginge mange aff dem Paas det siste viste ingen huor den 25
anden wor bleffuen i soen Omstiger kom det stib paa grund
som Olger wor paa ath han nodis til ath springe i espingen
ath han kunde hielpe liffnit met saa aff sin[e] tiener oc dress
siden bort ath soen i olte dag omkring/ at ingen aff dem
viste huor de waare i soen/ och de saage inted land nogen 30
sted om dem/ chuort de fore eller rode

Kong Carnel kom omstiger till Indie land oc hiem til sin
egen met sin Drotning/ thi loffnede han Gud baade
nat och dag/ som hannem frelste aff den store haffuis nod/
Han sorgede och gaff sig storlige for kong Olger dansk sin 35

vðkaarlige gode wen/ thi han trode visselige ath han wor
 bleffuen i den store storm Han predickede oc lerde fattige oc
 rige den hellige cristelige tro/ oc lod cristne och dobe alle
 sine tienere som han fant hiemme fore sig/ oc alle de som
 5 waare i staden hoss hans slot Vaare der oc nogre iblant som
 waare fortredne oc ville icke lade dem dobe/ da lod han rette
 oc afflissue dem som andre vdedisse menniske Siden lod han
 scriffue om sine land oc rige/ ath all almuuen skulle komme
 til hannem paa en forzagder dag/ Da komme der til høbe
 10 thu hundrede tusinde mend och quinder Saa predickede han
 by selff for dem || oc lerde dem den hellige cristelige tro/ och sagde
 dem mange store vnderlige iertegen som han hagde selff seet
 vor herre giort mod de Cristne men han wor i Cristendommen/
 han sagde dem och huorledis Jomfru Maria kem till hannem
 15 met sin son i en sky oc halp oc frelste hans liff fra Turkerne
 Thi bad han/ och raade dem alle ath de skulle lade dem
 Cristne/ och lessue siden retferdelige Da singe de visselige
 hiemmerigis glede for vden ende

* I det som han saa stod oc predickede da stod S.
 20 Thomas Apostel op aff sin grass saa deylig karsf och sund
 som han hagde for verit nogen tid i sine dage En dog ath
 han hagde lenge verit dod tilforn i mange aar Han gik
 strax op i prediche stolen blant all almuuen/ och begynde strax
 ath forfolge och prediche de samme ord om den hellige
 25 cristelige tro som kong Carnel hagde sagt tilforn/ och sagde
 och lerde dem mange dybe och gode lerdomme aff den hellige
 tro/ aff den verdige helligandz naade Han gjorde oc mange
 store iertegen der for dem i samme time/ oc sagde dem den
 store vildfarelse oc siele woge som de waare for vdi Thi bad
 30 han oc raade dem alle ath de skulle offuergissue deris falske
 tro/ oc anamme dob oc cristendom Der han hagde lenge
 prediced for dem/ och lert dem den hellige tro/ da forsuant
 han igen for alle deris ogen obenbarlige/ ath ingen viste
 huort han kom/ Kong Carnel forfulde siden de andre dage
 35 samme predicken Thi anammede almuuen den hellige tro oc
 lode dem dobe/ Kong Carnel lessuede siden lenge hellige och

erlige/ oc dode for den hellige tro paa det siste/ thi er hans
siel i hiemmerige

Der kong Olger hagde drefuit lenge i soen bort och igen ^{ys*}
Da sagde han ved sig selff Gud naade mig ath ieg icke
fulde de Frandske mend till Frankerige igen Ath ieg motte 5
talet met kenser Karll min gode ven Oc siden met min fere
hustru Drotning Clara i England Jeg tror fulkommelige
ath ieg lidet denne store modgang oc nod/ fordi ath ieg icke
for hiem och hugsualede min fere hustrue O dw Gud som est
mild och mistundelig/ hugsuale baade mig oc hennis bedroff= 10
uede herte Jeg besaller dig nu hende/ besserme hende fra
alle hennis siender och vuennner/ Oc vnd oss ath sindis til
hobe igen i den ewindelige glede Som han hagde sagt disse
ord Da saa han huor de flode ved ser eller sun hwndrede
karle paa ith vrag ass hans parti Och holgerne och vandet 15
tog forst somme ned til grund oc siden de andre/ saa lenge
de vaare alle drunknede Da bleff han en mere bedroffuit en
han vor ferre

* I det samme stotte den esping som han vaar paa/
mod en klappe ass segelsten/ han bleff strax fast sidendis der 20
ved De andre som med hannem vaare/ de sagde wi komme
aldrig fra disse stene Olger suaredes/ da hor oss ath lessue
sparlige och skifte vor mad retferdelige Saa skifte han den
mad de hagde met dem/ I saa made/ han lagde hannem
i lige store parti/ Saa sick han slipperen to parti/ saa tog 25
han selff to parti/ saa sick han huer karll siden en part/ De
toge siden alle ved/ ath naar nogen hagde edet sin mad op/
da skulle han strax selff springe i haffuit och drunkne sig selff
Paa det siste vaar Olger all ene igen/ thi forgede han
gandste suarlige/ oc bad Gud ath han ville hielpe hannem 30
ass den nod Om midnattis tide der esster da kom Gudz
Engild til han= nem och sagde Olger stat op oc gack ath ^{ys} u
denne sneffre vej dw seer fore dig til dw kommer paa en
liden os der skalt dw siden finde en liden vej/ folg hannem
framdelis Der han kom modoen Da laa der vitalige stib till 35

hobe hoss hende thi hvn vaar aff segelsten paa den side som
laa till haffuit/ Han gick paa samme stib offuer vandet aff
ith stib och paa ith andet till han kom paa iorden och fant
den lille ven som Engelen sagde til hannem tilforn Och ath
5 saage han nogen vnderlig eller greselige ting paa vegen Da
skulle han icke grue eller forferde sig/ thi hannem skulle inted
skade Han kom paa det siste til ith kaasteligt skinnende Slot
Der han ville gange ind at porten da sprwnge der to
glubende loffuer mod hannem/ han hog den ene strax twert
10 i tw/ siden hog han hoffuedet aff den anden

---

* Dette som her nu esster folger det lyder ganske
vunderlige Oc er icke heller vel troligt at det saa skulle ske
Thi maa huer der aff tro saa megit som hannem loste Der
kand dog ingen gissue mennisen sin helbrede sterckhed eller
15 salighed vden Gud all ene

Der Olger kom ind paa Slottet/ Da saa han der en
dehlig fall han gick ind i hende/ han saa der ingen
vden en hest oc bordene stode vel bredde oc fulle met kaastelige
mad och dricke Olger vaar offuer maade hungrig och ville
20 gerne ede Men han torde icke fullelige gange til bortz Hesten
gick bort och hente van i ith becken ligerniss som han hagde
veret ith menniske/ Der han kom till bagen igen Da falt han
25 ~~og~~ i knee for Olger och holt vandet || for hannem Olger gjorde
kaarss fore sig/ oc tode sig saa/ Hesten ledde hannem til
bordz oc pecke paa maden och vrendslede der ved ligeruis
som han ville bedet hannem ede/ Oc sette sig saa hoss
hannem Olger sic sig mad/ oc sagde induertis ved sig selff/
Jeg shall ede mig met/ men her er saa meget goder mad
Der hesten fornam ath han ville dricke da gick han vd oc
30 hente en stor forgylster stob ind met gaat vin och sic hannem
Olger gjorde kaarss der offuer/ som han gjorde for offuer
maden/ oc drack saa vell aff vinen/ Olger saa vd aff
vindwene paa salen Da vaar der haffued tringt omkring
Slottet

** Han begynte at sorge ved sig selff for han viste ikke huorledis han skulle komme deden/ Han begynte fast ath tyngis oc ville gerne soffue/ thi han hagde da lenge vaaget tilforn baade nat oc dag i sorg och drouelse/ Hesten lagde sig ned paa alle fire kne for Olger ligernis som han ville sagt/ sid op paa mig/ Han boynde sit hossuit til hannem til ith kerlighedz tegen/ oc rorde sine leber oc mund ligernis som han ville talet met hannem/ Der Olger saa disse tiens-actelige tegen aff hannem/ da sette han sig paa hans bag och giorde faarss faare sig Hesten reyssde sig op met hannem 10 ! oc bar hannem bort i ith kaasteligt sengen herbere/ Der stod en seng herlige opred met dyrebare fieder stickede met guld oc perler Der sette hesten hannem factelige ned igen hoss sengen/ och pechte met fodden paa hende/ som han ville sige Her skalt du ligge Saa gick hesten aff dor fra hannem oc 15 Olger gick i seng

** Der Olger hagde soffnet en god soffn och vognede op igen da begynte han storlige ath forundre huad det skulle betyde met den hest/ oc desligest hweden den kaastelige mad och dricke kom som han der fant faare sig/ och hesten bar 20 hannem siden til met Om morgenon han stod op Da kunde yg iii han inted see til hesten som hed (papilio) Och han kunde ikke holder see porten paa Slottet omfinger fant han en lon port/ oc ville der gonget vd ath/ I det sprwunge der to store hugg- orne op mod hannem oc ville bedet hannem ihiel/ Han 25 hog dem strax baade ihiel Oc gif saa vd ath porten oc fant der en liden ven ned i en kaastelig abilde gaard Der saa han ith tra stonde met gandske subtilige eble oc deylig fruct Thi tog han ith aff dem och od der aff Saa bleff han strax siug offuer alt sit liff Thi begynte han suarlige ath sucke och so sorge for han trode at han skulle da visselige der aff det Saa bad han inderlige til Gud ath han ville forlade hannem sine synder/ Han bad och til Gud fore alle sine venner oc fiende At han ville gissue dem den ewige salighed

** Omfinger saa han en allsom klarste oc deyligste 25 Jomfru der/ Da mente han ath det hagde været Jomfrw

Maria Thi begynde han ath hilse hende saa sigendis
 Maria fuld met naade Herre[n] er met dig Jomfrwen suarede
 Jeg er icke Jomfrue Maria som du mente / Men ieg er
 Jomfrw Morgua som vaar hoss dig i din fodzelss time Oc
 5 gaff dig mange kaestelige dyrebare gaffuer Ath dw skulle
 altid vinde priss oc ere i orloff oc krig / oc lessne lenge paa
 iorden i stor heder oc ere / oc komme siden til mig paa mit
 Slot Danallon Men dw est nu kommen hid / Da skal ieg lede
 dig op blant mine Jomfruer oc foster Der skalt dw haefne
 10 lost oc glæde met oss oc vere min elstelige oc kere ven Olger
 suarede / Nere Jomfru Det tiener mig ingeledis / icke somer
 det sig nu helder / ath ieg skulle nu omgongiss met eder /
 eller met andre gode Jomfruer eller moer / thi ieg er sing
 och saar offuer alt mit liff fordi vil ieg det ingeledis gore /
 pp iii* Morgua || sagde Giff dig til frede Jeg vil gore dig strax
 helbrede igen Strax hwn tog paa hannem da bleff han farst
 och sund offuer alt sit liff som han hagde nogen tid verit
 tilfern Olger wor da mere en hundrede aar gammell Thi
 gaff hwn hannem en guldring och sette den paa hans hand /
 20 saa bleff han strax saa vng och deylig som han wor den tid
 der han wor xxx aar gammell

¶ Olger tackede hende storlige for disse hennis velger-
 ninger Saa ledde hwn hannem ind igen paa slottet som hed
 Danallon Der komme hennis foster oc Jomfruer vd mod
 25 hannem oc baade hannem vere velkommen / oc giorde hannem
 stor heder oc ere De quade oc sangе alsomdeyligste oc losteligste
 sang oc viser for hannem / oc dansede oc sprunge oc giorde
 dem glade Han sagde ath han saa aldrig storre lost och glede
 i alle sine dage / Jomfru Morgua gaff hannem en kaestelig
 so dyrebar guldkrantz oc sette hannem paa hans hossuit Saa
 glende han strax alle de ting i verden waare / och funde
 inted mere tenke paa sorg oc droffuelse / oc ey helder paa
 nogen anden modgang eller verdens forfengelighed met
 nogen lost eller glede Thi mente han viesselige ath han wor i
 35 Paradis Det samme slot Danallon ligger hart hoss Paradis
 som Helias och Enok ere vdi / och skulle komme vd med den

nyderste domme dag/ oc prediche oc lere den hellige cristelige
tro/ och styrke de Cristne menniske som da lessue ath de skulle
blissue stadige i deris tro oc ické lade dem omwende met
Antecristens falske lerdome oc prediken

* Kong Artus kom ind til Olger paa samme slot 5
Dauallon/ och hilsede hannem sterlige/ och sagde Her skulle wi
blissue til hobe i lost oc glede Thi mene en nu mange
daarlige oc vanuittige menniske at de skulle komme igen mod
den yderste || domme dag/ oc stride mod Antecristen oc hans $\mathbb{B}$ iu
temper met suerd oc woben Ligeruiss som Enock oc Helias 10
skulle och da komme igen oc prediche mod hannem Huo det
tror eller ické tror/ han synder der ické met/ for det staar
ické i Credo Icke er det heller troligt ath det skal se

* Der kom en songe for samme Dauallon slot oc
robede hont och sagde Er kong Artus her inde da komme sig 15
vd til mig Thi ieg song Capalus er her nu paa banen/ och
vil siste mod hannem/ Olger dansk forundrede sterlige paa
disse ord/ thi sagde kong Artus til hannem/ Kong Capalus
som nu rober paa mig Han beer stor auind ved denne min
glede/ thi ville han gerne fermene mig hende Der fore nodis 20
ieg til ath slass met hannem/ Olger sagde Jeg vill gonge vd
oc siste mod hannem paa dine vegne/ Der Olger kom paa
banen da sagde kong Capalus til hannem Huo est du oc
huad er dit nassen

* Han suaredes Jeg heder song Olger dansk oc kom nu 25
hid fra Babilonien/ Capalus sagde Du est den megliste oc
edeligste tempe som er i verden til/ oc haffuer bedressuit fast
storre mandom en andre tempe oc konger/ thi vil ieg vere
din fange Der haffuer du mit suerd til vissen der paa Jeg
skulle aldrig giffuit mig for song Artus i mine dage/ Olger 30
tog samme fange ind paa slottet met sig oc lerde hannem
den cristelige tro/ oc lod hannem dobe Siden gaff Morgua
hannem en dyrebare frantz paa sit hoffuit saa glemde han
alt det i verden waer

pp iv. **W** Ed dette pass da belagde Turkerne Iherusalem oc
wonde det snarlige oc slege ihiel alle de cristne som
der waare i staden Siden saffnede de mere hielp til dem aff
Hedningene oc Turkere oc droge saa fore Babilonie stad och
5 belagde kong Galter der Hans hustrues fader kong Moysan
oc hennis broder kong Florien de saffnede meget folk oc
forde hannem til hielp oc trost mod sine fiende/ Kong Carnel
kom oc aff Indie land hannem til hielp met al den mact
som han kunde komme aff sted Han sagde siden til alle de
10 Cristne som der forsamlede waare Huorledis Olger danse
skildis ved hannem i soen oc miste sit stib och kom siden paa
en siden esping/ och dress met hannem bort i soen/ ath ingen
kunde siden spørge hannem/ thi troede han visselige ath han
wor forgongen Her fore sorgede de Cristne gantsse suarlige/
15 oc bade til Gud ath han ville beskerme hans siel euindelige
Der de hagde verit saa bestollede i nogen tid i staden/ da
slege de vd med Turkerne och gierde dem offuermaade stor
stade paa deris folk Paa det siste da bleff den edelige
forste kong Carnel slagen oc kong Moysan/ oc hans son
20 kong Florien Thi noddis kong Galter til ath rymme ind i
staden igen

z Om anden dagen drog kong Galter vd til dem igen/ oc
slo Soldanen ihiel som hed Norandin/ oc kong Berquam-
mund hans broder/ och mange flere aff Turkerne Paa det
25 siste noddis han til ath rymme ind i staden igen/ thi han
miste mest delen aff sit folk paa marken/ Om natten der
esfter tog kong Galter sin hustrue oc twenne sine sonner/ oc
rymde met dem til Franckerige paa ith stib/ thi han trofse
sig ingeledis til ath holde staden lenger Om anden dagen
ee stormede kong Gandwig Soldanens broder suarlige til sta-|| den/
och want hannem snarlige for der wor ingen som hannem
beskerme kunde Siden for han til Nodis stad oc want hannem
oc snart Saa for han ind i Indie land och teg det ind
allsammen/ for deris herre kong Carnel vor tilfern slagen/
35 Kong Galter kom omsiger til Paris i Franckerige och fant
der keyser Karl/ och sagde hannem aff hans store modgang

oc wlocke/ Keyseren hugnalede hannem kerlige oc bad ath
han skulle gissue sig til freda Thi ath verdens lob gonger
stundem saa til ath man skal haffue modgang iblant met

* Keyseren gaff hannem alle de slot oc leen som Olger
dansk for hagde i Franckerige/ Galter sagde keyseren siden 5
huorledis kong Olger dansk bleff borte i soen/ oc ath kong
Carnel/ kong Monsan och kong Florien bleffue slagne for
Babilonien Der fore bleff han storlige bedrofuit/ Nogen tid
der esster da for kong Galter hid til Danmark met sin
hustrue oc sonner oc anammede siden riget der kong Gode 10
hans fader dode Siden sende han sin elste son til Franckerige/
ath anamme de slot oc leen/ som han der hagde aff keyseren/
oc gore hannem der tieniste aff Der han kom did da sette
keyseren hannem til sin son som hed Lodwig/ oc bleff siden
keyser/ oc konge i Franckerige esster sin fader

13

Thu hundrede aar der esster da ville Jomfru Morgua
lade kong Olger dansk komme vd oc se huorledis det
ginge da til i Cristendommen Thi tog hwn den guldfranz aff
hans hoffuit som hwn gaff hannem tilforn Strax han kom
aff hans hoffuit Da begynte han ath tenke paa || keyser KK
Karll/ oc paa sin hustru Clara i England och paa kong
Gode hanss broder/ oc paa kong Galter/ Kong Carnel oc
andre flere hans venner Saa spurde Jomfru Morgua hannem
ath huor lenge han trode ath han hagde der vered hoss
hende paa slottet/ Han suarede ieg tror ath ieg haffuer her 25
vered ved femten eller ferten aar Hwn sagde dw haffuer nw
vered her hoss mig stedse i tw hundrede aar oc mere Oc der
leffuer nw ingen aff alle dine frender eller venner i verden/
han spurde huorledis det gick keyser Karll/ Hun suarede
han er dod tw hundrede aar siden/ och der leffuer ingen igen aff 30
alle hanss sleetinge och venner Han sagde/ det tror ieg ingeledis

* Han spurde hende at igen Hworlediss det gick til
vdi Cristendommen/ Hwn sagde gandste ille Thi ath Turkere
och Hedninge haffue forderfuit alt Franckerige met mord och
brand oc Valland met oc Lumbardien/ De haffue oc slaget 35

Nommer stad ned/ oc fordressuit alle Cristne der ass staden
 oc Pauen met/ Nu haffue de belagt Kongen ass frankerige/
 Vilt dw nu stride for den hellige Cristelige tro Da tag denne
 karll met dig som heder Bent oc er en megtig kempē Oc paa
 5 det ath dw skalt komme mig i hw da giffuer ieg dig dette
 store liuss/ det shall brende oc vare i mange aar her effter oc
 dw shall lessue saa lenge som det varer Han tackede hende
 storlige oc bad at hun ville giffue hannem en god hest Hvn
 sagde ia Jeg vil giffue dig den hest som dig var til senge
 10 och gaff dig mad oc dricke oc var dig vand ath tho dig
 met paa det clare demante slot Han vaar en konge tilforn
 oc heder Papilio/ ee Jeg vende hannem om i en hestis
 signelse/ saa han shall vere en hest en nu i tw hundrede aar
 her effter/ oc han haffuer nu vered i hundrede aar tilforn
 CC ii i saa=|| dan stickelse/ for han greb kong Artus til konge i
 en strid met falskhed oc forredelse

* Hvn sette hannem oc Bent met deris heste oc haffue
 i en deylig sky/ och forde dem saa ind i Frankerige til i en
 stad hed Mont Pessulan Der sette hvn dem ned faare porten
 20 Der kom en borgere i det samme Saa spurde Olger hannem
 ath huad staden hed Han swarede Mont Pessulan Olger
 sagde Gud haffue loff at wi ere eer thi ath Hertug Gerard
 min frende er hoffuizman her paa slottet i staden/ Borgeren
 sagde det er tw hundrede aar siden ath her vaar nogen
 25 hoffuizman paa dette slot som hed Gerard Olger swarede/
 det er icke tiwe aar siden ieg talede her selff met hannem

* Den anden swarede Jeg vil benise met beseglde breff/
 och met vor Kronicke ath det er mere en tw hundrede aar
 siden han dode/ och alle hans slectinge oc arfninge vaare
 30 dode trysins tiwe aar siden Vilt dw icke tro mig Da less
 hans frendis Olger danssis kronicke som lessuede met hannem
 samme tid Der stonder klarlige i hende ath Olger danssis
 fader kongen ass Danmark sette hannem til keyser Karl til
 gysell/ oc han bleff siden her lenge i Frankerige hoss keyseren
 35 och vaar siden hans siende i mange aar Paa det siste bleff
 han forlict met hannem och sic kongens daatter ass England/

siden for han til Danmark och bleff der konge/ siden bleff han konge i Nodis oc Babilonien och gjorde stor mandom for Babilonien/ oc for der siden til stibss met kong Caruel oc bleff saa borte til soess Olger forundrede fast paa disse ord I det sagde borgeren til Bent hwad mand er dette men 5 han er saa stor och lang/ Bent suarede Det er Kong Olger dansk som dw nu taler om/ Bergeren suarede stemter dw/ eller spotter dw mig/ Det er tw hundrede aar || siden ath EE ii^o
kong Olger bleff druckned

* Der Olger dette horde/ da sagde han til Bent her 10
ligger ith stort herre Closter strax fore porten som ieg lod
bygge i S. Pharaonis ere/ did ville wi ride/ der fonge wi
herberge Der han kom for porten Da bankede han fast oc
bad porteneren ath han skulle kalle hannem Abbet Humbert
oc sige hannem at Olger dansk vor for porten/ och bad om 15
herberge/ Porteneren sagde Her er ingen i Closter som heder
Humbert/ och icke vor her helder i mande minde/ Olger
suarede dw lywer/ lad op porten/ och lad mig ind eller ieg
skal sla porten ned paa iorden thi ieg lod bygge dette Closter
met mit guld oc penninge/ skulle ieg icke nu fonge herbere 20
her Portener sagde Det er halff tredye hundrede aar siden
Closter vor bygt/ och dw est icke tredinge aar gammild
huorledis skulle dw giffue der penninge till ath bygge det
met Olger bleff vred for han holt hannem saa lenge met
ord/ thi slo han hannem i panden met sin neffue at han 25
skynte mod iorden Han spranc strax op igen oc slo laagen
i laass paa porten oc lob ind i Closterit oc kallede mand
aff huss oc bad dem lobe til porten Thi der vaar en meglig
stor galen mand selff anden for Porten/ och ville hugge
hannem ned

30

* Der soete mange til porten oc ginge op paa mwren/
och slege oc faste met sten/ oc skode met pill och straaler til
Olger oc hans stalbroder Der kom oc mange aff Closterens
lade gaard som hogge oc slege bag paa dem Olger oc Bent
vorde dem lenge ganske mandelige Papilio Olgers heft slo oc 35
bed mange ihiel I det bleff Bent skuden ihiel at han falt

ded aff hesten/ Saa kom Abbeden vd aff Clostered oc spurde
 hwad der vor paa ferde/ men de saa stormede och slogis
 CC iii De suarede alh der vor tre dieffle for porten som ville bla
 Clostret ned/ oc den ene vor stast som en hest/ och den som
 5 sad paa hannem han kallede sig Olger dans/ Abbeden bad
 dem alle giffue dem til frede/ och kallede saa Olger til sig
 op til ith vindwe oc spurde hwo han vor/ Olger suarede/
 Jeg heder Olger dans/ Kong Gottrikis son aff Danmark
 Abbeden suarede Jeg seer alh dw forer Olger dansis stiold
 10 oc voben Men han er dod tw hundrede aar siden/ Jeg vill
 alligenel gerne lene dig huss for hans skyld/ thi han lod
 bygge dette Closter

¶ Saa tog Abbeden hannem aff sin hest och ledde
 hannem ind i Clostered/ oc lod saa biude borgemesterne oc
 15 raad till gest aff staden Som de sade offuer borde Da spurde
 Abbeden oc borgemesterne hannem alh om han vor Olger
 dans som han tilforn sagde/ Han swaredo Ja er ieg saa det
 skulle i vide til visse/ Jeg haftuer nu vered i Paradis i tw
 hundrede aar til lige/ Der ed ieg den alder sodiste oc
 20 deyligste fruct som nogen funde see eller smage Der er en
 Jomfrau som heder Morgua/ hwn gaff mig dette lins/ oc
 loffnuedo mig alh ieg stall leffue saa lenge ieg det foruare
 kan Thi beder ieg eder gerne sagde han til Abbeden/ alh
 i ville foruare mig det i eders sacrificie hoff eders hellig-
 25 domme Han anammende det och loffnuedo alh foruare det som
 der laa mact paa

¶ Abbeden saa den fastelige ring som Olger hagde paa
 sin hand/ thi bad han Olger alh han molte bestwe hannem
 Der han drog hannem aff handen da bleff han strax saa
 30 gammild och rynken i sit ansigte oc krop ligerniss som han
 hagde vered en offuermaade vansmectig gammild staadere
 Der Abbeden det saa Da sette han strax ringen paa hans
 hond igen Olger bleff strax saa deylig och vng igen som
 CC iii* en || mand er paa xxx aar Der Abbeden ee de andre saage
 35 dette vnderlige sticke da trode de viiselige alh han wor Olger
 dans/ Saa forbade de hannem alle/ alh de hagde for giort

hannem emod/ oc icke taget hannem ind met saadan heder oc
ere som dem hagde burt ath gore Siden lod kong Olger
erlige begravue Bent sin stalbroder i klosterens kor/ och
befol Abbeden oc hans bredre ath de skulle ierde hannem
der hoss om han dode i Frankerige i deris liffuis tid/ Olger 5
red deden/ oc kom til en stad paa vegen/ som hed Verdun
Som han kom op paa gaden/ da holt der en paatle magere
met en vogn fuld aff leergrynder Hans hest bleff syn for
dem I det han faste sig om/ da slo han vognen och
gryderne sonder

10

Wmanden greb hannem i toyeslen/ oc vilde holde
hannem til han sinne syllest fore sine gryder Hesten bed
hannem strax ihiel De lode strax locke alle portene i staden/
och ville saa grebet Olger dansk Der hesten det fornam da
rende han til muren oc spranck offuer hannem De lode strax 15
porten op/ oc mente ath han skulle bleffuit i graffuen for
hwn wor dyb met vand Der de komme vd da waer han
mere en en halff mil fra bynen Da sagde de alle/ Visselige waer
det en dieffuel som oss ville friste her i staden/ Olger red
framdelis ind i Paris stad Alle som hannem saage dem 20
forundrede fast ath han waer saa lang och stor Der han kom
ind i sit gamble herbere/ som han pleyde for ath ligge vdi
Da wor alting foruent i huset/ oc alle de huss der stod
omkring I det han stod i dorren oc vndredre der paa Da
saffnedis mere en fem hundrede folk/ oc stode och saage paa 25
hannem for han wor saa stor oc lang

Olger sagde til dem som stode och saage paa hannem Mig 20 iv
forunder storlige at her er nu saa smaat folk i Frankerige
framfore her waer thu hundrede aar siden/ der ieg tiente keyser
Karl/ Olger bleff siden tre dage til lige i sit herberge Sa kom 30
hoffuizmanden aff Paris til hannem/ oc spurde om han ville
tiene hannem for guld oc penninge/ Han suaredes Ieg pleger
selff ath holde mange denlige suene/ thi vil ieg icke tiene dig/
men ieg er kommen ath hielpe kongen fra hans fiende och
wuunner Der han skulle ride aff staden Da stod Drotningen 35

i ith vindue paa sit Palatz Hwn sagde til en mectig frue aff Senliss stad/ som stod hoss hende Seer huilken en denlig stor mand der rider Fruen suarede Jeg tror ath det er en Turkere/ men han er saa lang oc stor/ Drotningen sende s strax bud effter hannem ath han ville komme och tale met hende Der han kom/ da spurde hwn hannem ath/ hwo han wor oc huad han hed/ oe om han wor Cristen/ Olger suarede Jeg er en cristen mand och heder Olger dansf Jeg tiente keyser Karl i fordum tid oc vant mange slag for 10 hannem/ Drotningen sagde Det er wmuelt men du est saa vng och denlig/ Olger sagde Jeg wor i Paradis i thu hundrede aar oc mere oc bleff der saa vng for ieg od der edelig fruct/ oc drack aff liffssens filde

* Hwn bad hannem til bordz met sig Der maaltid
 15 waar giort da gick hwn ned i sin vrtegaard met hannem/ oc bad ath han ville blifue hoss hende/ hwn ville haffue hannem fore sin ven oc bole/ Olger suarede hende/ i haffue eders kere hossbonde/ thi maa det ingeledis vere/ Hwn suarede
 cc iv* Jeg ved best huor ker han er ath mig/ men ieg haffuer
 20 eder fast kerere en hannem/ Saa begynde hwn en dansf for
 hannem met sine Domfruer/ Olger begynde ath tyngis der
 ved oc soffnede i det samme op til ith tre Hwn gick til
 hannem oc tog hans ring aff hans finger Saa syntis han
 strax try hundrede aar gammell/ oc bleff ryncket oc fort i sit
 25 ansigte/ Der hwn fornam ath han syntis for denlig oc vng
 aff ringen da sette hwn hannem paa hans finger igen/ thi
 hwn yckede offuer hannem Den anden frue aff Senliss sagde
 til hende Beholder den ring for en dyrebar ting/ oc slepper
 hannem ingelunde Hwn suarede Nen ieg vil icke rossue
 30 hannem Hwn vacte hannem op och sagde Tager bedre vare
 paa eders ring en anden tid Jeg haffde hannem lenge aff
 eders finger och skudde hannem Han tackede hende storlige oc
 red sin rey aff staden

* Den anden frue straffede Drotningen storlige/ for
 35 hwn icke beholt den edelige ring Hwn sagde Hagde ieg saa

songet hannem/ da skulle han aldrig seet hannem mere/ Hvn
 giorde strax rre farle aff sted alh de skulle sla Olger ihiel
 oc tage hende samme ring til bage igen Der de komme till
 hannem/ da hogge de oc slogs fast paa hannem vforuarendis
 i negre buske Han slo strax ser ihiel aff dem/ der til siden 5
 tolff til met/ de andre ni bed och slo hans heft ihiel En lod
 han lessue aff dem/ oc bad hannem ride til bage och sige sin
 frue aff Senliff/ ath han skulle betale hende fore den forre=
 delse om han motte lessue/ Olger red framdelis sin ven did
 som striden stod/ som han kom paa vogn/ da mette hannem 10
 mange rendendis som waare flyde aff striden Han spurde
 hui de rende saa fast De suaredes/ thi ath de Cristne waare
 slagne paa sluct aff Turkerne Han rende fast did som
 sla=||get stod/ saa rymde en megtig Frandsosser aff vogn $\ddot{\text{v}}$
 for hannem Han spurde hui han rymde for hannem Den 15
 anden sagde Thi ieg mente ath du hagde verit en Turkere
 for du est saa stor och lang/ Olger sagde Huor er kongen
 Den anden suaredes Han rymde nu ind i staden fore mig/ oc
 ieg vil folge effter hannem/ Olger sagde Bed hannem sassne
 sit folk til hobe igen/ oc komme strax vd wi ville begynde 20
 striden paa ny Den anden sagde Nej det er inted benent/ thi
 ath Turkerne och Hedningene/ de ere mere en halff fredyne
 sinss tiwe tusinde i deris heer/ oc waare beste temper ere nu
 alle slagne

Der Olger fornams ath han skulle ingen hielp kunde fonge 25
 aff kongen ath sla Turkerne bort met/ da fick han saa i
 sinde at han ville ride ind i Soldanens heer oc forspoye hans
 folk oc leyelighed ath han kunde siden gore hannem diff storre
 slade paa hans folk met lempe/ Han tog en gren aff en gran
 oc forde hannem i sin hand/ til tegen ath han skulle vere ith 30
 sendinge bud/ och biude fred/ Der han kom til Soldanen/ da
 sagde han Jeg er kongens bud aff Frankerige Han lader
 dig sige/ ath vist du gissne de Cristne fanger quit/ som du
 fikst i dag i striden/ da vill han gissue mig mit fengsel quit/
 och ieg vil siden blifue din fange igen/ och lose mig saa hont 35

som du mig statte vist/ Thi ieg er kong Hogens son aff Arabia/ oc heder Hostinel oc bleff tagen til fange for Nodis nu sifst
de Cristne vonde slaget der

¶ Soldanen suarede/ Sendinge bud de pleye icke ath
pp* ride || i harniss oc ty Icke tror ieg helder til visse ath du est
kong Haagens son/ Men haffuer kongen sent dig wd/ Da rid
til bage igen til hannem Och sig hannem Ath han forsuerg
sin Gud oc heder til min gud Makumet Eller ieg shall sla
hannem oc alle de andre ihiel her er i landet

10   ¶ Der de Cristne horde de ord som Olger sagde til
Soldanen/ at han vor kongens sendinge bud/ Da forundrede
dem storlige der paa/ thi de viste vel ath han hagde ingen
saa stor en mand i sit Rige Da sagde en aff de Cristne til de
andre Gruer inted thi ieg tror til visse at det er en Cristen
15 kempe En dog ath han siger sig ath vere fod i Arabia konge
rige och vere kongens son der Thi mig dromde i nat underlige
ting Oc ieg saa en full i det ieg vognede op Han sagde till
mig Nedis inted thi her shall komme en stor full aff Dan-
markiss Rige och frelse dig och de andre Cristne aff eders
20 nod Thi ville wi alle bede til Gud ath han vil nu komme
oss i hw och frelse oss aff denne liffuis fare Soldanen saa ath
de Cristne fanger ginge saa i raad til hobe och talede
hemmelige Thi sagde han till dem Jeg haffuer vondet eder
erlige i denne strid Thi skulle i alle forsuerge eders Gud
25 eller ieg shall lade pine eder til dode/ Olger sagde siden igen
til kongen Kere herre tag mig til fonge oc lad dem fare/
Han suarede dw est icke kongens son aff Arabia/ han sagde/
Iw er ieg saa Da begynte alle de Cristne at swerje der paa
ath han vor samme kongis son

30   ¶ Soldanen suarede i suerge ath han er kongens son
paa det ati skulle komme loss/ Och satte i saage hannem aldrig
for i eders dage/ fordi shall eders store logn och eeder inted
hielpe eder quit aff min mact/ I det som de saa talede sam-
men da behagde Soldanen Olgers hest gantske vell/ thi sagde
pp ii han || til hannem Vilt dw icke bytte hest met mig/ Olger
suarede Jeg er til freda der met/ om ieg kan fonge saa god

en hest igen/ Soldanen lod hente fire eller sex støne heste ath han skulle tage en aff dem fore sin hest I det sagde Olger til sin hest sactelige i hans ore/ beuiss nu din syncke oc mact at wi icke stilyess ath Soldanen sende sin stolmestere til Olgers hest ath han skulle see i hans mwnd huor gammild han vaare som han tog op hestens mule/ Da bed hesten struben i tw paa hannem at han fast ded til iorden

* De andre Turkere som der stode omkring de begynnte strax ath sla paa hannem Hesten beed och slo fast igen paa alle sider/ oc traadde saa mange ihiel vnder sine foder At alle gruede der faare/ thi blesse de alle redde for hannem for det store sware bulder han gierde blant deris glauen suerd och ueben och for han bed saa mange ihiel aff dem Soldanen rende fast aff vegn for hannem met de andre I det vndlobe de Cristne fanger til staden igen och komme i deris beheld Saa stillede Olger sin hest igen ath han gaff sig til fredet/ Der Soldanen det saa da rende han til Olger och sagde/ giss dig til fange eller ieg skal strax sla dig ihiel/ thi mine fanger vndlobe men din hest saa regerede Olger sagde/ rid icke for neer om dw vilt lenger lessue/ Soldanen sagde dw est en troldkarl oc dw haffuer en lessuendis dieffuel til hest/ men han slar oc myrder saa mange/ Olger suarede motte ieg felige tale met dig Da ville ieg sige dig i sandhed hwo ieg vaare

* Soldanen sor paa tro oc ere ath han motte det vel 25 gøre for vden all fare oc forredelse Da sagde Olger Jeg er en Cristen || mand oc tres[r] paa den alsemectigste Gud som pp it* stakte hiimmel och iord/ oc tog mandom aff Jomfru Marie han lod sig siden pine oc kaarsfeste aff Joderne til dode/ siden for han til Helfsuendis oc tog alle retserdige menniste der vd so han for til hiimmelss oc sider hoff Gud faders hogre hand/ och shall komme igen oc dome lessuendis oc dode Thi beder oc raader ieg dig fuldkommelige Ath dw vilt tro paa hannem och lade dig dobe/ Och forswerge din slemme falske affgud Makumet/ Da songer dw hiemmerigiss glede for vden ende met ss

alle gode Cristne Soldanen sagde Jeg vil ingeledis forsuerge
min kere Gyd Matumet Men ieg vil do hans tiencere

Olger swarede Da vill ieg ene gonge i kamp mod dig
Met saa skeell Ath vinder dw/ Da skalt dw fonge alle dine
Cristne songer igen oc dw skalt fonge Charneti stad fri och
qwit til met som kongen er nu i met sit folk Men vinder ieg Da
skalt dw strax drage her aff riced met alt dit folk och fare
hiem igen Tocker dig ath dw vilt icke slass ene met mig Da er
ieg vel til fredz ath dw tager en til dig aff din heer mod
mig chwem dig loster/ kong Amiral sagde till Soldanen/
Herre han binder eder mere en fyllest ieg vill vere den som
skall vere med eder mod hannem i kamp dog met saa skeell ath
han skall for fonge sig en anden hest/ Soldanen tog ved disse
vilkår och bad Olger mode sig paa banen om morgenem der
esster betimelige/ och tage met sig en anden hest

De Cristne som vndlobe fra Soldanen men Olgers hest
saa regerede med sienderne De sagde til kongen aff
Frankerige Ath der kom en megtig stor kempe oc sagde sig
ath vere hans sendinge bud til Soldanen/ och hans hest
begynde ath sla och bide vtalige mange ihel aff Turkerne
Men komme de less och lobe saa ind i staden till hannem
Thi trode de visselige ath det vaar en Cristen kempe som
dem skulle hielpe aff den ned Der kongen det horde Da bad
han alt sit folk gonge i kirken/ och loffue oc tacke Gud for
denne hugsualelse Han gick och strax i kirken/ som han laa i
fine gudelige boner Da kom Gudz Engill oc sagde til hannem
her skal komme en megtig kristen kempe hid i sted til dig/ som
skall frelse dig oc alle de andre Cristne aff Turkernes hender
Kongen tackede Gud for denne hugsualelse Han lod strax
salle alt flerkeriet til sammen i staden och gick saa til porten
och tog Olger danske ind met stor heder och ere/ och ledde
hannem op paa sit Palatz och spurde hannem ath huor han
vor fodder Olger swarede Jeg er fod i danmarks Nige/ oc
ieg er nu try hundrede aar gamild En dog ath kongen trode

dette icke/ Da dorde han icke alligenel sige der emod ath han
stulle fortorne hannem

H M morgenuen Da sagde Olger til kongen Jeg haffuer
loffuit Soldanen ath mode hannem selff anden paa
banen i dag Met saadanne vilkaar/ ath taber ieg Da shall 5
han haffue denne stad och alle de fanger som lobe fra hannem
i gaar Men vinder ieg Da shall han strax fare aff Cris- || ten= pp iii*
dommen met all sin heer/ thi beder ieg dig ath du fonger mig
noglene til staden/ oc antuorde mig alle fongerne i mine
hender Der kongen dette hagde giert/ da gruede dem 10
saare i staden ath Olger skulle ene stride mod tho/ en dog
ath han wor stor oc lang/ Der Olger red aff staden/ da gick
kongen och hans edelige mend paa muren ath de ville se den
kamp Som Olger kom vd paa marken/ da kom hannem ihw
ath han hagde loffuit ath tage en anden hest paa banen/ thi 15
steg han strax fra hesten/ oc bant hannem ved en tre/ oc sende
saa bud til kongen ath han skulle sende hannem en anden
hest Der bndet kom til bage met hannem/ da sled Olgers hest
grimen i thu/ och lob strax mod den anden hest oc bed
hannem strax ihiel Han lob strax til bage igen/ och lagde sig 20
paa kne for Olger/ oc vende sin farffue om/ oc giorde sig
huid/ som han waar tilforn sort aff haar Der Olger saa
dette underlige sticke/ da sette han sig paa hannem igen oc
red paa banen

* De kende icke da Olgers hest/ for han hagde skiffted 25
sit haar oc farffue/ thi rende de suarlige baade paa hannem
til lige met deris glauen Han bleff stille fidendis i sin sadel
alligenel ath deris glauen broste i thu paa hannem Siden
hogge de suarlige paa hannem baade till lige/ Olger hog
laared aff kong Admirald i dette samme/ och giorde hans hest 30
saar i siden met det samme hug Der fore bleff han galen oc
kaste kongen aff sig Saa spranc Olgers hest paa kongens bryst/
och traadde hans hielte i thu ath han strax dode Siden hogge
Soldanen/ och Olger lenge til sammen/ Paa det siste hog Olger
hans hielm i thu/ och floessede hans venstre ore fra hans 35

pande til bened Saa gaff han sig fangen/ oc sick Olger sit
 PP iv sverd/ Olger forde hannem fangen || ind i staden til kongen
 Da bleffue alle cristine glade for Olger want denne seyer

* Kongen spurde siden Soldanen ath om han ville tro
 5 paa Gud Han sagde ja/ och bad om dob och Cristendom Der
 han waarr cristined da sick han en dag der effter suar folde
 siuge/ oc dode strax Der Turkerne oc Hedningene det horde
 da rymde de strax hiem igen huer til sit Saa giorde kongen
 Olger stor heder oc ere/ och spurde hannem ath en dag hui
 10 han syntis saa vng/ men han waarr saa gammel/ Olger viste
 icke ath han skulle fortorne Jomfru Morgua der met om han
 det sagde Thi begynte han ath sige kongen/ ath en Jomfru
 gaff hannem en ring/ och men han hagde den paa sin hand
 da syntis han saa vng I det faldt ringen fra hannem ath
 15 han det icke folde

* Der stod en gammel hertug der hess som hed Gerard/
 oc wer hundrede aar gammel Han tog samme ring op igen/
 oc sette hannem paa sin finger/ han syntis strax deylig oc vng
 som han hagde icke verit vden rre aar gammel/ Olger bleff
 20 fort oc ryncked i sit ansigte/ oc syntis mere en try hundredre
 aar gammel Da merckte kongen vel ath hertug Gerard hagde
 hans ring/ fore han syntis saa vng Thi bad han hannem
 faa Olger sin ring igen Han ville det ingeledis gore huerken
 met gode eller ende/ thi waarr Olger gantske bedrofuit I det
 25 kom der en deylig skinnende Jomfru ind til dem/ oc waarr
 huidkled Hwn tog ringen fra hertug Gerard ath han det icke
 folde eller viste/ och sette hannem paa Olgers hand Saa bleff
 han strax deylig och vng igen som han waarr forre

PP iv* **S**iden for kongen aff Frankerige til Paris oc bad Olger
 30 folge sig did/ thi han ville der lone och begaffue hannem/
 for han hagde da frelst hannem fra sine fiende och wuenner
 Der kongen hagde verit nogen stund i Paris/ da bleff han
 dod/ och sick ith erligt endeligt her aff verden Saa lod Drot-
 ningen kalde Olger ind til sig/ oc sagde ath hun ville ingen
 35 anden haffue paa iorden til sin hossbonde en hannem Thi bad

hvn hannem ath saa maatte se Han tackede hende storlige
for sin gode vilge oc sagde Jeg acter icke ath gifte mig/ eller
tage mig nogen Drotning til hustrue En dog ath ieg er
fengens son aff Danmark/ oc wor der konge/ oc sammeledis
i England/ Babilonien oc i Aedis Hvn ville ingeledis lade 5
aff ath bede/ for han maatte loffue ath han skulle tage hende
til ecte Dog ville han først raade met Abbeden aff S. Pha=
raonis closter der om Hvn lod sig der met noge/ och gjorde
sig strax rede/ och fulde Olger bort til hannem Der hvn kom
did da talede hvn hemmelige met Abbeden strax oc bad ath 10
han ville raade Olger til ath tage hende til ecte Han loffuede
at han det gerne gore vilde/ Abbeden lod siden berede ith
mectigt faasteligt gestebud/ oc lod der til bede herrer oc forster/
oc de ypperste aff staden

* Der maaltid waar giort/ da raadde han kong Olger 15
dansk ath han skulle anamme Drotningen till sin hustrue oc
Francerige met hende Thi han maatte vel vere hennis lige/
for han wor en konge son/ oc der til met en mectig kempe
Han sagde och ath hannem burde met ret ath haffue Franche=
rige met hende/ fordi ath det hagde ingen bedre fortient en 20
han Thi han frelste dem alle fra deris siende Nigens raad ~~se~~
oc alle de andre herrer som der waare da til stede De bade
hannem alle kerlige at han det gore ville Saa loffuede han
paa det siste ath han det fuldkomme ville Der met gaff Ab=
beden dem til hobe i alle de andris neruerelse En føge tid 25
der eftter/ der de skulle gore bryllep tilsammen Da fore de til
kirke met stor stat oc verdighed/ som det sig somede och burde
en konge oc Drotning ath komme til hobe met i ecteskaff Som
de saa stede for kirke dorren och skulle wiess tilsammen Da kom
der en alsom klarste oc deyligste Jomfru i huide oc skinnende so=
fleder Hvn tog kong Olger i sin fagn oc forde hannem op
i skyen/ ath ingen funde se eller vide til viisse huor han bleff siden

* En dog ath dette er ganske vnderligt/ och synis aff
alle ath vere vnuueligt/ da stede det alligeuel saa i sandhed/
om det ellers skal staar til troendis som klarlige er screffuit 35
om hannem i den Frandsosse kronike Den som hende først

dictede/ han scriffuer och mente ath Gud (som ingen ting er
wmuelig) lod tage oc fore hannem bort i Paradis Eller til
en anden sted som han skal haffue glede oc salighed for den
stercke tro som han haffde til Gud/ och der fore benissde sig
5 oc mandelige i orlog oc krig i mange aar/ ath han kunde be-
scherme den hellige cristelige tro/ och fattige cristne mennise
fra Turkere oc Hedninge/ oc mange andre deris siende/ som
dem pinte oc plassuede til dode Huilke han met Gudz hielp
de mact deylige offueruant/ och fordress dem plat ass mange
10 atskillige Land og Nige/ som forscressuit staar i samme hans
kronike

¶ Den som hende screff mente fordi ath han skulle komme
igen mod domme dag/ oc stride mod Antechristen met suerd
EE* och spind/ Wilket dog icke er troligt Icke bor oss heller der
15 ath tro/ Thi det findis icke i den Hellige scrifft Men huer
maa der om sige huad Gud giffuer hannem i sinde

DEr staar oc i den Frandsoske Olger danskis kronike Ath-
der skulle kommet sex deylige stinnende Jomfruer som
man kaller vetter ind till hannem den nat som han var fodder
20 Oc at den forste som hed Gloriant tog hannem op aff voggen
i sin sagn Der hun saa ath han vor saa stor paa sine lemmer
da koste hun hannem och sagde Jeg giffuer dig saadan locke
och gaffue Ath dw skalt blifue dristig och sterck i orlog och
krig offuer alle andre temper saa lenge dw lessuer/ Den ande[n]
25 Jombru som hed Palestina sagde Kere foster Det er ingen lidens
gaffue som dw haffuer giffuit dette barn Thi giffuer ieg det
saadan gaffue Ath han shall aldrig blifue for vden orlog och
krig saa lenge han lessuer/ Den Tredye Jombru som hed
Saromunda sagde till hende Det er en vnderlig oc farlig gaffue
so som dw gaff dette deylige barn Thi giffuer ieg hannem saadan
gaffue der emod/ Ath han shall aldrig blifue offuer vunden
aff uogen tempe i orlog och krig Den sierde som hed Meliora gaff
hannem saadan gaffue/ Ath han skulle blifue vel talende/ och
faa gaat yndest aff alle Den femte som hed Pristina gaff
35 hannem saadan gaffue Ath Fruer och Jomfruer skulle haffue

hannem saer saa lenge han lessuede/ Den Siette som hed
 Mergua sagde til de andre Jomfruer Mine Kere foster Jeg
 haffuer nu hort och vel forstondit/ disse store oc vunderlige
 gassuer som i nu haffue giffuit || dette denlige barn/ Thi giffuer **EE** n.
 ieg hannem saadan gassue Ath han skall aldrig blifue slagen 5
 aff nogen i ortog eller krig/ och en helder do Men han skall
 komme till mig paa mit Slot Danallon som er lostigt och
 denligt Der skal han siden blifue hoss mig/ naaer han haffuer
 lenge regeret her i verden/ Der dette vore giort/ Da ginge
 samme Jomfruer yd fra barned igen Och fore op i lucten/ 10
 ath ingen funde see eller vide huort de komme eller bleffue siden

* Dette er icke dog troligt ath saa skulle skeet Men det
 er Sabes och opdictet ting Thi vere Gud almoegtiste velsignet
 til evig tid som haffuer sallet oss aff den store vildfarelse som
 wi vaare forre vdi Ath wi nu alle vel vide Ath ingen kan 15
 giffue mennisen nogen god locke eller saadanne gassuer uden
 Gud all eniste/ Mig bor alligevel saadant ath scriffue som
 ieg finder fore mig i Kronickerne/ Der fore bor ingen met
 rette ath straffe mig Ikke gøre der helder nogen viiss eller
 fornymstig mand/ Som for haffuer leest/ merkelige och gamle 20
 latine Kronicker I huilke de finde fast flere vunderligere/ och
 saa gaat som wtrolige stice mere en disse ere Dog ere de
 plictige til som dem ville vdslette paa noget andet tungemaal
 ath scriffue dem lige som de staa fore dem/ De mwe icke for-
 uende dem ester deris egit hoffuit och gode tocke som de selffue 25
 ville eller loste/ Men de skulle scriffue dem som de staa Oc
 naaer de eller andre saadant see hore eller læse som er emod
 vor Cristelige tro Da skulle de loffue och tacke Gud ath han
 haffuer draget oss fra saadan stor vildfarelse Oc vnt oss naade
 til ath kende vide oc forstaa Ath wi skulle icke nu tro saadanne 30
 dieffuelens bedragelser och vildfarelser/ Men wi skulle nu tro
 paa Gud all eniste/ som er velsignet aff alle sine creature nu
 oc altid euindelige **AMEN**

EE ii^o **D**er staar och i Keyser Karlis Kronike At han falledes
paa S. Dionis sin patron i orlog oc krig Och alh
Noland holt megit aff sit suerd Dyrendal fordi at der vaar
i hielsen Aff S. Peders tand/ S. Blasii bled och S. Dionisi
haar Der paa skal ingen Christen forundre/ eller stode sig Icke gør
han heller om han er en ret Cristen/ Thi han ved vel selff
at ingen helgen etter helligdom kan hielpe eller frelse nogen
vden Gud all eniste Dog er der alligenel nogre som lade dem
tocke at de ere gode Cristne och strar de læse here eller see
10 saadant i nogen Kronike/ Da robe de oc sige At man skulle
icke saadant prente/ Gud naade dem saa vanwittige och vfor-
nymstige de ere en nw siden de haffue herd Gudz ord at de
stode dem paa saadan lidet ting Thi alle Kronicker och mange
andre gamle boger ere fulde aff saadanne sticke Hagde de
15 leest i dem oc vaare noget mere for farne i dem en de ere/
Eller visste de oc huorledis man bor alh scrisse oc prente
Kronicker/ Da robede de fast minde der paa en de gore Thi
Sandhed er den første Regel i Kronicker Fordi bor mand oc
at scrisse alting i Kronicker ligerniss som det er tilgonget
20 Huad holder det er ont eller gaat Man skal oc ingen spare
der vdi/ Huad heller det er konge eller Forste Bisop eller
Prelate Wig eller fattig/ Vng eller gammel som de scrisse
om Men dristelige scrisse huorledis de haffue lessuit oc
regeret dem Alh mand kan tage gode exempel aff dem som
25 Cristelige oc erlige lessuit haffue/ Och lade dem hen fare som
ille haffue lessuit oc regeret dem her i denne verden

* Hwo tuiler der paa Alh den edelige herre Keyser
Karll Turpin Erkebiscop Noland Olger Danſt/ och de andre
EE iii Jeſſninge och mange andre holle dem oc for gode Cristne
so Huilket de och beuile met deris gerninger/ Thi de vaagede
Land och Wige Godz och penninge Och der till met deris egne
liff faar den hellige Cristelige Tro Alh de kunde beſterme
fattige cristne mennisse fra Turkere och hedninge som dem
plaffnedde til dode/ Och de vaare alligenel saa bedragne aff
35 falſte predikere met dieſſuelens ierdomme/ Alh de vaare

komne i saadan stor vildfarelse/ Ath de sette stort haab oc
 tro til helgene Oe trode at de kunde hielpe dem aff deris
 nod och droffuelse/ fordi fallede de och paa dem i orlog och
 frig och anderstedis naar de vaare i stor liffnis fare Naar
 nogen Cristen leser eller horer saadant/ som er emod Gud och 5
 vor Cristelige tro Da shall han tache och loffue Gud almegliste/
 som aff sin egen godhed och store mislundhed/ for vden all
 fortieniste skyld/ haffuer draget hannem aff saaden vildfarelse
 oc stor forblindelse nu i disse siste dage och vnt hannem Ath
 han nu maa here och lære hans egne klare och rene ord och 10
 Euangelia Och vide och forstonde Ath han shall ick nu falle
 paa nogen helgen i sin nod som de gierde/ Icke skulle wi
 heller dome dem/ fordi ath de saa gierde/ Thi Gud kende sine
 vdunde aff euig tid Han kunde och da saa vel som nu gøre
 dem salige Och gissue dem den rette tro i deris hierte paa 15
 deris yderste time/ Hagde de paa den lid hert Gudz clare
 och rene ord som wi nu gøre Da hagde de for vden tuiffuel
 veret fast bedre Cristne en wi ere/ och icke bedet eller fallet
 paa negre helgene Jeg ville vel dette for scressuit sist i
 kyser Karlis Kronike/ men ieg viiste icke Jeg trode en heller 20
 ath her skulle en nu verit nogen saa vanuittig blant oss som
 daglige hore Gudz egne clare ord/ ath han skulle en vide til
 visse/ ath ingen skal || bede eller falle paa helgen eller deris **EE iii***
 helligdom Dog haffuer ieg hort ath negre saa stotte dem der
 paa/ ath Noland loffuede den helligdom som han hagde paa 25
 sit suerd/ oc der fore robede de oc sagde/ at ieg skulle icke det
 prente/ huad heller de gierde det aff had eller auind/ eller
 och aff deris egen vforstandighed der lader ieg dem selffue
 paa dome Mig bor ath scrisse oc prente Kronicer esfter som
 Eremplaria och de gamble boger lyde oc holde for mig/ aff so
 huiilke ieg dem vdscriffuer paa dansse/ oc icke esfter mit eget
 gode tocke/ eller esfter huer mandz hossuit som dem vel loster
 ath hore

* Haffuer Gud forseet ath ieg skal i framtiden prente
 den store Danmarks Kronike paa dansse Som Saro gram- 25

maticus for screff paa kaastelig oc dyb latine Da skulle alle
 der i finde oc se fast flere vnderligere sticke/ en her staar i
 disse Kronicker Aff huilke huer maa tro saa meget
 som Gud almegtiste giffuer hannem till raade
 Huilken ske loff heder oc ere
 aff alle sine creature
 nuw altid och evindelige
 Amen

Her endis kong Olger danskis Kroniche

Som er vdsat paa danske
 aff

M. Christiern Pedersen/

Som waar Cannick i Lund
 och prentet i Malms
 aff

Johan Hochstraten

Den fredag nest fore Kyndelmosse/ Aar

M. D. XXIII.

